

ÚTERÝ, 15. ZÁŘÍ 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: JERZY BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:10.)

2. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Presentace návrhu souhrnného rozpočtu Radou – Rozpočtový rok 2010 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je prezentace návrhu souhrnného rozpočtu Radou pro rozpočtový rok 2010.

Hans Lindblad, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, je pro mě obrovskou poctou, že zde dnes mohu vystoupit. Cítím velkou pokoru a jsem velmi rád, že vám mohu představit návrh Rady na souhrnný rozpočet.

Před Evropou stojí velké výzvy. Hospodářská situace se jevila před půl rokem mnohem znepokojivěji, ale zdá se, že se stabilizovala. Rizikový scénář je vyrovnanější a zmenšilo se riziko, že klesneme ještě níž na sestupné spirále.

Stojí však před námi velké problémy: vzrůstající nezaměstnanost, zvyšující se rozpočtové schodky a rostoucí dluh. Musíme proto dlouhodobě zachovat udržitelný stav veřejných financí. Rada zemí má před sebou hodně práce, aby vyrovnaly své veřejné finance.

Demografický profil společnosti bude na veřejné finance vyvíjet obrovský nátlak. Výzvy, které před námi stojí, pokud jde o klima, budou vyžadovat nové zdroje a přerozdělení zdrojů stávajících. Celkově to dle mého názoru znamená, že rozpočet, který budeme schvalovat, by měl zrcadlit vysoký stupeň omezení, aby se ponechal prostor pro příští potřeby, s důrazem na evropskou přidanou hodnotu a investice, které nás v krátkodobé perspektivě mohou vyvést z hospodářské krize a v dlouhodobé perspektivě mohou také posílit naši konkurenceschopnost.

Návrh Rady, který byl přijat jednomyslně, se těmito výzvami zabývá a přispívá k jejich řešení. Jde o ukázněný a z hlediska státních financí zdravý rozpočet. Bude podporovat výzkum, vzdělání, konkurenceschopnost, inovace a budování infrastruktury, a bude podporovat soudržnost. Návrh Rady rovněž obsahuje rezervy pro neočekávané události.

Logika našeho návrhu celkového rozpočtu je docela prostá. Učebnice říkají, že pokud chceme podpořit růst, zaměstnanost a prosperitu, měli bychom uskutečňovat udržitelnou, důvěryhodnou a obezřetnou politiku, ale investovat přitom do vzdělání, výzkumu a infrastruktury a vyrovnat rozdíly ve mzdách v rámci EU. A přesně o to jsme se pokusili.

Návrh Rady je vyvážený, a přitom stále ambiciózní. Ve srovnání s rokem 2009 vzrostly naše závazky o 1,1 % a částky vyhrazené na platby o téměř 4 %. Náš návrh a dohoda, které chceme dosáhnout, musí splňovat následující základní požadavky, které byly uplatněny i při prvním čtení v Radě. Rozpočet musí zajistit, aby na politické priority EU pro rok 2010 byly dostatečné finanční prostředky. My v EU musíme být schopni rychle reagovat na výzvy, které nás čekají. Důraz musí být kladen na zajišťování evropské přidané hodnoty. Je třeba rozpočtová disciplína a zdravé ekonomické řízení. Jinak nebudeme schopni podniknout kroky k obnovení vyrovnaných veřejných financí.

Je důležité dodržovat limity. Evropa musí být dostatečně flexibilní, aby se mohla vypořádat s budoucími potřebami a neočekávanými událostmi. Pro rozpočet EU je naprosto nezbytné, aby obsahoval dostatečné rezervy. Návrh rozpočtu, který předkládáme, zahrnuje 1 38 miliard EUR určených na závazky a 121 miliard EUR určených na platby. Snížení, jež Rada udělala oproti předběžnému návrhu rozpočtu, který předložila

Komise, vychází z podrobné analýzy provádění rozpočtu, výstrahy rozpočtové prognózy a z prohlášení o činnosti, a sledujeme, jaká je schopnost programy a opatření uskutečnit. Hlavními faktory v naší analýze byl stupeň provádění a absorpční kapacita.

Nyní se krátce podívám na jednotlivé rozpočtové okruhy. Nejdůležitější část je podokruh 1a, výzkum a vývoj, na který jsou v návrhu rozpočtu určeny dostatečné prostředky. Další oblastí, do níž bude směřovat více zdrojů, jsou projekty v energetickém odvětví a v odvětví infrastruktury. Pokud se soustředíme na účetní účinky plánu hospodářské obnovy, vidíme, že nárůst v této oblasti dosahuje přibližně 8 %. Osm procent! To je hodně, a jak víte, financování z Evropského plánu hospodářské obnovy bude jedním z témat, o nichž musíme během podzimu diskutovat.

V rámci podokruhu 1B Rada souhlasila se závazky, které navrhovala Komise. Pokud jde o platby, Rada se domnívá, že oproti předběžnému návrhu rozpočtu lze provést určité snížení, ale chtěl bych zdůraznit, že náš návrh i tak představuje nárůst prostředků na platby o 3,2 % oproti roku 2009.

V rámci okruhu 2 Rada navrhuje výrazné zvýšení v oblasti prostředků na závazky i platby ve srovnání s rokem 2009, a to o 4,5 % v případě závazků a o 9,5 % v případě plateb, pokud se zaměříme na účetní vliv plánu obnovy.

Pokud jde o okruh 3, zde provedla Rada u předběžného návrhu Rozpočtu Komise jen několik malých úprav. Pro migrační politiku včetně agentury Frontex bude k dispozici dostatek prostředků.

Pokud jde o okruh 4, je nesmírně důležité ponechat v tomto okruhu výraznou rezervu vzhledem k limitu, abychom mohli co nejlépe reagovat na potřeby, které by se mohly nečekaně objevit. Rada proto v tomto prvním čtení zajistila rezervu ve výši přibližně 310 milionů EUR. Ta je odůvodněná zejména s ohledem na návrh změny, který předkládá v této oblasti další potřeby. Pokud jde o rezervu na pomoc při mimořádných událostech, Rada přijala návrh Komise týkající se prostředků na závazky. Roste význam společné zahraniční a bezpečnostní politiky, a Rada pro ně proto zajistí dostatečné prostředky.

Pokud jde o administrativu, zde Rada provedla určitá cílová snížení s ohledem na hospodářskou situaci a specifičnost jednotlivých orgánů. Cílem je zajistit, aby administrativní výdaje nerostly rychleji než inflace. Požadavky orgánů na nová místa pro nové činnosti byly zamítnuty, s výjimkou nových agentur, které jsou plánovány pro rok 2010, a s výjimkou Frontexu.

Na dohadovacím jednání v červenci bylo opět zdůrazněno, jak je důležité, aby v souvislosti s rozšířeními v roce 2004 a 2007 byli přijati noví pracovníci, a dohodli jsme se zde na společném stanovisku. Současně vaši zástupci projeví ochotu nalézt společný přístup ve věci politiky vytváření institucí a orgánů EU. Jsem si jistý, že se během podzimu podaří takového stanoviska dosáhnout.

Na závěr bych chtěl uvést a rozhodně zdůraznit, že na našich schůzkách s Evropským parlamentem vládla pozitivní atmosféra. Jsem přesvědčen, že konstruktivní spolupráce je jedinou cestou, jak dosáhnout zdravého rozpočtu.

Algirdas Šemeta, člen Komise. - Pane předsedo, je pro mě velkým potěšením, že mám možnost k vám dnes ráno promluvit. Víím, že první etapy rozpočtového postupu – především červencové dohadovací řízení – se odehrávaly ve velmi pozitivní atmosféře a doufám, že na této spolupráci můžeme v následujících týdnech dál stavět. Pro ukončení rozpočtového procesu pro rok 2010 ještě musíme učinit několik kroků, musíme se shodnout na dalších důležitých otázkách, jako je druhá etapa Plánu evropské hospodářské obnovy, takže je nesmírně důležité, aby všechny tři instituce úzce spolupracovaly.

Pokud jde o současnou situaci po prvním čtení v Radě a návrh rozpočtu pro rok 2010, Komise uznává, že škrty, které Rada navrhuje, jsou méně přísné než ty v předchozích letech. Nicméně je zde několik důležitých otázek, na které bych chtěl poukázat. Komise lituje, že Rada snížila prostředky na platby o 1,8 miliard EUR. Tyto škrty jsou poměrně více významné v okruzích 1A a 4, čímž vysíláme negativní sdělení týkající se prioritních oblastí, jako je růst zaměstnanosti a také mezinárodní úloha EU, zejména pokud jde o předvstupní pomoc.

Obzvláště tvrdé jsou škrty navrhované na příspěvky na výdaje administrativní podpory, administrativní výdaje na výzkum a pro agentury. Místo, aby se při škrtech braly v úvahu specifické potřeby každé jednotlivé agentury, byly tyto škrty – s několika málo výjimkami – obecné, bez ohledu na stupeň rozvoje nebo úkoly jednotlivých agentur. Škrty ve výdajích na administrativní podporu zbrzdí provádění programů zejména v oblasti výzkumu a vnějších akcí. Doufám, že se Parlament při prvním čtení bude snažit tuto situaci napravit.

I když škrty v okruzích 1B a 2 jsou politováníhodné, částečně mě uklidňuje navrhované prohlášení Rady týkající se plateb a druhou možností přezkoumat potřeby zemědělství v připravovaném návrhu na změnu, který Komise předloží koncem října.

Jak bylo oznámeno, Komise již rozpočtovým orgánům předložila návrh na změnu ohledně aktualizovaných potřeb pro okruh 4. Návrh se týká především těchto bodů: dodatečných 95 milionů EUR na závazky a 60 milionů EUR na platby na podporu palestinské samosprávy a úsilí o obnovu Gazy; potřeby zvážit přijetí doprovodných opatření týkající se banánů s ohledem na možnou obchodní dohodu, která bude mít vliv na preferenční režim u zemí AKT vyvážejících banány. Jde také o dalších 50 milionů EUR určených na závazky a 20 milionů EUR na platby pro pomoc rozvojovým zemím v boji se změnou klimatu, což by mělo pomoci podpořit úspěšný výsledek prosincové kodaňské konference o změně klimatu.

V rámci okruhu 5 (Administrativa) byla Komise ve svých požadavcích na předběžný návrh rozpočtu velmi skromná, kdy navrhla nárůst administrativních výdajů Komise o pouhých 0,9 % ve srovnání s rokem 2009. I když tento bod předsednictvo schválilo, je spíše zklamáním, že Rada provádí v rozpočtu Komise další škrty.

Na závěr doufám, že Evropský parlament obnoví částky, které Rada seškrtila, a jsem přesvědčen, že probíhající jednání mezi všemi třemi orgány budou konstruktivní a že v této rozpočtové proceduře dosáhneme uspokojivého výsledku.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Šemeto, za představení stanoviska Komise a také za to, že jste dodržel řečnický čas, což je velmi důležité. Chtěl bych říct, že toto je úvodní diskuse. Otázku budeme nyní projednávat v rozpočtovém výboru a v ostatních výborech a hlavní rozprava se bude konat až za několik týdnů.

László Surján, zpravodaj. – (HU) Budu hovořit v mém mateřském jazyce, protože doufám, že co se Evropy týče, je toto přirozené právo v každém parlamentu, nemluvě o dalších oblastech veřejného života. V této Evropě neexistuje zákon, který by komukoliv bránil používat svou mateřštinu, a to ani na Slovensku. Očekával jsem, že současná finanční krize jen nesníží výrobu a nezvýší nezaměstnanost, ale že nám také poskytne možnost zlepšit rozpočet Evropské unie pomocí reformních opatření.

Parlament již v únoru vyjádřil svůj názor. Bylo povzbudivé, že s tím Evropská komise a Rada vyjádřily souhlas. Na základě toho, co vím o návrhu, musím bohužel říct, že pokus převést vznešená slova do jazyka čísel nebyl zcela úspěšný. Je na čase vyrovnat se s tím, že s rozpočtem Evropské unie není nikdo spokojený. Příjmová strana rozpočtu znamená pro členské státy velké břemeno, ale dostupné částky nestačí na to, aby členské státy dosáhly svých cílů. Jsme daleko od toho, že bychom dosáhli plné zaměstnanosti a společnosti založené na znalostech. Vydáváme velké částky na zemědělství, ale například chovatelé mléčného skotu čelí nezvladatelné krizi. Největší položkou na výdajové straně rozpočtu je politika soudržnosti, ale propasti mezi regiony rostou, místo aby se zmenšovaly.

Výzkumní pracovníci, kteří se narodili a vystudovali v Evropě, pracují mimo Evropskou unii. Proto zaostáváme i v oblasti inovací. Doufali jsme, že by krize mohla také znamenat příležitost provést reorganizaci a zajistit, aby byl rozpočet Evropské unie úspěšnější a pro její obyvatele hmatatelný. Doufali jsme rovněž, že rozpočet bude nejen používán v souladu s pravidly a bez jakékoliv korupce, ale že také zhodnotíme výdaje a posoudíme, které programy skutečně přinášejí hodnotu a zaslouží si být financovány.

Co můžeme nyní dělat? Parlament se bude snažit upravit rozpočet tak, aby bylo jeho sdělení pro občany EU jasnější. Chceme zvýšit položky, které napomáhají překonat krizi. S ohledem na to předložíme své myšlenky na uplatnění plánu na podporu hospodářství. Chceme se také vypořádat s výzvami, které před nás staví změna klimatu. Chtěli bychom, aby se finanční krize vyřešila efektivně, nejen pomocí pár miliard eur z plánu, který bude za tímto účelem vyčleněn, ale také pomocí každé jednotlivé položky rozpočtu, aby obyvatelé Evropy viděli, že Evropská unie neznamená zbytečné výdaje, ale jde o efektivní nástroj řešení jejich problémů. Vyzývám kolegy poslance, Radu a Komisi, aby to podpořili.

Vladimír Maňka, zpravodaj – (SK) Vážený pane předsedo, vážený pane státní tajemníku, vážený pane komisaři, určitě se shodneme, že při tvorbě rozpočtu Evropského parlamentu se musíme soustředit na své hlavní poslání, a to je legislativní práce. Věci, které s tím nesouvisí, je nutné z rozpočtu v maximální míře vyloučit.

O tom, jak bude v konečném důsledku tento rozpočet vypadat, budeme dnes jednat v dohodovacím jednání mezi předsednictvem Evropského parlamentu a rozpočtovým výborem. Chci již nyní poděkovat zástupcům politických skupin. Na zasedání rozpočtového výboru včera podpořili návrhy na snížení rozpočtu i kroky, které vedou k lepšímu využívání finančních zdrojů.

Stále jsme svědky mnoha nedostatků, které způsobují, že zdroje nevyužíváme zcela hospodárně. Jako příklad uvedu hlídání těchto budov, v nichž dnes jednáme. Dobře víte, že do Štrasburku cestujeme na čtyři dni v měsíci. Přitom u obou vchodů ještě nedávno stáli strážníci třicet pět dní v roce. Nový generální tajemník Evropského parlamentu a jeho spolupracovníci na to přišli a byly učiněny kroky, které přinesou každý rok úsporu více než dva miliony EUR.

Dalším příkladem jsou analýzy Evropského účetního dvora v oblasti překladů. Nedostatek plánování, nedostatečná nebo žádná komunikace o dostupných překladatelských kapacitách brání v jejich efektivním využívání. Instituce, která má zabezpečit překlad, často automaticky objednává externí překladatele a ani nezjišťuje, zda jsou k dispozici volné kapacity uvnitř institucí.

I proto navrhujeme v rozpočtech jednotlivých institucí uložit do rezervy 5 % prostředků určených na překlady. Tuto rezervu uvolníme, když tyto instituce dokážou, že se snažily maximálně využít své interní kapacity. Jen v oblasti překladů takto můžeme ročně ušetřit okolo jedenácti milionů EUR.

Podobných příkladů je víc. Většina z nich má společného jmenovatele: málo využíváme nezávislé analýzy využívání zdrojů a organizace práce. Věřím, že politická vůle, kterou včera na jednání rozpočtového výboru projeví zástupci jednotlivých politických skupin, přinese ovoce.

Jednou z hlavních složek v správních výdajích institucí Evropské unie jsou výdaje na nákup, údržbu a pronájem budov. V minulosti v různých případech instituce nakoupily nebo si pronajaly majetek ne zcela hospodárným způsobem. Podle účetního dvora instituce v této oblasti nespolupracují, dokonce ani nehodnotí svou vlastní politiku.

Proto jsme požádali administrativu Evropského parlamentu o vypracování střednědobého strategického dokumentu v oblasti nemovitostí. Chtěli jsme v této oblasti přijmout příslušná rozhodnutí už v prvním čtení. Je nutné, abychom nejen v Evropském parlamentu, ale v rámci všech institucí vypracovali společnou politiku v oblasti nemovitostí a vytvořili lepší spolupráci v této oblasti. Jsem rád, že Rada si stejně jako my vzala tento cíl za svou prioritu a chci vám, pane státní tajemníku, za to poděkovat.

Alain Lamassoure, Předseda rozpočtového výboru. - (FR) Pane předsedo, dovoluji mi nejprve pogratulovat panu Šemetovi, který byl včera potvrzen do funkce komisaře odpovědného za rozpočet.

Jsem přesvědčen, že s ním budeme mít stejně kvalitní vztahy, jako jsme měli s jeho předchůdkyní a přejeme mu stejně oslnivou politickou kariéru, jako má paní Grybauskaitėová.

Pane předsedo, procházíme obdobím světové krize, připravují se velké diplomatické schůzky a je zde také institucionální nejistota v rámci Unie jako takové. V takovémto období se rozpočtový výbor bude snažit dosáhnout postoje, pro který bude charakteristická spolupráce. Jak uvedl náš zpravodaj, je nám líto, že Rada provedla v návrhu Komise takové škrty, ale současně chápeme, že stav veřejných financí členských států jim neumožňuje jít letos dál.

Jak bylo řečeno, pro rozpočet na rok 2010 máme povinnost dosáhnout určitého výsledku: a tím je vyrovnaní financování podílu plánu obnovy za rok 2010. Víme, že bude nutné přerozdělit prostředky, ale tyto prostředky se nesmí zaměřit na jiné politické priority, o nichž dříve Parlament a Rada rozhodly.

Parlament bude od roku 2010 chtít zahájit spolupráci s Komisí, Radou, švédským předsednictvím a budoucím španělským předsednictvím zaměřenou na tři hlavní témata.

Samozřejmě pokud dopadnou věci v Irsku tak, jak si přejeme, bude prvním tématem zavedení postupu, stanovení harmonogramu a pracovních metod nutných pro uplatnění Lisabonské smlouvy.

Druhou otázkou bude střednědobá revize finančního výhledu. Mezi společným rozhodnutím o víceletém finančním rámci, které bylo přijato v květnu 2006, a dneškem došlo k finanční krizi, byly vyvinuty silné tlaky na ceny energií, surovin a dokonce potravin, a proběhla jednání o změně klimatu. A bohužel došlo i k selhání lisabonské strategie, jak je dnes již jasné. Musíme proto provést hlubokou revizi našich víceletých zásad. Toto bude první úkol nové Komise.

A nakonec třetím a posledním tématem bude reforma zdrojů, které vytvářejí evropský rozpočet. Již před krizí jsme věděli, že žádný členský stát nechce platit další výdaje za Evropu. Od vypuknutí krize to již ani žádný členský stát platit nemůže. Náš příspěvek k hospodářskému oživení bude představovat stěží 0,03 % HDP Unie.

Jsme si plně vědomi obtížnosti této otázky, ale Evropský parlament již čtyři roky spolupracuje s vnitrostátními parlamenty a má v úmyslu navrhnout určité oblasti, nad kterými by mohla příští rok začít debata.

Hans Lindblad, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, slyšeli jsme od Komise i Evropského parlamentu, že během podzimu budeme muset projednat několik závažných témat. Naštěstí před námi stojí i některá lehká témata. Jednou z nejobtížnějších otázek bude plán obnovy a způsob jeho financování. Současně pevně doufám, že budeme úspěšní. Víím, že budeme úspěšní. Zde není na výběr.

Další otázka, která před námi stojí, a to jak z krátkodobého i dlouhodobého pohledu, je pochopitelně klima a financování politiky týkající se klimatu.

Nakonec bych chtěl poděkovat za to, že jsem zde dnes mohl vystoupit.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Rád bych poblahopřál panu komisaři k jeho jmenování. Pane komisaři, na komisaře z Litvy čeká velká kariéra. Přeji vám mnoho úspěchů, jak v Komisi, tak i v budoucnu. Vaše předchůdkyně je dnes hlavou litevského státu.

4. Přistěhovatectví, úloha Frontexu a spolupráce mezi státy (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je stanovisko Rady a Komise k přistěhovalectví, úloze Frontexu a spolupráci mezi členskými státy.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, otázky týkající se přistěhovalectví jsou v práci EU stále aktuální. Důležitým faktorem ve zvládání migračních toků jsou kontroly na hranicích. Volný pohyb osob v rámci EU a absence kontrol na vnitřních hranicích znamenají společnou odpovědnost a vyšší požadavky na správné a efektivní spravování našich vnějších hranic.

Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) je odpovědná za koordinování a podporu úsilí členských států monitorovat a kontrolovat vnější hranice EU. Frontex hraje v jednotné strategii spravování hranic EU důležitou úlohu. Funkce agentury Frontex se od jejího zavedení v roce 2005 postupně rozšiřuje. V souladu s rostoucím rozpočtem nyní Frontex hraje ještě větší úlohu v řízení operativní spolupráce mezi členskými státy v oblasti kontroly vnějších hranic EU.

Agentura dnes koordinuje řadu společných operací a pilotních projektů na mořských, pozemských a vzdušných hranicích s cílem potírat nezákonné přistěhovalectví, se zvláštním důrazem na určité vysoce rizikové oblasti jako jsou jižní mořské hranice EU, i když se její práce týká i severních a východních hranic. V Radě jsme opakovaně zdůrazňovali nutnost agenturu Frontex rozvíjet a posilovat. Závěry Rady z roku 2008 označily další rozvoj agentury jako politickou prioritu. Z krátkodobého hlediska bylo zdůrazněno, že Frontex musí dostat nezbytné prostředky a musí maximálně využívat vybavení členských států poskytovaných v rámci Centralizované evidence dostupného technického vybavení (CRATE). Rada rovněž požádala agenturu Frontex, aby v otázce kontrol hranic podporovala spolupráci s orgány hraničních kontrol, včetně celních orgánů, a rovněž spolupráci se třetími zeměmi.

Z dlouhodobého hlediska bylo zdůrazněno, aby se dál pokračovalo v postupném rozvoji agentury Frontex. Rada uvítala plán Komise na posouzení toho, jak by šlo mandát agentury Frontex rozšířit, aby mohla posílit spolupráci se třetími zeměmi. V současnosti probíhá hodnocení nařízení o Frontexu a Komise na začátku roku 2010 předloží návrhy na možné zlepšení. Rada s radostí přijme společně s Evropským parlamentem k navrhovaným úpravám stanovisko.

V Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, který Evropská rada schválila v říjnu 2008, se zdůrazňuje, že je nutné posílit úlohu a prostředky agentury, aby bylo možné posílit spolupráci. Tento pakt rovněž hovoří o možnosti vytvořit v rámci Frontexu samostatné divize, neboť podmínky například na pozemské hranici na východě se velmi výrazně liší od podmínek na mořské hranici na jihu. Na základě událostí ve Středomoří zdůraznila Evropská rada ve svém usnesení v červnu 2009, že je nutné zvýšit úsilí v předcházení a potírání nezákonného přistěhovalectví, aby se zabránilo dalším lidským tragédiím na jižní mořské hranici EU. Zvláštní důraz byl věnován nutnosti zpřísnit hraniční kontroly a potřebě stanovit jasná pravidla pro společné hlídky a pro vyloďování zachráněných emigrantů, a také je nutné více využívat společné repatriční lety.

Závěrem bych chtěl vysvětlit, že situace ve Středomoří nevyžaduje jen akce v oblasti hraniční kontroly. Tato situace vyžaduje širší spektrum dlouhodobých i krátkodobých opatření. Východiskem v tomto ohledu by

měl být komplexní přístup EU k přistěhovalectví, který bude zahrnovat spolupráci a opatření v celé oblasti politiky přistěhovalectví. Je nesmírně důležité posílit spolupráci se zeměmi původu i průjezdu a je nutné zintenzívnit dialog se třetími zeměmi v oblastech jako je zákonné přistěhovalectví, migrace a rozvoj, budování kapacit a repatriace osob, které nepotřebují ochranu. Tento dialog se musí opírat o principy solidarity a společné odpovědnosti.

PŘEDSEDAJÍCÍ: GIANNI PITELLA

Místopředseda

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. - (FR) Pane předsedajícím, migrace je prioritní otázkou, kterou se instituce bude muset intenzivně zabývat, a chci poděkovat panu Tobiasi Billströmovi, který velmi dobře tento problém zná.

Vytváříme v současnosti politiku přistěhovalectví založenou na třech pilířích, kterými jsou: dodržování práva na azyl, boj proti nezákonnému přistěhovalectví a evropská koordinace zákonného přistěhovalectví.

Přístup na území EU musí probíhat podle určitých pravidel, v souladu s národními politikami a společnými normami, které Unie zavádí, a ne nelegálním způsobem, často za cenu lidských životů. Středomoří musí zůstat spojnicí mezi našimi civilizacemi, a ne místem, kde vládne bída a utrpení.

Řešení výzvy, kterou představuje nezákonné přistěhovalectví, nemohou přinášet pouze členské státy, které jsou problému zvláště vystaveny, protože jejich hranice jsou vnější hranicí Unie. Je skutečně nutné, aby všechny členské státy prokázaly s touto výzvou solidaritu. Unie již přijala společné normy, věnovala tomu určité prostředky a vyvinula důležité nástroje. Je však pravda, že vzhledem k velikosti migračních toků bude nutné přijmout nové iniciativy.

Výzva nezákonného přistěhovalectví pochopitelně vyžaduje účinnou preventivní strategii, která se zavede v partnerství se všemi zeměmi ležícími podél migračních cest. Evropská unie se všemi silami snaží tyto dialogy a tuto spolupráci rozvíjet. Cílem tohoto komplexního přístupu je řešit všechny zásadní dimenze přistěhovalectví společně a v rovnováze. Jak před chvílí řekl pan Billström, při naší práci ve Středomoří se tímto přístupem řídíme. Setkávají se zde všechny migrační toky pocházející z různých regionů a procházející různé země Asie a Afriky.

Komise se velmi rozhodně zavázala podporovat vhodné rámce dvoustranné regionální spolupráce. Když jsem viděl, jak obrovsky roste počet nepřijatelných lidských tragédií, vydal jsem se do těchto přístupových bodů do Evropy: na Lampedusu, Maltu, Kanárské ostrovy a do Řecka. Otevřel jsem debatu v Komisi a předložil jsem svým ministerským kolegům v Radě své návrhy jednodušší a účinnější evropské politiky.

Evropská rada přijala na základě následné práce v červnu řadu rozhodnutí. Od této doby se Komise věnovala třem hlavním tématům. Zprv je to otázka azylu. Evropská rada vyzvala ke koordinaci dobrovolných opatření týkajících se interního rozdělení příjemců mezinárodní ochrany, kteří se nacházejí v členských státech nejvíce vystavených tomuto tlaku. Komise na tuto výzvu zareagovala tím, že v červenci spustila pilotní projekt na pomoc Maltě. Počítá s možností financování ze strany Společenství pro ty členské státy, které projeví solidaritu s Maltou. Francie k dnešnímu dni vyslovila souhlas s tím, že na svém území přijme téměř 100 uprchlíků. Byl bych rád, dámy a pánové a pane předsedajícím, kdyby toto gesto zopakovaly ostatní členské státy.

2. září jsem také Evropskému parlamentu a Radě předložil sdělení navrhuující společný evropský program na příjem uprchlíků ze třetích zemí. Víím, pane Billströme, že je vám tento program velmi blízký. Definuje společné roční priority týkající se přesídlení uprchlíků, společně s dalšími návrhy jak efektivněji využívat finanční pomoc přidělenou členským státům z Evropského uprchlického fondu.

V efektivním provádění těchto iniciativ musí být schopen hrát hlavní úlohu Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu. Instituce Společenství právě posuzují návrh nařízení týkající se vytvoření tohoto úřadu, který podala Komise. Byl bych opravdu rád, kdyby se Parlament a Rada za švédského předsednictví dohodly tak, aby tento úřad mohl začít v roce 2010 fungovat a velmi v tom na Komisi a na švédské předsednictví spoléhám. To bylo vše k otázce azylu.

Druhé téma se týká vnějších hranic. Jak velmi dobře řekl pan Billström, Evropská rada projevila přání, aby se posílily kontrolní operace na hranicích, které koordinuje agentura Frontex. Rada nás požádala, abychom vytvořili jasná pravidla pro společné hlídky, přesná pravidla pro to, jak zacházet se zachráněnými osobami a jak organizovat společné lety pro návrat těchto osob.

Musíme také posoudit, jak může Frontex spolupracovat se třetími zeměmi. Rozpočet na financování operací Frontexu se v roce 2009 zvýšil na 36 milionů EUR a v současnosti sledujeme, jak Frontex organizuje repatriaci nezákonných přistěhovalců.

Je vhodné připomenout, že kontrolní operace na hranicích probíhají v souladu se zákony Společenství, především se Schengenským hraničním kodexem. Je nutné dodržovat základní práva a zákaz vypovězení. V námořních oblastech se při těchto operacích musí také dodržovat mezinárodní námořní právo. Členské státy nicméně neinterpretují a neuplatňují tato pravidla jednotně. Proto se pokusíme otázku, jak tato pravidla rozvinout a vyjasnit, aby se při těchto operacích lépe uplatňovalo právo Společenství a mezinárodní právo.

Pracujeme také na přípravě návrhu, který umožní upravit nařízení zřizující agenturu Frontex a zavádějící její pracovní metody. Tento návrh bude předložen na začátku roku 2010. Vezme v úvahu zprávu Evropského parlamentu a hodnocení agentury podle článku 33 nařízení Frontex. Cílem je optimalizovat a posílit roli Frontexu v otázce spolupráce na hranicích.

A nyní se dostávám ke třetímu tématu. Evropská rada zdůraznila potřebu posílit spolupráci s hlavními zeměmi původu a průjezdu a požádala Komisi, aby posoudila konkrétní možné způsoby spolupráce s těmito zeměmi. Komise v reakci na tuto žádost zintenzívnila dialog a spolupráci s Libyí a Tureckem, což jsou dvě hlavní země pokud jde o migrační cesty ve Středomoří.

Pokud jde o Libyi, poslali jsme společně s panem Billströmem v červenci dopis našim libyjským partnerům, ve kterém jim navrhujeme spolupráci v celé řadě oblastí, abychom dosáhli společného a vyváženého řízení migračních toků z Libye. Vysvětlili jsme libyjským orgánům, že jsme připraveni jim pomoci nejen posílením jejich kapacit pro zabránění nelegálního vstupu a výstupu migrantů na a z jejich území, ale chceme jim také pomoci zlepšit zacházení s migranty v souladu s lidskými právy a mezinárodními právy, usnadnit identifikaci migrantů a pomáhat těm, kdo potřebují mezinárodní ochranu.

Komise se již podílí na financování pilotních opatření prostřednictvím Vysokého komisaře OSN, Mezinárodní organizace pro migraci a italského ministerstva vnitra. Jedinou možností, jak plně naše akce rozvinout, je však jasné odhodlání libyjských orgánů. Neskrývám před vámi, pane Billströme, že s velkou netrpělivostí očekávám odpověď na náš dopis.

Pokud jde o Turecko, tak generální ředitel generálního ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost Jonathan Faull je právě na misi v Ankaře, kde zjišťuje, jakým způsobem a jakými prostředky by mohla větší spolupráce podpořit Turecko, aby se více věnovalo odpovědnějšímu způsobu řízení migrace, s cílem opětovného přijetí nezákonných přistěhovalců a především zajištění mezinárodní ochrany přistěhovalců. Pokud bude Turecko a Libye na naši nabídku reagovat, mohli bychom s panem Billströmem ještě do konce roku obě tyto země navštívit.

Na závěr bych se rád zmínil o Stockholmském programu, který má vytvořit základy efektivnější společné politiky, jež nám umožní podporovat koordinované přistěhovalectví v souladu s Evropským paktem o přistěhovalectví a azylu. Návrhům, které jsme předložili v červnu tohoto roku, se dostalo příznivého přijetí ze strany neformální debaty ministrů, kterou v červenci uspořádalo švédské předsednictví.

Už nebudu opakovat, co jsem před chvílí řekl, tedy že tato politika má tři hlavní témata, společný azylový systém odpovídající našim humanitárním tradicím, efektivnější kontrolu nezákonného přistěhovalectví pomocí integrovanějšího řízení našich vnitřních hranic a naší vízové politiky a pak pochopitelně posílení účinnosti našeho boje proti obchodování s lidmi a provádění politiky navrácení migrantů s cílem jejich dlouhodobého znovuzачlenění do původního společenství, a dále otevření se zákonné migraci v rámci, který zajistí plnění potřeb přijímacích zemí, aniž bychom přitom zapomínali na potřeby zemí původu nebo dodržování práv migrantů.

Tak to je vše. Bylo to trochu dlouhé, pane předsedající, dámy a pánové, ale chtěl jsem doplnit to, co velmi dobře vysvětlil pan Billström, a zdůraznit hlavní témata této politiky, evropské strategie, která dnes podle mého názoru začíná dostávat podobu. Naše členské státy musí ještě prokázat plnou solidaritu a odhodlanost nutnou pro zavedení této strategie. Hodně se spoléhám na Evropský parlament, že nám v tom pomůže.

Simon Busuttil, jménem skupiny PPE. – (MT) Děkuji vám, pane předsedající. Chtěl bych také pozdravit pana ministra Billströma a především místopředsedu Evropské Komise pana Jacques Barrota. Dovolte mi, pane předsedající, abych poblahopřál a poděkoval panu místopředsedovi Evropské komise za jeho viditelný a upřímný zájem o otázku přistěhovalectví a azylu. Velice si cením toho, s jakým zanícením se pan Barrot této práci věnuje, a za konkrétní iniciativy, které v této obtížné, kontroverzní a citlivé oblasti přijal. Tím se

dostávám k prvnímu bodu, o němž bych chtěl hovořit, pane předsedající, a to je složitost celé této problematiky.

Je velice snadné ukázat na tu či onu zemi: musíme však situaci analyzovat seriózně a důkladně. Jinak se můžeme vystavit riziku, že neunikneme absurditě. Dovolte mi uvést příklad. Přednedávnem se zvedla vlna kritiky proti italské vládě za to, že promptně vrátila uprchlíky zpět do Libye. Musíme však pochopit, že díky této reakci Itálie se letos značně snížil počet uprchlíků, kteří se rozhodli vydat se na riskantní cestu a dát v sázku své životy.

Je nutné si uvědomit, že tento systém vracení zasadil organizovanému zločinu a překupníkům s lidmi těžkou ránu. Znamená to, že i když je bezpochyby nezbytné respektovat právo uprchlíků na azyl, je rovněž nezbytné nutné vytrvat v našem úsilí zastavit jednou provždy tragédii, která se odehrává ve Středomoří. Je rovněž nutné dál bojovat s obchodníky s lidmi, kteří využívají bídy a utrpení uprchlíků, jež touží dostat se do Evropy.

Proto musíme mít neustále na paměti, jak je tato otázka složitá. Chtěl bych se zmínit i o některých dalších bodech. Musíme posílit úlohu Frontexu, především pokud jde o možnou spolupráci, která by měla vzniknout mezi zeměmi a která bude zahrnovat konkrétní záležitosti jako jsou otázky spojené s politikou vracení, která se týká více než jedné země. Na tomto poli bohužel Frontex prozatím nevyvinul dostatečné úsilí. Pozornost si zaslouží i iniciativy, o nichž se zmiňoval místopředseda Barrot, jako je obecný program přesídlení, pilotní projekt pro země jako je Malta a vytvoření azylového úřadu. Tyto iniciativy je nutné zrealizovat okamžitě. Na závěr se chci zmínit o dalším, rovněž důležitém faktoru, který si vyžaduje pozornost a kterým je spolupráce s Libyí a dalšími třetími zeměmi, které jsou pro uprchlíky místem odjezdu. Bez spolupráce s těmito zeměmi se nikam nedostaneme.

Juan Fernando López Aguilar, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, pane Billströme, pane komisaři Barrote, souhlasím a podporuji význam a důraz, který jak předsednictví, tak Komise této záležitosti přisoudily, když uvedly, že jde o jeden z nejvýznamnějších aspektů globalizace, který si vyžaduje evropskou odezvu.

Jde o oblast, ve které může mít Evropa smysl a může zde přinést přidanou hodnotu do řízení jednoho ze zcela nebývalých rozměrů globalizace, kterým je bezprecedentní rozměr migrace, tedy migrační tok a jeho dopad na všechny významné oblasti výstavby Evropy.

Tento jev nemůže vyřešit pouze jeden členský stát pomocí vlastních zdrojů, na základě vlastních kapacit. Potřebujeme proto společnou politiku, která dosud nebyla vytvořena. Vše, co jsme již udělali s cílem vytvořit tuto potřebnou společnou politiku, mělo být zakotveno v evropské ústavě a Lisabonské smlouvě. Tato politika však doposud nebyla vytvořena. Vše, co bylo doposud uděláno, je jen jakousi předzvěstí toho, co musí být ještě učiněno a co je stále ještě ve velmi raných stádiích.

Je však jasné, že odpověď musí být v souladu s evropskou identitou. Za prvé je to tedy závazek napravení nerovností v zemích původu, a to cestou posílení rozvojové spolupráce.

Zadruhé musíme posílit boj s politickým a zločineckým rozměrem tohoto jevu a vypořádat se s organizacemi, které obchodují s lidmi. Současně musíme zlepšovat informovanost o rizicích nezákonného přistěhovalectví a nezákonného obchodování, musíme o tom i o nelegálním zaměstnávání informovat občany zemí původu. Jako alternativu k nedovolenému přistěhovalectví můžeme nabídnout povolenou migraci.

A konečně musíme dbát na dodržování lidských práv. To zahrnuje otázky azylu a uprchlíků a též soulad s Evropským paktem o přistěhovalectví a azylu, který byl podepsán v říjnu 2008.

Musíme však mezitím posílit kontrolu i společnou odpovědnost za evropské vnější hranice. Důsledek nezákonného přistěhovalectví v Itálii, ve Španělsku nebo v Řecku – jako to známe ve Španělsku na jižní středomořské hranici a také na Kanárských ostrovech, kam připlouvají lodky plné zoufalých lidí – není jen čistě španělskou nebo italskou záležitostí. Jde o evropskou záležitost, která nevyžaduje jen solidaritu se Španělskem či Itálií, nebo dokonce naději, že Španělsko a Itálie dodrží ve svých dvoustranných vztazích s africkými zeměmi evropský model. Ne, je to společná odpovědnost, která vyžaduje společnou odpověď.

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci proto podpořil posílení Frontexu a také navýšení rozpočtu, což, doufáme, Parlament podpoří, protože podporujeme důraz a význam, který této otázce přikládá švédské předsednictví.

Sonia Alfano, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji panu Barrotovi a panu Billströmovi. 31. srpna tohoto roku jsem položila Komisi naléhavou otázku. Je pravda, že se snížil počet

přistěhovalců, kteří připlouvají k italským a libyjským břehům, ale je to proto, že se zvýšil počet lidí, kteří nacházejí ve Středozemním moři smrt.

Středozemní moře se bohužel stalo masovým hrobem a Berlusconiho vláda, tedy italská vláda podepsala s Libyí dohodu, která Itálii bohužel umožňuje odmítnout vstup nejen migrantům, ale také uprchlíkům ze zemí, kde dochází k perzekucím a probíhá tam občanská válka, jako je Somálsko a Eritrea, a která těmto nešťastným lidem odpírá právo na azyl, což znamená porušení všech mezinárodních pravidel, a především Ženevské konvence.

Chtěla bych vám připomenout, že nenavracení je zásada, která nezná geografické hranice a nelze s ní za žádných okolností ani obchodovat, ani smlouvat. Nesmíme si myslet, že by se tato dohoda mezi Itálií a Libyí mohla zredukovat na hospodářské zájmy v hodnotě přibližně 5 miliard EUR.

Vyzývám Komisi, aby – pokud je to jejím záměrem – neuzavírala za EU s Libyí dohodu, která by byla podobná dohodě mezi Libyí a Itálií, protože jsme viděli, kam takováto zavrženíhodná dohoda vede. Opakuji, že kvůli této dohodě žel tyto osoby podstupují mučení, protože o to jde: v zajišťovacích střediscích, v nichž jsou tyto osoby drženy v Libyi, dochází k mučení, jak dokazují zprávy novinářů a fotografie, na nichž je vidět mnoho těchto uprchlíků ve věznici v Ganfudě, 10 kilometrů od Benghazí. Dochází zde k mučení, které podle mě není v žádném přátelském paktu nebo mezinárodní dohodě vysvětleno.

Jak zdůraznil vysoký komisař OSN, zakazuje princip nenavracení vracet lidi na území, kde by mohl být jejich život v nebezpečí nebo kde by mohla být ohrožena jejich svoboda. Posílání těchto lidí zpět do Libye, která, jak bych ráda připomněla, ani nepodepsala ani neratifikovala Ženevskou konvenci, se mi zdá těžko uvěřitelné. A co je ještě horší, nedovolené přistěhovalectví je v Itálii trestným činem, takže když se například při dramatickém vylodění na konci srpna, při němž zahynulo mnoho Somálců, několika z nich, myslím čtyřem nebo pěti, podařilo dosáhnout cíle, byli mimo jiné obviněni z imigrace, a jsou proto dnes stíháni podle italského práva.

Chci vyzvat Komisi, aby přešla k činům, aby posoudila, zda dohoda mezi Itálií a Libyí splňuje mezinárodní právo a zda by nebylo lepší se od této hanebné politiky italské vlády odvrátit.

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, naposledy jsme o dramatu ve Středozemním moři diskutovali 1. dubna.

Určitě si pamatujete, že u libyjských břehů zahynuly stovky migrantů. Požádali jsme o prošetření této věci. Zatím jsme však nedostali žádnou informaci týkající se okolností této tragédie.

Jak víte, od té doby bylo poblíž Lampedusy nalezeno v polovině srpna 73 mrtvých Afričanů. 25. srpna bylo nakonec zachráněno 57 uprchlíků z Eritreje, kteří dlouhou dobu bloudili v maltských vodách. 31. srpna byl 75 Somálcům zamítnut vstup do Libye.

Vnější hranice Evropské unie se staly skutečně vražednými. To je i titulěk jedné zprávy nevládní organizace „Migreurop“ a já vás, dámy a pánové, vyzývám, abyste si tuto zprávu sehnali a podrobně prostudovali.

Pane Barrote, v souvislosti s touto situací připomínáte několik základních otázek. Připomínáte právo na azyl, právo na mezinárodní ochranu. Měl byste mluvit i o právu každého člověka opustit jakoukoliv zemi a povinnost komukoliv pomoci. To je mezinárodní námořní právo. Tyto situace se stále opakují, dochází k nim stále častěji i na turecko-řecké hranici. Proto, pane Barrote, nevěřím, že posílení prostředků Frontexu tuto situaci vyřeší.

Myslím, že Evropská unie se před svým vlastním projektem ocitla v úzkých. Evropská unie se zrodila z odmítnutí upírat ostatním jejich důstojnost, a tomu musí zůstat věrná.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, společný program EU pro znovuosídlování má bezpochyby ušlechtilé ambice, jejichž cílem je podpořit větší spolupráci mezi národními vládami v otázce přesídlení uprchlíků a žadatelů o azyl. Já jako britský konzervativce mám však z provádění tohoto programu obavy. Nechceme, aby pokračovaly problémy jako byly ty, se kterými jsme se setkali v Sangatte ve Francii.

Myslím, že z hlediska toho, co státy zatěžuje, je spolupráce a solidarita v Evropské unii pochopitelně důležitá, ale musíme lépe rozlišovat ekonomické migranty od žadatelů o azyl. Ti mají přirozeně právo vyhledávat útočiště, ale my musíme mít právní předpisy, které nebudou svazovat jednotlivým státům ruce, pokud jde o to, koho přijmout a komu dát azyl. Společný přístup jako je ten, který Komise navrhuje, může oslabovat schopnost každého národa EU o těchto věcech rozhodovat.

Myslím, že hlavní priorita by se zatím měla týkat zajištění bezpečnosti jižních hranic. Frontex musí v tomto ohledu hrát významnou roli, aby působil jako silně odstrašující nástroj pro hospodářské migranty, kteří chtějí podniknout onu riskantní cestu přes Středozemní moře. Musíme jednat mnohem silněji proti jednotlivým třetím zemím, které tyto aktivity neodpovědně podporují. Podle Komise musí o konečném počtu lidí, které jednotlivé státy přijmou, rozhodovat právě tyto státy, a Británie ani jiná země nebude nucena přijímat větší počet ekonomických migrantů, než jaké v těchto ekonomicky náročných dobách zvládne. To je nutné a správné. Země jako je Británie potřebují záruky, že o naší azylové a imigrační politice budeme rozhodovat my sami, a záruky, že principem přístupu EU bude otevřená spolupráce, a ne nátlak.

Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Pane předsedající, pane Billströme, pane komisaři Barrote, zahájení tohoto legislativního období nám nabízí vynikající možnost k přehodnocení naší přistěhovalecké politiky.

Naše současná přistěhovalecká politika se opírá o zjevné pokrytectví a cynismus. Říkáme, že evropský projekt by nebyl možný bez migrujících pracovníků, ale na druhé straně je kriminalizujeme pomocí právních předpisů jako je směrnice o navracení osob, které se výstižně říká „směrnice hanby“, jež není v souladu s principy a hodnotami Evropské unie.

Nikdo nechápe tuto politiku, jež se snaží v tomto krizovém období, kdy procházíme trojí krizí, a to potravinovou, finanční a energetickou, přeměnit Evropu v pevnost, neboť naše práce je špatná a směřuje špatným směrem. Pokud Evropu potřebujeme a především pokud Evropu potřebujeme kvůli migrujícím pracovníkům, pak musíme dodržovat všechna jejich práva, a ne je kriminalizovat, jako to Evropská unie dělá. To totiž rodinám, které se jen snaží uniknout před válkou nebo hladem, přináší ještě větší bolest.

Proto by bylo nejlepší navštívenkou na summit hlav států či předsedů vlád mezi Evropskou Unií a Latinskou Amerikou a státy Karibiku, který se bude konat na jaře příštího roku v Madridu, oznámení, že se na tomto summitu tato „směrnice hanby“, která neodpovídá našim principům a hodnotám a které nerozumí žádné vlády, především v Latinské Americe a Karibiku, odkud do Evropské unie přichází tisíce migrujících pracovníků, zruší.

Proto žádám, abychom se nad zrušením této „směrnice hanby“ vážně zamysleli.

Gerard Batten, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, opatření, o nichž diskutujeme, jsou součástí takzvané oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, do níž spadá přistěhovalectví. Jde o společnou přistěhovaleckou a azylovou politiku, a ať britská vláda svým občanům lže, jak chce, my víme, že Británie bude nakonec těmito předpisy vázaná.

Pro Británii se však žádná univerzální přistěhovalecká politika nehodí. Británie je jednou z nejhustěji osídlenou zemí na světě, překvapivě hustěji osídlenou než je Indie, Čína či Japonsko. Čistý příliv přistěhovalců do Británie dnes činí přibližně 230 000 osob ročně, což znamená nárůst obyvatelstva o více než milion osob každých pět let. Počet obyvatel se v roce 2031 zvýší ze současných rekordních 61,4 milionů na přibližně 70 milionů a bude růst čím dál víc. Tento nárůst je způsoben přistěhovalectvím a počtem dětí, které se přistěhovalcům rodí.

Britská politická strana – United Kingdom Independence Party – není proti určitému přistěhovalectví, ale to musí být přísně kontrolováno a musí to být ku prospěchu Británie, a ne Evropské Unie nebo někoho dalšího. Británie nepotřebuje společnou evropskou přistěhovaleckou politiku. Potřebujeme skoncovat s masovým přistěhovalectvím a zavést přísně limitovanou a kontrolovanou přistěhovaleckou politiku. Měli bychom uplatnit úmluvu o uprchlících z roku 1951, podle níž mají tito žádat o azyl v první určené bezpečné zemi, do níž se dostanou, což není malý ostrov mimo pobřeží Evropy nazývaný Británie.

Měli bychom skoncovat s multikulturalitou, která je kontroverzní a vede ke konfliktům, měli bychom stávající migranty asimilovat a integrovat do společné kultury, jež bude respektovat společné politické a právní instituce. V Británii a ani nikde jinde v Evropě by nemělo být místo pro právo Šaría.

Louis Bontes (NI). – (NL) Pane předsedající, Frontex nefunguje. Rozpočet pro projekt Poseidon, který právě probíhá, je 11 milionů EUR. To je nesmyslné. Jsou to vyhozené peníze. Jediným řešením je přímé vrácení a zákrok proti zemím, které toto přistěhovalectví umožňují. Společná azylová a přistěhovalecká politika není v zájmu občanů Nizozemska. Nizozemská politická strana – Partij voor de Vrijheid, za niž tu hovořím, je důrazně proti této politice. Výsledkem bude to, že se do Evropy dostane ještě větší počet osob bez perspektiv. Občané Nizozemska nepotřebují solidaritu, potřebují, abychom se zde postavili za nizozemské zájmy. Pojďme s tím již skoncovat.

Rád bych se ještě vyjádřil ke švédskému předsednictví. Toto předsednictví se domnívá, že by Evropa měla víc otevřít své hranice masovému přistěhovalectví kvůli evropskému trhu práce. Strana Partij voor de Vrijheid toto zcela odmítá. Jde o kouřovou clonu, která má umožnit masové přistěhovalectví. Podívejme se, co se děje ve velkých městech – podívejme se, s jak velkými problémy se potýkají. Přemýšlejte nad svým vlastním národem, přemýšlejte nad svou vlastní zemí, přemýšlejte nad svou vlastní kulturou. A to my rozhodně děláme. Rád bych dodal, že dost je dost. Pojďme skoncovat s masovým přistěhovalectvím; už to došlo dost daleko.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedajícím, pane místopředsedo Komise, pane úřadujícím předsedo Rady, výzvy spojené s přistěhovalectvím zůstávají stále zde, stejně jako náš závazek je překonat.

Tyto výzvy jsou tyto: za prvé vykročit směrem ke společné přistěhovalecké politice; za druhé výrazně zlepšit organizaci dovozené migrace; za třetí zlepšovat integrační postupy; za čtvrté velmi rozhodně potírat nedovolené přistěhovalectví; za páté více rozvinout Frontex; za šesté vylepšit postupy, úmluvy a dohody se zeměmi původu a tranzitu; a za sedmé rozvíjet společnou azylovou politiku.

Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu se musí v roce 2010 stát spravedlivým, fungujícím a rovnostářským úřadem, který se podělí o odpovědnost solidárním způsobem a zajistí mezinárodní nebo druhotnou ochranu.

Pokud jde o Frontex, ten je otázkou koordinace a spolupráce; za žádných okolností nenahrazuje národní kompetence. Potřeba posílit úkoly Frontexu na našich jižních hranicích v jižní Evropě, především ve Středomoří a na atlantském pobřeží není jen odpovědí Evropské unie na migrační tlak, k němuž dochází v Řecku, na Maltě, v Itálii nebo ve Španělsku, je to také humanitární odpověď, jejímž cílem je zabránit smrti a vyhnout se dramatům.

K otázce rozpočtu Frontexu chci říct, že se zvýšil ze 6 milionů EUR v roce 2005 na 78 nebo 83 milionů v roce 2010. Máme zde ale, pane předsedajícím, jednu pochybnost, a sice, zda bude Frontex schopen spravovat rozpočet, který od Parlamentu dostane. To by byla naprosto nepřijatelná situace, protože výzev je celá řada a úkolů také.

Je důležité, aby Frontex uvedl v život Ústřední rejstřík technického vybavení (CRATE). Je také důležité, aby členské státy respektovaly svůj závazek vůči tomuto rejstříku. Potřebujeme větší a lepší koordinaci s Europolem. Musíme zřídit Iconex a z hlediska ochrany lidských práv potřebujeme, pane předsedajícím, větší a lepší koordinaci mezi Frontexem a Mezinárodní organizací pro migraci a Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

To jsou ony výzvy a to jsou naše závazky.

Claude Moraes (S&D). – Pane předsedajícím, nikdo nepodceňuje ohromné potíže spojené s vytvářením rovnováhy, o níž se zmínil předseda našeho výboru, a s migračními tlaky, se kterými se potýká Evropská unie, a tlaky, se kterými se potýkáme ve Středomoří. Letos v létě jsme si opět připomněli, s jak krutou realitou se musí migranti a žadatelé o azyl, kteří čelí pronásledování a utíkají před bídou, potýkat.

Frontex bezpochyby hraje v přístupu Evropy k migraci klíčovou úlohu. S tím, jak budujeme koordinovanější systém EU pro spravování našich vnějších hranic, význam Frontexu roste. Proto se naše skupina domnívá, že je zásadní dosáhnout rovnováhy: rovnováhy mezi tím, že na jedné straně získáme zdroje pro fungování Frontexu – o čemž se již řada mých kolegů zmínila – a na druhé straně se zajistí, že se dostane výraznějšího uznání humanitárním aspektům práce Frontexu. Jak může Frontex například pomoci snížit tragický počet úmrtí na moři, který za posledních 10 let přesáhl 12 000? Záchranné operace na moři musí být zahrnuté do jeho náplně práce. Nástrahy jsou ukryty v podrobnostech. Mnoho těchto politik se musí provádět přímo na místě a vím, že Parlament, Komise i Rada se o to snaží.

Musíme zajistit, aby se Frontex nestal jen mechanismem, který udrží lidi mimo Evropu. Těm, kdo odůvodněně potřebují ochranu, se musí zajistit přístup na území EU.

Pane komisaři, hovořil jste o zásadě nenavracení. Je důležité, abyste to zopakoval. Situace v případě Itálie a Libye je pochopitelně věc, o které budou více hovořit mí kolegové z Itálie, ale tuto zásadu nesmí žádná osoba ani žádná země porušovat.

Ocitli jsme se v situaci, kdy k nenavracení bude docházet i v případě zemí, které nepodepsaly úmluvu z roku 1951. Je důležité, abychom tato lidská práva dodržovali. Nesmíme se vyhýbat odpovědnosti poskytnout ochranu těm, kdo ji potřebují.

Frontext proto musí být součástí spravedlivého a vyváženého přístupu k migraci a azylu. Musíme zajistit provádění souboru opatření v oblasti azylové politiky a musíme zajistit rovnováhu mezi povolenou migrací a ochranou uprchlíků.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, britský tisk, kterému k jeho závěru napomohli i paranoidní euroskeptičtí europoslanci, rozšířil poplašné zprávy, že budoucí komisař pro základní práva, kterého pan Barroso na návrh skupiny ALDE potvrdil do funkce, bude Velkou Británii nutit přijímat více žadatelů o azyl z celé Evropy.

To není pravda. Jak pan místopředseda Barrot potvrdil, pilotní projekt na pomoc Maltě je dobrovolný a i navrhovaný plán na přesídlení uprchlíků přijatých úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky přímo ze zemí mimo Evropu by měl být nepovinný.

Žádná politika EU nikdy nezahrnovala žádné kvóty nebo povinnost týkající se toho, kolik migrantů má která země přijmout. Snažíme se však dosáhnout dobrovolné solidarity a doufám, že budoucí komisař pro základní práva napomůže zastavit umírání migrantů ve Středozemním moři.

V příštím měsíci to bude deset let, co EU stanovila cíl společného azylového systému a začala koordinovat migrační politiky. I přes značné úsilí především ze strany Evropské komise, které pomáhají poslanci Evropského parlamentu, jsme od tohoto cíle ještě velmi daleko.

Hlavní prioritou je správné řízení migračních toků, což jsou obvykle takzvané „smíšené toky“ uprchlíků a migrantů, kteří hledají práci, abychom mezi oběma skupinami rozlišovali. Musíme dát evropské veřejnosti ujištění, že toto řízení probíhá správně, a současně musíme zastavit ztráty na životech a zajistit ochranu těch, kteří ji potřebují.

Pokud jsou lidé v křehkých člunech zatlačováni zpět na moře a nedostane se jim ochrany, pak žádný z těchto cílů nesplníme. Jsem šokovaná, když od pana komisaře Barrota slyším, že členské státy neuplatňují námořní právo jednotným způsobem. Takový chaos je nepřijatelný. Frontex musí mít řádné zdroje a musí dodržovat lidská práva jednotlivců. Těmto osobám musíme umožnit se vylodit a musí dostat možnost, aby se jejich žádosti o azyl posoudila a aby se rozdělili na uprchlíky a ty, kteří nemají právo v zemi zůstat.

Členské státy EU musí být v případě potřeby postaveny před evropský Soudní dvůr za nedodržení tohoto principu. Jak řekla má kolegyně Sonia Alfano, myšlenka, že by byla Libye schopná toto zajistit místo nás, je zcela skandální, vzhledem k tomu, jak se v této zemi zneužívají lidská práva.

Účelná evropská přistěhovalecká politika bude zahrnovat společný rámec kritérií pro ekonomickou migraci, v rámci něhož mohou členské státy, které tyto migranty přijímají, samy rozhodovat o počtu, které přijmou. Potřebujeme koordinaci, společné normy, společný rámec a pak také solidaritu.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Pane předsedající, já váš entuziasmus ohledně Frontexu nesdílím. Slyšeli jsme o tom, že Frontex i členské státy porušují lidská práva, právo na nenavrácení a nedávají uprchlíkům možnost požádat o azyl, a k těmto případům porušování lidských práv dochází ve jméno Evropské unie.

Pane ministře Billströme, říkal jste, že se musí na vnějších hranicích provádět kontroly a že je nutné dosáhnout rovnováhy, ale chci se vás zeptat, proč bychom neměli tyto kontroly a rovnováhy uplatňovat i vůči lidem, kteří pracují na těchto vnějších hranicích a hájí je? Proč nemůžeme dosáhnout určité transparentnosti a průhlednosti ohledně Frontexu a toho, co dělá? My v této sněmovně potřebujeme, aby byla činnost Frontexu průhledná a transparentní. Potřebujeme vědět, v jakém stádiu jsou práce na nových pravidlech Frontexu, o kterých jste, pane komisaři, mluvil, a potřebujeme objasnit, jak mohou uprchlíci získat mezinárodní ochranu, když jsou zadrženi na moři.

Potřebujeme také vědět, jaké byly s třetími zeměmi uzavřeny dohody, a co se přesně děje s penězi EU, které například směřují do Libye. Mám pochyby o tom, zda to, čemu vy říkáte pomoc Libye uprchlíkům, skutečně uprchlíkům pomáhá, ale i zde nám prostě chybí transparentnost a pokud, jak jste řekl, neinterpretují všechny členské státy práva migrantů stejně, jak potom zajistíte, že třetí země jako je Libye budou tato pravidla interpretovat podobně jako vy?

Chtěla bych vám připomenout, že Parlament již podpořil myšlenku povinně sdílené odpovědnosti při vyřizování žádostí o azyl, a myslím, že vaše zpráva o pilotním projektu, v rámci něhož pouze Francie přijala velmi, velmi malý, až směšný počet 100 uprchlíků z Malty, ukazuje, že dobrovolná solidarita nestačí. Potřebujeme, aby to bylo povinné.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Chceme válčit s přistěhovalectvím. To je velký problém. Mezitím máme problémy s nefungující vývěsní tabulí a počítačem. Pojďme se věnovat věcem, kterým se skutečně můžeme efektivně věnovat.

Migrace je pochopitelně jedním z největších problémů dnešní Evropy. A co víc, není to problém jen pro politiky, ale také problém, který se týká obyvatel členských států Evropské unie. Je to možná jedna z největších výzev, které dnes stojí před politiky Evropy, a jeden z hlavních problémů našich voličů. Přistěhovalectví má více jmen, mí vážení kolegové dnes hovořili o přistěhovalectví z Afriky, které se týká hlavně zemí ze Středomoří, a to, co říkají, je v určitém směru oprávněné. Já zastupuji Polsko, zemi, ve které dochází k nedovolenému přistěhovalectví pochopitelně v menší míře, ale přicházejí k nám lidé ze zemí bývalého Sovětského svazu a také z Asie.

Stojí před námi otázka filozofie boje EU proti nedovolenému přistěhovalectví a řekněme si to jasně, i otázka omezení dovoleného přistěhovalectví. Má tíhu tohoto boje nést Frontex? Je to skutečně rozumné? Nebylo by efektivnější, kdybychom peníze navíc, které chceme dát Frontexu, věnovali zemím, které mají největší problémy s nedovoleným přistěhovalectvím, a také členským zemím, jejichž hranice tvoří vnější hranice EU? Pane předsedající, na závěr chci říct, že se mi zdá, že by to bylo rozumnější.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Pane Billströme, pane Barrote, při uplatňování ženevské úmluvy nemáme žádnou volnost. Jediná možnost je dodržovat dohody, které jsme podepsali. Zákon hovoří jasně: pokud se uprchlíci, kteří dorazí k evropským břehům, posílají zpět do zemí, které nepodepsaly ženevskou úmluvu o uprchlících, znamená to porušování ženevské úmluvy. Není to abstraktní bod zákona, je to skutečný argument.

Když prostřednictvím Frontexu nebo členských států pošleme uprchlíky do Libye, porušujeme tím úmluvu, hlavně proto, že z údajů italské vlády víme, že 75 % z osob, které dorazí k evropským břehům, žádá o azyl a 50 % z nich, tedy 38 % čili třetina ze všech, má právo na humanitární ochranu.

Tato politická rozhodování jsou spojena s morálními volbami a zde skutečně stojíme před morální volbou. Je správné a je skutečně morální, aby za poslední roky zahynulo více než 14 000 osob ve snaze dostat se k evropským břehům? Je skutečně morální, aby velká část těchto lidí, kteří riskují život, měla právo na azyl v prvním místě? Je skutečně nutné, aby museli riskovat životy? Ne, neměli by před touto volbou stát.

Již dlouho jsme říkali, že čistě represivní přistěhovalecká politika, jako je ta, která byla doposud uplatňována, nás staví z hlediska životů obyvatel před možností buď život, nebo smrt, a my všichni jsme za tuto volbu života nebo smrti spoluzodpovědní.

Nemyslím, že problém vyřešíme tím, že budeme nyní na začátku volebního období sypat do Frontexu peníze – peníze, které Frontex nemůže utratit a když i Komise říká, že není vhodné dávat do Frontexu v současnosti peníze – tím tento problém nevyřešíme. Problém můžeme vyřešit tím, že zrevidujeme mandát Frontexu a potom může Frontex potřebovat více prostředků. Aby se tak stalo, měl by Frontex spolupracovat a poskytovat vysokému komisaři OSN pro uprchlíky veškeré informace a začlenit do své politiky humanitární otázky, což doposud nečiní. Stejně tak závažný je, dámy a pánové, návrh týkající se prostředků pro uprchlíky: když investujeme více do Frontexu, tyto prostředky se sniží.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Pane předsedající, po pravdě mě mrzí, že někteří italští kolegové využili této příležitosti k obvyklé polemice, jejímž jediným cílem je zaútočit na italskou vládu. Pokud jde o přistěhovalectví, neměli bychom tuto situaci ideologicky zneužívat, ale spíše bychom měli jít až do jádra zásad Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, který se opírá o hodnoty integrace a solidarity.

Skutečně oceňuji úsilí Komise za poslední roky, ale pan komisař Barrot se mnou bude určitě souhlasit, že je třeba věci urychlit a vytvořit skutečnou evropskou strategii přistěhovalectví, jež bude upřednostňovat nesmlouvavý boj s nedovoleným přistěhovalectvím a obchodování s lidmi a s jejich zneužíváním.

Je třeba ostře zasáhnout proti všem, kdo mají z tohoto obchodování s lidmi prospěch, včetně zaměstnavatelů, kteří využívají nelegální pracovní sílu. Není rozhodně dál přijatelné, aby se na sebe braly řešení problému přistěhovalectví jen země, které mají hranice v oblasti Středomoří. Nedávný návrh Komise na společný program opětovného začlenění je z hlediska politické a praktické spolupráce mezi členskými zeměmi krokem vpřed, ale nutně potřebujeme rychlé uplatnění řady iniciativ, které budou efektivněji rozvíjet účinnější solidaritu uvnitř Společenství.

Proto doufáme, že se brzy zkonkretizuje to, co zde oznámil úřadující předseda Evropské unie na základě upřímné prosby italského ministra Franca Frattiniho, aby se zahájila debata o způsobu rovnoměrného

rozdělení břemen a odpovědností spojených s přílivem nedovolených přistěhovalců a žadatelů o politický azyl mezi členské státy.

Podle mého názoru je toto zásadní věc, protože jinak se dostaneme do paradoxní situace, že na jedné straně budou mít některé členské státy jako je Itálie, Malta, Řecko a Španělsko povinnost přijímat nedovolené přistěhovalce a na druhé straně se budou ostatní země dobrovolně rozhodovat, zda chtějí být solidární, či ne. Není už dál možné se tomu vyhýbat. Chci poděkovat Francii, že chce přijmout 100 osob, 100 žadatelů o azyl: 100 osob, ale žadatelů o azyl jsou tisíce, desítky tisíc. Proto Francii děkuji, ale je to jen kapka v moři.

Na závěr chci říct, že mimo jiné musíme přestat považovat přistěhovalectví za jakýsi všelék. Když nebudeme mít seriózní politiku rozvojové spolupráce, kde bude Evropa zaujímat vůdčí roli, odsoudíme část světa k jisté a nevyhnutelné budoucnosti v chudobě a zoufalství.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Pane ministře, pane komisaři, Parlament naléhavě volal po spolupráci na evropské úrovni se zeměmi původu a tranzitu. Tyto země nezahrnují jen Libyi. Jde i o Turecko. Turecko není v tomto rámci jen zemí původu a tranzitu, ale je také kandidátskou zemí. Jinými slovy má dvojí povinnost respektovat politické principy a instituce Evropské unie.

Nejméně ve čtyřech případech v poslední době rušil turecký radar v řeckém vzdušném prostoru helikoptéry Frontexu, které vykonávaly své úkoly. Včera donutil turecký bojový letoun helikoptéru Frontexu vrátit se zpět.

Co hodláte udělat a jak budete jménem Evropské unie reagovat na toto obtěžování během činnosti, kterou provádí evropská instituce, jako je Frontex?

Povinná solidarita také nemůže mít jen formu policejních opatření typu Frontexu na jižních hranicích. Musí zde být i solidarita v otázce přijímání přistěhovalců, kteří přijedou do našich zemí, jež si nemohou vždy ponechat tak velké počty osob. Komise a Rada zde podporují dobrovolnou solidaritu, která nemá ani cenu papíru, na kterém se o ní píše. Můžete nám říct, proč v tomto případě nezavedete i povinnou solidaritu?

A konečně pilotní program mezi Itálií, Maltou a Libyí nemá být jediným pilotním programem. Proč neexistuje pilotní program pro navrácení přistěhovalců zpět do Turecka, které představuje v této věci otevřenou ránu? Požádala o to někdy řecká vláda, pane komisaři, a byla odmítnuta? Nebo přišly jen společně Libye, Itálie a Malta a vy jste s tím souhlasil a nepožadoval jste víc?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, toto mi dává příležitost upřesnit dva malé body, které myslím ukazují – jak před chvílí říkal kolega – jak je naše politika pokrytecká.

První bod se týká dublinských dohod. Vy, pane komisaři, velmi dobře znáte situaci v Calais; víte, že v Calais by mohlo mnoho lidí požádat o status politického uprchlíka a mohli by ho dostat. Proč to neudělají? Protože jsou si jisti, že podle dublinských dohod budou posláni do zemí, kam jet nechtějí, a někdy k tomu mají vynikající důvod. Nechtějí jet do Řecka, protože tam mají prakticky nulovou šanci získat status uprchlíka.

Dublinské dohody jsou dnes nástrojem, který je nepřátelský k ochraně těchto lidí, kteří je nejvíc potřebují, a který navíc prohlubuje nerovnosti mezi členskými státy. Přestaňme mluvit o solidaritě, když zde máme nástroje, které prohlubují nerovnosti mezi zeměmi.

Druhý bod se týká dohod o zpětném přebírání. Naprosto to chápu, chceme o těchto dohodách jednat s Tureckem a s Libyí, tedy pohráváme si s myšlenkou, že budeme mít obrovské prostředí zemí, které budou našimi sousedy a které budou ve velké míře zadržovat přívaly migrantů. To je nepříjemné z praktických důvodů, z etických důvodů i z politických důvodů, a vy to dobře víte, pane Barrote!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hned na začátku řeknu, že pohostinnost je pro mě bez přehánění svatou hodnotou. Společenství států v podstatě vzniká ze solidarity mezi lidmi a toto společenství se řídí určitými závazky: právy a povinnostmi. Proto pokud jde o mě, já jsem silně proti všemu, co jde proti tomuto základnímu biblickému principu. Integrace a vše, co s ní souvisí, zcela jasně vzniká kombinací toho, zda přijímáme lidi a jakým způsobem to provádíme.

Co dělat? Kam bychom měli situovat tyto zoufalé lidi, kteří přicházejí do členských zemí a současně jak bychom měli zabránit napětí, které někdy vzniká a zahrnuje pocity jako je zášť, vztek a zlost a vede někdy i ke znepokojivým formám nepřátelství?

Co bychom měli dělat, aby ochrana práva na azyl, což je princip, o němž se v těchto dnech také hovořilo, neotevřela současně dveře podvodným žadatelům o azyl, což je alibi, které využívají někteří lidé: lidé, kteří

se za tímto všeobecným právem ukrývají a nemají nic společného s právem na azyl, ale naopak s nezákonností a zločinností?

Myslíme si opravdu, pane Billströme, že všechnu tuto odpovědnost musí vzít na svá bedra jednotlivé státy? Zdá se mi, že Evropa, která se doposud pohybovala pravděpodobně dost nejistě, už nemůže dál odkládat vytvoření jednotného, seriózního přístupu k přistěhovalectví. Nemůže hovořit tak, jako doposud, různými disharmonickými hlasy, a nemůže dohnat nejvíce zranitelné země v první linii do izolace. Nemůže jednat bez společného postoje, kterého dosáhne společně, postoje, který zatím vypracován nebyl, ale jehož základní principy vytrvale bráníme.

Evropa, pane předsedající, nemůže nevnímat naše hranice jako evropskou otázku, nemůže tuto záležitost nahlížet jako záležitost týkající se jednotlivých států. Nemůže vystupovat tak teatrálně, jako se to již v této sněmovně stalo, tedy jako to dělá italská i jiné vlády. Podle mě je zcela nemyslitelné, aby tragédie, k nimž došlo u břehů Lampedusy a Ceuty a Melilly, neměly nic společného s Bruselem, Berlínem a Paříží.

Pramení z toho napětí mezi jednotlivými státy a Evropou a vznikají tak problémy, což také zvyšuje demokratický deficit Evropy, který se ještě může zhoršit, když zde nebude žádná koordinovaná přistěhovalecká politika; zvýší se tak dojem, že zájmy států převládnu nad zájmy všech. Zvyšuje se tím, pane předsedající, frustrující vnímání toho, že Brusel a Štrasburk se často zabývají těžko srozumitelnými otázkami, a ne tím, co zajímá veřejnost. Tím v podstatě oslabujeme evropskou politickou identitu.

Proto doufám, že švédské předsednictví začne vytvářet dohodu s nejvíce zranitelnými zeměmi, začne uvažovat logicky a dosáhne toho, co doposud chybělo, tedy silné, vyrovnané, solidní a přísné společné přistěhovalecké politiky.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Pane předsedající, pane Barrote, pane Billströme, dámy a pánové, požádali jsme o tuto rozpravu, abychom obrátili pozornost EU na závažné případy porušování základních lidských práv, ke kterým dochází v Itálii. Od května posbíraly italské úřady na moři více než 1000 migrantů, kteří byli vráceni do Libye. Během těchto neoficiálních a svévolných vracení nebyli lidé identifikováni a nedostali možnost se odvolat, ani neměli právo požádat o azyl a teď jim hrozí nelidské a ponižující zacházení v Libyi. Domníváme se, že takovéto praktiky porušují základní principy, na nichž Evropa stojí, což potvrdil i pan komisař Barrot, když se u Itálie informoval o podrobnostech.

Takovéto kroky nejsou v souladu ani s Evropskou úmluvou o lidských právech, ani s právem Společenství, především s Schengenským hraničním kodexem a směrnici o navracení, a ani s italským právem. OSN včera Itálii vyzvalo, aby respektovala mezinárodní právo a rovněž včera podalo 24 Somálců a Eritrejců, které Itálie vrátila, u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku odvolání proti Itálii pro porušování Evropské úmluvy o lidských právech.

Nedovolené přistěhovalectví se navíc, dámy a pánové, stalo v Itálii trestným činem a přitěžující okolností. Pouhá skutečnost, že jste přistěhovec, znamená diskriminaci a nerovnost a má to za následek tvrdší tresty pro ten stejný zločin. Skutečnost, že jste ilegální přistěhovec, jako byly rodiny našich italských, portugalských, polských, řeckých a italských komunit, vám brání přístupu k základním právům a z nejzákladnější péči včetně lékařské pomoci, protože se lidé bojí, že je někdo udá. To se, pane předsedo, děje v Itálii a odsoudili to i odborníci na právo a ústavu a sekulární i katolická sdružení.

Co hodlá Komise udělat, aby toto porušování lidských práv přestalo? Parlament vždy podporoval boj proti nedovolenému přistěhovalectví, ale jen v souladu se základními právy.

Chceme, pane předsedo, vědět, zda Komise hodlá zasáhnout ve věci italských právních předpisů a přezkoumat dohodu mezi Itálií a Libyí. Dvacet let po pádu berlínské zdi nemůžeme dovolit, aby některé vlády stavěly nové zdi.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, realita přesahuje vše, co bylo v této sněmovně řečeno.

Jsme svědky toho, jak se pan prezident Kaddáfí v této věci chová, a mezinárodní média neustále přinášejí zprávy o tom, že na splnění jeho povinností je nutná miliarda EUR. Jsme svědky toho, že Turecko – stát, který se chce stát členem Evropské Unie – denně vrací letadla Frontexu a Evropské unii se nedaří reagovat tak, jak by měla.

Jsme svědky toho, jak převaděci dávají nezákonným přistěhovalcům pokyny, jak se mají v případě zadržení sami střelit do ruky nebo nohy, aby byly členské státy nuceny je přijmout a musely se použít jiné typy zákonů

než ty, kterými se řídí nedovolené přistěhovalectví, protože se nyní jedná o zraněné osoby. Jsme svědky toho, jak převaděči dávají nezákonným přistěhovalcům pokyny, aby před vstupem do země zničili své doklady, aby hostitelské země jako Řecko nevěděly, kam je odeslat; jsme svědky toho, že přistěhovalci tvrdí, že chtějí získat azyl, ale nemají žádné doklady, takže nemáme o co se opřít.

Pane komisaři, vládne tu naprostý chaos a je nutné nastolit pořádek. K tomu potřebujeme jasné a striktní stanovisko ze strany Evropské unie k této otázce.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane místopředsedo, dámy a pánové, velmi často se říká, že členské státy uznávají nutnost vytvořit na evropské úrovni společné politiky řízení přistěhovalectví a politiky zaměřené na společenskou integraci přistěhovalců.

Denně však vidíme, že realita je zcela jiná. Evropskému fondu pro integraci byly například v rámci rozprav o rozpočtu drasticky sníženy prostředky. Pokud jde o členské státy, tak řada z nich dál jednostranně vydává přísné právní předpisy a právně omezuje přístup na své území, omezuje přístup na trh práce, k systému sociálního zabezpečení, ke vzdělávacímu systému a znesnadňuje spojování rodin.

Evropská politika boje proti nedovolenému přistěhovalectví a politika kontroly vnějších hranic současně nakonec znamená, že odpovědnost za kontrolu hranic přechází na naše sousedy, což je v rozporu s lidskými právy. Viděli jsme to mezi Itálií a Libyí.

Tento trend k externalizaci těchto otázek je způsob, jak se Evropa snaží sama zbavit své odpovědnosti. To je nepřijatelné. Prostředky, které dostal Frontex navíc, nikdy nebudou moci nahradit nutnou solidaritu, která musí spojoval členské státy, aby jednaly společně při přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a při přijímání zahraniční pracovní síly, která je nutná pro to, abychom mohli splnit demokratické výzvy zítřka.

Jaká opatření chcete zavést, aby se zajistila skutečná solidarita a skutečná řešení pro utrpení migrantů?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Pane předsedající, pane Barrote, pane Billströme, když jste, pane Barrote nedávno předkládal evropský azylový plán, mluvil jste o nezlomnosti boje proti nedovolenému přistěhovalectví a o humanitě při přijímání obětí pronásledování. Přeloženo do jazyka zákona to znamená zajištění ochrany a práva na azyl pro ty, kdo prchají před smrtí hladem, před válkou a pronásledováním, a zabránění jejich navrácení do zemí, kde jsou jejich životy v nebezpečí nebo jim hrozí nelidské zacházení.

To je přesný opak toho, co dělá italská vláda, jak ukázala nedávno, když vrátila 75 přistěhovalců z Eritreje a ze Somálska do Libye, k čemuž došlo, aniž by bylo ověřeno alespoň to, zda jsou mezi nimi potenciální žadatelé o azyl, jak vyžaduje mezinárodní právo, což včera odsoudil i vysoký komisař OSN pro lidská práva. Dohoda mezi Itálií a Libyí nemůže přeměnit tuto část moře na volnou zónu, kde se porušují lidská práva.

Proto vyzývám Komisi, aby co nejdříve jednala a zajistila, že zde bude znovu nastoleno a plněno mezinárodní právo. Navíc bych chtěla vědět, co se udělalo v otázce jednání o dvoustranné dohodě mezi EU a Libyí, která se připravuje již řadu let. Kdy předpokládáte, že bude uzavřena? Může Rada s Komisí potvrdit, že tato dohoda bude nadřazená nad dohodou mezi Itálií a Libyí? Můžete Parlamentu vysvětlit základní body týkající se řešení nedovoleného přistěhovalectví a zajištění práva na azyl a principu nenavrácení?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pane předsedající, mám velkou radost, že zde mohu poprvé promluvit a že mohu pochválit pana ministra Tobiasa Billströma za jeho hluboké pochopení. Vzhledem k tomu, že jsem původně italské národnosti, mohu říci, že ve Středomoří lidé a země čelí vážné situaci.

Chtěla bych mu poděkovat za jeho snahu zaměřenou k dosažení konsensu ve věci společné přistěhovalcecké politiky, která je velice potřebná. Ráda bych také přivítala jeho iniciativu týkající se úřadu na podporu azylu, což je velmi praktický a konkrétní způsob podpory členských států, které na sobě cítí břemeno, a napomůže to spolupráci mezi členskými zeměmi.

Chci se zeptat pana ministra Billströma, zda by kromě opatření, o nichž již hovořil, mohl trochu více a z dlouhodobého hlediska pohovořit o opatřeních, která můžeme přijmout, abychom podpořili země a obyvatele Středomoří, a jaký bude jeho přístup, zda bude vyrovnaný a založený na rovnováze mezi humanitou, solidaritou a neústupností před jakoukoliv formou nezákonnosti.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, společnou přistěhovalceckou politiku bezpochyby potřebujeme a musíme posílit spolupráci se třetími zeměmi a docílit toho, aby byla soudržnější a efektivnější. Jak tato rozprava ukázala, v rámci této spolupráce má hlavní slovo Libye s Tureckem.

Chování Turecka je pobuřující. Chová se opakovaně obstrukčně, což vám musím oznámit a současně musím panu Barrotovi předat sdělení, že Turecko brání helikoptérám a letadlům Frontexu, které plní evropské mise a evropské úkoly. Poslanci Evropského parlamentu za stranu Nea Dimokratia si provedli parlamentní průzkum. Pane Barrote, dostanete podrobnou zprávu o všech těchto provokacích a o pobuřujícím jednání Turecka.

Pokud jde o zpětné přebírání a přesídlování, zde musíme posílit roli Frontexu a zorganizovat společné zpětné lety. Pane Barrote, pane předsedající, prosím pospěšte si a navštivte Turecko a Libyi. Problém je velmi akutní. Nenechávejte to až na konec roku. Dnes nebo zítra...

(Předsedající řečníka přerušil)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, úředníci na hranicích evropských zemí nesmí zamítat potenciální žadatele o azyl, kteří připlouvají po moři, nebo je eskortovat pryč, bránit jim v další cestě nebo je vracet do zemí, které nejsou součástí EU. Je to stanoveno v Evropské úmluvě o lidských právech. Dnes jsme si opět vyslechli řadu případů toho, jak Frontex tato pravidla v praxi porušuje. Proto potřebujeme v této oblasti kontrolu. Potřebujeme tyto kontroly jako poslanci Evropského parlamentu, protože máme zodpovědnost za zajištění dodržování ustanovení Evropské úmluvy o lidských právech.

Proto se ptám: Do jaké míry máme právo prověřovat, zda úředníci na hranicích v mezinárodních vodách tyto zákonné požadavky spojené s lidskými právy dodržují? Celá léta jsme si byli vědomi toho, že Frontex v jednotlivých případech lidská práva porušuje. Veškerou svou činností však také závažně podkopává důvěryhodnost EU v oblasti ochrany lidských práv.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Pane předsedající, děkuji panu Billströmovi. Přemýšlím nad tím, zda občas nezačínáme být poněkud příliš fixovaní na termín „nedovolené přistěhovalectví“. Konec konců nemůže být nedovolené prchat, abyste si zachránili život, protože lidská práva a svobody platí pro všechny, bez ohledu na to, kde žijí.

Proto chci zdůraznit, že je také důležité zjistit, jaké jsou podmínky v zemích, odkud lidé utíkají. Evropská unie by možná mohla být aktivnější a angažovat se více v těchto zemích, aby lidé nepotřebovali utíkat a aby se z nich tak nestávali nedovolení přistěhovanci. Jak už jsem řekl, možná jsme příliš upnutí na slovo „nedovolený“. Jak jsem řekl, není přece nedovolené zastávat se lidských práv a svobod uvnitř i vně Evropské unie.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes dopoledne mi to tu připadalo jako v italském parlamentu, ve kterém ale zasedáte vy. V každém případě se domnívám, že přistěhovalectví znamená i bezpečnost a dodržování lidských práv. Bohužel globalizace a rozšíření Evropské unie na 27 států proběhly příliš rychle, aniž bychom přijali vhodné kroky k zajištění ochrany bezpečnosti a dodržování lidských práv.

Vyslechl jsem si zprávu Komise: strategie je dobrá a chystají se vynikající opatření, ale zapomínáme, že problém je naléhavý a dramatický a máme zde krizovou situaci. To, co jste uvedl dnes ráno, platí pro normální situaci, ale dnes – především v Itálii – nejsme v normální situaci. Proto žádám Komisi, aby věnovala větší pozornost spíše taktice, než strategii, a aby zvažila tento problém z celoevropského hlediska. Děkuji vám.

Předsedající. – Předsedající právě nyní je sice Ital, ale rozprava nebyla zdaleka jen čistě italská. Můžeme říct, že se nám podařilo zohlednit širokou škálu příspěvků z různých částí Evropy a představující různá stanoviska z celé Evropské unie.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, především bych vám všem chtěl poděkovat za tuto velice zajímavou rozpravu. Zaznělo zde dnes mnoho cenných názorů. Chtěl bych se zmínit o příspěvku pana Busuttla o větší spolupráci s Libyí. Doufám, že se mi společně s panem komisařem Barrotem podaří navštívit Libyi, abychom mohli vybudovat vztahy s touto zemí, a doufám, že bude také pokračovat naše práce s Tureckem. Souhlasím rovněž s panem Aguilarem, předsedou výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, že jediným způsobem, jak řešit nedovolené přistěhovalectví je otevřít cestu dovolenému přistěhovalectví. Měli bychom například zmírnit tlak na azylový systém.

Je nutné se zabývat zločineckými sítěmi, které zneužívají lidské zoufalství. Švédské předsednictví uspořádá k této otázce a k boji proti obchodování s lidmi v Bruselu zvláštní konferenci. Absolutní prioritou švédského předsednictví je pokusit se dosáhnout dohody ve věci Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a zlepšit praktickou spolupráci. Přirozeně doufáme, že se nám v této věci dostane od Evropského parlamentu podpory.

Chtěl bych říct paní Alfonové, že je důležité dodržovat právní akty, které přijala Evropská rada, a je nutné, aby je členské státy uplatňovaly, jak bylo rozhodnuto. Je také důležité zapojit do naší práce vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, abychom dosáhli vysoké kvality, o kterou usilujeme. Musím také vyjádřit souhlas s hodnocením pana Kirkhoopa týkajícím se důležitosti rozlišování mezi azylanty a přistěhovalci za účelem práce. Tato úvaha nás přirozeně vede k závěru, že EU potřebuje společný evropský azylový systém a také lepší možnosti pro dovolené přistěhovalectví pracovníků na základě národních potřeb, právní jistoty a ochrany proti dumpingovým mzdám a sociálnímu vykořisťování.

Pokud toho dosáhneme, nebudeme potřebovat politiky pánů Meyera, Battena nebo Bontese. Potřebujeme citlivou a pečlivě promyšlenou migrační politiku, abychom zlepšili demografickou strukturu EU a posílili hospodářství a blahobyt obyvatel.

Paní Corazza Bildtová a pan Svensson se ptali, jak chceme řešit ztráty na životech ve Středomoří. Problém migrace nemá jediné řešení. Vyžaduje to soubor různých iniciativ v rámci různých oblastí. Důležitá je zejména větší spolupráce se zeměmi původu a tranzitu. Je například nutné zlepšit rozvojovou spolupráci s těmito zeměmi, aby se dosáhlo stability, bezpečnosti a udržitelnosti.

Země původu a tranzitu a členské státy musí také zlepšit záchrany na moři. Je nutné vyjasnit rozdělení odpovědnosti mezi zeměmi, pokud jde o úsilí o záchranu na moři. Musíme také dosáhnout společného výkladu pravidel pro záchranu na moři, z hlediska práva na mezinárodní ochranu na jedné straně a mezinárodního námořního práva na straně druhé.

Nakonec bych vám chtěl za sebe i za celé předsednictví upřímně poděkovat za možnost zde v Evropském parlamentu vystoupit a představit naše stanoviska. Je nutné zdůraznit, že naše strategie se musí opírat o nejrozumnější pilíře a iniciativy. Myslím, že dnešní rozprava to jen potvrdila. Děkuji vám mnohokrát.

(Potlesk)

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. - (FR) Pane předsedající, tato rozprava ukázala, pokud to vůbec bylo potřeba, jaký je rozsah těchto problémů spojených s migrací.

Chtěl bych připomenout, že náš přístup musí být vyvážený, s rovnováhou mezi odmítáním nedovoleného přistěhovalectví, za kterým ostatně často stojí pašeráci a převaděči, a vůlí podporovat s ohledem na tento boj s nedovoleným přistěhovalectvím určitou dovolenou migraci, přičemž rozhodnutí závisí na členských státech, a také vůlí zachovat v každém případě právo na azyl.

Chtěl bych nejprve velmi stručně reagovat na otázku Frontexu, připomenout, že chystáme návrh upravující směrnici o Frontexu a její pracovní metody. Zaznamenal jsem zde touhu po větší transparentnosti.

Na druhé straně se také pokusíme dobře vyjasnit pravidla, která by měla napomoci zajistit při operacích Frontexu důsledné provádění práva Společenství a mezinárodního práva.

Pokud jde o italské problémy, musím představit, že jsme v červenci zaslali dopis italským orgánům se žádostí o veškeré užitečné informace ohledně zpětného odeslání plavidel zadržených v mezinárodních vodách. Od italských orgánů jsme dostali odpověď a naše oddělení ji dnes detailně posuzují.

Chtěl bych dodat, že právní předpisy Společenství požadují, aby členské státy prováděly kontroly na hranicích v souladu se zásadou nenavracení. Tato zásada znamená, že stát nesmí vracet osoby na území, kde by jim mohlo hrozit riziko, že budou vystaveny mučení, potrestání nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. V případě žadatelů o azyl a utečenců nesmí docházet k tomu, že budou odesláni zpět tam, kde by mohl být ohrožen jejich život nebo svoboda z důvodu jejich rasy, náboženství nebo národnosti. Stručně řečeno, zajišťujeme, aby byla tato povinnost ochrany dodržována.

V neposlední řadě bych chtěl ještě znovu zopakovat, že nám společně s panem Billströmem jde o to, abychom na jedné straně s Libyí a na druhé straně s Tureckem navázali skutečný dialog, který nám umožní jít až k meritu věci, aby se nám podařilo dosáhnout spolupráce ve věci ochrany hranic proti nedovolené migraci, ale který nám také umožní ve spolupráci s vysokým komisařem OSN pro uprchlíky zjistit, jak bychom mohli v těchto středoziemních zemích zahájit postupy, které umožní skutečným žadatelům o azyl, aby se nemuseli uchýlovat k pašerákům a převaděčům, pokud se chtějí dostat k evropským břehům, a díky nimž se v těchto zemích budou posuzovat jejich žádosti o azyl.

Tímto významným dialogem se budeme v posledním čtvrtletí zabývat. Chtěl bych poděkovat švédskému předsednictví za jeho ochotu tak efektivně spolupracovat.

Na závěr bych chtěl zopakovat, že potřebujeme evropskou strategii týkající se migračních pohybů. Dobře chápeme, že mezi jednotlivými členskými státy musí být mnohem aktivnější solidarita. Členské státy se potýkají se stejnými problémy. Je nutné říct, že nedovolené přistěhovalectví se nakonec týká všech členských zemí, a nejen členských zemí s vnější hranicí.

Myslím, že je skutečně důležité tuto solidaritu vytvořit. Nabízíme ji na dobrovolné bázi, ale bude bezpochyby nutné, aby se tato dobrovolná báze konkretizovala jako skutečná odpověď na problémy.

Tak to tedy je a nechci tuto odpověď již nijak protahovat. Během vystoupení poslanců jsem si poznamenal celou řadu věcí.

Chtěl bych nakonec s určitou naléhavostí požádat Evropský parlament, aby nám pomohl, zejména s touto strategií, s touto evropskou azylovou politikou. Chtěl bych připomenout věc, která tu již zazněla, že bychom chtěli zlepšit provádění dohody z Dublinu, které bychom chtěli dát určitou flexibilitu. Požádali jsme Radu a Parlament, aby do konce roku vznikl podpůrný úřad a také připravíme harmonizaci postupů. To vše napomůže k vytvoření skutečné evropské azylové politiky, která je podle mě zcela v souladu s hodnotami, na nichž se podle mého názoru v Evropě shodneme. V tyto hodnoty věříme. A je nutné je nyní přeměnit v činy.

V každém případě děkuji Evropskému parlamentu, že nám v tomto obtížném úkolu pomáhá.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elisabetta Gardini (PPE), písemně. – (IT) Ilegální přistěhovalectví představuje skutečnou pohromu, která již několik let postihuje zejména jižní země EU, hlavně Itálii, Maltu a Španělsko. Je dobře známo, že z členských zemí EU je to italská vláda, která přijímá největší počet ilegálních přistěhovalců, zoufalých lidí převážně z Afriky, kteří hledají lepší budoucnost.

Na rozdíl od prohlášení představitelů italské levice, kteří již po bůhvíkolikáté zneužívají Evropský parlament, aby neprávem útočili proti italské vládě vedené panem Berlusconi, poskytují předběžná přijímací střediska zdravotní péči, stravu a ubytování i právní pomoc do té doby, než je zjištěno, zda ilegální přistěhovalce může zůstat v Itálii, nebo zda musí být v souladu s mezinárodními smlouvami vrácen do vlasti.

Naléhavě potřebujeme přijmout opatření Společenství v oblasti přistěhovalectví a azylu. Vážně se nemůžeme domnívat, že Itálie může na svých bedrech nést celé břemeno spojené s tímto jevem, který neustále exponenciálně narůstá.

Někteří poslanci vyslovili myšlenku, že by měly být stanoveny „kvóty pro ilegální přistěhovalce“. To je případ, kdy dobré úmysly nejsou bohužel podpořeny konkrétní politikou vůlí: švédské předsednictví jen nedávno zdůraznilo problém se získáním souhlasu.

Louis Grech (S&D), písemně. – Vítám tuto rozpravu, která přitahuje pozornost na roztržité a nedůsledné politiky EU, co se týče kontroly hranic, přistěhovalectví a žadatelů o azyl. Jsem rád, že slyším, že Rada a Komise uznávají, že tyto záležitosti jsou prioritní, ale doposud jsme byli svědky jen polovičatých opatření a neviděli jsme žádné smysluplné výsledky. Zdá se, že na úrovni EU je nedostatek politické vůle poskytnout odpovídající zdroje, aby tyto záležitosti byly řešeny spravedlivě. V této chvíli nesou největší břemeno členské státy s vnější hranicí a jejich situace se každý den zhoršuje v důsledku nedostatečných zdrojů a kapacity. Nedávno se projednávalo několik dobrých návrhů, například revize mandátu agentury FRONTEX, program EU na vracení uprchlíků a zřízení evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu. Apeluji na Komisi, aby v souvislosti se zavedením těchto opatření jednala rychle. Potřebujeme více takových řešení založených na přístupu sdílení břemene, neboť to je jediná adekvátní odpověď. Komise a Rada musí ukázat více rozhodnosti při nezbytném financování agentury FRONTEX. Aby mohla účinně chránit naše hranice, musí mít vlastní vybavení a majetek a musí působit celoročně.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Budoucí rozšíření schengenského prostoru i na Rumunsko zvýší význam zajištění bezpečnosti vnějších rumunských hranic a tím i úlohu agentury FRONTEX v Rumunsku. Agentura FRONTEX musí hrát stále větší úlohu v procesu zlepšování sledování a kontroly vnějších rumunských hranic, které představují více než 2 000 km vnějších hranic EU, jinými slovy budoucí vnější hranice schengenského prostoru. V minulém roce agentura FRONTEX podepsala smlouvu o spolupráci

s Ruskem a se zeměmi bývalé Jugoslávie, a stejně tak s Ukrajinou a s Moldavskem. To je krok kupředu ke kontrole všech hranic. Vítaným opatřením by v této souvislosti bylo, kdyby Evropská komise prověřila, jak může agentura FRONTEX využít tohoto právního základu. Další možností, kterou musí Komise prověřit, je možnost podpisu smluv o spolupráci s jinými třetími zeměmi. Uzavření co největšího počtu takových smluv usnadní účinnou koordinaci společných operací a následně přispěje k dodržování lidských práv a občanských svobod a k boji proti přeshraniční trestné činnosti.

Tiziano Motti (PPE), písemně. – (IT) Souhlasím se stanoviskem pana Buzka, že přistěhovalectví bylo pro Evropu vždy blahodárné, alespoň pokud jde o přistěhovalectví, které je řízené, integrované a které respektuje instituce a zákony země určení. Je-li potřebná obnova společnosti a změna v oblasti práce, obohatí-li kulturní výměna národy, je přistěhovalectví vzácným zdrojem. Díky svým židovsko-křesťanským kořenům známe pojem dobročinnosti a pohostinnosti vůči trpícím.

Když však ilegální přistěhovalectví vyústí v nouzové situace, obtíže, zločin a nedostatek bezpečnosti, vyvstane nutnost mít hmatatelnou strategii integrace, kterou mohou jednotlivé země z demografického hlediska strpět. Jsme blázní, jestliže si myslíme, že problém se omezuje jen na země okolo Středozemního moře: volný pohyb občanů v EU může jen podpořit volný pohyb mnoha ilegálních přistěhovalců, kteří se dali na cestu zločinu. Každý evropský stát má morální a přímý zájem, protože to je spojeno se zločinem a s bezpečností půl miliardy občanů, kteří nám dali mandát chránit je pomocí naléhavých a hmatatelných opatření, a to jak pokud jde o stávající problémy, tak o problémy, které patrně rychle nastanou. Práva občanů nemohou být vyměněna za všeobecnou lhostejnost členských států nebo za solónské varování Evropské komise.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Dohoda ES/Mongolsko o určitých aspektech leteckých služeb (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. Dohoda ES/Čína týkající se námořní dopravy; přistoupení Bulharska a Rumunska (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Návrh opravného rozpočtu č. 6/2009 (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Návrh opravného rozpočtu č. 7/2009 (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Návrh opravného rozpočtu č. 8/2009 (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Předsedající. - Tím je hlasování ukončeno.

6. Vysvětlení hlasování

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), písemně. -- V důsledku rozsudků Soudního dvora ve věci Open Skies Komise umožnila nahradit dvoustranné dohody, které uzavřely členské státy a třetí země, dohodami Společenství. Komise proto vyjednala dohodu, která nahradí dvoustranné dohody mezi Mongolskem a členskými státy EU.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. - (PT) Tento návrh má nahradit některá ustanovení dvoustranných dohod o leteckých službách uzavřených v minulosti členskými státy EU a mongolskou vládou a zabývá se aspekty, které považují za mimořádně důležité, včetně technických záležitostí, zdanění paliva a tvorby cen.

Vítám zejména význam, který se přikládá souladu s právem hospodářské soutěže Společenství, neboť některá ustanovení v dřívějších dvoustranných dohodách byla jasně protisoutěžní. Podporuji proto zprávu pana Simpsona, neboť se řídí těmito obecnými pokyny.

- Zpráva: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), písemně. -- Když Rumunsko a Bulharsko přistoupily k EU, bylo v jejich aktu o přistoupení stanoveno, že bude třeba vyhotovit protokol, kterým se upraví dohoda o námořní dopravě mezi EU a jejími členskými státy a Čínou. Hlasuji pro uzavření tohoto protokolu.

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. - (PT) Hlasoval jsem pro zprávu o uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU ve prospěch Francie, protože si myslím, že tento fond pomáhá zemím účinně a pružně se vypořádat se situacemi vzniklými po přírodních katastrofách, v tomto případě s lednovou bouří, která zasáhla jihozápad Francie a způsobila vážné škody. Finanční nástroj solidarity se mobilizuje v případě, kdy je škoda způsobená katastrofou tak závažná, že vnitrostátní zdroje nejsou dostatečné na to, aby účinně vyřešily krizovou situaci, a cílem je podnítit hospodářskou obnovu a vyhovět potřebám postiženého členského státu.

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. - (FR) Hlasoval jsem pro zprávu svého váženého německého kolegy a přítele, pana Bögeho, v níž vyzývá Evropský parlament, aby schválil návrh na rozhodnutí o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie a poskytl přibližně 109 milionů EUR jako položky závazků a plateb v roce 2009 na pomoc Francii, oběti katastrofy způsobené bouří Klaus, která v lednu 2009 zasáhla 31 departementů na jihozápadě země a způsobila závažné škody v odhadované výši přibližně 4 miliardy EUR. Využiji tohoto projevu a pogratiuji panu Lamassoureovi, předsedovi našeho parlamentního Rozpočtového výboru, k rychlosti, s níž společně se službami Evropské komise tuto záležitost vyřídil.

David Casa (PPE), písemně. - V lednu 2009 způsobila bouře v jihozápadní Francii vážné škody, což umožnilo Francii žádat o finanční prostředky z Fondu solidarity Evropské unie. Hlasoval jsem pro uvolnění těchto prostředků.

Diogo Feio (PPE), písemně. - (PT) Podle mého názoru je solidarita mezi členskými státy v Evropské unii, zejména podpora zemí postižených katastrofou, jasnou známkou, že EU již není jen oblastí volného obchodu. Přijetím zvláštních nástrojů, jako je Fond solidarity Evropské unie, ukazuje Společenství, které má podle nás být "jednotné v rozmanitosti", svou schopnost zůstat jednotné v protivenství, dokonce i v situacích, které kladou vysoké nároky na lidské i materiální zdroje. To je něco, co upřímně vítám.

Doufám, že Fond solidarity není využíván příliš často, neboť to znamená, že Evropa není sužována mnoha nepředvídanými událostmi, ale věřím zároveň, že jeho struktura a dostupnost se neustále zlepšuje a přehodnocuje, takže může na skutečné požadavky reagovat pohotově a bez přílišné byrokracie.

Musím se zmínit o požárech, které zpustošily mou zemi, a to zejména v roce 2003, a potvrzuji, jak důležité a užitečné byly takové mechanismy, jako je tento fond. Věřím, že mimořádně obtížné období, jaké Francie zažila v lednu tohoto roku, odůvodňuje uvolnění prostředků z tohoto fondu. Přesvědčivě pozitivní hlasování v Rozpočtovém výboru potvrzuje, že je to dobré opatření.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. - (FR) Vítám zásah Fondu solidarity Evropské unie, z něhož bude mít Francie prospěch a který pomůže napravit škody způsobené bouří v lednu 2009, jež těžce zasáhla evropské a francouzské lesnictví. Poskytnuté částky by měly být k dispozici v říjnu 2009, jinými slovy devět měsíců poté, co došlo k bouři. Tento zásah je rychlejší, než je průměrná doba, již fond potřebuje k zásahu; mezi katastrofou a vyplacením pomoci obvykle uplyne přibližně jeden rok.

Je sice správné uvítat tento pokrok, ale má smysl i nadále žádat, aby finanční prostředky byly k dispozici rychleji. Díky stávajícímu způsobu řízení Fondu solidarity je to obtížné. Nicméně Evropská komise předložila revidovaný návrh nařízení a v květnu 2006 ho podpořila velká většina v Parlamentu. Je mi líto, že Rada tuto záležitost stále ještě neprojednala, a chtěla bych ji doporučit, aby nyní co nejdříve zvážila možnost rychlejší mobilizace Fondu solidarity Evropské unie.

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu svého váženého německého kolegy a přítele, pana Bögeho, v níž vyzývá Evropský parlament, aby schválil návrh na rozhodnutí o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a poskytl 4,1 milionů EUR jako položky závazků a plateb na pomoc španělskému a portugalskému odvětví textilu (v Katalánsku a severních a středních regionech). Cílem je poskytnout výpomoc pracujícím postiženým důsledky výrazných změn ve struktuře mezinárodního obchodu a pomoci jim vrátit se na trh práce. Sdílím názor svého kolegy na urychlení uvolňování prostředků z tohoto fondu a na posouzení jeho komplementarity s dalšími existujícími nástroji, jako je Sociální fond.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci na dodatečnou pomoc portugalským pracujícím postiženým nadbytečností v textilním průmyslu, kteří trpí následky velkých strukturálních změn v celosvětovém obchodu.

Uvolnění 832 800 EUR z fondu má reintegrovat pracující na trh práce prostřednictvím osobních plánů zaměstnanosti, které budou připraveny společně s pracujícími a budou zahrnovat rozvoj osobních dovedností a strategie pro vstup na trh práce.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Podpora EU, zejména Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, je zásadní pomocí pro ty, kdo ztratili zaměstnání v důsledku přemístění výroby, k němuž dochází na globalizovaném trhu. V uplynulých letech pocítilo Portugalsko, zejména v důsledku světové hospodářské krize, problém, jak opětovně vstřebat a integrovat nezaměstnané na trh práce.

Bezpočet firem přemístilo výrobu, aby využily nižší náklady na pracovní sílu například v Číně a v Indii, což mělo strašlivé následky pro celé národní hospodářství. Schválení prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je zásadní nejen pro zlepšení jejich osobní a rodinné situace, ale i pro celé národní hospodářství, neboť cílem těchto mimořádných opatření je výhledově pomoci těmto pracujícím najít a udržet si nové zaměstnání.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro, jelikož si myslím, že tato podpora je pro portugalské pracující důležitá. Zdá se mi však, že portugalská žádost nebyla dostatečně ambiciózní. Portugalská vláda požádala Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci o 833 EUR na každého pracujícího, který se stal nadbytečným v textilním průmyslu, zatímco Španělsko požádalo o 3 006 EUR na pracovníka v tomtéž odvětví.

Je pro mě rovněž překvapující, že uprostřed hospodářské krize a rostoucí nezaměstnanosti, v níž lze pociťovat důsledky globalizace, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci obdržel a přijal tak málo žádostí od členských států. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci má ve skutečnosti k dispozici pro všechny členské státy 500 milionů EUR, z nichž bylo do dnešního dne využito asi jen 60 milionů EUR.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Hlasovali jsme pro tuto zprávu, neboť Evropský parlament dává zelenou tomu, aby Portugalsko dostalo 832 800 EUR na pomoc pracujícím, kteří se stali nadbytečnými v textilním průmyslu v regionech severního a středního Portugalska. Je to však velmi malá částka a jde spíše o utišující opatření vzhledem k vážné nezaměstnanosti, která dnes panuje v Portugalsku, zejména v těchto regionech.

Jak všichni víme, Portugalsko požádalo Evropskou komisi o tyto prostředky v lednu tohoto roku a týkalo se to 1 588 ohlášených nadbytečných pracovních míst v období od února do listopadu 2008 ve 49 textilních továrnách v severních a středních regionech země.

Byla však schválena i částka 3 306 750 EUR na podporu 1 720 pracovníků propuštěných ze 30 textilních továren ve španělském Katalánsku.

To, co bylo skutečně potřeba, byla politika na podporu výroby, zejména v textilním průmyslu, která by zabránila dalšímu zavírání továren a vzniku dalších nadbytečných pracovních míst.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), písemně. – (FR) I když souhlasím se základní zásadou, myslím si, že vážnost krize vyžaduje opatření v naprosto odlišném měřítku, v neposlední řadě i umožnit malým a středním podnikům přístup k úvěrování, což by vedlo k zaměstnanosti, územnímu rozvoji a rozvoji lidských schopností.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Podněty podané Španělskem a Portugalskem na uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci znovu objasňují důsledky globalizace. V zemích jihovýchodní Asie, zejména ve zvláštních hospodářských zónách, kde jsou lidé vykořisťováni a zaměstnáváni bez minimálních sociálních standardů, se textil vyrábí za dumpingové ceny a poté se prodává na evropském trhu.

Evropské společnosti, které berou ohled na sociální práva zaměstnanců, jež byla ustavena a získána v průběhu mnoha desetiletí, jsou v nevýhodě vzhledem k vyšším nákladům, které v důsledku toho mají. Musíme okamžitě zastavit tento vývoj, aby nedocházelo k dalšímu šíření. Co nejdříve je třeba zakázat dovoz produktů, které nejsou vyráběny při zajištění určitých minimálních standard, do EU. Dokud toho nebude dosaženo, můžeme se snažit pouze zmírňovat škody způsobené globalizací v příslušných zemích. Proto jsem bez výhrad hlasoval pro uvolnění prostředků z fondu.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci uznává negativní dopad globalizace, který je v průmyslových oblastech Evropy příliš zjevný, je založen na solidaritě evropského projektu a přibližuje jej lidem tím, že poskytuje pomoc těm pracovníkům, kteří jsou těmito změnami postiženi nejhůř. Regiony v severním a středním Portugalsku, kde se hospodářství opíralo o tradiční odvětví, jako je textilní průmysl, se od počátku 90. let dvacátého století modernizují ve snaze přizpůsobit se rychle rostoucí hospodářské soutěži.

Textilní průmysl zaměstnává zhruba 15 % pracovních sil v těchto oblastech země a téměř 98 % nezaměstnanosti v tomto odvětví v celé zemi se soustředí v těchto dvou regionech. Zhoršující se hospodářské ovzduší, které poškodilo tyto regiony společně s dalšími, zejména nejvzdálenějšími regiony, jako je např. Madeira, kde je velmi důležitý turistický ruch, má znepokojující důsledky, co se týče sociální soudržnosti, a to především díky nárůstu nezaměstnanosti. Proto podporuji uvolnění částky 832 800 EUR z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v souvislosti s 1 588 nadbytečnými pracovními místy v textilním průmyslu v severních a centrálních regionech Portugalska. Tuto částku je potřeba použít rozumně na rekvalifikaci těchto pracovníků a na jejich rychlé a trvalé navrácení na trh práce.

- Zpráva: Jutta Haug (A7-0003/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Toto se týká revize tradičních vlastních zdrojů, DPH a HND a uvádí úpravy s odkazem na hospodářské prognózy. Návrh je vysoce odborný, takže mohu jednoduše prohlásit, že jsem hlasoval pro tento návrh.

- Zpráva: Jutta Haug (A7-0009/2009)

David Casa (PPE), písemně. – V lednu 2009 byla jihozápadní Francie zasažena bouří, která způsobila vážné škody, a proto se Francie přihlásila o prostředky z Fondu solidarity EU. Souhlasím s tím, že je vhodné držet se při schvalování návrhu opravného rozpočtu č. 7/2009 stanoviska zpravodajky.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), písemně. – (FR) Považuji za nepřijatelné směřovat při tomtéž hlasování položky na podporu očkování proti katarální horečce a položky pro Europol a Eurojust. Podporuji položky určené na vymýcení katarální horečky, ale jsem proti položkám pro Europol a Eurojust.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V lednu 2009 byla Francie postižena prudkou bouří. Bouře Klaus způsobila zejména zničení infrastruktury v zemi. Cílem Fondu solidarity je pokrýt část nákladů na nápravu škod, které musí být zaplacen z veřejné kasy. V tomto případě jsou splněny všechny požadavky. Z tohoto důvodu, a zejména z důvodu přeshraniční solidarity s francouzskými občany, kteří byli a v některých případech stále ještě jsou postiženi bouří Klaus, jsem hlasoval pro návrh opravného rozpočtu.

Robert Rochefort (ALDE), písemně. – (FR) Vítám, že dnes byla schválena zpráva naší kolegyně a poslankyně, paní Haugové, kterou jsem plně podpořil. Tímto hlasováním umožňujeme, aby z Fondu solidarity Evropské unie byly uvolněny prostředky podruhé v tomto roce. Po pomoci Rumunsku teď tedy Evropská unie ukazuje solidaritu s obyvateli Francie, která v lednu 2009 naplno pocítila sílu ničivé a velmi prudké bouře Klaus, jež byla vyhlášena jako „největší přírodní katastrofa“ a jako takovou ji bylo možno zahrnout do oblasti působnosti tohoto fondu. Takto bylo poskytnuto celkově více než 120 milionů EUR.

Jak víte, tato pomoc je velmi nutná v jihozápadních departementech mé země, které utrpěly značné škody. Chtěl bych poděkovat svým kolegům poslancům za to, že hlasovali pro tuto zprávu. Nyní bude samozřejmě nutné zajistit, aby francouzská vláda důkladně zapojila do tohoto procesu místní orgány a aby tyto orgány nebyly podvedeny, pokud jde o způsob využití těchto prostředků. Bylo by skutečně nepřijatelné, kdyby z toho měla mít užitek pouze soukromá sféra.

- Zpráva: Jutta Haug (A7-0010/2009)

John Stuart Agnew, John Bufton a David Campbell Bannerman (EFD), písemně. - Uznáváme velmi reálnou potřebu vakcíny proti katarální horečce, zejména pro chovatele hovězího dobytka a ovcí v jižní a východní části Anglie, kteří díky masovému očkování na svých farmách vytvořili štít proti katarální horečce, z něhož měli prospěch jejich kolegové v severní a západní části. Abychom mohli hlasovat pro uvolnění finančních prostředků EU pro tuto vakcínu, jsme nuceni (v tomtéž hlasování) hlasovat pro zvýšení finančních prostředků pro Eurojust a Europol. To jsou dvě agentury, které působí mimo hranice přijatelné pro britské právo a závažným způsobem posilují pravomoc státu na úkor svobody jednotlivce. Je zavrženíhodné, že EU se snaží ukrýt tyto finanční položky do zpráv tohoto typu a poté požaduje, aby pro ně poslanci EP hlasovali hromadně, nikoli po částech. Nemůžeme tak s čistým svědomím podpořit tuto zprávu, čímž vysvětlujeme skutečnost, že jsme se v této věci zdrželi hlasování.

David Casa (PPE), písemně. - Tato zpráva se týkala změn v rozpočtu a vytvoření nových závazků ve výši 51 640 000 EUR. Tyto finanční prostředky půjdou kromě financí směřujících do Europolu a úřadu OLAF na boj s katarální horečkou a na vybudování reaktoru s vysokým tokem neutronů. Můj hlas v této věci je shodný se stanoviskem zpravodajky.

Derek Roland Clark (EFD), písemně. - Uznávám skutečnou potřebu vakcíny proti katarální horečce a lituji, že vláda Spojeného království odmítla pomoci svým zemědělcům v této důležité záležitosti. Tato zpráva obsahovala položky týkající se této situace. Tato zpráva ovšem obsahovala i položky, které nemají nic společného se zemědělským hospodařením a které by měly katastrofální dopad na Spojené království. Tato zpráva požadovala zejména finanční prostředky pro Eurojust a Europol, agentury, které působí mimo hranice přijatelné pro britské právo.

Je zavrženíhodné, že EU se snaží ukrýt tyto finanční rezervy do zpráv tohoto typu a poté požaduje, aby pro ně poslanci EP hlasovali hromadně, nikoli po částech. Nemohu tak s čistým svědomím podpořit tuto zprávu, čímž vysvětlujeme skutečnost, že jsem se v této věci zdržel hlasování.

Nigel Farage (EFD), písemně. - Uznávám skutečnou potřebu vakcíny proti katarální horečce a všímám si postoje vlády Spojeného království, která v této záležitosti nechce být nápomocna. Tato zpráva obsahovala položky týkající se této situace. Tato zpráva ovšem obsahovala i položky, které nemají nic společného se zemědělským hospodařením a které by měly katastrofální dopad na Spojené království.

Tato zpráva požadovala zejména finanční prostředky pro Eurojust a Europol, agentury, které působí mimo hranice přijatelné pro britské právo. Je zavrženíhodné, že EU se snaží ukrýt tyto finanční rezervy do zpráv tohoto typu a poté požaduje, aby pro ně poslanci EP hlasovali hromadně, nikoli po částech. Nemohu tak s čistým svědomím podpořit tuto zprávu, čímž vysvětlujeme skutečnost, že jsem se v této věci zdržel hlasování.

Mairead McGuinness (PPE), písemně. - Členové skupiny EPP ze strany Fine Gael hlasovali pro návrh opravného rozpočtu č. 8/2009. Víme, že toto hlasování zahrnuje vytvoření rozpočtové položky na dodatečné financování reaktoru s vysokým tokem neutronů v obci Petten v Nizozemsku. Toto zařízení bylo původně budováno proto, aby zhodnocovalo materiál používaný ve fúzních a štěpných reaktorech. Stalo se nepostradatelným při výrobě radioizotopů pro zdravotnictví a pokrývá přibližně 60 % evropské poptávky. Ve zprávě je rovněž uvedena mimo jiné podpora posílení rozpočtu na vymýcení katarální horečky a pomoc při evropských policejních akcích a v boji proti podvodům. Při bližší úvaze a vzhledem k povaze reaktoru s vysokým tokem neutronů a k různým rozpočtovým položkám hlasovala delegace strany Fine Gael pro návrh opravného rozpočtu č. 8/2009.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), písemně. - Hlasoval jsem pro výše uvedenou zprávu, která zahrnuje zvýšení úvěrových závazků na program, jejichž cílem je vymýcení a sledování chorob zvířat, jež mohou díky propojení s externími faktory představovat hrozbu pro veřejné zdraví, a dodržování dobrých životních podmínek zvířat.

Zároveň bych chtěl zdůraznit svůj nesouhlas s ostatními záležitostmi uvedenými ve zprávě, které by do ní neměly být zahrnuty:

- vytvoření rozpočtové položky 10 04 04 02 (reaktor s vysokým tokem neutronů);
- vytvoření rozpočtové položky 18 05 02 03 (evropská policie);
- posílení dotace Společenství agentuře EUROJUST;
- změny organizační struktury úřadu OLAF bez dodatečných finančních prostředků.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Zpráva o návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 8/2009 na finanční rok 2009 zahrnuje některé sporné body. Soustředí se na navýšení prostředků na vymýcení katarální horečky ovčí, pokračování výzkumného programu ohledně využití jaderného reaktoru umístěného v Nizozemsku, program agentur Europol a Eurojust a úřadu OLAF.

Jestliže jsem hlasovala proti tomuto návrhu zprávy, nechtěla jsem pochopitelně zaujmout stanovisko proti poskytnutí finančních prostředků, které jsou mimořádně důležité pro zemědělcé.

Chtěla jsem zaujmout stanovisko proti přetrvávajícímu využívání jaderné energie.

Kromě toho jsem chtěla upevnit své odhodlání bojovat proti vybudování opevněné, bezpečnostními silami ovládané a neefektivní Evropy, která by měla zajišťovat bezpečnost našich spoluobčanů prostřednictvím rozpočtů agentur Europol a Eurojust.

Tyto politiky, které ve jménu boje proti nejistotě a terorismu stále více podkopávají základní svobody a práva našich spoluobčanů, je třeba zkrotit a je nutné revidovat a nově definovat mandáty různých agentur a orgánů Společenství zapojených do těchto politik,

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 11:20 a pokračovalo v 11:35).

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

8. Zahajovací projev předsedy Evropského parlamentu

Předsedající. – Vážení předsedové evropských parlamentů, vážení ministři, předsedové a zástupci evropských orgánů, dámy a pánové a především vážení přátelé.

Dnes před vámi stojím jako třináctý předseda přímo zvoleného Evropského parlamentu. Těší mne, že tu dnes mezi námi vidím řadu bývalých předsedů: pana Emilia Colomba, pana Enrique Baróna Crespa, pana Egona Klepsche, pana Klause Hänsche, pana José Maríu Gil-Roblese, paní Nicole Fontaineovou, pana Pata Coxe a pana Hans-Gerta Pötteringa.

(Potlesk)

Vaše přítomnost je pro nás velkou poctou.

Jak mnozí z vás uvedli, moje zvolení je také symbolické – symbolické jako sen o jednotném kontinentu, který měli občané v naší části Evropy, sen, který se nyní splnil.

Mí drazí kolegové z Estonska, Lotyšska, Litvy, Slovenska, České republiky, Maďarska, Slovinska, Rumunska, Bulharska, Kypru a Maltu, znám a chápu obavy, potřeby a očekávání těch, kdo se teprve nedávno připojili k Unii. Znáám je, protože v mé zemi jsou stejné. Nyní však sdílíme odpovědnost za budoucnost svého kontinentu. Již neexistuje stará a nová Evropa. Toto je naše Evropa! Chceme, aby byla moderní a silná. A chceme, aby ji naši občané takovou viděli. To vyžaduje hodně energie a těžkou práci. To je cíl, o němž snily generace Evropanů, sen, který stojí za velké úsilí nezbytné k jeho dosažení. Jsem připraven tu práci odvést a vynaložit to úsilí, protože tyhle sny byly i mými sny.

(Potlesk)

Dámy a pánové, když nyní začínáme toto nové volební období, Evropa i my, její představitelé, stojíme tváří v tvář novým úkolům. Tyto úkoly musíme splnit. Nesmíme zapomenout na to, že v tomto úsilí o novou Evropu hraje Evropský parlament zvláštní úlohu, úlohu, která není jen institucionální, ale i společenská, tedy

hluboce symbolickou úlohu. Evropský parlament je jádrem evropského demokratického systému. Je základem trvanlivosti a stability tohoto systému, strážcem ideálů a hodnot vtělených nejen do našich rozhodnutí a jejich důsledků, ale i do našich rozprav. Evropský parlament však musí plnit jinou úlohu – musí vytvořit vizi nové Evropy, vizi, která přesahuje přítomnost, přesahuje to, čím je Evropa nyní, a směřuje k tomu, čím by Evropa měla být. Abychom společně stvořili tuto vizi, potřebujeme představivost, moudrost a především odvahu.

Hannah Arendtová, německá filozofka židovského původu, řekla, že politika je kromě náboženství jedinou oblastí života, kde se dějí zázraky. Přesně před dvaceti lety jsme my v Evropě byli svědky takového zázraku, a proto věříme v sílu odvahy, představivosti a moudrosti. Myslím si, že my všichni zde dnes sdílíme tuto víru.

(Potlesk)

Na úkoly, před kterými stojíme, pohlížím s optimismem. Důležitými úkoly, před nimiž stojíme, jsou podle mě tyto: zaprvé, hospodářská krize a evropská solidarita; zadruhé, energie a životní prostředí; zatřetí, zahraniční politika; začtvrté, lidská práva a náš hodnotový systém; zapáté, náš Parlament a jeho reforma.

Nejbolestnější a nejobtížnější problémem, který před sebou máme, je hospodářská krize. Musíme ji překonat a překonáme ji. Evropa zaujala přední místo při navrhování řešení na summitech G8 a G20, řešení, která mohou světu pomoci napravit hospodářství a přitom zachovat náš sociální model. Tváří v tvář globalizaci musí Evropa hovořit jedním hlasem.

Nyní, v tomto období krize, se musíme více než kdy jindy zaměřit na hospodářský růst a na boj proti nezaměstnanosti. Musíme vdechnout nový život myšlenkám Lisabonské strategie a najít způsoby, jak investovat do nových technologií, inovací, vzdělávání a lidských zdrojů. Rozpočet Společenství musí hrát důležitou úlohu při zajišťování toho, aby evropské výzkumné programy měly jasné priority a postupy.

Podle nové Smlouvy budou mít Parlament a Rada stejné pravomoci v rozpočtové oblasti. Postup spolurozhodování bude zahrnovat zemědělství, rybolov, vnější obchod a spravedlnost a vnitřní záležitosti a dá nám stejnou odpovědnost v oblasti zemědělských výdajů.

Musíme se mít na pozoru před pokusem protekcionismu a opětovné nacionalizace společných politik. Politika soudržnosti musí zůstat v příštím rozpočtu Společenství prioritou, chceme-li dosáhnout plné integrace našeho znovu sjednoceného kontinentu. Naším velkým úspěchem je jednotný trh. Musíme ho chránit a konsolidovat, aby bylo zajištěno, že Evropa bude konkurenceschopná. To znamená, že evropskou integraci je třeba posílit, nikoli oslabit. Mějme tedy takovou odvahu, jako je naše přesvědčení.

Máme-li oživit a pochopit Společenství, které budujeme, a žít v něm, jsou důležité dvě věci: solidarita a sociální soudržnost. Žádné skutečné společenství nemůže existovat bez péče o všechny členy, zejména o ty nejzranitelnější – nezaměstnané, nejméně vzdělané, žijící v nejvzdálenějších oblastech. Boj proti nezaměstnanosti je hlavním cílem švédského předsednictví. My mu v tomto úkolu musíme důrazně pomoci.

Za železnou oponou se kdysi na ulici křičelo: „Bez solidarity nemůže být svoboda“. Teď můžeme říci: „Bez solidarity nemůže existovat žádné společenství“. Nemůže tak existovat ani moderní, silná Evropa.

(Potlesk)

Tuto hospodářskou krizi nemůžeme překonat, aniž bychom využili široký intelektuální, hospodářský a tvořivý potenciál žen.

Demografická krize vyžaduje posílení rodiny a plodnosti. Musíme rovněž zajistit, aby ženy nemusely obětovat své kariéry svým rodinám a mohly vychovávat děti.

(Potlesk)

Abychom překonali demografickou krizi a zůstali věrni svým demokratickým zásadám, musíme být i otevřeným společenstvím. Přistěhovalectví přinášelo Evropě vždy prospěch. Musíme navrhnout řešení, která nám umožní pozvat přistěhovalce a vytvořit podmínky pro jejich integraci, přičemž budeme očekávat, že oni budou této integraci nakloněni.

Stojíme před energetickou krizí. Evropané možná nerozumí geopolitice, ale rozumí tomu, když jim vypnou topení. Musíme nadále diverzifikovat své zdroje energie a urychlit investice do zdrojů obnovitelné energie a do fosilních paliv. Máme k dispozici jadernou energii a v této věci se musí rozhodnout členské státy.

Musíme rozšířit vnější síť plynovodů, abychom nebyli závislí na jedné konkrétní zemi. Musíme posílit vzájemné propojení mezi našimi sítěmi plynovodů a sítěmi elektrického vedení. Musíme zvážit i možnost společného nákupu plynu, takže bychom zřídili skutečný evropský trh s energiemi založený na solidaritě. Jsem přesvědčen, že nastal čas, aby Unie měla skutečnou společnou energetickou politiku, a já se o to vynasnažím.

(Potlesk)

Energie rovněž podnítila založení Evropského společenství uhlí a oceli v roce 1951, což bylo semínko, z něhož vypučelo naše Společenství. Robert Schuman tenkrát řekl: „Díky takto ustavená solidaritě ve výrobě bude prostě každá válka ... nejen naprosto nemyslitelná, ale fyzicky nemožná“. To byla původní myšlenka tohoto Společenství. Naše energetická politika musí brát ohled na ohrožení životního prostředí spojené se změnou klimatu. Potřebujeme zelenou revoluci a musíme zkrotit své výstřelky.

Evropský parlament věnuje své rozpravy tomuto tématu. Společně s mnohými z vás jsem pracoval v Dočasném výboru pro změnu klimatu. Víte, jaké je moje stanovisko, a víte, že s vámi budu spolupracovat na dosažení kompromisu v Kodani.

Parlament je důležitým hráčem na mezinárodní scéně. Naši občané to od nás očekávají. Evropa musí být přítomna nejen v hranicích Evropské unie, ale v celém světě. Jedním z velkých úkolů tohoto Parlamentu musí být rozvoj soudržné a účinné zahraniční politiky, která zahrnuje vizi globálního řádu.

Jean Monnet kdysi řekl, že každý má ambice. Otázkou je, zda tyto ambice využijete na to stát se někým, nebo spíše na to něčeho dosáhnout. Mějme tedy v tomto volebním období ambice něčeho dosáhnout.

Jaké jsou tedy nejdůležitější cíle? Zaprvé: aktivní politika zaměřená na jižní a východní sousedy Evropské unie. U vědomí tohoto cíle bychom měli pokračovat v práci v Evropsko-středomořském parlamentním shromáždění a být aktivní v rámci shromáždění Euronest.

Zadruhé: měli bychom propagovat demokracii a modely řádné správy věcí veřejných. Měli bychom využívat meziparlamentních shromáždění a svých delegací k pořádání parlamentních summitů před konáním dvoustranných summitů Unie. To je důležité, neboť Evropský parlament bude zapojen do rozhodování o větším počtu politik. Dobrým příkladem tohoto druhu spolupráce je EUROLAT.

Zatřetí: je čas na vytvoření skutečného transatlantického parlamentního partnerství a na společné vybudování rámce pro světový řád. Vynasnažím se vytvořit užší vazby na všech úrovních s Kongresem Spojených států.

Začtvrté: musíme pracovat na strategickém partnerství s Ruskem, přičemž nesmíme zapomínat, že stejně jako ve vztazích s Čínou nesmí hospodářské a politické zájmy převážet nad lidskými právy, právním státem a demokracií.

(Potlesk)

Jako předseda tohoto Parlamentu se plně zapojím do dialogu s našimi ruskými partnery, zejména v souvislosti s baltskou strategií.

Zapáté: musíme posílit své vztahy s Indií a s jinými novými mocnostmi, jako jsou Brazílie a Jihoafrická republika. Indie se musí stát hospodářským i politickým partnerem.

Zašesté: Střední východ je nadále klíčem k celosvětové stabilitě. Evropa musí v tomto regionu sehrát aktivní úlohu.

Zasedmé: jednou z našich nejuspěšnějších politických strategií je rozšiřování. Zažil někdo z našich evropských předchůdců tak dlouhé období míru a prosperity, jaké zažíváme my? V současné době se zdá, že nejbližší vstupu jsou Chorvatsko a snad Island.

Zaosmé: Evropská unie je největším světovým dárce pomoci. Musíme přezkoumat, jak jsme na tom se stávajícími a budoucími příjemci a nesmíme zapomenout na své závazky k nim v rámci rozvojových cílů tisíciletí. Můžeme zavřít dveře někomu, kdo by přišel, ale nezavírejme svá srdce a dělejme co můžeme, abychom pozdvihli život v jejich zemích ke standardům, jež máme v Evropě.

Zadeváté: musíme posílit mise EU v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky. V uplynulých šesti letech bylo zorganizováno 22 misí a ty by měly mít jasný mandát a prostředky potřebné pro plnění svých úkolů. Evropský parlament chce zajistit podrobnější kontrolu a sledování těchto misí. Širší rozpočtové

pravomoci, které bude Parlament mít podle Lisabonské smlouvy, mohou zlepšit naši pružnost, co se týče přidělování prostředků důležitým misím, které podporujeme.

Provádění nové smlouvy musí být naší prioritou pro bezprostřední budoucnost. Já jsem odhodlán připravit Parlament na fungování podle nových předpisů, jakmile Smlouvy vstoupí v platnost. Bez ohledu na Smlouvu však cítíme potřebu změny. Cítíme potřebu dynamičtějšího parlamentního rozměru uvnitř našeho orgánu.

Jako předseda Parlamentu chci dát podnět k zásadní práci na reformě Parlamentu, kterou započali mí předchůdci v posledních letech. Na této cestě ale musíme pokračovat dál. Udělám vše, co budu moci, abych v našem Parlamentu vytvořil prostor pro tvořivou politickou debatu.

(Potlesk)

Co se týče mluvčích, rozhodně podporuji lepší využití systému zdvižené ruky jako způsobu, jak oživit naše plenární rozpravy, a po mém projevu bude tento systém použit. Je to zvláště důležité pro zachování práv menšin.

Nejdůležitějším chybějícím pojítkem v reformním procesu je zlepšení vztahu s ostatními orgány Evropské unie – s Komisí a s Radou. Tomu věnuji významnou část svého funkčního období.

Jako předseda se budu snažit rozvíjet nový model partnerství s Komisí, aby byl posílen parlamentní dohled nad výkonnou složkou a aby výkonná složka byla více odpovědná této sněmovně tak, jak nařizuje Lisabonská smlouva.

V červenci jsem vyzval předsedu Komise, aby se účastnil doby vyhrazené pro otázky, která se bude konat v Parlamentu každý měsíc a během níž budou poslanci moci přímo na místě pokládat otázky. Navrhuji, abychom tuto praxi zavedli co nejdříve.

(Potlesk)

Před dvěma měsíci nám předseda Barroso předal své „politické zásady“ na druhé funkční období. To je významná inovace, neboť znamená přijetí skutečnosti, že předsedu Komise volí Evropský parlament. V souvislosti s tím cítím velké zadostiučinění.

Doporučil jsem i parlamentním výborům, aby přezkoumaly právní předpisy, které ještě nebyly přijaty, a stanovily, zda má nová Komise v úmyslu tyto návrhy právních předpisů nepřijmout, pozměnit nebo zachovat. Doporučuji výborům rovněž vážně projednat budoucí politickou strategii, aby bylo zajištěno, že slyšení navržených členů Komise se opírají o podrobný legislativní program, nikoli jen o vyhodnocení jejich životopisů a odborných zkušeností.

Musíme vytvářet užší vztahy s Radou ministrů. Mají-li být tyto vztahy věrohodné, musejí odrážet skutečnost, že v dnešní Evropské unii je Parlament skutečně spolutvůrcem právních předpisů.

Musíme také spolupracovat na institucionálních otázkách vyplývajících z Lisabonské smlouvy. To se týká rozšíření postupu spolurozhodování, nového systému projednávání ve výborech, jmenování nového vysokého představitele a místopředsedy Komise, demokratické kontroly nové služby pro vnější činnost a otázky, jak se vypořádat s „dvojím předsednictvím Rady“ na plenárních zasedáních.

Naše vztahy s 27 vnitrostátními parlamenty Evropské unie se musí rozvíjet v tomtéž duchu. V posledních letech probíhala spolupráce na jejich rozšíření a Lisabonská smlouva tyto kontakty dále posílí a zdůrazní jejich úlohu při přípravě právních předpisů vstřícných k občanům. Dobrým příkladem této spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty je Stockholmský program, jenž je zaměřen na spravedlnost a veřejnou bezpečnost.

Chci prosadit reformu ve využívání lidských zdrojů a nákladů Parlamentu tak, aby byly zaměřeny přímo na naše programy.

Bohatství a síla našeho orgánu vyplývá i z našich rozdílů - různých národností, různých způsobů myšlení a různých jazyků. Proto musí mít poslanci možnost hovořit ve své mateřštině, pokud chtějí, aby mohli rádně zastupovat své voliče.

Musíme neustále pamatovat na to, že Unie neznamena jen úkoly zaměřené na budoucnost a vizi neustále vzrůstající prosperity a stability. Znamená především lidská práva.

S obavami jsem zaznamenal napětí ve vztazích mezi Slovenskem a Maďarskem týkající se národnostních menšin. To je stále velký problém a já bych chtěl nabídnout pomoc při řešení tohoto sporu vycházející z hodnot, v něž pevně věříme a které odrážejí přesvědčení našeho Parlamentu.

(Hlasitý potlesk)

Dobrym příkladem, jak podporovat tyto hodnoty, je Sacharovova cena udělovaná ochráncům lidských práv, kteří dnes tvoří základ „Sacharovovy sítě“, tedy něčeho, co bych chtěl dále rozvíjet. Chtěl bych rovněž prosadit projekt Domu evropské historie, který započal můj předchůdce, jenž je dnes přítomen a je stále poslancem Evropského parlamentu, což nás velmi těší.

Rád bych tady v této sněmovně rovněž ještě jednou připomněl, že Unie je společenstvím ideálů a hodnot. To je základ, na němž byla vybudována.

Jsem odhodlán přijmout taková opatření, která zajistí, aby všechny výbory a delegace měly přístup k satelitní televizi a k internetu. Musíme se podívat in a to, jak jsou organizovány volby do Evropského parlamentu. Měli bychom například trvat na používání nových technologií při volbách, abychom zvýšili účast. Je také na čase otevřít diskusi o evropských politických stranách. Občané musí vědět, pro co hlasují – nejen ve svých vlastních zemích, ale i na úrovni EU.

Velký význam přikládám spolupráci s Konferencí předsedů. Společně převezmeme zodpovědnost za práci této sněmovny spolu se 14 místopředsedy, jimž děkuji za vyjádření podpory. Oceňuji rovněž ducha partnerství, který projevují předsedové našich parlamentních výborů. Chtěl bych, aby předsedové stálých meziparlamentních delegací mohli výrazně ovlivňovat zahraniční politiku Unie. Věcem týkajícím se parlamentního rozpočtu se budeme věnovat za pomoci kvestorů. Ze všeho nejvíce ale, mí draží kolegové, počítám s vaší spoluprací.

Jako předseda Evropského parlamentu vím, že jsem zodpovědný za to, abyste měli dobré pracovní podmínky, ale chtěl bych vás vybídnout k tomu, abyste toto břemeno nesli se mnou.

Pro mnohé z nás představuje Lisabonská smlouva dlouho očekávané institucionální řešení. Zlepší schopnost Unie řešit stávající problém a přiblíží evropské orgány občanům.

Zesnulý Bronisław Geremek, na jehož počest jsme nazvali nádvoří štrasburské budovy Parlamentu, rád říkával, že evropská integrace je jako jízda na kole: musíte šlapat do pedálů, abyste udrželi rovnováhu a jeli stále správným směrem. To přesně vystihuje, proč je pro nás ratifikace Smlouvy tak důležitá.

(Potlesk)

Před necelým týdnem jsem navštívil polský parlament, abych vzpomněl dvacáté výročí ustavení první nekomunistické vlády v naší části Evropy pod vedením Tadeusze Mazowieckého. Bylo to mimořádně dojemné výročí, neboť tato událost znamenala počátek rychlého zhroutení totalitního systému v ostatních zemích střední Evropy. Byl to první průlom, který umožnil zbourat zeď rozdělující Evropu.

Mluvím k vám dnes zde ve Štrasburku, hlavním městě regionu, jehož osudy mi připomínají osudy mého vlastního regionu, Slezska, pohraničního regionu, jehož obyvatelé museli často měnit státní příslušnost, aniž by se byli přestěhovali.

Slavnostně slibuji, že jako předseda Parlamentu budu v nadcházejících letech sloužit jako posel přinášející občanům Evropy a světu zprávu o znovusjednoceném kontinentu.

Pracujme společně na nalezení praktických řešení velkých úkolů, před nimiž nyní Evropa a svět stojí. Pracujme tak, abychom uskutečnili své sny. Plňme tento úkol s nadšením, s rozumem a s odvahou.

Protože toto je naše Evropa. Moderní Evropa. Silná Evropa.

(Sněmovna poděkovala řečníkovi potleskem vstaje)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, předsedové evropských orgánů, pane Buzku, moje skupina se plně podepisuje pod váš program pro Parlament a pro fungování Parlamentu v nadcházejících pěti letech.

Má-li Evropský parlament hrát v nadcházejících pěti letech nějakou úlohu, má-li splnit nějaké poslání, je to právě smíření občanů s Evropou. A co by mohlo být pro tento úkol větší výhodou, než mít za předsedu člověka, který je symbolem znovusjednocené Evropy, člověka, jako jste Vy, pane Buzku.

Proto bych chtěl říci, jak jsem hrdý na to, že to byla moje skupina, Skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů), která přesvědčila velkou většinu v tomto Parlamentu, aby vám věnovali svou důvěru.

Tato Evropa, dnes znovusjednocená, neznamená intoleranci nebo vyloučení, ale otevřenost a respektování názorů a původu ostatních. Jsem přesvědčen, že tato koncepce našeho společného žití jako Evropanů nás všechny v této sněmovně sbližuje. Chtěl bych, aby Evropský parlament pod Vaším vedením sdílel tyto hodnoty s našimi spoluobčany.

Podporuji i odhodlání vypořádat se s tímto úkolem, které jste, pane předsedo, vyjádřil, a doufám, že vyvineme mimořádné úsilí ve prospěch mladých lidí. Moje skupina Vám bude bez váhání pomáhat.

Pane předsedo, jak jste uvedl, tento Parlament získal v posledních letech pravomoci a širší oprávnění. Šance na vstup Lisabonské smlouvy v platnost tento trend ještě velkolepě posílí. To je jeden z důvodů, proč skupina PPE vyzývá k jejímu co nejrychlejšímu uplatňování. Musíme se na ni samozřejmě technicky připravit, abychom mohli účinně pracovat s Radou a v úzkém partnerství s Komisí, ale musíme se na ni připravit rovněž, a především, politicky. Náš primární cíl je jasný: zajistit, aby Parlament byl lépe naladěný na stejnou vlnu s 500 miliony občanů, jichž je představitelem.

Aby tak mohl učinit, musí nadále zejména modernizovat své pracovní postupy, například organizaci rozprav – jak jste se o tom zmiňoval. V tomto ohledu podporuji Váš návrh na živou tematickou rozpravu s předsedou Komise.

Dámy a pánové, je obtížné vysvětlit Evropanům práci Evropské unie. Jsme daleko od tradičního modelu „opozice/většina“, na který jsme zvyklí ve svých členských státech, a zdůraznil bych, že zde pracujeme tak, že hledáme konsenzus mimo konkrétní přesvědčení svých politických rodin.

To je podle mého názoru moderní pojetí politické činnosti. Jsem přesvědčen, že naši spoluobčané mohou na tento způsob přistoupit, ale pod jednou podmínkou: že si dáme tu práci a lépe jim vysvětlíme, o co v Evropě jde. Pane předsedo, doporučuji Vám, abyste se tohoto úkolu ujal a budete mít plnou podporu mé skupiny.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, schvaluji komentáře pana Daula. Pane Buzku, naše skupina může rovněž podpořit většinu, ne-li všechny body programu, který jste předložil. To se týká obsahu Vaší prezentace, procedurálních aktualizací, které jste navrhl, a oživení rozpravy v této sněmovně. Velká většina poslanců této sněmovny bude souhlasit s obsahem řeči, kterou jste přednesl.

Nesdílím plně názor pana Daula, že jste předložil program na příštích pět let. Pracujeme zpočátku na základě následujících dvou a půl let, neboť to je dlouhá doba.

Jsem ovšem přesvědčen o tom, pane Buzku, že přebíráte funkci v době, která je pro Evropskou unii obtížná. Přebíráte svou funkci i v době obtížné pro Evropský parlament. Poprvé po dlouhé době není proevropský konsenzus v této sněmovně nesporný. Naopak, tato sněmovna je poprvé platformou, na níž pracují a získávají vliv síly, jejichž cíl je přímo protikladný tomu, co jste uvedl ve svém projevu, a to začalo v minulém volebním období a bylo to ještě posíleno nedávnými volbami do Evropského parlamentu. Množství poslanců tohoto shromáždění, kteří chtějí skoncovat s evropskou integrací, množství poslanců, kteří ji chtějí zvrátit, a množství poslanců, kteří chtějí opět nacionalizaci, dramaticky vzrostlo.

V minulém volebním období jsme zažili pokus o podepsání Listiny základních práv všemi třemi předsedy orgánů. Nebyl bych věřil tomu, že takové výjevy a scény jsou možné v mnohonárodním demokratickém parlamentu, ale všichni jsme byli svědky toho, co se událo. Počet poslanců, kteří mají takové názory, se zvýšil.

Proto bych řekl, že máte pravdu. Tento přístup představuje zápas o pokračování a prohlubování procesu integrace, zápasu o Lisabonskou smlouvu, která je základní podmínkou pro rozšiřování EU, a také zápas o rozšíření EU na základě hlubší integrace. Jsem rád, že předseda této sněmovny – zejména předseda ze země, která se připojila k EU v nedávné fázi rozšiřování, předseda, který stejně jako předseda vlády jeho země zahájil přístupová jednání – uvádí jako ústřední poselství svého volebního období: chceme více Evropy. Chceme integrovanou Evropu, chceme hlubší Evropu a chceme rozšířenou Evropu jako součást procesu prohlubování, aby bylo dosaženo jedné věci, a to byla ústřední věta Vašeho projevu: solidarita, která vede ke svobodě.

To je solidarita, již nyní uvnitř potřebujeme, takže této svobody můžeme dosáhnout společně se sociální spravedlností. Pane Buzku, proto socialisté a sociální demokraté plně souhlasí s Vaším projevem. Je ideologickým a duchovním základem boje, jehož se musíme v tomto volebním období účastnit.

Když jsem byl nově zvoleným poslancem, dostalo se mi té výsady, že jsem si vyslechl projev francouzského prezidenta Françoise Mitteranda ve funkci úřadujícího předsedy Rady. Nikdy jsem nezapomněl jednu větu z tohoto projevu: „Nacionalismus znamená nakonec válku.“ To znamená, že nakonec opak nacionalismu, překonání nacionalismu, evropský ideál znamená mír. A za jeho dosažení budeme bojovat s Vámi, pane Buzku.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedo, především bych Vám chtěl poděkovat jménem Skupiny aliance liberálů a demokratů pro Evropu za Váš úvodní projev. Naše skupina se může plně ztotožnit s programem, který jste uvedl. Jak jsem právě řekl, pane předsedo, vítám Vaše zvolení předsedou Parlamentu nejen proto, že Vy symbolizujete rozšíření Evropské unie, ale i proto, a to bych chtěl zdůraznit, že jste byl zapojen do hnutí Solidarita. A Solidarita se může ohlédnout za třemi velkými úspěchy. Dala lidem v Polsku hlas, zavedla demokracii v celém východním bloku a změnila dokonce podstatně tvář Evropy tím, že rozdělenou Evropu sjednotila. Z Vašeho projevu bylo jasné, pane předsedo, že jste tak získal skvělou zkušenost a můžete tyto tři ambice realizovat v příštích několika letech v Evropském parlamentu. Tyto ambice by měly dát evropskému lidu větší hlas, Evropské unii více demokracie a tak pokročit v evropské integraci.

Dámy a pánové, myslím si, že by bylo dobré zdůraznit kromě úvodního projevu pana Buzka i to, že podle Eurobarometru je Evropský parlament orgánem Evropské unie, který se těší největší důvěře občanů. To je pro nás všechny náročné, neboť to znamená, že tuto důvěru nemůžeme zradit a musíme umožnit, aby tento hlas lidu měl při rozhodování na úrovni EU větší váhu. Na základě Vašeho projevu, pane předsedo, si zároveň myslím, že stojíme před dvojím úkolem. Zaprvé, musíme uplatňovat Lisabonskou smlouvu a zavést ji co nejdříve. V tomto ohledu, jak jste navrhl, musíme zahájit co nejdříve jednání s předsednictvím Rady, abychom se mohli dohodnout na řadě změn.

Zadruhé, pane předsedo, vzhledem k tomu, že tohle je druhý aspekt onoho úkolu, myslím si, že Parlament musí využít veškeré možné páky, které má k dispozici, k dalšímu rozšíření své pravomoci. To jsme učinili při postupu jmenování předsedy Komise, ale musíme to nadále dělat kdykoli i u jiné agendy. Podle mého názoru je nejdůležitějším bodem v tomto ohledu potřeba shodnout se v nejbližších několika letech nový rozpočet pro Evropu a Evropskou unii. Za skvělou příležitost pro Evropský parlament považuji v budoucnosti naléhavě vyžadovat, aby tento rozpočet byl založen na vlastních zdrojích Evropské unie, neboť tento Parlament nebude skutečným parlamentem, dokud nebude mít i úplnou kontrolu nad svými vlastními zdroji, které bude moci sám v budoucnu shromáždit.

(Potlesk)

V tom spočívá významný úkol pro Vás, pane předsedo: zapojit do tohoto zápasu celý Parlament. V tom budete moci počítat s plnou podporou naší skupiny, neboť my všichni víme, zejména v tomto období hospodářské a finanční krize, že nacionalismus ani protekcionismus nás nezbaví problémů a nezajistí nám budoucnost, řešení pro národy Evropy, pro občany Evropy představuje jen pokračující evropská integrace.

V každém případě Vám, pane předsedo, přeji mnoho úspěchů.

(Potlesk)

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, nemusím se příliš zabývat tím, co uvedl již řečník přede mnou. Mé skupině bylo jasné, že Vaši kandidaturu podpoříme, protože jsme cítili, že je nejvyšší čas, aby úlohu hlavy tohoto Parlamentu převzala osobnost z Evropského parlamentu, která zároveň pochází z jednoho z nových členských států.

V budoucnosti bychom chtěli, aby byl předseda této sněmovny volen na základě takových důvodů, jako jsou vaše neobyčejné schopnosti a dovednosti, které byly vždy uznávány. Rádi bychom také viděli, kdyby byl vliv národních delegací ve velkých skupinách uplatňován poněkud méně než přístup, který mají osobnosti Vašeho typu.

Máme velká očekávání, co se týče překonání velkých rozporů, které přetrvávají mezi východem a západem a které jsem popsala před několika týdny. Po letních prázdninách a po sledování politického vývoje bych

prostě chtěla říci, že budete mít velmi těžkou úlohu. Mám ten dojem, že hluboká finanční krize a následná hospodářská krize nijak neusnadnily sblížení východu a západu v rámci EU. Naopak, úkoly jsou stále větší, protože nejvýznamnějším problémem je nerovnováha.

Chtěla bych zaujmout i poněkud kritičtější přístup a připomenout Parlamentu, že dnes je výročí zhroutilí společnosti Lehman Brothers. Posíláme velkou delegaci na summit G20, kde se bude jednat o tom, jak lze překonat finanční krizi. V tomto Parlamentu se však nepodařilo projednat žádné usnesení v této oblasti a neposkytl našim vyjednávačům žádný základ, na němž by mohli pracovat. Myslím si, že je to výraz spíše slabosti, než síly.

Tuším, že se za tím skrývá naše neschopnost shodnout se na analýze toho, jak jsme se do tohoto zmatku dostali. Domnívám se, že za tuto velkou krizi nejsou zodpovědní pouze bankéři, ale že je ve skutečnosti důsledkem neoliberální víry ve výhody neregulovaných finančních trhů, která převažuje nejen v USA, ale je stále velmi rozšířena i v dnešní Evropě. V politikách Evropské unie jsme zdaleka nedosáhli konsenzu, co se týče vyhodnocení této analýzy, a proto nejsme schopni shodnout se na tom, jak se z krize dostat.

Rovněž věřím tomu, pane předsedo, že všechno, co jste říkal o druhém velkém úkolu, který před námi stojí v souvislosti s mezinárodním kolem jednání, to znamená klimatická krize, je správné. Doufám, že my, Evropané, můžeme v Kodani zaujmout silnější pozici, než je tomu v současné době. Mám dojem, že Evropané stále ještě nehrají příslušnou vedoucí úlohu v oblasti klimatické politiky.

Je pro to mnoho důvodů, ale jeden z nich mám stále na mysli. Nadále vkládáme příliš velkou důvěru v takové koncepce, jako je „zelený nový úděl“, který jménem OSN prosazují pan Ki Mun nebo pan Achim Steiner. Nejsme ani schopni se shodnout na tom, že bychom měli zahájit transformaci své staré industriální společnosti, že bychom měli myslet dále, než jeden den dopředu, a že technologie ohleduplné ke klimatu, účinné technologie a mnoho dalších opatření představuje budoucnost nejen Evropy, ale i světa.

Pane předsedo, mohu jen uvést, že stojíme před velkými úkoly. Máte-li v úmyslu prosazovat moderní, udržitelné myšlenky, naše skupina za Vámi bude rozhodně stát. Je politováníhodné, že se nedočkáme skutečné změny v obsazení Evropské komise, neboť je stále více zřejmé, že hlavní postava, která stojí za překonanými koncepcemi, pan Barroso, bude i v příštím období v čele Komise.

Pane předsedo, přeji Vám mnoho úspěchů! Jménem své skupiny se těším na živé, a doufám i produktivní, rozpravy.

(Potlesk)

Michał Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedo, bylo skutečným potěšením poslechnout si dnes Váš projev a Váš program na nadcházející dva a půl roku naší práce. Velice vám děkuji za projev. Potvrzuje vážnost, kterou chováte vůči nám, poslancům Evropského parlamentu, vážnost, která není závislá na politické skupině nebo zemi, z níž pocházíme, ale na názorech, jichž jsme představiteli. Byla to povzbuzující řeč, protože já si myslím, že náš Parlament skutečně potřebuje takové vedení, jaké jste dnes představil ve své vizi. Neshodneme se na všem a není tajemstvím, že mezi námi jsou názorové rozdíly, ale tímto bych chtěl začít a reagovat tak v určitém smyslu na hlasy, které jsem dnes v této sněmovně také zaslechl.

Není nic špatného na tom, že Parlament je diskusním místem a že je i místem, kde se setkávají lidé, kteří mohou mít různé názory na různé věci, včetně různých názorů na budoucnost Evropy. Problémem je, že bychom se měli v dobré víře snažit konfrontovat své názory s názory druhých – pak bude vždy prostor pro kompromisy. Jestliže předpokládáme – a já předpokládám, že každý v této sněmovně má dobré úmysly a chce pro náš kontinent to nejlepší, pak budeme schopni překonat rozdíly a budeme připraveni k diskusi. Co potřebujeme, je dobrá vůle.

Samozřejmě, pane předsedo, že naše skupina, Evropská konzervativní a reformní skupina, která je hrdá na to, že vnáší do Parlamentu určitou novou dimenzi politického smýšlení o Evropě, bude chtít mít silný hlas za ty občany, kteří nás zvolili. Ani na chvíli nezpochybňujeme demokratický mandát žádného poslance, který sedí v této sněmovně, tento mandát skutečně hluboce respektujeme, reprezentujeme své voliče. Když si naši voliči vybrali strany, jež jsou součástí skupiny ECR, věděli, pro co hlasují.

Pane předsedo, Vaše zvolení je historickým momentem. Dovolím si připomenout svým kolegům poslancům a říci to v této sněmovně, že je zde skupina mladých Poláků, které pozvali poslanci z různých politických skupin. Tito Poláci se narodili 4. června, tedy v den konání prvních částečně svobodných voleb v naší zemi. Díky setkání s lidmi narozenými 4. června se už nebudeme cítit mladí, až uvidíme, že už jsou dospělí. Chtěl bych však říci, že když jsem s nimi dnes hovořil a představil si, že nastoupili do autobusu v Rzeszově, městě

v jihovýchodním Polsku, a aniž by museli zastavovat na jakýchkoli hranicích, přijeli do Štrasburku do svého Parlamentu, pomyslel jsem si, že nikdo z nás, kdo pamatujeme 4. červen, si neuměl představit tak šťastnou událost – dnes mladí Poláci, mladí Češi, Estonci a Litevci přijíždějí sem do svého Parlamentu.

Pane předsedo, jsem si jist, že budete bdít nad tímto Parlamentem jako nad demokratickou institucí, jako nad místem skutečné rozpravy lidí, kteří chtějí upřímně pomáhat občanům Evropské unie. A dnes, kdy si připomínáme, že i Vy, pane předsedo, pocházíte z mé země, země, která tolik vytrpěla v rukou totality, víme jedno – a to je na EU skutečně nejlepší – Evropská unie zajistila národům Evropy 60 let bez války. To je velký úspěch této organizace, organizace, kterou my, skupina ECR, chceme reformovat, jak nasvědčuje náš název, ale organizace, v níž věříme. Věříme v lepší Evropu a to je taková Evropa, lepší Evropa, která je bližší svým občanům, kterým budeme v tomto volebním období sloužit.

(Potlesk)

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedo, chtěla bych Vám ještě jednou poblahopřát ke zvolení.

Transparentnost, demokracie a pluralismus jsou pro EU a pro Parlament vznešená slova, ale nesmějí se nikdy změnit v pouhé symbolické pojistky. Z těchto termínů se bohužel někdy stávají jen krásná slovíčka. Dohody se ve skutečnosti uzavírají za zavřenými dveřmi. Proto potřebujeme v Parlamentu odlišnou pracovní metodu, takovou, kdy naše práce a rozhodování bude viditelné a bude probíhat ve skutečném duchu pravé demokracie. Potřebujeme otevřenou metodu práce, která se bude vztahovat na všechny politické skupiny a na všechny poslance této sněmovny. Pokud se někteří poslanci EP ani necítí být zapojeni do této práce a nejsou si ji vědomi, jak můžeme očekávat, že se naši občané budou cítit zapojeni do naší práce, budou v ni mít důvěru a budou hlasovat ve volbách? Mějme samozřejmě nové technologie, potřebujeme je, abychom mohli poskytovat informace, ale nesmíme zapomínat to nejdůležitější pro zapojení do práce. To je demokracie a transparentnost.

Prožíváme finanční krizi a krizi životního prostředí a klimatu. Měla bych rovněž uvést, že máme obchodní dohody, které někdy jít problém s ohledem na dodávky potravin a chudobu ve světě.

Názor levice je takový, že řešením krizí není pokračování v téže politice, která v určitou dobu přispěla k jejich vzniku. Lidé v Evropě potřebují jinou politiku. Zaslouží si jinou politiku – politiku, která klade na první místo potřeby lidí, nikoli, jak tomu často bývá, potřeby trhu. Jedním ze způsobů, jak nasměrovat politiku správným směrem, je zastavit privatizaci a deregulaci veřejných služeb. Trh totiž není úspěšný, co se týče například uspokojování potřeb lidí po práci a sociálních právech. Musíme nést následky.

Hovoříme o demokracii. Demokracie rovněž vyžaduje, aby naše občanská práva a svobody nebyly nikdy porušeny. V současné době máme mnoho návrhů na dodatečné monitorování našich občanů. Svoboda vyjadřování se musí uplatňovat i na internetu.

Takže EU a její občané potřebují jinou politiku pro spravedlivější společnost s větší solidaritou. My v Konfederaci Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsme připraveni, rádi převezmeme zodpovědnost a sehraje svou úlohu při budování spravedlivější a solidárnější EU a spravedlivějšího a lepšího světa.

Francesco Enrico Speroni, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedo, ještě jednou Vám blahopřeji ke jmenování. Uvítal jsem Váš projev, Váš program a Vaše přání soustředit se na aspekt, který je podle mého názoru nejdůležitější, nebo by pro nás, poslance EP, měl nejdůležitější být, tedy na naši legislativní práci.

Dialog s mocnostmi je důležitý, mise jsou důležité, ale hlavním úkolem Parlamentu je podle mého názoru tvorba zákonů a stanovování pravidel, neboť jsme byli zvoleni především proto, abychom vykonávali tento úkol, tento mandát. Jedním z problémů je, že nemáme právo legislativní iniciativy, neboť otcové zakladatelé a jejich následovníci nám to odepřeli. Neustále hlasujeme o usneseních a podepisujeme písemná prohlášení, z nichž nic nevyplyvá, protože je Komise nebere v potaz.

Pan Barroso řekl, že je to tak správně, neboť jinak, pokud by Komise přijímala legislativní návrhy od Parlamentu formou písemných prohlášení a usnesení, by to znamenalo porušení smluv, které to nedovolují. Dovolím si říci, že podle mě je tento výklad záluďný: smlouvy to výslovně nestanoví, ale ani to nezakazují.

Musím zdůraznit, že jestliže Parlament o něco žádá, jestliže Parlament žádá o legislativní iniciativu, činí tak jménem milionů evropských občanů, většiny z milionů evropských občanů, neboť jak písemná prohlášení, tak usnesení, potřebují k přijetí většinovou podporu.

Jsem si proto jist, že Vy, pane předsedo, uděláte vše pro to, aby Komise souhlasila s tím, že návrhy, které podáváme my, poslanci EP, se mohou stát právními předpisy EU v souladu s vůlí občanů, našich voličů. Je to těžký úkol, ale já jsem si jist, že pro jeho splnění uděláte vše.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, jako nezařazený poslanec hovořím pochopitelně svým jménem, ale i jménem některých svých kolegů, nikoli svých nizozemských kolegů ze strany PVV, ale kolegů ze strany *Front National*, z bulharské strany *Ataka*, z rakouské strany *FPÖ*, z British National Party, z maďarské strany *Jobbik* a z vlámské strany *Vlaams Belang*.

Chtěl bych říci, pane předsedo, že ani na vteřinu nepochybuji o upřímnosti Vašich návrhů. Dovolte mi však říci, že mám pochybnosti o jejich reálnosti.

Začal jste tím, že jste zmínil problém hospodářské krize. Skutečností je, že miliony Evropanů se obávají, že jejich majetek a pracovní místa jsou ohrožena zvrácenými účinky globalizace, která je ve prospěch několika málo lidí uvrhla do nekalé soutěže mezi zeměmi, jejichž pracující jsou cynicky vykořisťováni, a nechala je napospas hrabivosti anonymních finančních zájmů. Je smutné, že Evropská unie nechrání své občany před touto situací. Naopak, ještě je do ní potopila.

Zadruhé, z mého skromného pohledu chci vyjádřit, že politické síly, které chtěl připustit pan Schulz, jsou hrozbou pro tradiční organizace, a já mu za to děkuji, a chtěl bych vyzvat tento Parlament a Vás, pane předsedo, abyste byli skromnější a stanovili určité dobrovolné hranice našich pravomocí. Jako Evropan a jako křesťan jsem hluboce přesvědčen, že řada hodnot, které sdílíme, jsou univerzálními hodnotami. Velmi rád říkám, že naším úkolem není přinášet světu zásady a zákony, a to tím spíše, že od toho jsou tu takové organizace, jako je OSN, a tím spíše, že je co dělat v Evropě samotné, kde v rozporu s právem na život vyhlazujeme své vlastní děti a kde v rozporu se svobodou projevu prosazujeme morální, mediální, politickou a soudní diktaturu známou jako „politickou korektnost“. Politické skupiny, které jako ta naše vyjadřují strasti a naděje milionů občanů Evropy, jsou diskriminovány, pronásledovány a někdy dokonce rozpouštěny, jako strana *Vlaams Blok* v Belgii, což byl naprostý skandál, proti němuž se v této sněmovně ozval ne jeden protest. Kdyby se něco takového stalo v Africe nebo v Latinské Americe, zajisté bychom si vyslechli jinou verzi celé události.

My, nezařazení poslanci, nemáme stejná práva jako ostatní, to je zřejmé, a jak jsme Vám řekli včera, stále nemáme žádné zástupce v Konferenci předsedů.

A konečně, v důsledku volebních metod je milionům občanů Evropy upírána možnost být zastoupeni v zákonodárných orgánech svých vlastních zemí, které by měly zastupovat voliče v celé jejich různorodosti.

Nakonec bych nám všem chtěl poblahopřát k tomu, co si při své práci neustále připomínáme, totiž že Evropa je v historii lidstva regionem, na němž byla vynalezena svoboda národů, kterou jinde nenajdeme, rovnoprávná důstojnost těchto národů a respektování jejich soudní pravomoci a zásady nezasahování, což znamená, že každý zodpovídá za vlastní záležitosti a na svém území. To je jeden z velkých příspěvků evropské civilizace do dědictví lidstva.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, poprvé mám jako členka předsednictva Rady příležitost stát před touto sněmovnou a jménem švédského předsednictví a celé Rady i jménem svým bych Vám chtěla co nejsrdečněji poblahopřát. Dvacet let po pádu Berlínské zdi je úžasné vidět Vás v této funkci. Víím, že pro Vás je to osobní vítězství. Je to vítězství pro Evropský parlament a je to také vítězství pro nás všechny, kdo nadšeně podporujeme evropskou spolupráci a všechno, co představuje.

Chtěla bych Vám také poděkovat za vizionářskou řeč a ambiciózní plány, které máte s tímto Parlamentem. Jsem přesvědčena, že Evropský parlament je ve Vašich rukou v bezpečí. V době, kdy budete stát v čele Parlamentu, snad přinesete konkrétní rozhodnutí, ale rozhodně i zázrak, o němž jste se zmiňoval. V Radě se všichni těšíme na spolupráci s Vámi a s Evropským parlamentem. Mnoho poslanců hovořilo o řadě úkolů, které máme před sebou: otázku klimatu, hospodářskou krizi, zaměstnanost, úlohu Evropy ve světě atd.

Tady, při zastupování občanů, ale i při rozpravě, která se zde vede, máte důležitou legislativní úlohu. Pro Evropský parlament je mimořádně důležité postavit se vždy za evropské hodnoty. Vstoupí-li v platnost Lisabonská smlouva – a já rozhodně doufám, že se tak stane – rozšíří se úloha Evropského parlamentu a vy budete mít větší vliv na evropskou agendu. Víím, že budete vážně bránit Evropský parlament a jeho úlohu, ale doufám, že budete i mostem k ostatním orgánům a skutečným partnerem pro dialog. Předsednictví se velmi těší na to, že bude Vaším partnerem pro dialog po příštích šest let a přejeme Vám ve Vaší práci mnoho úspěchů.

Předseda. - Všem novým poslancům Evropského parlamentu bych chtěl říci, že paní ministryně je bývalou poslankyní této sněmovny, tedy jednou z nás.

José Manuel Barroso, předseda Komise. - Pane předsedo, jménem Komise a jménem svým bych Vám chtěl ještě jednou upřímně poblahopřát a popřát Vám po celé funkční období hodně úspěchů. Vaše zvolení je symbolem nejen znovusjednocení Evropy, ale i Evropy, která je velmi oddána ústředním hodnotám svobody a solidarity.

Osobně a institucionálně se chci zavázat k úzké spolupráci s Vámi a s Evropským parlamentem. Parlament a Komise jsou dva orgány Společenství *par excellence* v jádru věcí, jež se odehrávají ve Společenství. Vy a všichni poslanci tohoto Parlamentu jste byli zvoleni našimi občany v přímých volbách a Komise má právo a povinnost stavět evropské zájmy nad zájmy jednotlivců. Jsem přesvědčen, že máme zvláštní odpovědnost za evropský projekt při plném respektování Smluv.

Proto chci znovu zdůraznit svou ochotu spolupracovat a posunout tak vpřed evropskou parlamentní demokracii.

(Potlesk)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN PITTELLA

Místopředseda

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Vážený pane Buzku, velmi se mi líbil váš projev a zejména jeho část o institucionální, ale také sociální úloze parlamentu, kterou jste označil za skutečný základ evropského demokratického systému.

Dnes oslavujeme skutečnost, že počet členů unie dosáhl 27 poté, co tyto země rozdělávaly ideologie opírající se o teror, který postavil zdi na našem kontinentě; zdi, které nepřetrvaly a které strhl vítr demokracie a svobody.

Letos slavíme třicáté výročí prvních voleb do parlamentu na základě všeobecného volebního práva spolu s dvacetiletým výročím pádu Berlínské zdi. Jsem rád, pane Buzku, že mohu připomenout, že tehdy před třiceti lety, kdy moji rodiče zvolili první italské poslance do tohoto parlamentu, ve vaší zemi právo volit do Evropského parlamentu neexistovalo.

V roce 1979, pouhý rok po zvolení Karola Wojtyły papežem katolické církve, kdy se v Itálii a dalších zemích konaly první volby do Evropského parlamentu, jste byl aktivním členem poloilegální odborové organizace *Solidarność*, která bojovala za nastolení demokracie a svobody ve vaší zemi. Abychom uplatnili stejná práva, tj. právo na demokracii a svobodu, jsme šli k volbám, zatímco vy jste každý den nasazoval svůj život a riskoval represe.

Z tohoto důvodu, pane předsedo Buzku, jsem poctěn, že jsem svým malým a možná nerozhodujícím hlasem mohl přispět k vašemu zvolení, a jsem rád, že se dnes v Parlamentu setkávají země s různými historickými zkušenostmi inspirovanými stejnými hodnotami a ideály: zkušenostmi, které činí dějiny této mladé Evropy silnými.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Pane předsedo, blahopřeji vám ke zvolení a ke zdařilému projevu. Byl bych rád, kdybyste ve svém projevu věnoval o něco více pozornosti zemím východní Evropy. Zanedlouho se na Ukrajině budou konat velmi složité volby. Od Evropského parlamentu se očekává, že projeví zájem o demokratické postupy v této zemi. Byl to právě Evropský parlament, hlavní orgán Evropské unie, odkud před pěti lety vzešla podpora tamním velkým změnám.

Chtěl bych požádat, aby k této záležitosti spojené s prezidentskými volbami na Ukrajině bylo přistupováno zvláštním a nekonvenčním způsobem, aby do ní byly zapojeny instituce a delegace vzniklé za tímto účelem, aby tak Evropský parlament byl považován za seriózní orgán zabývající se demokratickými postupy na Ukrajině.

Eva Lichtenbergerová (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, chtěla bych vám poblahopřát a především vám říct následující. Parlament je posuzován podle toho, jakým způsobem uplatňuje svá práva, a také na základě toho, že se nevyhýbá závažným politickým diskusím.

Je odpovědností nás všech, abychom s vámi spolupracovali a zajistili tak, aby tento Parlament nepodléhal nátlaku ze strany Komise, která překládá nedomyšlené návrhy nebo návrhy představující jednostranné zájmy

určitých lobbystických skupin. Je naší odpovědností a povinností jasně se k tomuto bodu vyjádřit. Musíme zvážit, jak naši situaci změní Lisabonská smlouva. Doufám, že toto vše budeme schopni učinit.

Musíme jasně prokázat, a dle mého názoru se to také týká otázky volby předsedy Komise, že uplatňujeme svá práva, a musíme v tomto směru Komisi vyslat jasný signál. To znamená, že nyní nesmí dojít k přímé volbě pana Barrosa.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pane předsedo Buzku, dovoluji mi, abych se na vás obrátil přímo, přestože sedíte ve svém poslaneckém křesle. Vaše zvolení v tomto parlamentu je považováno za znamení toho, že již neexistuje žádný východní blok, ale pouze sjednocená Evropa. Tuto skutečnost jste zmínil, když jste hovořil o tom, že již neexistuje stará a nová Evropa, ale pouze naše Evropa.

Řada lidí to tak bohužel nevnímá. Zmínil jste také velké obavy, které panovaly v zemích, které přistoupily k unii teprve v roce 2004. Nicméně v současné době si uvědomujete pocit zklamání, které tyto země zažívají. Jejich důvodem je chybějící rovnost práv. Rovná práva jsou klíčovou otázkou. Pan státní tajemník Lindblad uvedl, že rovnost práv byla základním principem rozpočtu. Pokud tomu tak skutečně je, proč neexistuje rovnost práv, co se týče zemědělských dotací? Maďarsko prokázalo, že jeho institucionální systém je schopen tyto dotace čerpat, je však nadále v tomto ohledu diskriminováno.

Pane předsedo, vybízíte každého, aby používal svůj mateřský jazyk. Jsem rád, že jako Maďar mohu v tomto parlamentu požívat rovných práv, avšak na Slovensku bych byl za používání svého mateřského jazyka postihován. Pane předsedo, navrhl jste, že se stanete prostředníkem. Upřímně vám za tuto nabídku děkujeme. Nicméně skutečného výsledku bude dosaženo pouze v tom případě, pokud bude maďarská menšina moci v zemi svého narození svobodně používat svůj mateřský jazyk. Také v tom vám přeji mnoho úspěchů.

Zuzana Roithová (PPE). - Pane předsedo, mám obrovskou radost, že právě Vy, občan s tak vysokým morálním kreditem, a nadto původem ze Slezska, přebíráte žezlo z rukou Hanse-Gerta Pöttinga a že jako on zdůrazňujete hodnotový potenciál sjednocené Evropské unie, jako jsou lidská práva a solidarita mezi národy. Toto volební období zatížené hospodářskou krizí tuto solidaritu prověří. Nemám o ni strach, pokud jde o hlasování v tomto parlamentu, ale vím, že jednotliví občané a regionální politici stále častěji hodnotí naše hlasování podle hesla: bližší košile než kabát. A proto vás chci vyzvat, pane předsedo, věnujte při referování o naší práci tady v Evropském parlamentu více než dříve pozornost zlepšení postavení Evropanů v globálních souvislostech.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedo, vždy jsem obdivoval pana Barrosa jako předsedu Komise, který je pro-atlanticky orientovaným zastáncem volného obchodu a který má velkou podporu mé strany. Mám rovněž velmi rád Portugalsko, a proto José Manuela s velkým potěšením podporuji.

Nicméně mě znepokojuje skutečnost, kterou jsem se včera dočetl v *Daily Telegraph*, a to že se dohodl se skupinou ALDE na vytvoření nové a rušivé silné pozice komisaře pro lidská práva, který by se zabýval jak vnějšími, tak vnitřními záležitostmi spojenými s lidskými právy. To je zcela otevřeně v rozporu s rozhodnutím pravého středu tohoto parlamentu, které zamítá novou kombinovanou komisi pro lidská práva. Znamenalo by to zdvojení činnosti Rady Evropy a jejího vlastního komisaře pro lidská práva. Mohl by pan předseda Barroso upřesnit své kroky a úmysly v tomto směru?

Předsedající. - Domnívám se, že tento dotaz by měl být dnes položen v jinou dobu, a to až budeme projednávat prohlášení pana Barrosa, nikoliv však nyní.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Pane předsedo Buzku, hovořil jste o slovensko-maďarském sporu. O slovensko-maďarský spor se nejedná. Ve skutečnosti se jedná o spor mezi Slovenskem a Evropskou unií, jelikož spočívá v přehlížení základních evropských hodnot ze strany jedné země. Vaším úkolem je pomoci dosáhnout dohody ne mezi Slovenskem a Maďarskem, ale mezi Parlamentem Evropské unie a Slovenskem, které porušilo dokumenty a dohody, které podepsalo a ratifikovalo.

Zadruhé je zde otázka Slezska. Jsem rád, že jste ji zmínil. V rámci Evropské unie existuje spousta podobných území, která v minulém století patřila více zemím. My Maďaři jsme byli po první světové válce rozděleni mezi 10 zemí, z nichž sedm je nyní členy EU. Jsme velmi vděční za to, že nyní můžeme být spolu bez použití zbraní a změn hranic. V průběhu minulého století se obyvatelé Malých Karpat učili pět oficiálních jazyků. Proč to zmiňuji? Protože také v mé vlastní zemi, v oblasti Székely v Transylvánii, se současná rumunská vláda stále stydí za náš mateřský jazyk a symboly.

Nicméně problém lidských práv se v rámci Evropy neomezuje pouze na východní blok; zasahuje také na západ. Proto naléháme, aby Evropa neměla pouze komisaře pro národnostní menšiny, ale také právní rámec pro tyto menšiny, který by byl závazný pro každou evropskou zemi.

Diane Doddsová (NI). – Pane předsedo, děkuji za váš projev. Nicméně se domnívám, že se naše představy výrazně rozcházejí. Stojím zde před vámi jako člověk věřící v Evropu spolupracujících národů a ne v Evropu svázanou federalistickým přístupem daným Lisabonskou smlouvou.

Dne 2. října budou irští voliči podruhé hlasovat o Lisabonské smlouvě; smlouvě sepsané proto, aby se obešlo zamítnutí evropské ústavy v referendu. Chválím voliče Irské republiky, že v prvním referendu projeví zdravý rozum, který, jak doufám, projeví opět i napodruhé. Vybízím je, aby pevně stáli za svým rozhodnutím Smlouvu odmítnout. Dodatečné sliby a hrozby podstatu Smlouvy nijak nepozměnily. Nadále zůstává špatnou cestou pro Evropu a evropské národy.

Nicméně se domnívám, že tato možnost volby by měla být dána také mému národu, britskému národu. Labouristická vláda mu referendum přislíbila, a měla by proto tento slib dodržet. V opačném případě by to měli učinit její případní následovníci z Konzervativní strany.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedo, jako Maďar a příznivec Polska, stejně jako Východoevropan a občan nového členského státu mám velkou radost a cítím uspokojení z vaší práce předsedy, jelikož může přispět k úplné emancipaci 12 nových členských států. Dosud jsme si byli pouze rovni, chtěli bychom si však být rovnější.

Pane předsedo, svou připraveností chopit se tak citlivé otázky, jako je Slezsko, kterou se dosud nikdo nezabýval, jste učinil historický závazek. Jinými slovy, zhošťujete se úlohy prostředníka při jednáních o otázkách národnostních menšin. Menšiny představují 15 % evropské populace, z nichž 6,5 % jsou migrující nebo imigrující menšiny zejména v západní Evropě, a 8,5 % představují historické menšiny.

Skutečnost, že se chcete stát prostředníkem v maďarsko-slovenském sporu a mezi slovenskou většinou a maďarskou etnickou komunitou na Slovensku, je historickou událostí. Doufám, že váš příklad bude následovat i Komise. Otázky národnostních menšin nemůžeme přehlížet. Děkuji za vaši pozornost a přeji vám mnoho úspěchů.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych vyjádřit, pane Buzku, jak jsem pyšný, že mohu být součástí tak významného orgánu, jakým je Evropský parlament, kterému předsedáte. Oběti, které jste přinesl své zemi před 20 lety a které umožňují 12 již dříve zmíněným zemím, aby byly zastoupeny v této komoře, činí Evropu silnější.

Nicméně bych rád vyjádřil svůj zájem o program, který jste představil ve svém projevu a který, jak doufám, Parlament posílí. Věřím, že bude uskutečněn.

Doufám, že příští předseda Evropské komise, kterým, jak jsem si jist, bude pan Barroso, vyslyší vaše silná slova a zajistí, aby Parlament splnil potřeby více než 550 milionů evropských občanů, kteří nás zvolili, vybrali si nás a žádají, aby Parlament a každý z nás poskytl odpovědi, které se Evropa jistě snažila dát, ne však zcela úspěšně.

S ohledem na tuto stránku vaší práce doufám a jsem přesvědčen, že vaším prostřednictvím se nám podaří dosáhnout jistoty, o které jste vy sám hovořil.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) John Stuart Mill řekl, že by parlament měl být zrcadlem života národů. To není malý úkol a myslím si, že by měl být důležitý pro naše další funkční období. Tím spíš, že Evropa je příliš důležitá věc, než aby byla svěřena pouze rozhodování tzv. politických elit.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych vám srdečně poblahopřát k vašemu projevu. Proces ukončení rozdělení Evropy byl na jedné straně výsledkem touhy zemí střední a východní Evropy po svobodě a na straně druhé odrazem přitažlivosti Evropy jako ekonomického modelu.

Domnívám se, že velmi málo věříme v budoucnost. Pokud v ní nemůžeme věřit my v Evropě, kdo jiný tedy? Měli bychom přesvědčivěji vysvětlovat, že jsme schopni řešit problémy důvěryhodně. Máme velký potenciál a v celosvětovém měřítku máme mnoho možností pro růst. Dokud lidé budou potřebovat zboží a služby, bude stále dostatek příležitostí pro růst. Můžeme zajistit, aby Evropa měla svůj podíl na tomto růstu a všichni z něj budou těžit.

Rád bych každého z nás vyzval, aby měl více důvěry v Evropu jako úspěšný model, a chtěl bych vás požádat, abyste tuto myšlenku předávali ve vašich projevech dál.

Krisztina Morvaiová (NI). – (HU) Maďarsko si dne 23. října 2006 připomnělo výročí revoluce z roku 1956 a její boj za svobodu. V ten den policie řízená vládou zaútočila na pokojné demonstranty, chodce, a dokonce na četné skupiny zahraničních turistů v restauracích.

V zemi zavládl absolutní teror. Stovky lidí utrpěly těžká zranění, včetně 14 osob, které utrpěly zranění očí, řada z nich přišla o zrak. Stovky lidí byly uvězněny a byla proti nim vedena smyšlená trestní stíhání, která skončila teprve nedávno, kdy všichni prakticky bez výjimky byli propuštěni.

Předseda vlády tuto mimořádnou práci policie ocenil. Dnes, pane předsedo, máme zde v Evropském parlamentu Kingu Gönzovou, místopředsdkyni Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, která byla členkou vlády, která schválila útok policie. Pane předsedo, chtěla bych znát váš postoj k této záležitosti. Chtěla bych vás také jménem Maďarska požádat, abyste v duchu solidarity bojoval za lidská práva v Evropské unii a usiloval o ukončení krize lidských práv, která v Maďarsku přetrvává od podzimu 2006. Chtěla bych rovněž vyzvat osobu v tomto Parlamentu, která je připomínkou této situace a je ostudou této sněmovny, aby rezignovala na svůj post místopředsdkyně výboru LIBE.

László Tőkés (PPE). – (HU) Jako Maďar žijící v Rumunsku bych chtěl v duchu solidarity poblahopřát panu předsedovi Jerzemu Buzkovi, důstojnému následovníkovi bývalého předsedy Hanse-Gerta Pötteringa. V duchu solidarity chci připomenout, že před 70 lety Maďarsko přijalo polské uprchlíky.

V duchu solidarity chci vyjádřit naše potěšení nad tím, že jedna z klíčových postav polské Solidarity byla jmenována do vedení Parlamentu. Chci také připomenout papeže Jana Pavla II. a aspekt víry. Solidarita a maďarská revoluce roku 1956 znamenaly svobodu, zatímco události v Temešváru (Timișoara) spolu s osobností a duchovnem papeže Jana Pavla II. představují sílu víry. Očekáváme také, že přistoupení polského národa a východní Evropy k Evropské unii bude mít stejný přínos a přinese více víry. Proto vzhlížím k předsednictví pana Buzka s důvěrou.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Pane předsedo, chtěl bych Vám také velmi upřímně poblahopřát nejen k vašemu zvolení, ale také k vašemu dnešnímu projevu, jelikož jste prokázal, že máme jednu Evropu a že zde nejsou staré a nové země. Evropa také nadále zůstává různorodá. Váš závazek k tomu, že Evropský parlament bude tuto různorodost promítat do své činnosti, má obrovskou hodnotu.

Nicméně to neznamená, že Evropa si je rovná. Existuje vskutku řada rozdílů, kterými bychom se v Evropském parlamentu měli zabývat. Občané Evropské unie jsou velmi často za stejnou práci odměňováni zcela odlišným způsobem. V dnešní době je mezi občany Evropské unie vysoká míra nezaměstnanosti, což je další problém, který musíme vyřešit. Existuje příliš velká rozdílnost a nerovnost podmínek přístupu k výhodám spojeným se vzděláváním, kulturou a zdravotní péčí. Jedná se o obrovskou výzvu, kterou by si Evropský parlament pod vaším vedením měl rovněž vytyčit.

Rád bych věděl, co by se podle vás mělo udělat v souvislosti s tím, co bylo řečeno o společné energetické politice, tj. se závazkem, který je v současné době spíše německou a ruskou záležitostí než záležitostí Evropy. Mám na mysli otázku plynovodu, protože jste hovořil o energetické politice. Je zde také otázka rozšíření Evropské unie – co Ukrajina? Jaký časový rámec nastavíme pro přijetí Ukrajiny do Evropské unie?

Jerzy Buzek, předseda. – (PL) Nejprve bych chtěl poděkovat všem, kteří se zúčastnili diskuse, za jejich mimořádnou podporu. Chápu, že můžeme mít v určitých případech rozdílné názory. To je velmi dobře, protože to vždy přináší něco nového. Pouze výměna názorů, rozdílnost názorů a diskuse nám mohou poskytnout odpovědi na většinu složitých otázek. Obrovská podpora, které se mi dostalo během projevů zde ve sněmovně, mě dále zavazuje, jelikož jsem si vědom, že stojíme před velkými výzvami, a musíme je všechny zvládnout. Dali jste mi výjimečný a silný mandát ve výjimečné době. Rád bych zdůraznil, že jsem si toho vědom, stejně jako jsem si vědom svých povinností pro následující dva a půl roku práce nejen Evropského parlamentu, ale celé Evropské unie. Uvědomuji si také, jak neuvěřitelně důležitý je dojem, který občané mají z naší práce.

Chtěl bych velmi vřele poděkovat panu Josephu Daulovi, předsedovi poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Velmi oceňuji, že zdůraznil pojem „naše Evropa“. Jsem jedním z těch, kteří sem přišli ze střední a východní Evropy, nyní však naše společná Evropa vyžaduje společnou činnost. Nezapomínám, odkud jsem přišel, čas však plyne rychle. Integrace vyžaduje, abychom cítili vzájemnou

zodpovědnost a aby si ji uvědomovaly také nové členské země, tzv. „nové“, ačkoli jak jsem uvedl, neexistují „nové“ a „staré“ země.

Pan Schulz zdůraznil délku mého programu, tj. že je dvou a půlletý. To je pravda. Měl jsem však na mysli to, že potřebujeme kontinuitu. Hovořil jsem vlastně o tom, jak by Evropa měla vypadat za pět či deset let a jakého směru bychom se měli držet. Za dva a půl roku nový předseda doplní nové priority nebo posměnění stávající, mějme však před sebou vždy dlouhodobou perspektivu, tj. snad i deset až patnáct let, abychom tak předcházeli událostem, které by nás mohly zaskočit. Souhlasím samozřejmě s tím, že základem nejlepšího rozšíření Unie je naše vnitřní integrace.

Pan Verhofstadt zdůraznil důležitost veřejného mínění, s čímž souhlasím. Veřejné mínění zde má obrovský význam. Parlament zastupuje občany, z čehož plyne naše velká zodpovědnost. Zdůraznil rovněž, že bychom se měli jako odpověď na krizi spojit, a to i v oblasti hospodářství, a činit rozhodnutí společně, nechovat se tudíž protekcionisticky, což jsem také zdůraznil ve svém projevu.

Paní Harmsová hovořila o vztazích s národními parlamenty. Vyhotovujeme více než 50 % evropských právních předpisů, které jsou následně schvalovány národními parlamenty, je proto velmi důležité, abychom s parlamenty v našich zemích měli dobré vztahy. Proč? Protože potřebujeme větší kontakt s našimi občany. Není pochyb, že naše národní parlamenty mají výrazně lepší kontakt s veřejností. Každý den o nich vysílají televize, což vždy neplatí o našem Parlamentu. Umožněme, aby se občané dozvěděli více o důležitosti naší práce zde v Evropském parlamentu, stejně jako v Evropské komisi a Evropské radě. Umožněme, aby se dozvěděli, že Evropský parlament je zodpovědný za více než polovinu rozhodnutí týkajících se našich zemí. Díky skutečnosti, že od nynějška budeme blíže národním parlamentům, bude pro nás snazší sdělovat tyto informace.

Krise samozřejmě odhalila obrovský nedostatek důvěry. To byla její skutečná příčina. Paní Harmsová a já máme stejný názor na otázku klimatu. Oba jsme byli na Bali, oba jsme byli v Poznani a rovněž oba budeme v Kodani. Společně vyhotovíme dohodu.

Pan Kamiński zdůraznil, že máme odlišné názory na budoucnost Evropy. S tím souhlasím, přesto bychom měli naslouchat jeden druhému. Pokud zastupujete velké skupiny občanů, kteří mají odlišný názor na budoucnost Evropy, získáme tak nová varování a informace, a my nebo já, kdo věříme v budoucnost Evropy a evropské integrace, se dozvídáme o Evropanech výrazně více díky nejrůznějším námitkám a připomínkám, které předkládáte. Můžete si být jistý, že debata na toto téma bude důkladná.

Paní Svenssonová hovořila o transparentnosti Parlamentu, o tom, že my i naši voliči musíme vědět, jaká rozhodnutí činíme. Zcela souhlasím. Nemám nejmenších pochyb o tom, že problém sociální spravedlnosti je důležitý. Já sám mám kořeny v odborovém hnutí, po řadu let jsem byl členem běžné odborové organizace. Nicméně velmi dobře víme, že abychom měli ty správné prostředky pro pomoc těm nejchudším, musíme mít zdravou ekonomiku a musíme neustále usilovat o nalezení vzájemné rovnováhy.

Pan Speroni hovořil o patřičné a hodnotné spolupráci s Evropskou komisí a Evropskou radou. Uvědomte si prosím, že význam Parlamentu roste. Lisabonská smlouva nám zaručuje výrazně více pravomocí než dosud. Je to správná věc, jelikož jsme zástupci zvolení přímo občany EU.

Pan Gollnisch nezpochybňuje upřímnost mých záměrů, nicméně ho zajímá, zda jsou reálné. Chtěl bych říct, že před 30 nebo 40 lety bylo zcela nereálné domnívat se, že bych kdy mohl stát před tak velkým orgánem a odpovídat na vaše dotazy. Tato myšlenka natolik postrádala reálný základ, že by mě ani nenapadlo o ní snít. Vidíme proto, že pokud půjdeme určitým směrem s hlubokou vírou a přesvědčením, stanou se zdánlivě nemožné věci skutečnými. Usilujme tedy o to, aby se nemožné stalo možným.

(Potlesk)

Paní Malmströmová, ano, spolupracujeme se švédským předsednictvím. Švédsko jsem již navštívil. Hovořili jsme o změnách klimatu, obecně o klimatu v Evropě, o krizi a nezaměstnanosti. Pro tuto oblast existuje velmi důležitý program, Stockholmský program. To bych rád připomenul. Parlament má mít rovněž velký podíl na splnění tohoto programu, včetně oblasti organizovaného zločinu, a to nejen v rámci Evropské unie.

Není pochyb o tom, že budeme spolupracovat s panem Barrosem. Jeho nabídka mě velmi potěšila. Pan Silvestris hovořil o krátké historii osvobození Evropy a já plně sdílím jeho názor.

Pan Siwec zmínil otázku Ukrajiny. Co se mě týče, je to jasná záležitost, protože jsem byl členem delegace Evropské unie pro Ukrajinu. Byl jsem na Ukrajině celkem třikrát, jak si vzpomínáte, a nechtěl jsem to zmiňovat.

Uvědomte si prosím, že pro Evropany je důležitý každý aspekt evropské spolupráce: v oblasti Středomoří, s Latinskou Amerikou a se Spojeným státy americkými, avšak nejdůležitější jsou pro nás naši sousedé. Naši sousedé se nacházejí okolo Středozemního moře a ve východní Evropě. Východní a jižní Evropa jsou hlavními oblastmi spolupráce, nebudeme se však přít o to, která z těchto oblastí je důležitější. Na Ukrajině se blíží volby, a proto po následujících šest měsíců bude dění na Ukrajině jistě nejdůležitější záležitostí. Nicméně, nesmíme se na toto téma mezi sebou přít. Je velmi důležité, abychom udrželi jistou rovnováhu. Plně podporuji vaše stanovisko v této záležitosti.

Paní Lichtenbergerová hovořila o úloze parlamentu při přípravě právních předpisů. Souhlasím s tím, že musíme vytvářet právní předpisy transparentně, že musíme mít svůj vlastní názor, nicméně to vše je ve skutečnosti dáno již Lisabonskou smlouvou. Pokud tato smlouva vstoupí v platnost, dojde k tomu automaticky.

Pan Balczó vznesl dotaz, zda sjednocená Evropa skutečně existuje v té míře, o jaké jsem hovořil ve svém projevu. Ano, skutečně existuje a je jednotná, stále však formou partnerství řeší problém zemědělství. Jasně jsem řekl, že Evropská unie má finanční prostředky na podporu soudržnosti. Poté co jsme se sjednotili, nerozbijme tuto jednotu kvůli nedostatečné míře reciprocity v oblasti rozvoje příležitostí pro občany. Podpoříme snahy v tomto směru. Některé země Evropské unie jsou jejími členy 20 či 30 let a stále se účastní těchto programů. Všichni máme stejná práva. Je skuteností, že ve sjednocené Evropě máme rozdílné životní úrovně. Doufáme, že tyto rozdílnosti srovnáme, je to naše příležitost. Chci však zdůraznit, abychom nyní hovořili o Společenství a také o naší zodpovědnosti.

Plně souhlasím s paní Roithovou, která hovořila o společné zodpovědnosti za krizi. Mimoto žijeme v tak velké vzájemné blízkosti, že téměř neexistují překážky pro vzájemné porozumění. Tato skutečnost je pro nás nesmírně důležitá. Pan Tannock zmínil otázku komisaře pro lidská práva. Jedná se pochopitelně o otázku, o které rozhodne Komise a její předseda. Nicméně jsem si jist, že se s panem Tannockem za pár měsíců setkáme na Ukrajině, kde se budou konat prezidentské volby.

Pan Sógor hovořil o dvoustranných evropských diskusích, proto bych chtěl říct, že nejlepší způsob pro řešení problému národnostních menšin je právě jednání na bilaterální úrovni. Nicméně otevřít hranice je lepším řešením, než je měnit. V Evropě jsme se naučili nemít spory ohledně hranic a v naší části Evropy tento problém nemáme. Jednoduše jsme otevřeli hranice, což je náš cíl a náš největší úspěch.

Paní Doddsová uvedla, že Evropská unie by měla být Evropou spolupracujících národů, nikoli federální unií. Hovořila jste velmi moudře. Hovoříme tu vsutku o spolupráci mezi národy, o potřebě uchovat si vlastní identitu, ale také o potřebě vzájemné otevřenosti a spolupráce. Velmi se mi líbily vaše myšlenky. Evropská unie ve své současné podobě, stejně jako v podobě, kterou jí dá Lisabonská smlouva, přesně odpovídá vašim představám.

Pan Tabajdi hovořil o regionech a také o mém regionu, Slezsku, a uvedl, že v určitém smyslu plní roli zprostředkovatele. Souhlasím. Pokud se jedná o přeshraniční regiony, tyto regiony dávají možnost pro lepší vzájemné porozumění. Pan Antinoro poté hovořil o úspěších mé země. Děkuji za vaše poznámky. Posílím Evropský parlament? Určitě pro to mám dostatek energie. Je však k tomu naprosto nezbytná energie více než 700 kolegů v parlamentu, se kterou počítám, a věřím, že všichni zde jsme plní energie.

Pan Ransdorf opravdu zastupuje občany a jejich život. Souhlasím. To je také důvod, proč roste zodpovědnost a pravomoci Evropského parlamentu. Měli bychom také umožnit národním parlamentům, aby měly větší vliv na dění v Evropě. Pan Theurer hovořil o snaze o dosažení svobody na jedné straně a o přitažlivosti na straně druhé. Ano, zdejší část Evropy byla průtažlivá, ale v té naší jsme bojovali za svobodu. To je pravda. Uvědomte si prosím, že jsme uklidnili situaci na Balkáně, kde dnes panuje mír. Chvála bohu. Obrovská přitažlivost Evropské unie se opírá o snahy zemí tohoto regionu o začlenění do ní.

Paní Morvaiová připomenula některé dramatické události. Pokud byste mi chtěla předložit více informací k tomuto tématu, učíte tak prosím písemnou formou. Mohu se s vámi rovněž setkat a projednat tuto otázku, abych ji dostatečně porozuměl. Pan Tókéš hovořil o roku 1956 a o Maďarsku. My všichni se o tyto události velmi zajímáme a usilujeme o hlubokou důvěru v Evropskou unii. Ano, já také hluboce věřím v sílu Evropské unie.

Pan Olejniczak nicméně položil řadu dotazů týkajících se nerovností v Evropě. Musíme rozhodně hovořit o jednotě, na druhé straně však jsou stále čerpány finanční prostředky, o kterých jsem dříve hovořil, stejně jako veškerá opatření, jejichž cílem je poskytnout možnosti pro odstranění nerovností, zůstávají v platnosti. V tomto směru nedošlo k žádným změnám. Situace samotná je stále tak otevřená a jasná, jak tomu vždy

bylo. Proto je velmi dobře, že máme sjednocenou Evropu. Pokud jde o odpověď na otázku týkající se dodávek ropy, plynu a zdrojů energie obecně, musíme se věnovat společné energetické politice. Nebudou pak mezi námi vznikat zbytečná napětí, jež mezi nás staví zbytečné překážky, které již po desetiletí překonáváme. To je náš úkol do budoucna. Proto předkládám návrh společné energetické politiky.

Pro přistoupení k Evropské unii musí být pochopitelně splněna daná kritéria. Bylo rovněž řečeno, že Evropská unie musí být dobře vnitřně integrovaná, aby do ní mohly přistoupit další země. Pouze takto bude přijetí nových členských zemí účinné. Na integraci potřebujeme čas, nicméně některé země, jako třeba Chorvatsko, jsou již z velké míry na integraci připravené. Přestože Chorvatsko čelí jistým problémům, má velké předpoklady k tomu, aby bylo přijato do Evropské unie velmi brzy. Podobně je na tom také Island. Je však velmi složité stanovit časový rámec pro ostatní země, které zatím nejsou tak dobře připravené. Uvědomte si prosím, že země střední a východní Evropy, které jsou nyní členy Evropské unie, zahájily přípravu na integraci v letech 1991/1992, trvalo jim tudíž dvanáct let, než byly do Unie přijaty. Navíc jsme měli lepší podmínky, než mají země nyní, jelikož tenkrát byla lepší situace ve světě: nebyla žádná krize a řada dalších faktorů se nakombinovala tak, že nám poskytla lepší podmínky. Proces integrace je dlouhodobý a já bych se neodvažoval stanovit časový rámec. Uvědomme si však, že rozšíření je správnou, i když dlouhodobou, politikou Evropské unie.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat vám všem za účast na diskusi. Pečlivě jsem si zaznamenal všechny připomínky a budu s nimi pracovat jako se základem pro přípravu úprav. Budeme se navíc pravidelně setkávat. Budu sedět zde, kde sedím nyní, jelikož bych chtěl být vám všem co nejbližší.

(Potlesk)

Předsedající. - Děkuji, pane Buzku, v neposlední řadě za naprostou přesnost, s jakou jste bez výjimky reagoval na všechny projevy.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Blahopřeji vám ke zvolení do funkce předsedy Evropského parlamentu. Společně se svými krajany jsem pyšná na to, že poprvé v našich dějinách obsadil tuto respektovanou pozici Polák. Je to pro nás potvrzením naší úlohy a místa v Evropě.

Zároveň je ale Polsko jednou z mála zemí, které ještě nedokončily ratifikační proces Lisabonské smlouvy, smlouvy, která by evropskou integraci více zefektivnila. Připadá mi to paradoxní. Připomenu vám, že polský parlament schválil ratifikaci Lisabonské smlouvy v dubnu tohoto roku, ale ratifikační dokumenty má teprve podepsat prezident.

Myslím, že byste mohl k veřejné diskusi v Polsku významně přispět a pomoci zvýšit podporu smlouvě ve společnosti, což by mohlo završení ratifikačního procesu urychlit. Ráda bych vám také poděkovala za vaši osobní angažovanost v této záležitosti v Irsku. Velmi doufám, že Irové budou 2. října hlasovat pro smlouvu a že následně budou Českou republikou a Polskem všechny nezbytné formality dokončeny.

Jedním z nejdůležitějších cílů tohoto Parlamentu je pomoci ukončit tuto „Lisabonskou ratifikační ságu“ a doufám, že to také bude jeden z jeho úspěchů.

Filip Kaczmarek (PPE), písemně. – (PL) Toto je jeden z důležitých okamžiků dějin evropské integrace. Děkuji vám za program, který jste představil. Doufám, že se vám podaří tento ambiciózní program splnit. Přeji vám úspěch při vedení práce Evropského parlamentu v souladu s hodnotami, které jsou pro všechny Evropany důležité.

Tak jako hnutí polské Solidarity dokázalo změnit tvář Polska a ostatních zemí ve střední Evropě, tak nám evropská solidarita umožní čelit výzvám, před nimiž dnes stojíme. To bude možné za určitých podmínek, a sice, že naše solidarita bude důsledná, upřímná a odhodlaná dosáhnout změn. Stejně jako v Polsku, kde totalitní režim nepadl díky slovům, ale díky činům, tak bude účinná evropská solidarita, pokud se přemění na konkrétní činy. Věřím, že k tomu skutečně dojde.

Tato vize budoucnosti Evropy je pro mnoho Evropanů přitažlivá. Počítám s tím, pane předsedo, že Evropský parlament bude pod vaším vedením při uskutečňování této vize hrát pozitivní úlohu. Velmi vám děkuji.

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:25 a obnoveno v 15:00)

Předsedající: pan BUZEK

Předseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání

(Zápis z předchozího zasedání byl schválen)

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Pane předsedo, k zápisu ze včerejšího zasedání nemám žádné připomínky, ale místo toho bych rád okomentoval událost z dnešního ranního zasedání. Moje kolegyně, paní Kinga Gönczová, poslankyně Parlamentu v mé skupině a bývalá maďarská ministryně zahraničních věcí, byla dnes ráno při rozpravě naprosto nepřijatelně uražena Krisztinou Morvaiovou z fašistické strany Jobbik. Jako ministryně zahraničních věcí Maďarska pracovala paní Gönczová tvrději než kdokoliv jiný v zemi pro to, aby bylo dosaženo smíru mezi Maďarskem a sousedními zeměmi. Rád bych důrazně odmítl ostudnou urážku paní Gönczové, které se dopustila paní Morvaiová, členka neofašistické strany.

(Potlesk)

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Děkuji vám za možnost promluvit. Velmi mě mrzí, že se v Evropském parlamentu vede takováto diskuse. Ráda bych krátce reagovala tím, že strana zastoupená paní Krisztinou Morvaiovou zřídila v roce 2006 polovojenskou jednotku a od té doby ji používá k zastrašování mírumilovné většinové veřejnosti.

To zahrnuje zejména menšiny, homosexuály, Romy a Židy. Tato polovojenská jednotka byla nedávno soudy rozpuštěna, jeden poslanec Evropského parlamentu z této strany však měl v průběhu červencového zasedání v této sněmovně na sobě uniformu této organizace. V Maďarsku vedla tato strana kampaň plnou protievropských, rasistických, homofóbních a protirómských xenofóbních výpadů a pravidelně popisovala ve svých výrocích Maďarsko jako kolonii Evropské unie. Událost, o níž hovořila Krisztina Morvaiová, se odehrála v roce 2006, kdy tito krajně pravicoví demonstranti zapálili hlavní budovu Maďarské televize a po několika dnech organizovali nepokoje, při nichž bylo zraněno 113 policistů.

Další nepokoje vyvolali 23. října. Pokusili se za použití násilí narušit oslavy státního svátku. Bylo to poprvé od změny režimu, kdy se policie musela vypořádat s krajně pravicovými demonstracemi. Vláda poté zřídila nezávislý výbor, jehož zprávy jsou k dispozici na řadě webových stránek, a to i v angličtině. Tento výbor přišel s návrhy a byla také iniciována řada soudních řízení. Orgány maďarské vlády tato zneužití vyšetřovaly.

Byly zde skutečně problémy. Ráda bych ale Krisztině Morvaiově řekla, že pokud nazývá institucionální systém ve vlastní zemi diktátorským, tak je problém v tom, že pokud by demokracie v Maďarsku skutečně nefungovala, nemohla by nyní zde ve sněmovně pronést svou řeč. Ještě jednou se omlouvám za to, že bylo toto téma zde v Parlamentu nadneseno, a opravdu doufám, že tato diskuse zde již nebude pokračovat.

Zoltán Balczó (NI). – *(HU)* Pane předsedo, v souladu s jednacím řádem mám půl minuty na položení otázky. Tato otázka je na pana Schulze. Na základě pomlouvačných prohlášení, která zde učinila jeho kolegyně, jak si může dovolit v této sněmovně nazvat stranu fašistickou jen proto, že nesouhlasí s každým hlediskem hlavních snah Evropské unie? Tato strana získala v Maďarsku 430 000 hlasů. Nazýváte tedy 430 000 voličů fašisty. Od této chvíle myslete dřív, než začnete mluvit!

10. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

11. Prohlášení kandidáta na předsedu Komise (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení kandidáta na předsedu Komise.

José Manuel Barroso, kandidát na předsedu Komise. – *(FR)* Pane předsedo, dámy a pánové, žijeme v nebyvalé době. Jsem osobně přesvědčen, že budoucí dějepisné knihy budou hovořit o době před finanční krizí a době po finanční krizi. Ale tato krize není jen finanční, hospodářská a sociální. Je to také krize hodnot. Proto věřím, že do středu naší odpovědi na tuto krizi musíme postavit náš evropský sociální model, naše sociálně tržní hospodářství.

Zároveň ale krize ukázala, jak jsme se v této globalizované době stali navzájem závislími. Je zde finanční krize, ale také energetická krize. Existují problémy se zajišťováním potravin a klimatické změny, což je oblast, v níž nyní Evropa zaujímá vedoucí postavení. Proto cítím, že můžeme říci, že toto je pro Evropu chvíle pravdy. Chceme globalizaci formovat pomocí našich hodnot, tím, že budeme hájit naše zájmy, nebo chceme globalizaci trpět a následovat vedení jiných?

Pro mě je volba jasná. Musíme se této výzvě postavit společně, protože pokud tak společně neučiníme, Evropa se ocitne v nebezpečí, že bude odsunuta na okraj. Máme zkušenosti. Nemyslím, že jakákoliv jiná oblast na světě má stejnou zkušenost jako my při zavádění vnitřního trhu, společných pravidel, společných institucí a samozřejmě i společné měny a solidarity a politik soudržnosti. Máme tuto jedinečnou zkušenost. Proto se domnívám, že namísto toho, abychom globalizaci jen trpěli, ji můžeme formovat, protože ze své povahy jsme laboratoří globalizace; jsme přeborníky ve správě na celosvětové úrovni.

Nyní není doba pro udržování statu quo nebo pro rutinu. Musíme mít program změny. Teď víc než kdy jindy potřebujeme silnou Evropu. S Lisabonskou smlouvou budeme v budoucnu silnější a budeme lépe schopni jednat.

Když říkám silnější Evropa, ujasňme si, co to znamená. Neznamená to nutně větší centralizaci moci. Jsem oddaný demokratickému principu subsidiarity, která je samozřejmě spojena se solidaritou a s tím, že jsou rozhodnutí přijímána na nejvhodnější úrovni.

Když hovořím o silnější Evropě, hovořím také o duchu Evropy, o kultuře evropského rozhodování, o postupu Společenství a o vůli jednat společně – nejen o schopnosti jednat, ale také o vůli jednat, o politické vůli. Potřebujeme Evropu, která je nekompromisní, když jde o to hájit její hodnoty a zájmy, která odmítá jakýkoliv protekcionismus, aniž by však byla naivní, a která tohoto aktivního ducha může prokázat. Právě tento aktivní duch vedl vypracování dokumentu, jenž jsem vám všem zaslal před tímto zasedáním.

Mandát Komise, které v současnosti předsedám, byl mandátem první Komise rozšířené Evropy, velké Evropy 27 států. Domnívám se, že když jsme nyní tuto Evropu sjednotili, vytvořili jsme podmínky pro nové ambice: nové sociální ambice, protože je zde krize a hlavním problémem, kterému Evropané čelí, je nezaměstnanost; nové ambice týkající se boje proti klimatickým změnám, což je oblast, v níž již zaujímáme vedoucí úlohu; a nové ambice co do způsobu, jakým se vypořádáváme s globalizací.

kandidát na předsedu Komise. - Minulý týden jsem měl možnost hlavní směry své politiky diskutovat se všemi politickými skupinami, které mě pozvaly. Myslím, že to byla velmi užitečná, konstruktivní a otevřená diskuse. Získal jsem mnoho různých stanovisek.

Domnívám se, že nyní nastala doba, abychom dosáhli širokého konsensu a určité úrovně shody o cestě kupředu. Dnes před vámi všemi slibuji, že – pokud budu potvrzen tímto Parlamentem – budu tyto hlavní směry politiky v průběhu svého druhého období uplatňovat a spolu s novými komisaři je budu přenášet do legislativního a pracovního programu příští Komise. Nebudu tyto hlavní směry nyní opakovat, ale po diskusích s vámi všemi si myslím, že bude užitečné některé jejich prvky konkretizovat a také přijmout řadu vašich návrhů. V zájmu transparentnosti bych rád nyní před vámi všemi na tyto oblasti upozornil.

Nejprve základní linie: když provádíme náš plán obnovy, abychom se as dostali z této hospodářské a finanční krize, nesmíme pouštět ze zřetele budoucnost. Musíme znovu posílit naše inkusivní sociální tržní hospodářství. Budeme investovat do nových zdrojů udržitelného rozvoje, do dobře promyšleného ekologického rozvoje, do sítí budoucnosti od digitální infrastruktury po celoevropské rozvodné sítě elektřiny a plynu – to vše kvůli tomu, abychom podpořili vysokou úroveň zaměstnanosti a sociálních opatření a abychom posílili evropský model společnosti a zároveň uspěli ve stále více konkurenčním světě.

Solidarita musí zůstat prvořadou záležitostí. Proto vedle všech již přijatých a doporučených rozhodnutí týkajících se strukturálních fondů a zdvojnásobení podpory platební bilance některých zemí, které mají problémy, se chci zavázat, že použiji všech nástrojů, které mám k dispozici, abych pomohl členským státům s vážnými rozpočtovými omezeními – zejména novým členským státům – zpět na cestu k obnově.

Nemůžeme se ale vrátit k předchozímu modelu růstu. Jasně se ukázal jako neudržitelný. Musíme vytvořit podmínky, v nichž přechod k nízkouhlíkovému hospodářství je pro naše podniky zdrojem konkurenčních výhod, zdrojem pracovních míst pro naše zaměstnance a zdrojem naděje pro příští generace. Ano, souhlasím s těmi z vás, kdo řekli, že koordinace nestačí. Ano, musíme vytyčit skutečný evropský program. Ano, potřebujeme jednotnou vizi pro ucelenou evropskou strategii, strategii Evropské unie 2020, která staví na otevřených trzích tím, že kombinuje nové zdroje udržitelného růstu, zaměstnanost a sociální soudržnost, náš program klimatické a energetické bezpečnosti a svěží přístup k průmyslové politice a vývoj ke znalostní

společnosti. Jsem pro zvláštní důraz na inovace a podpůrná opatření pro MSP. Ano, to znamená celkovou revizi lisabonské strategie po roce 2010. Ano, potřebujeme daleko ucelenější přístup k ekonomickým, sociálním a environmentálním prvkům jednotlivých strategií. Jako předseda Komise se zavazuji, že se vynasním přesvědčit členské státy, aby také přijaly tento přístup zaměřený na soudržnost a koordinaci.

V hlavních směrech jsem řekl, že hospodářství potřebuje finanční systém, který je etičtější, pevnější a odpovědnější. Regulace a dohled nedrží tempo s integrací a inovací finančních trhů – ne v Evropě; ne na celosvětové úrovni. Dovolte mi říci, že jsem byl šokován rozsahem neetického chování, jehož jsme svědky. Nemůžeme dovolit návrat k „obvyklému chodu“. Například záležitost odměňování vyžaduje naléhavě jednat. Nyní jsme v čele skupiny G20 – procesu, jenž byl mimochodem započat v Evropě – je však pravda, že je třeba udělat víc. Příští týden v předvečer setkání G20 v Pittsburghu Komise přijme návrhy na vytvoření skutečného evropského systému dohledu – systému, jenž odráží ucelenou povahu našeho jednotného trhu.

Za tři roky nám přezkum našeho postupu poskytne příležitost zjistit, jaké další kroky jsou zapotřebí. Je důležité, abychom měli regulaci, která zajistí odpovědnost a legitimitu finančního sektoru, aniž by zadusila inovaci. Chci, aby si Evropa udržela své vedoucí postavení ve finančních službách.

Ve svých hlavních směrech jsem také vysvětlil, proč krize vyžaduje v Evropě daleko silnější zaměření na sociální rozměr, a to na všech úrovních rozhodování – v Evropě, ale také na národní úrovni. Finanční sektor a hospodářství mohou vykazovat znaky obnovy, ale – řekněme si to narovinu – krize neskončila pro ty, kdo ztratili práci a nemůžeme říci, že je krize za námi, dokud se nevrátíme k tvorbě zaměstnanosti namísto zvyšování nezaměstnanosti.

Rád bych se zavázal k vytvoření vysoké míry zaměstnanosti a sociální soudržnosti prostřednictvím řady kroků, které jsem s některými z vás diskutoval.

Jasně jsem vyjádřil svou oddanost k účtům k základním sociálním právům a k principu pohybu pracovníků. Výklad a provádění směrnice o vysílání pracovníků v obou ohledech nenaplnilo očekávání. Proto se zavazuji co nejdříve navrhnout nařízení, které vyřeší vzniklé problémy. O tomto nařízení společně rozhodne Evropský parlament a Rada. Nařízení má tu výhodu, že poskytuje daleko větší právní jistotu než revize samotné směrnice, která by ponechala příliš mnoho prostoru pro odchylky v jejím provádění jednotlivými státy a trvalo by déle, než by měla skutečný účinek. Pokud však v průběhu přípravy nařízení objevíme oblasti, které nám ukáží, že se musíme ke směrnici vrátit, nebudu váhat tak učinit. Řeknu to jasně – jsem odhodlán bojovat se sociálním dumpingem v Evropě v jakékoliv podobě.

Byla také vznesena otázka posuzování sociálních dopadů všech budoucích návrhů a souhlasím, že to je zapotřebí. Prvním testem posouzení sociálních dopadů by měla být revize směrnice o pracovní době. Na základě tohoto posouzení dopadů bude příští Komise konzultovat se sociálními partnery a vypracuje komplexní legislativní návrh.

V hlavních směrech zdůrazňuji důležitost služeb obecného zájmu pro náš evropský model společnosti. Lisabonská smlouva toto jasně upravuje a jsem připraven s vámi pracovat na vytvoření kvalitního rámce služeb obecného zájmu.

Také jsem zdůraznil rovnost pohlaví a nutnost odstranit rozdíly v odměňování na základě pohlaví, a tak se nyní zavazuji k tomu, že s vámi budu pracovat na Listině práv žen, a to i jako připomínky 15. výročí pekinské konference, které nastane v roce 2010.

V hlavních směrech politiky jsem vyjádřil své odhodlání k tomu, aby Lisabonská smlouva byla účinná v oblasti inovací v mezinárodních vztazích včetně Evropského útvaru pro vnější činnost a funkce vysokého představitele a místopředsedy Komise. Domnívám se, že se jedná o jednu z největších inovací Lisabonské smlouvy a jsem odhodlán posílit spolupráci s Evropským parlamentem na poli vnějších vztahů obecně.

Evropa ale potřebuje prostředky, které odpovídají jejím ambicím. Jak jsem řekl v hlavních směrech, vyžaduje to od základu reformovat rozpočet Evropské unie, a to oblast výdajů i příjmů. Musíme upustit od úzkého zaměření na čisté saldo a přiklonit se k přístupu založenému na solidaritě, sdílení zátěže a rovnosti. To také zahrnuje otázku vlastních zdrojů. Evropská unie musí mít transparentnější a účinnější způsob financování svých politik, a jakmile zreorganizujeme rozpočet Unie, jsem připraven – doufám, že s podporou tohoto Parlamentu – přenést tento boj na úroveň členských států. Chci také úžeji spolupracovat s Evropskou investiční bankou a hledat inovativnější formy financování.

Zavazuji se také k chytré regulaci a chci znovu zopakovat, že zjednodušení postupů a snížení administrativní zátěže pro podniky, zejména MSP, zůstane pro příští Komisi prioritou. Tento úkol – stejně jako Výbor pro

posuzování dopadů a následné vyhodnocení – mi bude jako doklad důležitosti, kterou mu přikládám, přímo podřízen. Budu také obhajovat – tak jako i dříve a někdy i za obtížných okolností – celistvost jednotného trhu, protože bez jednotného trhu a bez politiky soudržnosti nikdy nebudeme mít Evropskou unii.

Ale proč bychom se měli zastavit zde? Proč bychom měli hájit jen vnitřní trh? Chci dokončit chybějící vazby tak, aby se pro podniky a spotřebitele uvolnily všechny výhody.

Vážení poslanci, zavazuji se přenést tyto priority do organizace příštího kolegia v momentu, kdy mě potvrdíte, již nyní se však mohu s vámi podělit o některé organizační změny, které mám v úmyslu zavést.

Jako výraz toho, že je Evropská unie společenstvím práv a hodnot, vytvořím funkci komisaře pro spravedlnost, základní práva a občanské svobody, zahrnující i práva občanů a menšin.

Také vytvořím post komisaře pro vnitřní záležitosti a migraci, zahrnující i bezpečnost. Jednou z hlavních úloh tohoto komisaře bude vytvoření skutečně společného přístupu k migraci: podpora integrace legálních migrantů, boj s ilegální migrací a souvisejícími kriminálními činy a zajištění solidarity mezi členskými státy. Solidaritě potřebujeme. Potřebujeme solidaritu, když musíme poskytnout pomoc našim pobaltským přátelům nebo zemím zasažených plynovou krizí mezi Ruskem a Ukrajinou, potřebujeme ale také solidaritu, když musíme pomoci našim středozezemním přátelům, když čelí výzvám, které nemohou sami zvládnout.

Vytvořím také post komisaře pro klimatické změny, abychom vyjádřili skutečnost, že změny klimatu jsou výzvou, která se musí řešit napříč škálou našich politik. Komisař vyhrazený pro otázky klimatických změn také vyšle důležitý signál, že nezávisle na ambicích, které vzejdou z Kodaně, je Evropa odhodlaná i nadále jednat.

Potřebujeme také zásadní přezkum způsobu, jakým evropské instituce přistupují k vědeckým informacím a využívají je. V příští Komisi chci vytvořit post hlavního poradce pro vědu, v jehož pravomoci bude poskytovat aktivní, vědecké konzultace v průběhu všech stádií tvorby a zajištění politik. Bude to odrážet skutečnost, že výzkum a inovace jsou pro mě hlavní prioritou. Myslím, že v této oblasti máme ještě hodně práce. Pokud existuje oblast, v níž roztříštěné úsilí v Evropě neposkytuje výsledky, které chceme, pak je to právě oblast výzkumu a inovací. Věřím, že ať se jedná o boj s klimatickými změnami nebo energetickou bezpečnost, pokud chceme spolupracovat na výzkumu a inovacích pro Evropu, potenciál zde je.

Nenavrhují nic menšího než program transformace pro Evropu. Aby bylo možné toto úsilí realizovat, navrhl jsem zvláštní partnerství mezi Parlamentem a Komisí. Představujeme dva evropské orgány *par excellence* a to nám dává i zvláštní odpovědnost vytvořit skutečný evropský veřejný prostor pro diskusi. Jsem odhodlán přispět k evropské parlamentní demokracii.

Měl jsem příležitost o tom v uplynulých několika měsících diskutovat s předsedou Buzkem, což vedlo k mnoha vylepšením navrženým v hlavních směrech politiky, jako je například pravidelná doba vyhrazená pro otázky. V návaznosti na setkání se skupinami jsem připraven ujmout se návrhů, které někteří z vás předložili, a to nejen účastnit se pravidelně konference předsedů, ale také zavést odpovídající dialog s vaší konferencí předsedů výborů. Konkrétně pozvu konferenci předsedů výborů, aby se každým rokem setkala s celým kolegiem komisařů ještě před tím, než Komise přijme svůj legislativní a pracovní program.

Žijeme skutečně ve výjimečné době, v době nejistoty a mocenských přesunů. Může dojít k zásadní změně ve vztazích mezi nejdůležitějšími světovými velmocemi a v této době skutečně existuje velké nebezpečí obavy ze vzniku národního egoismu, neskrývaného nacionalismu, ohavného nacionalismu a nějakých forem extremismu. Existuje skutečné nebezpečí, že budou zpochybňovány naše úspěchy při evropské integraci. Proto se domnívám, že je důležité, aby existoval mezi Komisí a Parlamentem zvláštní vztah, abychom mohli s těmito národními egoismy bojovat.

Dovolte mi zakončit prosbou ke každému z vás. Nyní více než kdykoliv předtím potřebujeme silnou Evropu a silnou Evropskou komisi – buďme upřímní, silná Komise musí být politická – ale politická Komise nesmí být stranickou Komisí. Pro mě jako předsedu Komise je mou stranou Evropa. V příštím kolegiu bude, podobně jako v tom stávajícím, zasedat značné množství členů nejrozličnějších politických seskupení. Zavazuji se k tomu, že toto kolegium bude odrážet politickou rozmanitost Evropy a že bude zohledněna i na nejdůležitějších postech. Ostatně jen s podporou napříč stranami můžeme mít opravdu silnou Evropu a silnou Komisi.

Potřebujeme Komisi, která uskuteční své sliby. Také potřebujeme Parlament schopný zmobilizovat skutečnou většinu, aby byla Evropa akceschopná. Pokud chcete silnou Komisi, která se někdy postaví členskému státu a národnímu egoismu, měli byste Komisi dát i potřebnou silnou podporu.

Všichni zastáváme různá politická a ideologická stanoviska a pocházíme z velmi odlišných politických uskupení, ale věřím, že v době podobné té, v níž nyní žijeme, v době krize, kromě našich přesvědčení potřebujeme i silnou etiku evropské odpovědnosti. K této etice evropské odpovědnosti každého z vás se nyní obracím se svou výzvou – výzvou se zaujetím pro Evropu. Vydejme se na tuto evropskou cestu společně.

(Dlouhý potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, v červnu občané Evropy potvrdili svou podporu Skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) tím, že z naší skupiny učinili vedoucí sílu tohoto Parlamentu, a to již potřetí za sebou.

Skrze svůj hlas naši spoluobčané vyjádřili jasnou volbu: volbu stabilní a silné Evropy v době krize a pochybností; volbu sociálně orientovaného tržního hospodářství nadaného etickými pravidly; a volbu odpovědné politiky zaměřené na klima a energetiku. Protože skupina PPE byla jedinou stranou, která představila kandidáta na předsedu Komise, a to několik měsíců před volbami, vyplývá z toho, že lidé v Evropě sami bezvýhradně schválili volbu pana Barrosa tím, že nám dali většinu hlasů.

Za svou osobu jsem hrdý na to, že skupina PPE učinila takovouto volbu a pokud to smím říci, jsem hrdý na to, že toto riziko podstoupila.

Každý ví, jaké jsou priority skupiny PPE: jsou to ty, které inspirovaly zakladatele Evropy a které i nadále inspirují většinu vlád v dnešní Evropě. Většinu těchto cílů sdílí a prosazuje současný předseda Komise, pan Barroso.

Dámy a pánové, skupina PPE podporuje pana Barrosa, protože se osvědčil. Osvědčil se na energetickém a klimatickém balíčku a Evropě umožnil, aby se stala světovým průkopníkem v boji proti globálnímu oteplování. Právě tato průkopnická Evropa bude sloužit jako model na kodaňské konferenci. Osvědčil se při zvyšování morálních norem ve finančním systému a umožnil tak Evropě, aby byla první, kdo se poučí z finanční krize, kterou nikdo, a tím myslím opravdu nikdo, nepředvídal. Jsou to Evropa a Barrosova Komise, kdo ukazují našim americkým a asijským partnerům směr, kterým se na schůzce G20 vydat.

V minulosti byla Evropa popisovaná jako politický trpaslík. Jak by člověk nebyl nadšený, když ve dvou pro Evropany významných tématech – krizi a klimatických změnách – je Evropa konečně v první linii?

Ještě dodávám, že pan Barroso je prvním kandidátem na předsedu Komise, který úzce zahrnul Parlament do své práce a do vymezení hlavních směrů své politiky. Je prvním, kdo navrhl opravdové partnerství mezi těmito dvěma orgány, a to prostřednictvím celé řady konkrétních opatření.

Domnívám se, že toto představuje důležitý vývoj pro evropský parlamentní systém; je to příležitost, které se musíme my, poslanci Evropského parlamentu, chopit. Proto má skupina doufat, že předseda Barroso vytvoří novou Komisi a že se dá do práce co nejdříve.

Je samozřejmé, že předseda Komise nemůže zastupovat jedinou stranu. Samozřejmě, že musí dosahovat kompromisů v rámci kolegia komisařů, kteří patří k různým politickým seskupením. Vítáme to, protože Evropa může být budována pouze v duchu otevřenosti a dosahování konsensu.

V návaznosti na to musím předložit výzvu vám, paní předsedkyně Rady. Jakmile bude předseda Komise zvolen, musíte okamžitě začít s formováním zbytku kolegia, a to bez ohledu na to, zda je Lisabonská smlouva platná.

Co se týče vás, pane Barroso, pokud, jak doufám, vám většina poslanců Evropského parlamentu zítra vysloví podporu, nebude se jednat o bílý šek. Vy to víte, ale je mou povinností vám to zde znovu říci. Vzhledem k tomu, že skupina PPE sdílí většinu vašich názorů, máte také odpovědnost: zajistit, že v průběhu příštích pěti let naplní práce vaší Komise očekávání naše i Evropanů.

Věříme vám, ale nepochybujte o tom, že i my splníme naši povinnost zákonodárců v partnerství, které navrhuje.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, v uplynulých několika dnech jsem se ptal sám sebe, proč kandidát, který je tolik kontroverzní napříč všemi skupinami tohoto Parlamentu,

způsobuje tak málo sporů v Radě. Myslím, že je odpověď zřejmá. Pokud bych byl já předsedou vlády, také bych pana José Manuel Durão Barrosa zvolil. V posledních pěti letech by se nenašel lepší zastánce zájmů Evropské rady. Z tohoto důvodu je, pane Barroso, vaše výzva ke spolupráci s Parlamentem správná, ale přichází příliš pozdě.

(Potlesk)

Jednou okolností v posledních pěti letech byla skutečnost, že jste byl neustále k službám vládám Evropské unie, a to je přesně jedním z důvodů, proč je kolem vás tolik pochybností. Mít mnoho přátel je nebezpečnější než mít nepřátele. Sotva jste svou řeč zakončil prohlášením: „Jsem kandidátem všech!“, už pan Daul řekl: „Toto je kandidát skupiny Evropské lidové strany“. Jaké riziko pro vás, pane Barroso! Jaký by jiná možná většina v této sněmovně měla důvod vás volit, pokud je váš program programem Skupiny Evropské lidové strany?

Mohli jsme začít s jinou většinou. V červenci se v této sněmovně vytvářela jiná možná většina, a to na základě odlišných úvah mezi různými skupinami, které Guy Verhofstadt svedl dohromady do reformní, proevropské většiny. To mělo za následek odklad hlasování do září a třeba by byly možné i jiné věci. Bohužel Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu přestala svého lídra podporovat, jinak by toto bylo možné. Proto dnes hlasujeme a zvažujeme, zda to, co říkáte, je přesvědčivé.

Stěží jste se ale soustředil na jeden program a už jste začal dělat něco jiného. V posledních několika dnech jste vysílal své posly s následujícím vzkazem: „*Moi, j'ai la majorité, mám většinu*“. Možná budete mít zítra většinu. To se může stát. Možná budete mít zítra většinu sestávající ze skupiny PPE a skupiny ALDE, z nichž většina bude pro vás hlasovat, a samozřejmě jediná skupina, která pro vás bude hlasovat jednomyslně, okamžitě a bez zaváhání: Evropská konzervativní a reformní skupina, strana pana Kaczyňského a jeho bratra a strana pana Klause, Toryové. Jak říkáte, chcete dosáhnout většiny ve prospěch Lisabonské smlouvy, ale toto je strana, jejíž členové jsou proti smlouvě. Jak můžete vést Evropu proevropsky, když vstupujete do spojení tohoto druhu?

(Potlesk)

Navíc se nejedná jen o vás. Je pravda, že se jedná o vás, ale také o otázku: Barroso – ano či ne? Jedná se o to, zda získáte většinu – ano či ne? Je to ale také o něčem jiném. Je to o směřování Evropy jako celku a zde se nejedná jen o vaše rozhodnutí. V tomto případě Rada a především tento Parlament jsou také zapojeni do rozhodování o složení kolegia a o vámi vytvořených portfoliích a o programu na dalších pět let, který předložíte.

Jedná se o vás, ale také o otázku, zda konečně zvládneme regulovat vnitřní trh a finanční trhy, a o to, zda v Evropě konečně uděláme přítrž levné pracovní síle, která ničí sociální soudržnost naší společnosti. Jedná se také o to, zda zvládneme změnit směřování v Evropské unii, které musí Komise jako celek podpořit.

Proto to pro nás představuje i otázku související s programem. Nestačí zredukovat Evropu na otázku týkající se jednotlivce a toho, zda tento jednotlivec má většinu, nebo ne. Potřebujeme víc! Potřebujeme posouzení sociálních dopadů. Řekl jste, že je zavedete. Budeme vás soudit podle toho, zda to skutečně uděláte, zda jste v rámci meziinstitucionální dohody připraven navrhnout nařízení spolu s Parlamentem.

V budoucnu musí Komise předem zvážit, jaké budou dopady jejích opatření na systémy sociálního zabezpečení členských států. Chceme a potřebujeme směrnici o veřejných službách, o službách obecného zájmu. Nesmí se stát, že Komise nebude mít klid, dokud nebude v Evropě zprivatizován poslední veřejný hřbitov. Tuto strategii musíme konečně zastavit. Také potřebujeme změnu týkající se směřování platové politiky v Evropě.

Ať již si zvolíme jakýkoliv nástroj, pane Barroso, očekávám, že od vás uslyším jednu větu. Opět jste ji dnes nevyslovil. Ale očekávám, že ji jednou řeknete. Cílem Komise, zejména po rozsudku Soudního dvora Evropských společenství v případech Viking, Laval a Rüffert, musí být rovnost v odměňování za stejnou práci pro muže i ženy.

To jsou záležitosti týkající se programu a obsahu, jenž chceme diskutovat s vámi, ale nejen s vámi. Jedná se také o to, kdo jsou komisaři a jaké mají oblasti působnosti. Nevím, co způsobilo Evropě větší škodu, vy sám nebo skutečnost, že jste nezabránil tomu, aby pan McCreedy učinil to, co učinil. V rámci EU potřebujeme změnu ve směřování. Za to vás budeme posuzovat.

(Potlesk)

Vidíme tedy spojitost mezi zítřejším hlasováním a konečným hlasováním o Komisi. Existuje způsob, jak se k tomu dostaneme. Existuje možnost, jak dosáhnout větší shody a důvěry, než jak je tomu v současnosti. Co se ale týká bilance vašich uplynulých pěti let a toho, co jste nám do teď představil – nehovořím o tom, co se může stát v budoucnu, ale co máme v současnosti před sebou – mohu vám s jistotou říci jen jedno: nemáte podporu mé skupiny.

(Potlesk)

Předseda. – Rád bych vás informoval o tom, že máme nový jednací řád. Možná jste si toho někteří ještě nevšimli. Řád říká, že pokud v průběhu proslovu poslanci přítomní ve sněmovně zvednou modrou kartu, mohou řečníkovi položit otázku. Otázka nesmí být delší než půl minuty a může být položena pouze se souhlasem řečníka. Jedná se o nové pravidlo, které zde dříve nebylo. Jeho účelem je oživení našich rozprav.

Miguel Portas (GUE/NGL). – *(PT)* Pane předsedo, budu velmi stručný: Pane Schulzi, poslouchal jsem vás velmi pozorně a sdílím mnoho z toho, co jste předložil předsedovi Komise, který znovu kandiduje. Dokonce jsem vás i slyšel prohlásit, že socialisté nepodporují jen pravici a že Evropa není tvořena jen pravicí. Ptám se vás, kolik členů vaší parlamentní skupiny – socialistů, Portugalců, Španělů nebo Angličanů – již podpořilo nového kandidáta bez ohledu na názory, které vy sám zastáváte, pane Schulzi?

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Pane předsedo, musím připustit, že tohoto kolegu poslance neznám. Nicméně jsem potěšen, že jako noví kolegové ...

(Ironický potlesk)

Je zde již nějakou chvíli? Do teď jsem si ho nevšiml. Po tom, co jsem slyšel, rozumím proč.

O konečném hlasování naší skupiny rozhodneme dnes večer. Nevím, jak hluboce demokratické jsou struktury ve vaší straně, ale my jsme demokratická strana, a tak večer rozhodneme demokratickým hlasováním.

Předseda. – Rád bych řekl, že se předpokládá pouze jedna otázka na proslov, protože jinak bychom rozpravu nemuseli skončit.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – *(FR)* Pane předsedo, jak víte, od počátku této jmenovací procedury Skupina Aliance demokratů a liberálů pro Evropu říká, že ve hře je zde program na příštích pět let, že nejde o otázku lidí nebo osobností. Důležité je toto: program, jež kandidát představí, ten, který představuje nyní v hrubých rysech, a potom podrobný program, který bude představen koncem roku, kdy již bude sestavena Komise.

Zadruhé, na požádání některých mých kolegů i naše skupina dlouze diskutovala o tom, zda bychom neměli počkat, než vyneseme konečné rozhodnutí. To jsme podporovali v červenci, protože jsme cítili, že je důležité, aby byl kandidát vybaven programem, což v minulosti nebyl. Domnívám se, že to bylo správné rozhodnutí, v červenci počkat, nikoho nejmenovat a čekat na návrhy, o nichž nyní máme diskutovat. Cítili jsme ale, že ve chvíli, kdy kandidát přednesl své hlavní směry politiky, nemá smysl, abychom znovu říkali, že hodláme pár týdnů nebo měsíců počkat.

Procházíme hospodářskou a finanční krizí, proto potřebujeme evropské orgány a potřebujeme Komisi. Není velmi zodpovědné ...

(Potlesk)

... Není velmi zodpovědné dnes říkat „Počkejme“. Počkejme na co? Budeme čekat dva týdny, tři týdny, dva měsíce, dokud nepřijdou s návrhy? Jsou zde. Přijmeme naši odpovědnost, ať již hlasujeme pro nebo proti, ale přijmeme odpovědnost.

Zatřetí, hlavní směry politiky, které kandidát představil, nás příliš nepřesvědčily. Domnívám se, že tyto návrhy, i když jsou někdy podrobné, jsou založeny na špatné filosofii, to jest na předpokladu, že recese je u konce, že probíhá obnova a že nepotřebujeme další politiky Společenství, abychom se z krize dostali. To je chabý výchozí bod, protože konec recese neznamena, že začíná obnova. Můžeme spadnout do ekonomické stagnace, jako je tomu v Japonsku, kde na růst čekají 10 až 15 let. Proto je potřebné mít navíc novou jednotnou strategii Společenství, která jde za 27 národních plánů. To je požadavek, který vznášíme jako liberálové a jako demokraté, a je pro Komisi stejně důležitý jako představit co nejrychleji plán na vypořádání se s problémy bank. Ne 27 různých plánů, jako máme nyní, ale společný, konzistentní přístup vytýčený Komisí.

Slyšel jsem, pane Barroso, že jste v naší skupině řekl, že jste připraven předložit návrhy, které se týkají jak této nové jednotné strategie Společenství jdoucí za 27 národních plánů, tak evropské stabilizace bankovního sektoru. To je pozitivní a my žádáme, aby tyto dva prvky byly podrobně rozpracovány a rozvinuty v programu, který nyní hodláte připravit a přednést Komisi.

Naše podpora je jasná. Je podmíněná. To znamená, že naše podpora bude trvat, jen pokud uvidíme, že tyto prvky, to jest nová jednotná strategie Společenství, plán stabilizace bankovního sektoru, kromě věcí, které jste dnes ve své řeči zopakoval, tedy rozpočtu založeném na vlastních zdrojích a střednědobém přezkumu finančního dohledu, budou zhmotněny v každé části programu Komise. V této záležitosti vám musím říci, že i nadále věřím, že by měla být použita struktura Evropské centrální banky a ne návrhy de Larosièrea, které jsou výchozím bodem Komise a Rady nyní.

A konečně, jak víte, bude naše podpora záležet na nové struktuře Komise. Chceme efektivní Komisi s pravomocemi rozloženými rovnoměrněji, než jak tomu bylo v minulosti, a v této souvislosti také spoléháme na slib, který jste dal naší skupině, tedy že získá místo ve vašem týmu zvláštní komisař z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, který bude zodpovídat za základní práva a občanské svobody. Je důležité, aby tento komisař byl spoluodpovědný s ostatními komisaři, a aby to tedy nebyl jen někdo, kdo jim sděluje svá stanoviska.

Proto pro společné dobro Evropy potřebujeme více odvahy a ambicióznější Komisi a doufáme, že toto zajistíte, a doufáme také, že ve vašem konečném programu naše očekávání naplníte.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, pane kandidáte na předsedu, dámy a pánové, přiznám se, že mám pocit, že se mi to snad jen zdá.

Nejdříve je nám řečeno: „Všechno se změnilo, takže já zůstávám!“ Důvodem, proč pan Barroso musí zůstat, je, že se všechno mění, a on představuje stabilitu v měnícím se světě. Budiž.

Pak slyším to, co říká pan Daul. Účastnil jsem se volební kampaně ve Francii. Ve Francii nám bylo v průběhu volební kampaně řečeno, že co se týká bank, spolehněte se na pana Sarkozyho, v klimatických změnách se spolehněte na pana Sarkozyho a co se týká změn v Evropě, spolehněte se na pana Sarkozyho. Nyní slyším, jak pan Daul říká, že co se týče klimatických změn, spolehněte se na pana Barrosa, co se týče záležitostí X, Y nebo Z, spolehněte se na pana Barrosa. Můj příteli, Elysejský palác vám za to dá co proto. Nicméně celá ta věc je neuvěřitelná! Ano, ano, já vím, květen 68, rozčiluje vás to, vždycky přijdete s tou samou starou záležitostí. Jednou vám to vysvětlím, pokud to budete chtít slyšet.

Všechno, co říkám je, že toto místo přímo zde je místem, kde máme právo říkat cokoliv. José Manuel Obama: Ano, dokáže to! Nyní dokáže cokoliv, co si zamane; dokáže všechno, co nedokázal v uplynulých pěti letech. Uvidíte, co se stane, a co se toho týče, vážené hlavy států nebo předsedové vlád, paní Malmströmová, dávejte si pozor, protože dny malého Barrosa, který vás poslouchá, jsou pryč. Nyní budete muset poslouchat vy jeho, hodlá na vás uvalit novou jednotnou politiku, nikoliv politiku koordinace, a vy budete muset následovat jeho vedení ... Ale ne, přestaňte, přestaňte, pane Barroso! Víme, jaký jste! Ani jednou jste v průběhu pěti let v této sněmovně neřekl „Neměl jsem pravdu“ tak, jako jsem tak učinil já, Daniel Cohn-Bendit, a další ...

Mluvíte o evropských hodnotách, o evropské etice, ale problém je následující, pane Barroso. Pokud opravdu chcete něco změnit, musíte něco poslancům Evropského parlamentu a občanům vysvětlit: reakce na finanční a hospodářskou krizi musí zároveň být reakcí na krizi životního prostředí. Navíc pokud chcete reagovat na tyto krize, musíte transformovat Evropu – reformovat ji nestačí – a tím myslím, že ji musíte proměnit environmentálně i sociálně. Musí být zpochybněn náš systém výroby. Proč banky zešílely? Protože máme systém, který je k šílenství vedl. Proč? Z toho jednoduchého důvodu, že vše je o tom mít stále více a stále více a stále rychleji.

Je tomu tak, pane Barroso, je tomu tak, vážené hlavy států nebo předsedové vlád, že většina této sněmovny je dnes připravena přístup zaměřený na „stále více a co nejrychleji“ zpochybnit? To je jádrem krize, a když lidé hovoří o udržitelném rozvoji, nejedná se jen o pár nekoordinovaných opatření, jedná se o pokus vysvětlit a pochopit, že zatímco existují oblasti, kde je růst potřebný, tedy výběrový růst – obnovitelné zdroje a tak podobně – existuje velká řada oblastí, které je zapotřebí omezit. Musejí existovat opatření a na tomto místě snad mám ještě větší halucinace.

Hovořil jste o lisabonském procesu. Hovořil jste o výzkumu. Pane Barroso, něco mi vysvětlíte. Pět let – vlastně čtyři roky: loni po krizi jste byl opatrnější – jste nám vysvětloval, že základem ekonomické a environmentální účinnosti je deregulace. Deregulace. Ano, jistě, vaše projevy si pamatuji, pamatuji si, co jste řekl. Pak při krizi jste si náhle uvědomil, že to takhle nefunguje. V krizi, a to vám slouží ke cti, my jsme

nikdy netvrdili, že nejste čestný muž. Když jsme viděli, jak jste tuto Komisi vedl, pane Barroso, řekli jsme pouze, že ve vás nemáme důvěru. Jste Evropan, ale zároveň jste uzavřen právě v té ideologii, která krizi způsobila, ne která by ji vyřešila.

A pane Verhofstadte, tohle opravdu přesahuje meze. V průběhu kampaně jsme říkali – zde skončím a kromě toho nám za to pan Barroso poděkuje – že nechceme hlasovat v červenci. Nyní je nám každý vděčný za to, že se hlasování v červenci nekonalo, protože pan Barroso alespoň mohl představit svůj program. Pokud by záleželo na panu Daulovi, pokud by záleželo na panu Barrosovi, hlasovali bychom v červenci bez programu a všechno by bylo v pořádku! Tak nám alespoň poděkujte, že jsme vám poskytli příležitost váš program představit.

Není zač, pane Barroso, není zač.

Zadruhé – to ale bude stát za to – říkáte: „proč to ještě odkládat?“ Z jednoduchého důvodu, a to tu předtím nebylo, že Irové budou za tři týdny hlasovat, a pokud to dopadne tak, jak si myslím, že to dopadne, budou hlasovat pro Lisabonskou smlouvu a pro tuto Komisi bude jiná situace. Říkáte nám: „je to naprosto nezbytné, protože jsme v hospodářské krizi, uvidíte, co se stane“.

V průběhu následujících dvou měsíců bude muset pan Barroso sestavit svou Komisi. Nebude mít čas zabývat se Lisabonem, ani Kodaní, protože bude muset vyjednávat s panem Sarkozym. Dostane pan Barnier vnitřní trh? Pokud pan Barnier opravdu získá vnitřní trh, co dá Polákům, kterým slíbil velkou Komisi? Co dá Němcům? Co dá Britům? Protože celá Komise je o smlouvání! A smlouvání ho zaměstná, jenže zatímco bude mít plné ruce práce s vyjednáváním, ostatní budou vyjednávat v Kodaní.

To je ten problém; to je ta skutečnost. Takže skončím tím, že vám řeknu, pane Barroso, že jste sice čestný muž, to je pravda, ale měl byste vědět jedno: skupina Zelených / Evropské svobodné aliance vám nevěří a bude hlasovat proti vašemu jmenování, protože jsme přesvědčeni, že Evropa potřebuje někoho lepšího, někoho lepšího, než jste vy, pane Barroso!

(Potlesk)

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Pan Cohn-Bendit možná hovořil příliš dlouho a možná s ním stěží souhlasím, ale vždy má co zajímavého říci, a to je nakonec v Parlamentu důležité. To dává Parlamentu živost, o které jste, pane předsedo, ve své řeči dnes ze začátku hovořil.

Evropští konzervativci a reformisté budou pro kandidáta na předsedu, pana Barrosa, hlasovat. Neučiníme tak proto, že s vámi ve všem souhlasíme, pane předsedo. Existuje bohužel řada věcí, s nimiž nesouhlasíme. Hned na začátku zmíním vaši nadšenou podporu Lisabonské smlouvy. Tuto nadšenou podporu nesdílíme, ale sdílíme nechuť a odsouzení všech forem národního egoismu a nacionalismu, které jste zmínil ve svém projevu.

Národní egoismus a šovinismus přinesl moře neštěstí Evropě, našemu kontinentu, v němž chceme žít v míru. Děkujeme Bohu, že dnes žijeme v Evropě v míru.

Na některých záležitostech, o nichž hovořil pan Barroso, se neshodneme. Máme právo nesouhlasit a toto právo budeme hájit, i když někteří neustále zpochybňují prostý fakt, že voliči v Evropě zvolili Evropské konzervativce a reformisty, a já slibuji, že jich zvolí ještě více. Hodláme zde být a náš hlas bude slyšet.

Jsem proto oprávněn říci jménem našich voličů, že podporujeme pana Barrosa v jeho obtížném poslání. Jsem rád, že dnes byla zmíněna evropská solidarita. Jsem rád, že bylo řečeno, že Komise – nová Komise pod vedením pana Barrosa – nasměruje své úsilí tak, abych nám umožnila překonat hospodářskou krizi. To je nesmírně důležité a těší nás, že je ambiciózní program, jež pan Barroso představil, zdá se nasměrován na nejdůležitější oblasti, které potřebují naše konání. To mimochodem ukazuje, jak velká je v dnešní Evropě potřeba spolupráce mezi národy. Krize má dopad na nás všechny, bez ohledu na politickou strukturu a hospodářství, jehož jsme součástí, bez ohledu na oblast Evropy, kde se naše země nacházejí. Krize se dotýká nás všech a všichni s ní musíme bojovat.

Pane předsedo, tím, že vám dávám podporu jménem naší skupiny, bych vás rád vyzval, abyste zajistil, že v nadcházejících měsících Evropa nezůstane lhostejná k tomu, co se děje ve světové politice. Neskrývám skutečnost, že podle mého názoru je jedním z nejdůležitějších zkoušek, které čekají západní svět, to, co se dnes děje v Iránu.

Irán je zemí, která neskrývá své jaderné ambice. Prezident této země nejen popírá strašný zločin holocaustu, ale také dnes vyhrožuje Izraeli zničením. Zdá se mi, že by zde nemělo být místa pro takové chování a nemělo

by být v moderním demokratickém světě přijímáno. Naše skupina očekává, že Evropská komise bude pod vaším vedením rezolutně odmítat nedemokratické procesy a nedemokratické politiky současného vedení Iránu, které jsou namířeny proti našemu největšímu spojenci na Středním východě – proti státu Izrael.

Také očekáváme – a těší mě, že to vždy ve vaší řeči silně zaznívá, pane předsedo – že zahraniční politika Evropské unie bude vždy vlajkou občanských svobod a že bude také propagovat naše společné evropské hodnoty za našimi hranicemi.

Jsem si jist, že jste se v předchozím volebním období nedokázal vyvarovat chyb, ale chyb se nedokáže vyvarovat nikdo, kdo působí v politice – tak to bohužel na tomto světě chodí. V obtížné práci, kterou podnikáte, nicméně počítáme s tím, že ponesete vlajku evropských hodnot vysoko a že budete pracovat pro dobro – a to bych rád zdůraznil – společné a sjednocené Evropy.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, dámy a pánové, představujete pokračování politiky, která přispěla k největší hospodářské krizi v poválečných dějinách, pane Barroso. Zatímco se kasina ve velkých finančních centrech znovu otevírají, občané světa vyrovnávají účty. Následky krize jsou nezaměstnanost, chudoba, nižší příjmy a menší vzdělání. Tvrdíte, že finanční krize přišla především ze Spojených států amerických a že kolaps způsobili pouze bankéři. My říkáme, že za podporu kasinového kapitalismu je odpovědný politický systém, včetně politik Komise Evropské unie. Ke krizi vedla ideologie liberalizace, deregulace a privatizace. Pokud budeme pokračovat tak, jako v minulosti, výsledkem bude ještě vážnější krize.

Politický systém musí převzít zodpovědnost, poučit se ze svých chyb a vzdát se svých neoliberálních představ. Evropská politika se musí důsledně zaměřit na zájmy Evropanů. Nejsem schopen ve vašich hlavních směrech politiky takové zaměření najít. Těší mě ale, že ve vašich dnešních komentářích dostaly sociální otázky větší důležitost, než jak tomu bylo před rokem.

Rád bych ilustroval náš politický nesouhlas na několika příkladech. Chcete se držet lisabonské strategie. Lidé v Evropě ale potřebují dobrá pracovní místa s platy, které jim umožní žít důstojně. Potřebujeme dát do programu zkrácení, a nikoliv prodloužení pracovní doby.

Očekáváme, že nová Komise přepracuje směrnici o vysílání pracovníků. Evropa musí konečně poskytnout záruku, že sociální práva nebudou obětována konkurenčnímu přístupu. Z tohoto důvodu jsme spolu s dalšími navrhli právně závaznou klauzuli o sociálním pokroku a listinu veřejných služeb, která nadradí sociální jistoty a služby obecného zájmu předpisům vnitřního trhu. Podle toho, co jste řekl, chápu, že o tom nemáte valné mínění.

Ve zprávě poslance Zimmermanna vyzývá Evropský parlament k minimální mzdě alespoň ve výši 60% průměrného příjmu ve všech členských státech. Tvrdíte, že s tím nemůžete nic dělat. Já myslím, že byste mohl, například prostřednictvím hlavních směrů politiky zaměstnanosti.

Zaměřujete se výhradně na Pakt stability a růstu, jenž se zejména v průběhu krize ukázal být neúčinným nástrojem. Chceme, aby lisabonskou strategií a Pakt stability nahradil sociální pakt.

Věříte, že několik nových nařízení o finančním dohledu udrží chamtivost finančního světa na uzdě. Vyzýváme k zákazu obzvláště riskantních forem investování a ke zdanění kapitálových pohybů.

Cituji: „podporujete každý článek Lisabonské smlouvy“. Namísto pokračování základního zaměření na vnitřní trh chceme sociální Evropu. Chceme závazek odzbrojení a civilního řešení konfliktů namísto dalšího růstu vojenských kapacit.

Vnímáme Evropu jako vůdčí velmoc a chceme rozšířit ideologii svobodného trhu a marketizaci všech oblastí života po celém světě. Jsme pro mezikulturní, mnohostranný dialog a pro co možná největší pomoc rozvojovým zemím při překonávání hospodářské, potravinové, finanční a klimatické krize.

Dámy a pánové, zvolme společně Komisi, která si dá za cíl sociální, mírumilovnou, hospodářsky udržitelnou a demokratickou Evropskou unii. Pokud chceme získat podporu pro projekt EU mezi lidmi Evropy, musíme se rozejít s radikálními koncepty svobodného trhu a přímější demokracie. V takovém případě není pan Barroso pro práci předsedy vhodnou osobou.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, rád bych se pana Barrosa zeptal: proč ten nevhodný spěch? Proč měnit pravidla hry? Proč má vaše znovuzvolení předsedou Komise na dalších pět let proběhnout zrovna nyní? Samozřejmě, odpovědí je Irsko a Lisabonská smlouva. Plánem je ukázat každému, že je loď

pevná, že jde všechno dobře a že všechno, co mají Irové udělat, je napravit jejich poněkud hloupou chybičku – a váš pracovní dokument je vsutku sepsán tak, jako kdyby byla smlouva již ratifikována.

Ale chybí nám tu jeden poněkud důležitý bod: vy jste byl šéfem; vy jste byl po dobu pěti let vládcem. Vy jste byl odpovědný za dohled nad tím, že Ústavní smlouva projde. Ale to vám nevyšlo, že? Francouzi řekli „ne“ a Nizozemci řekli „ne“, ale vy jste odmítl tyto demokratické výsledky přijmout a podílel jste se, spolu s mnoha poslanci tohoto Parlamentu, na naprostém podvodu, jímž je Lisabonská smlouva.

Řekl jste nám, že vlajka a hymna se přestanou používat, ale to jsem zatím nezaregistroval. Ne, přejmenoval jste ji na Lisabonskou smlouvu, ale nemohl jste zabránit Irům hlasovat a Irové řekli „ne“. Ale opět jste nemohl přijmout demokratické výsledky, kdepak – Irové museli znovu hlasovat!

Vzhledem k tomu, že máte zodpovědnost, kde je v tomto všem princip demokratické zodpovědnosti? Mohl byste namítnout, že v Evropské unii už dnes mnoho demokracie není, ale stále by měla existovat alespoň nějaká úroveň zodpovědnosti a já tvrdím, že v předvečer toho, co by klidně mohlo být čtvrtým odmítnutím této smlouvy, tím, které ji nadobro odsoudí, by vás tento Parlament neměl dosadit jako předsedu Komise na dalších pět let, a to dokud budeme znát výsledek.

Pokud Irové řeknou „ne“ podruhé, pak prostě musíme respektovat to, co řeknou, a vy musíte jako předseda Komise odejít. Na jakékoliv jiné pozici a v jakémkoliv jiném zaměstnání by k tomu došlo a já navrhuji, aby tomu tak bylo i v evropské politice.

A co váš rejstřík? Dohlížel jste na lisabonskou agendu: beze stopy zapadla ještě předtím, než nás zasáhla úvěrová krize. Nyní nám říkáte, že musíme mít komisaře pro přistěhovalectví, čímž národním státům odebíráte nejzákladnější právo rozhodnout si o tom, kdo přichází do jejich zemí žít, pracovat a usadit se. Pokračujete ve své posedlosti klimatickými změnami, což vedlo k masivním nákladům a vůbec žádnému reálnému prospěchu. Ale především skutečností zůstává, že jste ignoroval irské referendum, že jste řekl, že Irové tuto smlouvu nemohou zastavit: už jen z tohoto jediného důvodu vás nemohu podpořit.

Ale možná se jen hrozně mýlím. Je možné, že jste nakonec tou správnou osobou, protože ve včerejším vydání deníku *Daily Telegraph* byla v průzkumu položena otázka: Pokud Lisabon projde bez referenda, chtěli byste, aby Británie zůstala součástí Evropské unie? A poměrem 43% ku 26% – poprvé za 30 let – valná většina Britů řekla, že chtějí, abychom z Evropské unie odešli, pokud si pan Barroso prosadí své. Takže možná jsem to špatně pochopil: možná jste tou správnou osobou. Uvidíme.

(Potlesk a smích z některých míst)

Ano, velmi rád půjde!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pane předsedo, Evropa dosáhla historického mezníku. Miliony lidí, kteří si poctivě vydělávají každodenní práci na živobytí, chtějí zásadní změnu. Chtějí bojovat s velkou nespravedlností neoliberalismu a globálního kapitálu. Jsou mezi nimi majitelé rodinných farem, zemědělci, vlastníci malých společností a státní zaměstnanci. Aby toho byli schopni, nutně potřebují lidská práva. Mrzí mě, že zde není komisař, aby slyšel, jak hovořím na obranu lidských práv a občanských svobod. Tato práva jsou nezbytná pro to, aby lidé mohli vyjadřovat své názory, jinými slovy, aby mohli využívat svobody přesvědčení, svobody shromažďování a svobody projevu, aniž by byli označeni za fašisty, jak se ostatně stalo i dnes v této sněmovně, nebo střeleni do oka, zastrasování policejním násilím, týráni, uvrženi do vězení nebo vystaveni podvodnému trestnímu stíhání.

Když se všechny tyto události v Maďarsku na podzim roku 2006 staly, obrátili jsme se na vás, abyste něco udělali. Neudělali jste nic. Proč ne? Ráda bych požádala místopředsedu Parlamentu, pana Schmitta, aby potvrdil, co se stalo, proč jsme se na vás obrátili. Bylo to kvůli tomu, co se stalo na setkání, které zorganizovala strana Fidesz, občanská strana ...

(Předseda i řečníci přerušil)

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Děkuji vám, pane předsedo vážení poslanci, děkuji vám za možnost říci v této diskusi pár slov. Musím říci, že je skvělé být opět zpět v Evropském parlamentu. Diskuse a projevy zde jsou nepochybně dynamičtější a zábavnější než ty doma ve Švédsku.

Ráda bych blahopřála panu Barrosovi za to, že nám předložil tak jasnou představu o tom, jakou úlohu by chtěl, aby Komise zastávala, a o svém reformním programu na příštích pět let. Také jsem pozorně naslouchala tomu, co říkali zpravodajové skupin. Samozřejmě je velmi mnoho věcí, které bych mohla okomentovat, ale

dnes to neudělám, protože toto není rozprava Rady. Jedná se o rozpravu Parlamentu s kandidátem na předsedu Komise.

Jak jsem zmínila, není mým úkolem komentovat to, co zde bylo řečeno, ale debatu jsem poslouchala velmi pozorně. Chtěla bych říci jen dvě věci. První je zřejmá: José Manuel Barroso byl jednomyslně nominován 27 hlavami států nebo předsedy vlád různých politických příslušností. Pro vedení Komise v dalším volebním období má naši jasnou podporu. To samozřejmě nezmenšuje povinnost Parlamentu ho důkladně prověřit a rozhodnout, zda bude nebo nebude schválen.

Má další poznámka je také zřejmá, ale snese zopakování. Žijeme ve velmi nejistých dobách značných a obtížných výzev. Potřebujeme silnou Evropu schopnou jednat a takovou, v níž evropské orgány řádně fungují a jsou schopny spolupráce. Potřebujeme jistotu, srozumitelnost a stabilitu, abychom se společně mohli zabývat záležitostmi, u nichž naši občané očekávají výsledky a to, že je Evropa bude řešit.

José Manuel Barroso, kandidát na předsedu Komise. - Pane předsedo, především nám dovoluňte se zaměřit na některé otázky hlavního obsahu politik.

Komise neobhajuje a nikdy neobhajovala privatizaci veřejných služeb. Jsme přesvědčeni, že veřejné služby jsou důležitou součástí našeho evropského modelu společnosti.

Jsme však přesvědčeni zejména o důležitosti toho, aby tyto veřejné služby fungovaly v rámci silného jednotného trhu podle pravidel Společenství. To je velmi důležité. Pokud chceme mít skutečnou Evropskou unii, je nutné, aby byl vnitřní trh uznáván.

Buďme upřímní: někdy když se objeví nějaký problém, někteří národní politici říkají, že je to chyba Bruselu, a když jsou úspěšní, říkají, že je to jejich zásluha. Takže prosím nepouštějme se do obvinění, že za privatizaci může Brusel. Jedná se o rozhodnutí na národní úrovni. Mezi našimi členskými státy máme země, které se rozhodly některé veřejné služby privatizovat, ale neuložil jim to Brusel.

Myslím si, že útoky na Brusel zacházejí někdy až příliš daleko. Každý by měl přijmout svou zodpovědnost.

Další poznámka se týká vysílání pracovníků. Zásady směrnice jsou opravdu ty, které zde byly zmíněny, a to zejména socialistickou skupinou: respekt k základním právům zaměstnanců; říkal jsem to velmi často. Pro nás jsou svatá tato práva: právo na stávku; shromažďovací právo.

Základní práva jsou něčím velmi důležitým. Pocházím ze země, kde po jedno období neexistovala žádná občanská práva nebo sociální práva, takže vím, co to znamená mít k těmto sociálním právům přístup.

Zároveň jsme ale oddaní svobodě pohybu v Evropě. Bez této svobody pohybu nebudeme mít Evropu. Takže se pokusme nějakým způsobem obě zásady usmířit. Nepřístupujme na výklady Evropského soudního dvora. Proto zde navrhuji postup, jež je inspirován mnohými z vašich návrhů, a jsem připraven oddaně pracovat se všemi poslanci tohoto Parlamentu na jeho dosažení, abychom měli silnější Evropu, udrželi náš vnitřní trh, ale plně respektovali sociální práva našich pracovníků.

Co se týče regulace a deregulace, dovoluňte mi toto vyjasnit a žádám vás, pane Cohn-Bendite, najděte prohlášení, v němž obhajují deregulaci. Vždy jsem říkal „lepší regulace“ nebo „chytrá regulace“. Není mou chybou, pokud se to ve francouzštině překládá jako „deregulace“. Lepší legislativa: *mieux légiférer*, nikoliv *moins légiférer*.

kandidát na předsedu Komise. - (FR) A pane Cohn-Bendite, rád bych vám něco řekl. Jste mnou posedlý. Já vámi posedlý nejsem. Naopak s vámi téměř cítím, protože mi připomínáte mé mládí...

(Potlesk)

Existuje jedna politická záležitost, která je velmi důležitá. Mohu být kritizován za mnoho věcí a jsem ten první, kdo připustí, že jsou zde záležitosti, za které já i Komise můžeme být kritizováni. Musíme ale splnit náš závazek týkající se klimatických změn: každý uzná, že jsme v této záležitosti světovými lídry. Obdržel jsem za Komisi uznání od prezidenta Obamy, od generálního tajemníka Organizace spojených národů a od držitele Nobelovy ceny míru, pana Pachauriho, který mi napsal dojemný dopis. Jako první se s vámi podělím o tento úspěch Evropy, protože skupina Zelených / Evropské svobodné aliance k programu za ekologický růst přispěla.

Nemylte se: jsem pro ekologický růst; nejsem pro úpadek Evropy. Toto je důležité. Jsem pro ekologický růst, životaschopný růst, ale nejsem pro deindustrializaci Evropy. Nejsem pro snižování počtu pracovních míst v Evropě. Skutečností je, že je to Komise, kdo učinil pro klimatické změny nejvíce, a je to přesně ta Komise,

z níž pan Cohn-Bendit dělá od začátku obětího beránka. Ještě předtím, než jsem představil hlavní směry politiky a dokonce předtím, než jsem se vaší skupině představil, jste řekl „ne“. Dokonce jste i vyrobil trička. Trička s nápisem „Zastavte Barrosa“ se neprodávala dobře.

Mluvíte o halucinacích, pane Cohn-Bendite. Slyšte! Strana postavila kandidáty před volbami. Sám jsem vaše návrhy slyšel. Navrhovali jste britského konzervativce, pana Patten. Dokonce mám za to, že jste navrhli za kandidáta francouzského předsedu vlády, což ukazuje ... ale ne, nenavrhli, protože jsem si myslel, že se jednalo o laskavost podobnou té, kterou jste prokázali panu Sakozymu, když jste rozdělili levici ve Francii.

Pane Cohn-Bendite, pravda je taková: pokud chceme mít Evropu, která je blíž občanům, musíme naše volby činit na základě politik. Byl bych velmi rád, kdyby proevropské síly podporovaly proevropský program. Představil jsem vám velmi proevropský program. Je na vás, zda budete pro mě hlasovat. Nejsem to já, kdo rozhodne o tom, kdo mě musí podpořit. Vy musíte hlasovat. Mám proevropský program spojený s Lisabonskou smlouvou. To nemusí být pro každého nejlepší zpráva, ale já v ni věřím. Navrhuji vám nyní novou ambici pro Evropu. Uplynulých pět let bylo lety upevňování rozšířené Evropy. Neomlouvám se za to, že mám podporu hlav 27 států nebo předsedů vlád, které jsou ze všech politických stran, samozřejmě proto, že jsem přesvědčen, že je mou základní úlohou lidi spojovat. Poprvé máme rozšířenou Evropu. Neomlouvám se za to, že jsem loajálně pracoval po boku těchto hlav států nebo předsedů vlád. Je nepochybné, že znovuzvolený předseda Komise bude mít vyšší autoritu. Vyzývám vás, abyste poskytli pevnou podporu Komisi, která je pro větší tížádst, pro odhodlanější růst a pro evropský projekt solidarity a svobody. Nabízím vám oddanou spolupráci. Někteří lidé se z tohoto sami vyloučili. To je hanba! Za svou osobu hodlám i nadále zůstat oddaný svým hodnotám a dokonce i hodnotám, které někdy hájíte.

(Potlesk)

(Pan Cohn-Bendit zvedl modrou kartu)

Předseda. - Musím to vysvětlit. Pan Cohn-Bendit drží modrou kartu, ale před půl hodinou jsme zjistili, že dotčené pravidlo se vztahuje jen na řečníky, kteří jsou poslanci Evropského parlamentu, a nikoliv na řečníky mimo Parlament, jako jsou třeba řečníci Komise.

Možná bychom to v budoucnu měli změnit, ale prozatím musíme pravidla dodržovat.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, dámy a pánové, rád bych změnil tón této rozpravy a navrhl, abychom se všichni sami sebe zeptali: Kdo z nás nepotřebuje růst a rozvoj? Kdo z nás nemá prostor pro zlepšení? Kdo z nás se nikdy nemýlí? V mnoha oblastech je nutné nastolit nový směr, a to nejen ze strany předsedy Komise, ale i z té naší. Máme před sebou mnoho nových cest, po kterých budeme muset jít.

Mám pocit, že mnoho lidí zde hledá jedinou osobu, na níž lze svést problémy, jímž čelíme, místo toho, aby pracovali na řešení našich společných problémů s novou silou, s novými myšlenkami, nadšením a vizí. Mnoho lidí činí nářky a vytváří nedůvěru, aby odvedli pozornost od vlastních slabostí. Mnoho lidí také ignoruje volební výsledky ze dne 7. června 2009, které tvoří demokratický základ dnešní rozpravy.

Obviňujeme předsedu Komise z toho, že dělá věci, které jsou jeho povinností, jinými slovy, že se řídí smlouvami a provádí usnesení. Někdo dnes pronesl pěkné prohlášení: „Bez svobody není solidarity a bez solidarity neexistuje silná, efektivní Evropská unie.“ Rád bych dodal: neexistuje silná Evropská komise. Jsme všichni na jedné lodi. Všichni jsme společně odpovědní. Každý a každá z nás má svůj díl odpovědnosti. Předseda Komise má velký díl primární odpovědnosti. Jak ale řekl Martin Schulz, není to jen o něm. Jeho síla závisí na nás, na členských státech, na schopnostech a kvalitě komisařů.

To je další kapitola v naší knize. Jak budeme realizovat ekologické sociálně tržní hospodářství? Jak budeme restrukturalizovat Komisi? Jak vytvoříme komisaře pro finanční trhy? A co diplomatické služby? Co s ochranou klimatu? Na konci svého proslovu náš předseda parafrázoval citát od Bronisława Geremeka: „Pracujme všichni tvrdě podle svého a využijme příležitosti nastolit změnu namísto toho, abychom se snažili jeden druhého porazit!“

Stephen Hughes (S&D). – Pane předsedo, pan Barroso si možná vzpomene na můj výstup, když minulý týden předstoupil před naši skupinu. Jak jsem tehdy řekl, pane Barroso, četl jsem vaše hlavní politické směry Komise se značným zájmem a zjistil jsem, že rétorika obsažená v hlavních směrech odráží i mé vlastní názory a politické priority. Jsem si jist, že i mnoha dalších levicových politiků.

Problémem ale je, že jste použil téměř tutéž rétoriku, když jste se sem přišel před pěti lety ucházet o předsednictví Komise. Tehdy jste učinil řadu slibů v souvislosti se sociální Evropou a obnovením sociální

agendy na pět let, které nebyly splněny. Možná si například vzpomenete, že jste před pěti lety na téma služeb obecného zájmu řekl: „Nevylučují možnost rámcové směrnice“.

Nyní o pět let později by, jak jste dnes opět řekl, Evropská unie mohla zavést „kvalitní rámec pro veřejné a sociální služby“. Nejsme si zcela jisti, co to znamená. Víme ale, co znamená rámcová směrnice a je pro nás to velmi důležitý závazek, který bychom rádi, abyste přijal. Říci nám, že nevylučujete takovou možnost, tentokrát již nestačí.

Když jsme váš dokument minulý týden pročítali, hledali jsme konkrétní závazky, ale nenašli jsme ani jeden. Co jsme našli – díky Googlu – je, že samotné hlavní směry politiky, které jsou předkládány jako transformační program, nejsou z větší míry ničím jiným než recyklací stávajících textů Komise a existujících politik.

Tři hrubé poznámky k vašim hlavním směrům:

Zprv, jednoduše se nezabývají vážností těžké nezaměstnanosti a sociální krize, které čelíme a která se bude v nadcházejících měsících a možná i letech zhoršovat.

Zadruhé si myslíme, že vaše slova o únikové strategii z krize jsou ukvapená. Pozměnil jste to v tom, co jste nám dnes řekl. Měli bychom ale hovořit o vstupní strategii, strategii pozitivních intervencí do pracovního trhu, a to nejen na úrovni členských států, ale na evropské úrovni.

Zatřetí, váš transformační program je programem minulosti. Krize volá po odvážnějších a dalekosáhlejších politikách, než jaké máte na mysli vy. Místo toho prioritou nové Komise číslo jedna musí být spuštění modernizované a ambiciózní evropské sociální agendy.

Poslouchal jsem velmi pozorně, co jste dnes opět říkal v reakci na rozsudek v případě Laval v souvislosti se směrnicí o vysílání pracovníků. Dnes jste opět řekl, že cestou je prováděcí nařízení, aniž bychom se dotkli směrnice. To jednoduše nebude fungovat. Problém je v samotné směrnici, která stále dokola opakuje, že „členské státy ‚mohou‘...“. Pokud prováděcí nařízení nenahradí nebo nepřekoná směrnici, problém z případu Laval zůstane.

Promiňte nám také, pokud vás posuzujeme na základě vaší historie. Případ Laval se neudál včera. Co jste udělal v průběhu téměř dvou let od doby, kdy rozsudek v případě Laval vyslal nárazové vlny napříč odborovým hnutím?

Poslední otázka: zavázete se dnes, že uděláte vše pro to, aby bylo příští kolegium Komise řádně vyvážené z hlediska pohlaví?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, proč teď? Proč pan Barroso? To jsou dvě otázky, na něž musíme odpovědět.

Otázka „Proč právě nyní?“ byla zde již pokryta. Jsme uprostřed finanční a hospodářské krize a podmínky pro silný hospodářský růst a tvorbu dalších pracovních míst nebudou zavedeny přes noc. Potřebujeme efektivní Komisi a potřebujeme společnou, dlouhodobou evropskou strategii. Na tomto nemůžeme začít pracovat příští rok, musíme začít okamžitě. Proto také musíme hlasovat nyní.

Proč pan Barroso? Těší mě jasné prohlášení předsedy Komise, kandidáta, týkající se sociálně tržního hospodářství, konkurence a vnitřního trhu. Jako liberálové také máme vysoká očekávání a vysoké požadavky. Očekáváme, že společná strategie bude vyvinuta společně s členskými státy.

Ve střednědobém horizontu nebude stačit mít jen síť regulátorů monitorujících finanční trhy. Potřebujeme jednotný evropský finanční kontrolní orgán. Jak právě řekl Guy Verhofstadt, bude pro nás rozhodující střednědobý přezkum.

Jako liberálové věříme, že vytvoření pozice komisaře pro základní práva je pozitivním krokem. Chceme, aby měl skutečné pravomoci. Pro každého, kdo neví, co to znamená: ochrana osobních údajů a zacházení s žadateli o azyl na vnějších hranicích Evropy jsou témata, která si zasluhují více pozornosti.

Rád bych řekl pár slov k poznámkám, které zde dnes padly k politické situaci. Velmi mě mrzí, že většina sociálních demokratů nebude zítra pro vás hlasovat. Sociální demokraté se tak vyčleňují z proevropské aliance, kterou jsme chtěli vytvořit, zejména v otázkách evropských politik. Pan Schulz, pan Bisky a pan Cohn-Bendit organizují rudě/rudě/zelenou blokádu Evropy, nebo se o to alespoň snaží. Rozhodující faktor je tento: nemůžeme se bránit proti dohodě mezi evropskými konzervativci, ale je důležité, aby liberálové a křesťanští demokraté zachovali schopnost Evropy jednat.

Jill Evans (Verts/ALE). – Pane předsedající, hovořím jménem členů Evropské svobodné aliance, členů Skupiny Zelených / ESA. Věříme v rovnost pro všechny lidi v Evropě. Podporujeme nezávislost národů a regionů Evropy, které v současné době nejsou členskými státy, ale chtějí se jimi stát, a vedeme kampaň za rovná práva mluvčích všech jazyků, ať jsou úředními jazyky Evropské unie nebo dalšími úředními jazyky a ať jimi v členském státě hovoří většina nebo menšina obyvatel.

Pane Barroso, ve vašich hlavních směrech politiky a i dnes jste hovořil o potřebě vytvořit pocit spojení mezi Evropskou unií a jejími občany, ale toho nikdy nelze dosáhnout, dokud EU neuzná skutečné národy a lid a dokud subsidiarita nebude fungovat na všech úrovních a nejen mezi Evropskou unií a vládou členského státu.

Pokud nám má Evropská unie účinně pomáhat v průběhu hospodářské krize, razit cestu v boji s klimatickými změnami, chránit veřejné služby, bránit lidská práva a přispívat k mezinárodnímu míru a odzbrojení, pak potřebuje vklad od nás všech, a to včetně Walesu, Skotska, Katalánska, Korsiky, Vlámka a mnoha dalších.

Napříč Evropou dnes probíhají diskuse, konzultace a referenda a nemluvím zde o Lisabonu, ale o návrzích na ústavní změnu a větší autonomii v těchto zemích. Je mi líto, že jste ve svých hlavních směrech politik nepotvrdil, neuznal nebo se nezabýval tímto současným vývojem a nepředložil návrhy na větší zapojení zemí a regionů, které mají zákonodárné pravomoci při rozhodování na úrovni EU, což je něco, co my v ESA považujeme za důležité. Znovu bych vás požádala, abyste tak učinil.

Timothy Kirkhope (ECR). – Pane předsedo, jedna z nejsřravějších kritik Evropské unie se týká toho, že se EU více zabývá svými vnitřními systémy, než tím, aby ukázala své vedení v globálních záležitostech nebo jednala způsobem, který přidává hodnotu životům občanů. Nikde se tato tendence neprojevila více, než v nesmyslné diskusi, kterou jsme byli nuceni přetrpět a která se týkala toho, zda a kdy jmenovat předsedu Komise.

Dnešní výročí pádu banky Lehman Brothers je příhodným připomenutím neblahého stavu evropského hospodářství, a zejména britského. Nezaměstnanost vzrůstá, kamkoliv se podíváme, a od důležitého celosvětového summitu o klimatických změnách nás dělí jen týdny. Za těchto okolností by bylo absurdní se snažit o odklad jmenování předsedy Komise po září.

Četl jsem hlavní směry politik předsedy Barrosa s velkým zájmem. Upřímně vítám diskusi, kterou měla skupina ECR možnost vést. Zprvė naší ústřední prioritou musí být opětovné nastartování hospodářského růstu a vybudování dlouhodobé konkurenceschopnosti. V krátkodobém horizontu to znamená méně intervencí do hospodářství a vzdorování protekcionismu. Pak musíme zajistit návrat ke zdravým veřejným financím a pracovat na zajištění další liberalizace trhu, aby se obnovila důvěra obchodu a podniků a zajistilo se řádné investování do dovedností a lidského kapitálu, stejně jako do inovací a výzkumu.

Komise musí sehrát životně důležitou úlohu při zajištění toho, aby orgány EU nepodkopaly hospodářskou obnovu uvalením zbytečné a přílišné zátěže na podniky. Práce, kterou v této oblasti vykonali předseda Barroso a komisař Verheugen, je značná. Řešení nadměrné regulace a podpora programu „lepší regulace“ – ačkoliv já osobně bych, pane Barroso, upřednostňoval, aby se tomu říkalo „deregulace“ – byla úspěchem minulé Komise. Je ale politováníhodné, že tento úspěch nebyl více uznán, a zároveň je nutná další práce. Potřebujeme zkušeného místopředsedu Komise, který by byl za tuto oblast odpovědný. Požaduji, pane předsedo Barosso, abyste takové jmenování učinil, pokud zítra budete zvolen předsedou.

Co se týče tématu klimatických změn, je pravda, že EU v této oblasti prokázala vedoucí úlohu při mezinárodních vyjednáváních, a musí tomu tak být i nadále. Vítám důraz, který předseda Barroso klade na nutnost ukázat, jak boj s klimatickými změnami může pomoci při modernizaci našich hospodářství.

Další oblastí, kterou chci zdůraznit, je závazek reorganizovat rozpočet EU celkovou reformou. Taková reforma je už dávno potřebná a měla by být povinným závazkem.

Ačkoliv já osobně i má skupina silně podporujeme opětovné jmenování předsedy a vítáme některé z hlavních prvků, nesouhlasíme se vším, jak již řekl můj přítel Michał Kamiński. Velmi mě znepokojují plány Komise v oblasti přistěhovalectví a azylu a co se týče Velké Británie, je i nadále zásadní ponechání si národní kontroly nad našimi hranicemi.

Jak předseda Barroso ví z našich diskusí, existují problémy s návrhy Komise v oblasti finančního dohledu. Je zde skutečné nebezpečí, že klíčové finanční podniky se ku prospěchu nikoho jiného, než našich konkurentů přestěhují mimo Evropskou unií.

A nakonec v průběhu celé rozpravy zaznívaly odkazy na Lisabonskou smlouvu. Neskrývám skutečnost a omezují se jen na opětovné zdůraznění toho, že v uplynulých třech nebo čtyřech letech Evropská unie fungovala i bez Lisabonské smlouvy perfektně. Není jediný důvod, proč by tomu tak nemohlo být i nadále.

Nakonec ocituji odstavec z konce prohlášení předsedy Barrosa. Řekl: „EU funguje nejlépe, když se soustředí na své klíčové otázky. Chci soustředit naše omezené zdroje tam, kde můžeme mít největší účinek a kde můžeme přinést nejvíce přidané hodnoty.“ Jinými slovy si myslím, že to znamená, že Evropská unie může dělat méně, ale musí to dělat lépe.

Předsedo Barroso, pokud by se tato slova stala vašimi hesly v příštích pěti letech, tvořila by vynikající základ pro růst, ale v každém případě si od nás zítra zasloužíte jednoznačné hlasování na vaši podporu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, orgány nedovolují, aby levice navrhla kandidáta.

Litujeme této podmínky jediného kandidáta a politických dohod mezi pravokřídlymi a sociálně demokratickými vládami, které toto umožnily.

Tato podmínka popírá existenci v Evropě široce zastávaného názoru, který je naprosto v protikladu s liberálním modelem evropské integrace, kterou ztělesňujete. Toto je model, jež, aniž byste o něm řekl jediné slovo, vrhá evropskou myšlenku do hlubin nepřátelské neúčasti v evropských volbách, a co je pozoruhodné, zejména v nových členských státech.

Jedná se o model, jež změnil sen o ochranné Evropě ve stroj na ničení našich sociálních práv a našich národních průmyslů a který nutí národy navzájem spolu soutěžit, aby se užívaly. Stále více lidí říká: „Z Evropy nic dobrého nepřichází“.

Neviděl jste přicházet finanční katastrofu a ekologickou katastrofu, a to přes všechna varování, protože varování zde byla. Pomohl jste jim na svět – vy a ti ostatní – s tímto diktátem svobodné a čisté soutěže, která mrzáčí naše společnosti a ničí jejich veřejného ducha a naše veřejné služby.

Nyní měníte slova, ale nikoliv činy. Váš program ale může být shrnut do jedné věty – nevím, zda se francouzská slovní hříčka může přeložit – která zní: „Od nynějška to bude stejné jako předtím“. Evropa ale potřebuje velkou změnu, aby mohla uzavřít jednu epochu, archaické a dávno minulé éry finančního kapitalismu a nejvyšší možné produktivity.

Změna by proto mohla začít odmítnutím nadat vás předsednictvím. Proto vám naše delegace odmítne dát svůj hlas.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pane předsedo, předsedo Barroso, navštívil jste naši euroskeptickou skupinu a my si toho ceníme. Nastal čas otázky diskutovat a dostalo se vám několika nepříjemných otázek, mimo jiné i ode mě. Skutečnost, že je pouze jeden kandidát se mi ale nelíbí. Navíc pokud vás nyní nepřijmeme, bude to jako v Irsku, kdy pan Barroso po několika měsících opět dorazí a v jiné kravatě a pak bude každý opět hlasovat o tomtéž? Máte Komisi rád. Tento dokument jsem si přečetl velmi pozorně. Říkáte v něm, že je Komise nenahraditelná a že jen Komise má pravomoc předkládat návrhy, které berou zájmy všech našich občanů v úvahu a že pouze Komise má kompetence a nezávislost.

Dámy a pánové, kde jsou národy Evropy? Kde jsou parlamenty Evropy a kde jsou evropští voliči? Neříkají snad, že se Evropská unie drží na nohou kvůli nim? Moc v to nevěřím. Pane Barroso, zastaňte se pracujících, zastaňte se zaměstnanců, protože unavená levice už to nadále není schopna dělat. Zastaňte se malých podnikatelů: nemáme nedostatek zaměstnanců, máme nedostatek zaměstnavatelů. Odvádějte dobrou práci zdola, aby lidé byli schopni zaměstnávat druhé, a takto se bude moci Evropa posunout vpřed. A konečně, předsedo Barroso, žádné daně EU, děkujeme; daní už máme dost.

(Potlesk)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Pane předsedo, rád bych své poznámky směřoval na pana Barrosa.

Pane Barroso, po dlouhou dobu jsem vám naslouchal s velkým zájmem a také velkým respektem, vlastně již od dob, kdy jste byl politikem v zemi, která je nám a našim srdcím velmi blízká, tedy konkrétně v Portugalsku.

Nyní jste mě ale naprosto překvapil. Jsou pro to dva důvody: zaprvé jste ukázal pohrdání vůči skupině, k níž patřím – skupině nezařazených poslanců – tím, že jste nám neposkytl ani minutu svého času na vysvětlení

vašich politických návrhů. Zatupujeme mnoho evropských občanů a vy jste projevil pohrdání vůči všem našim voličům.

Zadruhé, váš politický plán je slabý a vaše politické návrhy v dokumentu „Hlavní politické směry pro příští Komisi“ jsou slabé. Tyto návrhy dokonce ani nezahrnují to, co jste vy sám obhajoval v průběhu volebního období jako předseda Komise. Jsem překvapen, že témata jako energetika, která byla v průběhu vašeho období ve funkci dobře řešena, jsou nyní, kdy nabízíte vaše návrhy pro příští ...

(Předseda řečníka přerušil)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane předsedo, paní Malmströmová, předsedo Barroso, začnu svým blahopřáním. Nejdříve vám blahopřeji k vašim pěti rokům v čele Komise, během nichž jste prokázal při jednání s členskými státy sílu, stejně jako v případě klimatických změn a v otázkách energetiky, a schopnost vytvářet kompromisy a shodu jako například ve finančních vyhlídkách, a to bez ohledu na přidané obtíže, které vzešly z rozšíření, institucionální krize a mezinárodní finanční krize.

Zadruhé, blahopřeji vám k hlavním politickým směrům příští Komise, které jste tomuto Parlamentu představil. Bohužel, pane předsedo Barroso, v demokracii se nemůžete každému zavděčit. Někteří lidé vás nemají rádi, protože jste příliš proevropský, a jiní z důvodu ideologických předpokladů. Jiní vás porovnávají s minulostí, ale zapomínají, že dnes máme 27 členských států, jejichž zájmy musejí být uspokojeny, nikoliv jen 12, a že našťáště tento Parlament má větší pravomoci a meziinstitucionální spolupráce je náročnější.

Jiní chtějí rozhodnutí odložit. Jeho odložení by ale vytvořilo vzduchoprázdno a oslabilo by jak Komisi, tak Evropu. Svět na nás nečeká. Právě včera prezident Brazílie učinil prohlášení, ve kterém které odhodil skupinu G8 do odpadkového koše dějin a podpořil skupinu G20. Svět nestojí, zatímco se Evropa dává do pořádku a volí své představitele. Odložit rozhodnutí by znamenalo přijmout to, že je Evropa v globalizovanějším světě bezvýznamná.

Jsem přirozeně hrdý na to, že Evropské komisi předsedá Portugalec, ale má podpora není jen výrazem národní solidarity. Představuje mé uznání práce, kterou jste vykonal a můj souhlas s vašimi prioritami, s nimiž se ztotožňuji: hospodářský růst; investice do inovací, vzdělávání a boje s nezaměstnaností; důraz na důležitost hospodářské a sociální soudržnosti; investice do životního prostředí a boje proti klimatickým změnám; větší bezpečnost bez omezení svobod; a posílení občanství a zapojování občanů.

Vítám to, co jste nám zrovna navrhl ohledně vzájemné spolupráce, sblížení tohoto Parlamentu a vaší Komise v zájmu společné Evropy. Je na čase, aby tento Parlament dal hlavám států různých politických seskupení důvod k vašemu jednomyslnému opakovanému jmenování do čela Komise. Hodně štěstí, předsedo Barroso a hodně úspěchu ve vaší práci.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, svou volební kampaň jsem vedl jako přední sociálně demokratický kandidát v Rakousku za silnou evropskou regulaci finančních trhů, změnu ve směrnici o vysílání pracovníků, ochranu veřejných služeb a posuzování sociálních dopadů právních předpisů. Vzhledem k tomu, že ničeho z toho nebylo dosaženo předchozí Komisí, jejíž hlavou jste byl, pracuji s předpokladem, že potřebujeme novou Komisi a nového předsedu Komise. Teď říkáte, že uděláte vše, o co jsem žádal. Jak máme najednou začít věřit tomu, co říkáte?

Můj kolega, Stephen Hughes, již zmínil skutečnost, že první Barrosova Komise neuspěla ve většině toho, co slíbila. V několika příštích týdnech budete mít čas dokázat, že to opravdu berete vážně. V tomto případě brát vážně znamená mít podporu lidí, kteří chtějí tato opatření zavést.

Již bylo řečeno, že zítra získáte podporu mnoha lidí, kteří nemají s těmito základními cíli nic společného. Získáte značnou podporu od těch poslanců Parlamentu, kteří zabránili tomu, aby bylo těchto cílů dosaženo, nebo kteří tyto cíle odmítli, například v případě směrnice o vysílání pracovníků a opatření na podporu veřejných služeb, a těch, kdo byli velmi pro privatizaci. Tito poslanci vás zítra podpoří. Musíte dokázat, že v Komisi umíte zformovat novou většinu, která opravdu chce těchto cílů dosáhnout.

V odpovědi panu Lambsdorffovi, který říká, že toto může být jen německou volební kampaní a že sociální demokraté opouštějí evropskou cestu, bych rád řekl, že to nejsou sociální demokraté, ale vy, kdo vstupuje do spojení s pravými Antievropany, a to je problém. Mnozí z nás by byli připraveni vás podpořit, pokud by Komise měla jasný postoj k sociální dimenzi. Registrujeme sliby, které jste dnes učinil, ale očekáváme také rozhodnutí, které dá najevo, že záležitosti, o kterých jsem dnes mluvil, budou v politice příští Komise brány vážně.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS*Místopředseda*

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pane předsedajícím, pane Barroso, ve sněmovně jsou poslanci Evropského parlamentu, včetně mě, kteří ve vás při zítřejším hlasování svou důvěru nevloží. Ráda bych zde uvedla důvody pro toto rozhodnutí a také bych ráda vyjádřila naše obavy, protože jsem přesvědčena, že si zaslouží, abyste je slyšeli.

Domníváme se, že je Komise v současné době méně silná než před pěti lety. Jsme také přesvědčeni, že se příliš často záměrně rozhodla ustoupit Radě, aby nikoho nerozladila. Také se domníváme, že nebyla schopna využít pravomocí delegované jí Smlouvami, konkrétně práva na iniciativu, které by v době krize mělo být ve skutečnosti povinností. A konečně jsme přesvědčeni, že Komise již není tím místem, kde je vytvářen evropský obecný zájem tak, aby ho každý a všude slyšel, a že nic z toho není pro Evropu dobré.

Tato Evropa potřebuje vizi, potřebuje síly k tomu, aby myslela a vytvářela nový rozvojový model, a potřebuje nová řešení hospodářských záležitostí: jak můžeme dosáhnout větší průmyslové a rozpočtové integrace; jak můžeme stanovovat dlouhodobé priority na úkor krátkodobých; jak můžeme například zajistit, aby zde banky byly především pro podporu podniků, domácností a evropských investorů v oblasti regulace; jak můžeme ustanovit evropského regulátora, který může diskutovat sociální otázky na stejné úrovni s jeho nebo jejím americkým protějškem; jak můžeme provádět smlouvu o zaměstnanosti; jak můžeme zajistit více harmonizace směrem nahoru v měnové oblasti; jak můžeme použít a projevit solidaritu; jak můžeme dosáhnout, možná v budoucnu, dalšího rozšíření eurozóny, včetně oblasti udržitelného rozvoje; a jak můžeme dosáhnout toho, že změna bude fungovat nejen v Evropě, ale také v rozvojových zemích?

Zde jsou, pane Barroso, některé otázky, které vás čekají. Proto věřím, že potřebujeme Komisi, která umí obnovit evropský obecný zájem a jeho vizi, prostě obnovit smysl myšlenky Evropy. Na tomto základě bychom měli posuzovat vaše příští činy. Děkuji vám za pozornost.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedajícím, hloubka krize v Evropě byla způsobena nejen neetickým chováním na finančních trzích, pane Barroso. Další příčiny zahrnují rostoucí sociální nerovnosti, nebezpečnou makroekonomickou nerovnováhu mezi členskými státy, což vedlo k nedostatku solidarity a závislosti Evropy na rostoucích cenách zdrojů.

Občané Evropy si zaslouží Komisi, která opakovaně dává tyto hlubší příčiny zpátky na program místo toho, aby z nich dělala tabu, aby dělala opak, a místo toho, aby přenášela odpovědnost na členské státy. Potřebujeme v Evropě řádně koordinované ekonomické a fiskální politiky. V Evropě potřebujeme v oblasti daní spolupráci, která skoncuje s daňovým dumpingem. Pouze pak bude možné zastavit šíření sociálních rozkolů a financovat potřebné investice šetrné k životnímu prostředí. Potřebujeme politiku, která důsledně podporuje zelené technologie a životní styl, aby došlo k rychlému snížení závislosti EU na neobnovitelných zdrojích. To bude představovat zelenou ekologickou revoluci.

Žádnou z těchto věcí nemohu ve vašem programunalézt, pane Barroso, a z toho důvodu pro vás nemohu hlasovat.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Děkuji, pane předsedajícím, pane Barroso, již léta některé z menších členských států udržovaly fixní směnný kurz národních měn vůči euru, a to ještě předtím, než vstoupily do Evropské unie. To finančnímu sektoru Evropské unie umožnilo ziskově do těchto zemí investovat. Udržení tohoto fixního směnného kurzu v době krize má ale v těchto zemích za následek sociálně dramatické znehodnocení příjmů obyvatelstva a spekulativní útoky na rezervy cizích měn v centrálních bankách těchto zemí. To přichází jak jejich občany, tak Evropskou komisi jako věřitele, draho. Rychlejší zavedení eura v těchto zemích by snížilo náklady a vytvořilo stabilitu. Proto, pane Barroso, bych rád viděl, že podporujete uplatňování maastrichtských kritérií adekvátně ke krizové době a se stejnou horlivostí, jako bráníte Lisabonskou smlouvu. Děkuji vám.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedajícím, jsem proti nominaci pana Barrosa na předsedu Komise. Pan Barroso využívá Evropskou komisi k zasahování do demokratických práv Irů na svobodné rozhodování o přijetí či odmítnutí Lisabonské smlouvy v referendu ze dne 2. října.

V těchto dnech poslala jeho Komise s velkým cynismem zaměstnance Komise do škol po celém Irsku, aby podle všeho hovořili o tom, jak je Komise Evropské unie dobrá – což ve skutečnosti představuje signál jejich rodičům, že by měli dát Lisabonu své „ano“. Navíc se vyšší úředník Komise otevřeně zúčastnil veřejných shromáždění organizací, které vedly kampaň za Lisabonskou smlouvu.

Podobně jako Caesar Augustus, vysílá pan Barroso své posly, aby Irům řekli, co by měli udělat. Do demokratické diskuse se pustíme s kýmkoliv, ale když státní úředníci zasahují na jedné straně této diskuse, jedná se o hrubé zneužití peněz daňových poplatníků..

– (GA) Politiky pana Barrosa vůbec nejsou ku prospěchu evropské pracovní síly a Lisabonská smlouva není ku prospěchu evropské pracovní síly, ale spíš podporuje militarizaci a privatizaci a z tohoto důvodu od nynějška nepřijímáme pana Barrosa jako předsedu.

Nicole Sinclair (EFD). – Pane předsedající, předseda Barroso hájí ambiciózní Evropu. Evropská unie toho určitě dosáhla: 27 států během 50 let a Lisabonská smlouva – pokud bude ratifikována Irskem – bude znamenat smrt jejich národní suverenity a spuštění převzetí Evropskou unií.

My v UKIP ale odmítáme plán pana Barrosa na evropskou integraci, protože víme, že existence jednotlivých členských států není bezvýznamná. Národní suverenity je podloží našich hodnot a úhelným kamenem demokracie Spojeného království. V Evropské unii jsou lidská práva – ať již individuální nebo kolektivní – na druhém místě za solidaritou vůči Evropanům. Tyto dvě věci jsou přímo neslučitelné, ale předseda Barroso je dává společně do středu své vize Evropské unie v příštích pěti letech, tedy se solidaritou jako úhelným kamenem evropské společnosti.

My v UKIP dáváme přednost suverenitě před solidaritou. Když občané členských států vyjádří názory v národních referendech, výsledky by měly být konečné a měly by respektovat jejich právo na vlastní názor, ale verze občanských práv podle Evropské unie znamená nechat je hlasovat znovu a znovu v národních referendech, dokud neustoupí tlaku a neřeknou své „ano“.

Takto bylo dosaženo Maastrichtské smlouvy a Smlouvy z Nice a nyní EU následuje stejnou taktiku a nutí Irsko znovu hlasovat o Lisabonské smlouvě, když ji již jednou zamítlo, stejně jako Francie a Nizozemsko. Co je to za práva, když jsou zamítnuta ve jménu solidarity? UKIP staví suverenitu a občanská práva nad solidaritu. Odmítáme Lisabonskou smlouvu a její vizi předsedy Barrosa.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, potřebujeme revoluci v demokracii. Pane Barroso, představte si, že jdete to voleb v Evropě, jen vy a žádný další kandidát Jaké procento hlasů byste dostal? Co by občané udělali?

Pravděpodobně by vás dnes vyslechli a viděli by, že slibujete všechno všem. Také by doufejme zjistili, co jste udělal před pěti lety. To bylo v době, kdy jste většině lidí hodně slíbil. Šlo by o to porovnat, co jste slíbil tehdy a co slibujete nyní s tím, co lze očekávat. Jsem přesvědčen, že velmi, velmi málo.

Představujete starou Evropu, zřetlanou Evropu, příspěvků k finanční krizi jako výsledek selhání na straně Komise, nedostatek odpovědnosti vůči klimatickým otázkám a tak dále. Byl bych na straně většiny evropských občanů, protože jsem přesvědčen, že byste nedostal víc než 10 nebo 12 nebo 15 % hlasů.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, předem bych rád řekl, že němečtí konzervativní (CDU/CSU) poslanci Parlamentu vás, pane Barroso, podpoří ve vaší kandidatuře na druhé funkční období. Máme ale od vás a samozřejmě i příští Komise v průběhu druhého funkčního období zvláštní očekávání. Chci, aby toto bylo zřejmé.

Naše požadavky jsou zaměřené na budoucnost, ale samozřejmě máme za sebou pětiletou zkušenost, a proto bych rád stručně zdůraznil změny, kterých bychom chtěli dosáhnout. Podle našeho názoru uplynulých pět let přineslo světlé i stinné momenty. Stinnými momenty jsou nedostatek regulace finančních trhů, protože Komise postrádala odvahu přijmout nezbytná opatření proti jednotlivým členským státům, které blokovaly růst, patrný růst pravomocí Rady, autonomie komisařů, kteří přehlíží myšlenku subsidiarity.

Poskytneme vašemu programu a hlavním směrům podporu, protože věříme, že představují správný přístup. Chceme zajistit, že některých věcí, které jsou pro nás důležité, dosáhneme a jsem si jist, že to vezmete v úvahu. Zprv, model sociálně tržního hospodářství musí být základem naší společné politiky v Evropě, jinými slovy svoboda a odpovědnost a nejen svoboda, kterou lze nalézt na finančních trzích.

Konkurenceschopnost Evropy a jistota pracovních míst musí být porovnána s ochranou životního prostředí a klimatu. Byl jsem poněkud překvapen, že tento obecný postoj potenciálně vystavujete nebezpečí tím, že jmenujete zvláštního komisaře pro otázky klimatu. Potřebujeme v Evropě průmyslovou základnu a problémy světa, jako je hlad, chudoba a nemoci, mohou být vyřešeny pouze, pokud je Evropa silnou hospodářskou velmocí se základnou tohoto druhu.

Občané musí poskytnout Evropě svou podporu. Nadměrná regulace významně snižuje motivaci lidí a odcizuje je konceptu Evropy, což je důvod, proč chceme nezávislé posouzení dopadu právních předpisů.

Začtvrté a nakonec chceme od základů novou verzi meziinstitucionálních dohod. Za těchto podmínek bude pětileté funkční období pozitivním.

Adrian Severin (S&D). – Pane předsedající, člověk nemůže požadovat, aby politik lidové strany byl socialistou, ani nemůže žádat, aby socialista hlasoval pro politika lidové strany. Bylo by to takto jednoduché, kdyby to nebylo daleko složitější.

Proč se ale cítíme rozpačitě a rozPOLCENĚ, když máme podpořit vaši kandidaturu? Buďme upřímní. Seznam zklamání a selhání v průběhu funkčního období této Komise je příliš dlouhý, stejně jako seznam nesplněných slibů a iniciativ. V důsledku toho naši evropská občané ztratili nejen důvěru v evropské orgány, ale také své naděje a vášně.

Abychom byli zcela spravedliví, musíme připustit, že za to vše nemůžete nést odpovědnost sám. Hlavní odpovědnost by měla ležet na národních politických vedoucích představitelích, kteří vždy přičítali úspěchy vlastnímu národu a neúspěchy Evropě a kteří většinou upřednostňovali národní sobectví před evropskou solidaritou.

Mnoho z vašich komisařů, včetně socialistů, a i národních představitelů, je také odpovědných za nedostatek vize, odvahy, kompetence a vůle. Proto dnes nestojíme tváří v tvář jen vám, ale těm, kdo vás nominovali jako jediného kandidáta na jeden z nejdůležitějších evropských postů. Samozřejmě tak neučinili z respektu k vašim kvalitám a silným stránkám, ale pro to, co považují za vaše slabiny. Ne proto, že by věřili, že budete pracovat pro dosažení ještě užší unie se silnou sociální přitažlivostí, ale protože si myslí, že je budete před každou iniciativou Evropské komise jednotlivě žádat o národní požehnání.

Je paradoxní, že Evropský parlament jako orgán Společenství, dnes spíše než aby upevnil svým většinovým „ano“ demokratickou legitimitu příštího předsedy orgánu Společenství, tedy Komise, prostřednictvím tohoto kandidáta kriticky rozebírá mezivládní orgán, tedy Radu.

Proto bude na konci celého procesu našeho hlasování o kolegiu důležité to, zda dokážete, že jste jedním z nás, a ne jedním z nich.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, předsedovi Barrosovi bychom měli blahopřát k jeho horlivé podpoře programu změny smlouvy v průběhu jeho předchozího funkčního období. Myslím, že by se mu také mělo poděkovat za zveřejnění dobrého programu stability a za nezbytné návrhy na zlepšení v obtížných sektorech politik, na nichž se všichni shodneme.

Musím ale říci, že vzhledem k propadu HDP a zvyšování našich výdajů stojíme v období do roku 2014 tváří v tvář výhledu na čerstvou rozpočtovou krizi a v té době věřím, že předseda Barroso bude pevně na straně Parlamentu a bude proti stanovisku, o kterém předpokládáme, že bude stanoviskem národních pokladen jednotlivých států.

Skutečností je, že Unie potřebuje větší rozpočet a rozpočtovou politiku navrženou tak, aby podpořila hospodářské ozdravení. Národní výdaje by měly být přesunuty do evropského rozpočtu tam, kde je jasná efektivita nákladů, úspory z rozsahu a přidaná hodnota a kde selhání trhu vyžaduje silnější evropské politiky na její nápravu.

Musíme rozpočet zajistit prostřednictvím nezávislého a progresivnějšího a transparentnějšího systému.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, nenarážím samozřejmě na předchozího řečníka, ale chtěl bych vás požádat, abyste byl při přerušování řečníků, kteří přesáhnou řečnickou dobu, spravedlivý. Některé poslance dramaticky přerušíte a jiné necháte vymezenou dobu překračovat velmi dlouho. To je nepřijatelné.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, chci vysvětlit, že Irsko nemusí hlasovat znovu, protože to někdo řekl: Irové hlasují znovu proto, že se tak sami rozhodli, a učiní vlastní rozhodnutí. Z druhé, nynější hlasování je odlišné od toho minulého. Máme záruky, které Irům věci ujasňují, a máme také záruku, že si můžeme ponechat našeho komisaře.

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. - Pane Kelly, je mi líto, toto je nový postup, musíme ho ale správně uplatňovat. Vztahuje se pouze na otázky na předchozího řečníka, nikoliv na prohlášení. Omlouvám se, že vás přerušuji.

José Manuel Barroso, kandidát na předsedu Komise. - Pane předsedající, začnu otázkami jednotlivých politik a pak politikou, pokud budu mít čas.

Co se týče otázek pana Hughese, myslím, že je důležité vysvětlit záležitosti, které jsou velmi důležité pro vaši skupinu a pro mě i pro náš závazek vůči sociálně tržnímu hospodářství. Co se týče vysílání pracovníků, můj závazek k nařízení se hodlá zaměřit na řešení problému, který jste vyzdvihl, pane Hughesi. Zálležitosti kolem provádění a výkladu, které způsobily nejistotu, jsou problémem. Připomínám, že nařízení je přímo použitelné a bude vyžadovat méně času než celková revize směrnice. V každém případě, to jsem již řekl, pokud to bude nutné, můžeme se k revizi směrnice přistoupit.

Co se týče případu Laval, komisař Špidla, člen vaší socialistické rodiny, ve shodě se mnou důkladně hledal praktická řešení. Musíte si být vědom toho, že problémy, které jste přednesl, se nevyskytují ve všech členských státech. Různorodost pracovního práva v členských státech znamená, že se situace podobná případu Laval může objevit v některých členských státech, ne však v jiných. Ze všech poslanců byste právě vy měl vědět, že se členské státy, sociální partneři a odbory svého *acquis* v oblasti pracovního práva drží. Museli jsme vyhodnotit situaci, abychom se ujistili, že náprava nezpůsobí větší problém, než je ten, který má řešit. Pan Špidla provedl analýzu, a proto mohu nyní navrhnout řešení a snažit se v tomto Parlamentu o širokou shodu.

Pokud jde o veřejné služby, pan Hughes se ptal, proč Komise ještě nenavrhla rámcovou směrnici. Zdůraznil bych, že moje Komise odvedla velmi důležitou právní práci při vyjasnění použití předpisů pro poskytování státní podpory veřejným službám. To bylo před pěti lety důležité téma a pravdou je, že tato vysvětlení uklidnila vášně kolem letité diskuse o veřejných službách na vnitřním trhu. Neřekl jsem, že už neexistují žádné další problémy. Naopak je připouštím. Jsem odhodlán celkově vyhodnotit situaci, a bude-li to nutné, nebudu váhat jít ještě dále. Při diskusích s vaší skupinou jsem učinil upřímnou a čestnou nabídku a těším se, že na tomto budeme společně pracovat, a to i na odpovídajících právních nástrojích.

Teď k otázce rovnováhy z hlediska pohlaví. Jsem tomuto tématu oddán a má Komise má rekordní počet žen. Říkám vám upřímně, že s některými členskými státy probíhal tvrdý boj o to, aby vyslaly do Komise schopné ženy, protože ženy poslat nechtěly. Jak víte, iniciativa v tomto směru vychází od členských států. Mám v úmyslu se o to opět maximálně zasadit. Vzpomínám si, že první Delorova komise neměla žádné ženy a ta druhá měla jen jednu. Mezi členy mé Komise bylo najednou devět žen, což, jak si myslím, je velmi důležité. Jmenoval jsem úplně první ženu do funkce generální tajemnice – což je v Komisi nejdůležitější úřednická pozice – jsem tomuto tématu velmi oddán a potřebuji v tomto směru vaši podporu. Prosím ale znovu, abyste také pracovali se svými členskými státy, aby se k této rutině neuchylovaly, protože po 50 let nebyly některé členské státy schopné do Komise navrhnout ani jednu ženu.

Co se týče sociálních záležitostí, řekněme si to na rovinu. Pokud chcete napadat karikaturu pana Barrosa, poslužte si, ale dobře víte, že jsem často předkládal návrhy, které byly Radou odmítnuty – mimochodem i některými vládami z vaší skupiny. Budme upřímní. Na posledním zasedání Evropské rady jsem navrhl, aby se od států, které nemají tu možnost, nevyžadovalo spolufinancování Sociálního fondu, zejména pak od nových členských států, které mají problémy. Já ten návrh předložil. Různými vládami byl odmítnut, včetně některých, jejichž vedení nebo ministr financí je z vaší strany. Takže naprosto nesouhlasím. Není intelektuálně upřímné Komisi stále napadat. Míjíte cíl. Je to pro vás snazší, ale skutečnost je taková, že se velmi snažíme. Po tomto zasedání Rady jsem předložil návrh – jež nyní Rada posuzuje – pozastavit pravidla pro spolufinancování Sociálního fondu pro ty země, které mají problémy. Jsem oddaný sociální soudržnosti. Jak bych jí mohl nebýt oddaný, když pocházím ze země, jako je Portugalsko, které má z Evropské unie takový prospěch? Jsem oddaný sociální a hospodářské soudržnosti, a proto věřím, že karikatura, kterou se někteří snaží zobrazovat, poškozují Evropu. Souhlasím s tím, co dříve řekl pan Lambsdorff. Upřednostnil bych podporu hlavních proevropských politických skupin, ale některé se z toho vylučují. Je to vaše volba, ne moje.

Rád bych dosáhl co největší shody a nikoho nevyloučil. Budme upřímní: v dějinách evropské integrace to nebyla jen Evropská lidová strana, socialisté, liberálové, kdo k ní velmi přispěli. Od konzervativce, lorda Cockfielda, po komunistu jako Altiero Spinelli, po hnutí Zelených, k evropské integraci přispěli mnozí. Po volbách a při různorodosti názorů je důležité, abychom pro Evropu pracovali společně. Potřebujeme silnou Evropu, ale je tu rozpor. Na jedné straně říkáte, že potřebujete silnou Komisi, chcete, abych se postavil některým členským státům, které se chovají příliš národně, ale zároveň říkáte: „Nebudeme pro vás hlasovat. Hodláme váš vliv zmenšit. Před členskými státy vás hodláme oslabit“. Zde je tedy rozpor, řekněme si to upřímně. Pokud chcete silnou Komisi, která má všechna práva a iniciativu bránit evropské zájmy, poskytněte mi alespoň výhodu pochybností. Žijeme v obtížných dobách a já vám učinil upřímnou nabídku, čestnou a plně transparentní nabídku všem poslancům Parlamentu. Nemůžete říci, že říkám různé věci různým skupinám, protože všem vám předkládám ten samý program. Dnes jsem přidal nějaké doplňky a vyjasnění,

ale je to ten samý program. Samozřejmě je kompromisní, ale Evropa funguje jako kompromis. Evropa nemůže fungovat na základě fanatismu nebo dogmatismu.

Děkuji Evropské lidové straně za podporu, kterou mi poskytla. Jsem opravdu vděčný za vaši podporu, ale Evropská lidová strana byla první, která řekla, že toto nechťejí, protože jsou sami. Žádná strana sama o sobě nemá většinu, takže musíme v Evropě budovat konsensus. Budování konsensu v Evropě je nesmírně důležité. Samozřejmě si zachováváme názorové rozdíly a udržujeme politickou diskusi, ale usilujeme o silnější Evropu. Jsem tomuto oddaný. A vy? To je má otázka.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, pan Barroso neodpověděl na mou otázku týkající se zasahování Komise do demokratického procesu v Irsku ohledně Lisabonské smlouvy ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, pane Barroso, mám problém, což znamená, že zítra pro vás nehodlám hlasovat, ale vy víte o co jde, protože moje skupina to dobře vysvětlila. Jedná se o politickou záležitost. Nemáte projekt na environmentální a sociální transformaci Evropy. Jenže jsem přesvědčena, že to je to, co se musí dnes udělat.

Jak to ale pan Daul elegantně vyjádřil, volby vyhrála pravice, proto jste i vy napravo. Situace je jasná.

Ráda bych předsedu Komise respektovala, ale mám s tím problém: když vás vidím, nevyhnutelně myslím – a ujišťuji vás, že je to pravda – na vaši odpovědnost za tajné lety CIA.

Mezi lety 2002 a 2006 bylo do Guantánama přesunuto přes portugalský vzdušný prostor 728 osob. V letech 2002 a 2004 jste byl ministrem. Proto vám nejsem schopna věřit, pane Barroso, když pronášíte proslovy o Evropě, která je obráncem lidských práv. Co od vás očekávám – v co doufám, protože bych vás ráda v budoucnu jako předsedu Komise respektovala – nejsou vaše paměti za jakoukoliv dobu, ale to, že uznáte svou odpovědnost za tento závažný čin, který vrhá stín na evropské hodnoty.

Derk Jan Eppink (ECR). – Pane předsedající, existuje pořekadlo, že když nejste u stolu, jste na jídelním lístku. Příští desetiletí rozhodne, kde se bude nacházet Evropa. Současná vedoucí generace v západní Evropě prožívá dovolenou od dějin. Vyrostli jsme v míru. Vyrostli jsme v sociálním státě. Udělali jsme dluhy a předali je našim dětem. Ale dějiny nám klepou na dveře. V nadcházejících letech budeme mít stagnující hospodářství; čelíme narůstajícímu přistěhovalectví a živíme stárnoucí populaci.

Bohužel Evropa nemá kultura úspěchu. Evropským snem je co nejdříve odejít na penzi na Francouzskou riviéru. Pokud nebudeme inovovat a nerozvineme podnikatelskou kulturu, jak jste načrtl, Evropa bude na jídelním lístku.

Spoléhám na vaše vůdcovství. Mohu vám dát jednu radu: udržujte Evropu zaměřenou na její hlavní úkol. Pokud v tom selžete, selžete ve všem. Zůstaňte otevřený a nenavrhuje evropskou daň, protože to vyprovokuje rolnickou revoluci proti Evropě. Nikdy jsem neviděl demonstraci za evropskou daň. Je to prostě příliš vzdálený most a přiživíte jen hněv veřejnosti.

Počítám s vaším smyslem pro realitu a tím, že budete chtít dostat Evropu ke stolu, a ne na jídelní lístek, a přeji vám hodně štěstí do vašeho druhého funkčního období.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, víme, že pan Barroso představuje posunující se kompromis mezi těmi, kdo jsou v Evropě u moci. Také víme, že je nejnižším společným jmenovatelem mezi vládami členských států. Také víme, že pan Barroso může každému něco nabídnout: náznak maoismu pro levicové poslance, trochu konzervatismu pro členy křesťansko sociální strany, povrchní znalost neoliberalismu plus zelený a socialistický přístup.

Pan Barroso bude samozřejmě postaven jako kandidát bez opozice, bez alternativy. Z tohoto důvodu má nyní několik perných dnů a musí vyslechnout nepříjemné poznámky od sjednocené levice a od dalších kritiků.

Vyplatí se to ovšem, protože víme, že po těchto perných dnech bude pan Barroso pravděpodobně zase předsedou Komise a že opět dojde k nesnadnému kompromisu mezi velkými a mocnými skupinami v této sněmovně, ale také mezi vládami v Radě, a že pan Barroso, který ztělesnil chyby evropské integrace posledních pěti let, bude nejspíš v tomto pokračovat po dobu dalších pěti let. Když dojde na věc, máme všichni velmi malý vliv.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pane předsedající, dovolu mi začít tím, že řeknu, že podporujeme evropské úsilí pan předsedy Barrosa a jeho program, a říkám to jménem 28 polských poslanců Evropského parlamentu, možná i více.

V programu je ale jedna věc, která je zvláště blízká našim srdcím, a tou je energetická bezpečnost. Víte, předsedo Barroso, že tato sněmovna je s tímto tématem velmi spoutaná. Musíme se vrátit a přehodnotit jak pokrok, tak nedostatky v tomto procesu, a stanovit priority pro nadcházející měsíce a roky.

Současná situace není uspokojivá, ale poněkud šedivá, protože bez ohledu na všechna prohlášení a zřejmou dobrou vůli není pokrok dosažený co do energetické infrastruktury a krizových mechanismů ani zdaleka dostatečný. Přijatá opatření nenaplnují všechna očekávání a nejsou dostatečná.

Samozřejmě vítáme krátkodobá opatření stanovená Komisí a předsednictvím, ale očekáváme dlouhodobou vizi a odhodlání předsedy Komise, a pokud to bude nezbytné, i to, že předseda Komise bude čelit nebo napadat netečnost nebo egoismus členských států. Potřebujeme od vás silnou Komisi a silné vedení, protože potřebujeme, aby Komise jednala jménem celé Unie a v zájmu občanů Unie.

Dovolte mi zdůraznit, že také vedení by mělo být založeno na dohodě, kterou musíte vést a budovat v Parlamentu a Komisi, stejně jako v členských státech. Jak víte, tato myšlenka padla zde v Parlamentu před třemi lety, ale máme ještě před sebou dlouhou cestu a stále si ještě musíme počkat, než se tento sen uskuteční.

Doufám, předsedo Barroso, že do konce tohoto volebního období tento zázrak uskutečníte a že k tomu dostanete příležitost.

S tímto očekáváním vaši kandidaturu podporujeme a držíme vám palce pro vaše předsednictví.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pane předsedající, pane Barroso, ve svém úvodu jste řekl, že Evropa a svět utrpěl krizi hodnot. Proč nepoužíváte jednoduchý jazyk? Čím jsme utrpěli je, samozřejmě, krize radikálního tržního myšlení, kdy vy a vaše skupina patří mezi jeho přední obránce. Svým voličům jsem slíbila, že pro vás nebudu hlasovat – stejně jako další sociální demokraté – pokud nezaručíte, že směrnice o vysílání pracovníků bude pozměněna tak, aby posílila práva pracovníků.

Nyní slyším, jak se snažíte, aby váš projev vyzněl, jako byste požadavek splnil. Říkáte ale, že tento požadavek na změnu směrnice nebude naplněn pozměňovacím návrhem, ale prostřednictvím nového nařízení, o němž víme, že bude naprosto neadekvátní. Zároveň slyším, že malujete chybný obraz následků těchto pozměňovacích návrhů ke směrnici o vysílání pracovníků. Již se vás na to dříve ptali a pokaždé jste se odpovědi vyhnul. Znovu se vás zeptám: podniknete kroky k pozměnění směrnice o vysílání pracovníků tak, aby evropští pracovníci dostali napříč Evropskou unií rovný plat za stejnou práci namísto toho, abychom zažívali dumping v odměňování, kterým v současnosti v Evropě trpíme?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, Evropa je dnes kontinentem definovaný mírem a demokracií. Nebylo tomu tak před 70 lety, kdy byla Evropa ve válce. Nebylo tomu tak ani před 20 lety, kdy byla Evropa rozdělena na Východ a Západ.

Naše generace má odpovědnost za správu našeho kontinentu a zachování a posílení otevřené a demokratické Evropy. Pane Barroso, vy máte obzvláštní odpovědnost.

Evropa potřebuje jasné vedení a Evropskou unii, která je jak viditelná a zde pro Evropany v těžkých časech stejně jako v těch dobrých. Potřebujeme vedení, které naslouchá. Musíte v tomto ohledu udělat víc. Rád bych viděl více odhodlání, jaké jste prokázal dnes, rád bych viděl více José Manuela Barrosa, které jsme viděli dnes.

Zítřej dostanete podporu Liberální strany Švédska – strany Cecilie Malmströmové, ne proto, že bychom s vámi souhlasili ve všem, ale protože jsme přesvědčeni, že můžete udělat víc, než co jste nám doposud předvedl.

Zde je několik hlavních principů pokračování vaší práce.

Protekcionismus je ohavnost – dokonce i pro dřívějšího maoistu. Síla Evropské unie leží v jejích otevřených hranicích a svobodném obchodu.

Lidská práva se vztahují na každého, ať je kdekoli. V tomto směru musíte udělat víc.

Hospodářská krize volá po novém globálním pořádku, s vyrovnanými předpisy, které nám umožňují zabývat se klimatickou krizí. Osvobodte evropské zemědělce a dejte spotřebitelům a trhu šanci.

Evropská unie nepotřebuje další institucionální boje o moc. Před takovým osudem nás chraňte! Evropa již měla dost zkrachovaných existencí. Pane Barroso, doufejme, že zítra budete mít příležitost sestavit novou Komisi. Doufám, že pak zařídíte, aby byl v nové Komisi stejný počet žen i mužů.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane Barroso, jak víte, vůbec jste se nezmínil o svém stanovisku ohledně záležitostí, jako jsou ochrana biodiverzity nebo vaše závazky založené na Rozvojových cílech tisíciletí a strategii udržitelného rozvoje Evropské unie.

Zaměřím se na smysl slova flexikurita, které často používáte, když kombinujete flexibilitu a bezpečnost. Zdá se, že tento koncept skrývá vážná nebezpečí ve smyslu ochrany zaměstnanců. Například zaměstnání na částečný úvazek je v pořádku, pokud se jedná o zaměstnancovu volbu. Nucené zaměstnání, kdy zaměstnanec nemá žádnou volbu, ale třeba není schopen si najít práci, spíše připomíná částečnou nezaměstnanost.

Podobný problém je u nuceného zaměstnávání u povolání a s pracovní dobou, které mají negativní dopad na osobní život občanů a kvalitu jejich života. Pokud budete zvolen, jaké politické pokyny hodláte k těmto záležitostem vydat, v případech, které se vás týkají? Proč nezmiňujete konkrétní cíle pro ekologické profese a jiné takové iniciativy, a to ne abyste se stal „zeleným“, ale abyste třeba jen ukázal, která cesta je cestou z krize?

George Becali (NI). – (RO) Pane Barroso, četl jsem váš dokument, ale upřímně, budu zítra pro vás hlasovat, protože si myslím, že Evropa potřebuje praktikujícího křesťana, jako jste vy, s tímto typem vzdělání. Myslím, že se zítra stanete předsedou Komise, a vyzývám vás, pane Barroso, abyste požádal Boha, aby vám dal to, co dal Šalamounovi: moudrost k vedení Evropské komise. Proste Boha.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, italská delegace Evropské lidové strany vás, pane Barroso, s naším obvyklým respektem, přátelstvím a oddaností podpoří.

Vyzývám vás nicméně, abyste prokázal více odvahy, aby naše orgány byly schopné čelit závažným dobám, které právě zažíváme, a soustředit se nejen na legitimní obavy vlád, ale především na potřeby mladých generací a jejich přání založit domov, mít rodinu a děti: v podstatě, abyste měl odvahu bojovat za skutečnou Evropu podepřenou naším smyslem pro odpovědnost, a nikoliv naším politickým mixem. Proto vyzývám své kolegy, socialistické poslance, aby ukázali tu samou odvahu.

Samozřejmě, opětovné zvolení pana Barrosa může být nouzovým řešením krize konsensu, která se jasně ukázala na výsledcích voleb, ale hlasování pro kandidáta, i kdyby šlo o hlasování s podmínkami vůči kandidátovi na předsedu Komise, by vám všem poskytlo příležitost hrát svou úlohu v této obtížné době a vyslat jasný signál evropské veřejnosti, a sice že to, co nás spojuje, je silnější než to, co nás rozděluje, a že jen tímto způsobem, společně, si můžeme navzájem pomoci z propasti.

V krátkosti, nejedná se jen o „ano“ pro pana Barrosa, ale o „ano“ jasnému a jednoduchému receptu: Komise vytvořená s přispěním vás všech znamená, že bude Komise nezávislejší, výkonnější, silnější a jinými slovy, evropštější.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ráda bych hovořila na téma, které znepokojuje nejen mě, ale i mnoho lidí v Evropské unii. Naše hospodářství procházejí velmi těžkým obdobím, obdobím krize, jejíž dopady pociťují zejména tzv. obyčejní lidé. Tito lidé se bojí o svou práci, bojí se o svou existenci, o své děti a právě to vytváří jakousi živnou půdu, tento strach a obavy, pro nárůst krajně pravicového extremismu v Evropské unii i v členských státech.

V minulosti schovávali krajně pravicoví extrémisti svoje tváře za různými maskami a kuklami. Dnes však pochodují po náměstích a veřejně vystupují před médii. Nejen to, tito lidé, kteří okolo sebe šíří nenávist vůči Romům, vůči Židům, přistěhovalcům, homosexuálům, zakládají politické strany a bohužel právě v tomto komplikovaném období úspěšně kandidují do národních parlamentů, ale i do Evropského parlamentu.

Nakonec, nebylo to tak dávno, co jsme byli svědky i zde, na půdě tohoto demokratického orgánu, zde v Evropském parlamentu, příchodu, resp. pochodu některých poslanců v uniformách připomínajících fašistické období druhé světové války.

Chci se vás proto zeptat, vážený pane předsedo, jakým způsobem chcete v budoucnosti ze svého postu a Komise, jakožto orgánu, proti takovému znevažování půdy Evropského parlamentu, ale zejména vůči konkrétnímu boji proti extremismu, přijímat opatření.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Pane předsedající, pan Barroso poznamenal, že žijeme ve výjimečné době – pravda – ale výjimečné doby vyžadují výjimečné vedení. Jste takovým vůdcem, pane Barroso? Nepodporovala jsem vás v roce 2004 a bohužel jste za pět let neudělal dost, abyste mě přesvědčil.

Většina mé skupiny je ale ochotna vám poskytnout výsadu pochybnosti, necháme nicméně naše konečné rozhodnutí do chvíle, kdy uvidíme celý balík oblastí působnosti komisařů a všechny podrobnosti vašeho politického programu, protože nezapomeňte, a já doufám, že v tom tu ironii slyšíte, že předseda Evropské komise je politik, nikoliv státní úředník s jistotou zaměstnání.

Bez ohledu na výsledky hlasování tento proces posílil evropskou parlamentní demokracii, protože navzdory tomu, čeho se někteří v této sněmovně obávají, povinnost kandidáta vést svou kampaň pozici předsedy Komise neoslabila, ale posílila. Protože jak to vidím já, mandát poskytnutý Evropským parlamentem politickému programu představuje solidnější základ než jmenování na základě zákulisních jednání mezi národními vládami.

Také shodou okolností věřím, na rozdíl od vás, pokud jsem poslouchala pozorně, že vznik skutečné opozice v této sněmovně je velmi vítaným a zdravým znamením toho, že evropská parlamentní demokracie je životaschopná a vyzrálá.

Takže pane Barroso, míč je na vaší straně. Vyrovnáte se s výzvou? Protože ještě jste mě nepřesvědčil. Ale to zdaleka není tak důležité, pane Barroso, jako přesvědčit evropské občany v příštích pěti letech.

(Potlesk)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající. Pane Barroso, když vypukla úvěrová krize, neudělal jste nic. Bylo to francouzské předsednictví, které našlo cestu k nouzovému východu. Otěže jste nepřevzal: ne s vaším plánem na obnovu evropského hospodářství – nedokázal jste, aby byla státní pomoc automobilovému průmyslu podmíněná přísnými ekologickými podmínkami – ani s vaším návrhem na lepší finanční dohled: hned na začátku jste kapituloval v tváři opozici z londýnské City. Evropská unie držela otěže v globálním přístupu ke klimatické krizi, ale vy je rychle odhazujete.

Vyhrožujete tím, že odkoupíme většinu svého snížení CO₂ od rozvojových zemí místo toho, abychom sami produkovali méně emisí. Můžete z toho vinit národní vlády, ale nikoliv za otřesně ubohý návrh z minulého týdne zaměřený na pomoc v boji s klimatickými změnami rozvojovým zemím: 2 miliardy EUR. To je nic v porovnání s 30 – 35 miliardami EUR, které by Evropa měla poskytnout. Tím vážně ohrožujete šance Kodaně na úspěch. Je zde také úvěrová krize, hospodářská krize, klimatická krize – tři zkoušky skutečného vůdcovství. Pane Barroso, třikrát jste propadl.

Diane Dodds (NI). – Paní předsedající, jako nová poslankyně této sněmovny jsem naslouchala mnoha řečníkům, kteří se soustředili na historii pana Barrosa v jeho dosavadní funkci a vyslovili mnoho obav. S mnohým souhlasím.

Naše cesty, pane Barroso, se v otázce Lisabonské smlouvy zcela rozcházejí. Projevil jste ale velký zájem o můj volební obvod v Severním Irsku. Za tuto oddanost vám děkuji. Ceníme si podpory a úzkých pracovních vztahů s úředníky Komise na všech úrovních směrem k Severnímu Irsku. Těším se, že bude tento vztah pokračovat a že z ní bude mít můj volební obvod prospěch.

Naši minulost znáte: vliv násilí na investice a potřeba nových silnic a železničních spojení. Znáte obrovský potenciál pro hospodářství prostřednictvím rozvoje turismu. Abychom pomohli našemu hospodářskému rozvoji, vyzývám Komisi, aby zjistila, jaké zdroje budou k dispozici na nápravu let poznamenaných nízkými investicemi.

Jak již mnozí v této sněmovně dnes řekli, to, co se počítá, jsou činy a výkon.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Paní předsedající, pane předsedo Komise, chtěl bych udělat předběžnou poznámku.

Nemůžeme mít tu samou rozpravu po volbách jako před volbami, a to z úcty k volbám a k evropským občanům. V tomto směru bychom neměli dělat věci jinak než v národních parlamentech.

Pokud je jmenování evropských komisařů výsledkem většiny v každé zemi, naší hlavní starostí by mělo být, aby předseda Komise byl věrný tomu, co volil evropský lid v evropských volbách, z toho plyne důležitost a správnost toho, že se pan Barroso stane předsedou Komise. Jedná se o přísně demokratický princip.

Pan Barroso zmínil dva body, o nichž nemám žádné pochyby a nemám důvod je nepodpořit. Prvním je rozsah diagnózy současné situace, kterou uvedl ve své řeči a poznámkách. Neprožíváme jen hospodářskou a finanční krizi, ale také krizi hodnot. Je to poprvé, co jsem v této sněmovně slyšel jakékoli potvrzení těchto charakteristik. Nezažíváme jen krizi, ale také měnící se svět. Proto musí být víc než kdykoliv předtím kladen důraz na pozitivní jednání ze strany jednotlivců a na měnící se přístup ke státu a trhům, protože zřejmě v mnoha zemích EU žijeme nad poměry.

Dalším bodem, který také podporuji, jsou evropské ambice pana Barrosa. Evropa musí volit, stanovit priority a organizovat a krize a Lisabonská smlouva jsou dvě hlavní témata, na která se musí předseda Komise zejména soustředit. Řešení krize vyžaduje odhodlanou Komisi a také Parlament, jenž je schopen se zabývat vážnými okolnostmi, které prožíváme.

Krize ještě není u konce a její terén je ještě nerozpoznatelný. Nutí nás také zabývat se sociálními nerovnostmi v Evropské unii. Potřebujeme proto politické ambice, kterou jste dnes odpoledne, pane Barroso, ukázal.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Paní předsedající, pane kandidáte na předsedu, poté, co jsem vás pozorně poslouchal, bych rád podtrhl několik bodů, na nichž se mnozí z nás s vámi shodnou.

Zaprvé je zřejmé, že stojíme tvář v tvář krizi, nicméně mnozí z nás věří, že v posledních letech Evropa nebyla schopna rozvinout očekávání a naděje, které mohou pesimismus překonat.

Zadruhé je jasné, že potřebujeme Evropskou unii, silné orgány a Komisi, která ví, kam směřuje. Mnoho z nás si ale myslí, že nemůžete být kandidátem na znovuzvolení do té samé Komise, ale spíše do nové Komise tak, aby byla zahájena nová éra, v níž jsme konfrontováni s početnějšími a většími výzvami.

Potřebujeme Evropu, která je schopna regulovat trhy a zaručovat práva, zejména sociální práva. Potřebujeme ale také Evropu, která je schopna poskytnout přidanou hodnotu k nápravě globálních chyb a nespravedlností.

Poslouchal jsem návrh, aby byl do Komise přidán komisař pro přistěhovalce, jenž má vazbu na bezpečnostní otázky. Zdůraznil bych, že přistěhovalci nemá dopad jen nebo hlavně na naši bezpečnost, ale na naše hodnoty nebo naši kapacitu napravit nerovnosti na jejich počátku.

V důsledku toho zítřejší hlasování nebude znamenat konec procesu, ale spíše první krok nebo výchozí bod v obrovském úkolu, kterého se nová Komise musí ujmout, aby ze vzdoru k těm, kdo chtějí ochromení nebo ústup Evropské unie, mohla dát nový impuls pro mnohem lepší Evropu, než tu, kterou jsme v uplynulých letech znali. Tato nová Komise musí být schopna se prosadit vůči eurofóbům a euroskeptikům; musí být schopná bránit svou nezávislost jako evropský hnací stroj proti Radě; a musí být schopná nejen spolupráce, ale také průběžně reagovat na tento Parlament.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane Barroso, pro projev naší důvěry a zítřejšího jasného hlasování existuje několik důvodů, je zde několik prvků.

Prvním prvkem je demokratická zásadovost: vzhledem k volbě 27 hlav států nebo předsedů vlád, kteří vás vybrali jednomyslně; s ohledem na to, co jsme řekli v průběhu volební kampaně – což nebylo tak dávno – a s ohledem na hlasování občanů. Nehodláme se omlouvat za to, že jsme vyhráli volby, i když jsme si vědomi – velmi dobře vědomi, řekl bych našim kolegům poslancům – že vás budeme muset obklopit více nápady, než jen těmi od Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Pak je zde demokratická zásadovost vzhledem k výkonu, který jste několik týdnů předváděl při náročném, upřímném a pokorném dialogu s Parlamentem, a my jsme zde, abychom to dosvědčili.

Existuje druhý důvod, kterým je přesvědčení: velmi silné přesvědčení, že nebudou v Evropě existovat silné politiky, pokud budou orgány slabé. Potřebujeme silné orgány. Proto doufáme, že bude Lisabonská smlouva ratifikována. Je to montážní krabice, díky níž budou evropské orgány fungovat. Potřebujeme silnou Komisi, která je schopná co nejrychleji čelit krizi.

Třetím důvodem je smlouva o důvěře, kterou jsme s vámi podepsali. Tváří v tvář nejvážnější a nehlubší hospodářské, finanční, potravinové – nezapomeňme na miliardu hladovějících lidí ve světě – a ekologické krizi potřebujeme Komisi, která je schopná ukázat svého bojovného ducha. Musíme se spolu s vámi z krize poučit, co do vládnutí, regulace, inovací a nových politik – mám na mysli myšlenku evropských spořitelů

na podporu malých a středních podniků ve strategických odvětvích – a co se týče nejhlubší krize, krize životního prostředí, zavést nový model hospodářského a sociálního růstu, zeleného růstu, jak jste sám řekl.

Proto, pane Barroso, budeme zítra připraveni s vámi smlouvu o důvěře podepsat.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, váš dnešní projev, pane Barroso, náš názor nezměnil. Náš názor zůstává silně záporný. V průběhu let vašeho předsednictví se Komise prokázala jako neschopná a postrádající autonomii. To byl případ finanční krize a totéž se týká imigrační politiky: zabezpečení základních práv a dodržení práva Společenství musí představovat dvě strany stejné politiky.

Zde ve sněmovně jste řekl, že máte v úmyslu jmenovat komisaře pro spravedlnost a práva a komisaře pro vnitřní záležitosti a přistěhovalectví. Nedělejte to, pane Barroso: přistěhovalectví a práva musejí zůstat pohromadě, aby nepodporovaly xenofóbní politiky. Zde v Parlamentu máte většinu, pravokřídrou většinu, a je zřejmé, že se s touto většinou nedokážeme identifikovat. Chápu potíže skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, ale pane Verhofstadte, neříkejte nám, že soudržný přístup, k němuž jste vyzýval, abychom vyšli z krize, pozůstává z rychlosti, jakou bude Barrosova Komise sestavena.

Je zřejmé, že se nemůžeme identifikovat s touto většinou. Naše stanoviska nemohou být usmířena s těmi, která nebojují s rozhodností za úplnou a opravdovou svobodu přístupu k informacím, s těmi, která nebojují za zabezpečení práv a s těmi, která vnímají Parlament jako pouhé fórum představitelů národních vlád.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, předsedo Komise, růst energetické bezpečnosti je ve vašem programu důležitým bodem. Úspěch vyjednávání s Tureckem, které vedlo k podepsání dohody o projektu Nabucco, zdůrazňuje, že je Evropská unie schopna zastupovat členské státy na mezinárodní scéně, a k tomuto úspěchu bych vám chtěl blahopřát. Doufám, že při použití těch samých metod bude dosaženo podobného úspěchu při zajišťování požadovaného objemu plynu v době, kdy budou v této oblasti země, které chtějí tomuto projektu zpřístupnit své zdroje. Budoucí Komise musí pro všechny členské státy vytvořit vnitřní trh s energiemi, efektivní soutěž a vysokou úroveň bezpečnosti dodávek.

V tomto ohledu bude hrát důležitou úlohu Agentura pro spolupráci energetických regulátorů. Rumunsko požádalo o možnost hostit ředitelství této agentury a já doufám, že získáme nezbytnou podporu. Energetická bezpečnost také závisí na sousedech EU. Musíme podporovat sousedící země, které se hlásí k evropským hodnotám a aspirují na to, stát se součástí evropské rodiny.

Chci také obrátit vaši pozornost ke stále křehké politické situaci a obtížné hospodářské situaci v Moldavské republice. Je naléhavě nutné poskytnout podporu novým politickým orgánům v Kišiněvu, aby se jim z této obtížné situace pomohlo.

Nakonec pevně věřím, že zítřejší volba bude demonstrovat stabilitu evropských orgánů a pozitivně přispěje k výsledku referenda v Irsku.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane Barroso, mohla bych to říci rovnou: francouzské socialisty jste v průběhu pěti let nepřesvědčil a nepodaří se vám nás přesvědčit ani teď s projektem, v němž nešetříte slovy ani obecným obsahem.

Jak nám můžete říci „hlasujte pro mě, pokud chcete Evropu, která je jednotná ve své rozmanitosti“, když přesně z toho důvodu doporučujeme počkat na výsledek irského hlasování, abychom pak hlasovali o vaší kandidatuře?

Vyzbrojen podporou členských států jste dal přednost zajištění si jmenování předem a s menšími riziky co do počtu potřebných hlasů. Myslel jste si, že předstoupení před Parlament bude jen pouhou formalitou: není tomu tak a je to jen začátek, protože vaše reakce nesplňuje očekávání občanů, kteří v krizi trpí a kteří ukázali svůj hněv vůči našim orgánům nízkou účastí.

Říkáte, že vás krize změnila a vystupujete jako velký navigátor sjednocené Evropy, ale nebyl jste schopen vést členské státy směrem ke skutečnému evropskému plánu obnovy, a stále čekáme na konkrétní a závazná opatření, která jsou potřebná pro finanční regulaci.

Tvrdíte, že jste nám poskytl záruky ohledně sociální agendy, ale všechno, co obhajujete, je nové nařízení, nikoliv revize směrnice o vysílání pracovníků. Navíc jste nepřijal pevný a především jasný závazek týkající se směrnice chránící veřejné služby.

Ukazujete přezíravost vůči tomu, jaké události si poslanci Evropského parlamentu pamatují. Nezapomněli jsme, že v posledních pěti letech nebyly nikdy sociální otázky v centru navržených řešení a teprve nyní souhlasíte se studií sociálního dopadu ke každému evropskému právnímu předpisu.

V době bezprecedentní krize, která ničí statisíce pracovních míst, musí být vykonáno vše pro zajištění toho, že počet evropských nezaměstnaných nebo pracujících chudých nedosáhne do roku 2010 počtu 25 milionů osob. Za tímto účelem musíme přijmout průmyslovou politiku.

Občané musejí mít příklad solidarity, aby bylo možné s krizí bojovat. Ani ve vašich slovech ani ve vámi deklarované ambici pro Evropu nenajdou dnes tento podnět.

Pokračovat tak, jako předtím, je katastrofa, řekl filosof Walter Benjamin. K tomu, abyste získal socialisty a sociální demokraty, máte před sebou stále ještě dlouhou cestu. Kvůli politické důslednosti a z úcty k našim voličům pro vás hlasovat nebudeme.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Paní předsedající. Pane Barroso, poslanci nizozemské delegace ve Skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) budou pro vás zítra s přesvědčením hlasovat. Není to jen proto, že jsme přesvědčeni o vašich kvalitách, ale také proto, že máme naspěch. Podle našeho názoru byly poslední dva měsíce ztracenou příležitostí k řešení hospodářské krize – a my, Nizozemci, pospícháme. Samozřejmě chceme ve vašem programu více sociálně tržního hospodářství – co se nás týče, v tomto směru byla poslední Komise až příliš liberální. Doufáme, že budete i nadále bojovat proti nadměrné regulaci a že z Kodaně uděláte úspěch, ale snižte počet vytvořených evropských agentur.

Další záležitost se týká evropských občanů. Dnes odpoledne toto slovo padlo dvakrát nebo třikrát. To nestačí. Evropské volby nám ukázaly, že musíme tvrdě pracovat, abychom pro Evropu získali běžné lidi. Zaměstnanci firmy Opel, kteří musí být propouštěni pro nadbytečnost, si musejí okamžitě pod Evropou představit zdroj naděje, zdroj práce.

Konečně v průběhu posledních šesti týdnů jste mě zaujal jako muž s vášní a nadšením. Před výzvami jen vzkvátáte. Žádám vás, abyste toto zachoval i v příštích pěti letech: chtěl bych to vidět každý týden.

Glenis Willmott (S&D). – Paní předsedající, skutečně žijeme ve výjimečné době, ale reakce pana Barrosa na hospodářskou krizi postrádá sílu a vliv a jeho slib sociální Evropy nebyl dodržen. Pane Barroso, vaše hlavní směry politiky poskytují jen malé osvětlení vašich plánů a používají hodně ze staré rétoriky použité před pěti lety. Samozřejmě že potřebujeme silný a pulsující vnitřní trh, který přináší pracovní místa a prosperitu, ale musí to jít ruku v ruce s lepšími sociálními právy pro zaměstnance a občany v Evropě, ne na jejich úkor.

Bez ohledu na silný tlak této sněmovny na nápravu nerovnováhy a na výzvy k revizi směrnice o vysílání pracovníků, k analýzám sociálních dopadů a k ambicióznějšímu balíčku hospodářské obnovy, stále čekáme. Předtím jste narážel na členství v odborech a na právo na stávku jako na svaté. Napříč Velkou Británií se opět odbory domlouvají na stávce v reakci na problémy spojené se směrnicí o vysílání pracovníků, na obavy ze snižování mezd a podkopání kolektivních dohod.

Vaše odpověď na mou otázku týkající se tohoto tématu zněla jako vřelá slova, ale přiznal jste, že směrnice se mívá účinkem. Problémy leží v provádění a ve výkladu ze strany Evropského soudního dvora (ESD). Slíbil jste nápravu skrze nový právní nástroj, ale rozhodnutí ESD ukázalo, že potřebujeme směrnici posílit, aby se skončilo se snižováním mezd.

V době finanční krize potřebujeme jasná právní pravidla a pane Barroso, potřebujeme tu samou mzdu za tu samou práci na stejném místě, a to bez ohledu na pohlaví. Jaké záruky nám poskytnete, že se tak stane?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Paní předsedající, předsedo Komise, úřadující předsedkyně Rady, dámy a pánové, toto je náročná doba, doba přechodu, doba změn – ale také zajímavá doba. Z hlediska institucí přecházíme od Nice k Lisabonu. Doufám, že dorazíme nezraněni: finančně, hospodářsky, ekologicky, demograficky, dokonce i co do energetiky, migrace a bezpečnosti, a nesmíme zapomenout na globalizaci, potravinový problém, boj za zachování našeho sociálního modelu – ve všech těchto oblastech se nacházíme v bolestech změny. Zda se bude jednat o nebezpečí nebo příležitost, záleží ve velké míře na nás.

V tomto směru je jedna věc jistá: pouze pokud použijeme evropský přístup k výzvám, pouze pokud je budeme řešit solidním, dobře nasměřovaným evropským programem – jež máte, pane kandidáte na předsedu Komise – a pokud máme silné orgány, s nimiž lze pracovat, můžeme sami pomoci formovat budoucnost a dále rozvíjet naše sociálně a ekologicky přizpůsobené tržní hospodářství. Nemáme času nazbyt – „máme

naspěch“, jak můj soused zrovna uvedl – a také z tohoto důvodu musíme tlačit na novou Komisi. V současnosti, dámy a pánové, máme jediného kandidáta na předsedu, pouze jednoho.

Musíme dát José Manuelu Barrosovi naši důvěru. Každého, kdo nesouhlasí, bych požádala, aby se ujistili, zda dokážou rozeznat přátele od nepřátel – konec konců, čeho oddalováním a nesouhlasným hlasováním dosáhnete? Pokud nechcete pana Barrosa, koho chcete? Kdo byl vaším kandidátem, kdo je vaším kandidátem, ptám se Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance a Skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Pokud s vašimi plány uspějete, jste si jisti, že získáte to, co považujete za lepšího kandidáta, lepšího předsedu Komise?

Pane kandidáte na předsedu Komise, máte mou důvěru a budete mít můj hlas a také hlas mých kolegů ze skupiny. Přeji vám úspěch i při sestavování nové Komise: musíte pro to získat prostor, abyste s to posunul kupředu.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Předsedo Barroso, Lisabonská smlouva bude ratifikována a vstoupí v platnost během několika měsíců. V to doufám. Z vašeho programu a dnešního proslovu je ale jasné, že chcete posílit pravomoci Evropského parlamentu rovnou. Souhlasím, protože se již nemůžeme vrátit do dob, kdy byla budoucnost Evropy domlouvána mezi Radou a Komisí, zatímco Evropský parlament měl úlohu pouhého diváka.

Věřím, pane Barroso, že váš příští mandát bude rozhodující pro upevnění této nové institucionální rovnováhy mezi Komisí, Radou a Parlamentem. Naše podpora proto není bílým šekem, ale investicí.

Naše demokratická tradice, ochrana lidských práv a inovace ve výrobě čistších forem energie a lepší environmentální politiky jsou zřetelnými evropskými charakteristikami, ale v ničem nevybočujeme z okolního světa tolik, jako v našich sociálních politikách. Musím proto vyjádřit naši naději, že Komise, jíž budete předsedat, tím jsem si jista, přijme odpovědnost za ochranu, upevnění a zlepšení evropského sociálního modelu a za podporu rovnosti pohlaví.

Než skončím, ještě bych ráda zdůraznila, že jsem zaregistrovala, co jste dnes řekl o svých závazcích do budoucna. S hlasem portugalských socialistů můžete počítat. Můžete ale také počítat se vztahem, který bude v průběhu vašeho příštího volebního období jistě loajální, ale i velmi náročný.

Přeji vám hodně štěstí a úspěchu ve vaší práci.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Paní předsedající, předsedo Komise, úřadující předsedkyně Rady, dámy a pánové, o čem je zítřejší hlasování? Je o tom dělat to, co mnoho lidí v této sněmovně nemůže dělat a co jiní dělat nechťejí. Je to ve skutečnosti o převzetí odpovědnosti za Evropu. Chtěl bych zdůraznit jeden bod. Pane Barroso, jsem vám velmi vděčný, že jste to opět ve své řeči zmínil. Je to o odpovědnosti za schopnost Evropy jednat v těžkých dobách, aby bylo možné překonat všechny problémy, které byly předmětem oprávněné kritiky ze strany občanů i tohoto Parlamentu. Věřím, že dnešní rozprava pomohla objasnit otázku, na koho Evropa může a nemůže v budoucnu spoléhat co se týče přijetí politické odpovědnosti v nadcházejících letech.

Chtěl bych ale pane Barroso zdůraznit, že v programu existuje celá řada témat, jimiž je zapotřebí se zabývat a v této oblasti máte velký díl odpovědnosti, protože máte monopol na odstartování iniciativ na evropské úrovni.

Rád bych se zaměřil na jedno téma, o němž si myslím, že nebylo v rozpravě dostatečně podrobně pokryto, a tím je zemědělská politika. V této oblasti čelíme řadě nových výzev. Nestačí jen zmínit skutečnost, že ministři zemědělství loni na podzim došli k rezoluci. Nestačí, že jsme začali s programem komplexní zemědělské reformy, protože když se změní základní podmínky, musíte samozřejmě převzít odpovídající iniciativu a zemědělcům v Evropské unii pomoci. Žádám, abyste se sešel s komisařkou pro zemědělství a upozornil ji, že její model při vyvádění tohoto důležitého sektoru z krize nebude úspěšný.

Jsme připraveni, a hovořím zde jménem svých kolegů, převzít odpovědnost za Evropu v zájmu Evropské unie a lidu Evropy.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane Barroso, v únoru 2008, šest měsíců před globální finanční krizí, maďarský předseda vlády navrhl zřízení evropské instituce pro dohled a monitorování globálních finančních trendů. Bohužel se Rada a Komise rozhodly tuto instituci zřídit až po propuknutí globální krize.

Pane Barroso, v jaké fázi jsou přípravy na zřízení této instituce? Kdy instituce začne pracovat?

Má druhá otázka zní: v průběhu několika posledních let neměla Komise v boji s převahou velkých obchodních řetězců žádný úspěch a neochránila ani zemědělce ani spotřebitele. Můžeme od Komise očekávat konkrétní a efektivní opatření?

Má třetí otázka je: napříč Evropou je v hluboké krizi mlékárenské odvětví, a to s velmi vážnými sociálními a politickými následky. Máte v úmyslu pozměnit, revidovat neoliberalní politiku, kterou do současnosti sledovala Komise a která zcela selhala?

Má čtvrtá otázka zní: máte jako kandidát na předsedu, v úmyslu zavést smírčí mechanismus? Chcete znovu potvrdit váš úmysl pověřit nového komisaře pro základní práva odpovědností za historické národní menšiny, menšiny přistěhovalců a Romy?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Paní předsedající, pane Barroso, finanční a ekonomické výzvy byly rozsáhle diskutovány. Dnes bych se ale rád soustředil na práva občanů a na Evropy těchto občanů. Hovoříme o evropském občanství, občanských právech, svobodě pohybu, boji proti kriminalitě, posilování bezpečnosti, boji proti terorismu a o společné imigrační politice. To všechno má vliv na evropské občany, stejně jako hospodářské a finanční problémy. Jsou zde ale i jiné výzvy, které mají dopad na naše občany v jejich každodenním životě a které si proto zasluhují, abychom se jimi zabývali.

Máme plán, plán na vytvoření evropského prostoru založeného na spravedlnosti, svobodě a bezpečnosti. Máme program z Tampere, Haagský program a nyní i Stockholmský program. Jsem přesvědčen, že musíme do této oblasti investovat obnovenou energii. Stockholmský program otevře nové příležitosti. Navíc je zde Lisabonská smlouva, která propůjčí nové a důležité pravomoci a zároveň poskytne v této oblasti významnější úlohu tomuto Parlamentu. Dnes večer jste nám řekl, předsedo Barroso, že již nebude jen jeden, ale dva komisaři odpovědní za tuto oblast. Bylo nám řečeno, že bude ustaven komisař odpovědný za vnitřní záležitosti a přistěhovalectví a další komisař, který bude mít na starosti oblast spravedlnosti, lidských práv a občanských svobod. Uzavřeme partnerství; úzké partnerství mezi Komisí a Parlamentem pro Evropu, která bude skutečně Evropou pro naše občany, Evropou, která brání naše občanská práva; která chrání naše občanské svobody, hlídá bezpečnost našich občanů.

Ano, věřím, že společně můžeme pracovat na budování Evropy pro naše občany a přeji vám hodně štěstí při zítřejší volbě.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Souhlasil bych s poznámkami mnoha svých kolegů, kteří již hovořili, ale dovolu mi, abych vám také položil následující otázky, pane Barroso: Provedl jste inventuru vašeho posledního funkčního období? Jste spokojen s tím, čeho jste za posledních pět let dosáhl? Umím si představit, že jste a že to je ten důvod, proč znovu kandidujete na post předsedy Komise. Zajímalo by mě ale, zda jste spokojen s tím, jak jste byl doposud efektivní co do zabránění finanční, hospodářské a sociální krizi? Můžete být s klidným svědomím svědkem závrtného zvyšování nezaměstnanosti, která v současnosti v Evropské unii dosáhla milionů osob, a nestydatých odměn, které jsou opět vypláceny finančním sektorem těm, kteří nás nejen uvrhli do nejhorší představitelné krize, ale také nás ohrozili chudobou?

Můžete nám dnes říci, zda máte v úmyslu v druhém funkčním období dělat věci jinak? Uvidíme i nadále totéž, nebo něco nového? Je něco, na co bychom se měli těšit? Co si myslíte, že musíte změnit na tom, jak přistupujete ke své práci?

Dovolte mi položit vám ještě jednu otázku: je to otázka, které se snažíte ve svých hlavních směrech politik všemožně vyhnout. Je zřejmé, že chcete vést Komisi Evropské unie, která čítá 500 milionů lidí. Kde jsou ambice a hnací síla našeho velkého společenství, když jde o to otevřít dveře těm spoluevropanům, kteří se chtějí připojit? Jaké další úsilí vaše Komise vyvine na urychlení tohoto procesu? Nabídnete hmatatelnou pomoc, to jest odbornost a materiální zdroje ústřední vládě Bosny a Hercegoviny, abyste jí pomohli dosáhnout kritérií potřebných k tomu, aby její občané mohli volně cestovat v rámci Evropské unie?

Gunnar Hökmark (PPE). – Paní předsedající, zítra pan Barroso získá naši podporu, nejen proto, že jste nominován 27 členskými státy, pane Barroso, a nejen proto, že potřebujeme začít pracovat, ale také proto, že jste představil široký politický program, který se zabývá hlavními výzvami naší doby. Samozřejmě na to všichni máme rozdílné názory.

Vyzveme vás a vaši Komisi k iniciativám na základě většiny tohoto Parlamentu, nikoliv tím, že bychom se snažili vnucovat menšinová stanoviska, a budeme diskutovat a zkoumat vaše návrhy a přijímat rozhodnutí na základě většiny tohoto Parlamentu. Tak funguje demokracie a tak pracujeme my. Máme důvěru nejen ve vás, ale také v tento Parlament. Dovolte mi jen říci, že hlasovat zítra "ne", aniž byste měli alternativu, znamená,

že alternativu nemáte. Vyzýváme k jednání a zároveň jsou zde ti, kdo vyzývají k zastavení jednání. A musím říci, že jen s několika málo týdny do konání kodaňského summitu není odpovědné jednat tak, že nebudeme mít ustanovené vedení Komise. V době, kdy se potřebujeme zabývat všemi opatřeními a legislativou zaměřenou na finanční trhy, alternativa vyslovení „ne“ nové Komisi není zodpovědná. A jednat takovým způsobem, že nemůžeme zahájit politický proces hospodářské obnovy, kdy jsou po celé Evropě ohrožena pracovní místa, není zodpovědné.

Paní předsedající, zítřejší hlasování je z velké části hlasováním o postavení Evropského parlamentu. My jako poslanci říkáme, že chceme, aby Evropa měla vedoucí postavení ve světě, ale nikdy nemůžeme mít vedoucí postavení ve světě, pokud nejsme schopni zajistit vedení Evropské unie. Dáme vám naši podporu a budeme zkoumat návrhy a budeme s vámi diskutovat, protože máme důvěru v demokracii a většinu, kterou máme v tomto Parlamentu. Hodně štěstí zítra.

(Potlesk)

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pane Barroso, když sleduji tuto diskusi, jsem ještě více přesvědčena, že mám pravdu, když podporuji návrh předložený Skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) na podporu vaší kandidatury, a jako předsedkyně Petičního výboru bych vám ráda nabídla svůj skromný příspěvek: Pane Barroso, podporuji vaše cíle a priority, které jste vytyčil, ale dovoluji mi navrhnout dvě širší oblasti týkající se zejména vyjití z hospodářské a finanční krize.

Věřím stejně jako vy, že je tato krize také a především krizí našich hodnot, základních hodnot naší společnosti. V příštích pěti letech se bude muset Evropská komise zabývat významnými výzvami. Geopolitický rámec prošel radikální změnou. Rozvíjející se země, rozvíjející se hospodářství jako Indie, Brazílie a Afrika nyní hrají významnou úlohu v reálné ekonomice. Na jedné straně nám to poskytuje nové příležitosti k růstu, ale na druhé straně nás to vystavuje rizikům tržní nadvlády, která v dlouhodobém horizontu může vytvářet vyšší úroveň chudoby.

V tomto ohledu je úloha Evropy, její civilizace a její moudrosti zásadní pro to, aby byl pěstěn obecně rozšířený, vyrovnaný růst a podpořeno dosažení občanských práv. Představuje skutečnou integraci různých kořenů a kultur. Narážím na naše kořeny, naše křesťanské kořeny, což by mohl být nástroj, s nímž můžeme řešit hodnotové hledisko této nesmírně závažné krize, ale pouze pokud je použijeme jako vodítko při podpoře rozvoje a integrace práv a povinností každého.

Na úrovni financí, pane Barroso, musíme vyhodnotit potřebu reformy měnové a finanční politiky, abychom ztlumili zápas mezi naší měnou, eurem, a starou hegemonií dolaru, a zároveň ztlumili boj s rozvíjejícími se měnami Číny a Indie tak, abychom získali přísnější regulaci finančních trhů spolu se zákazem spekulací v energetických komoditách a především potravinových komoditách, jejichž ceny mohou mnoho hospodářství vyhladovět; abychom vrátili financím zpět jejich hlavní úlohu, to je aby sloužily výrobě; a abychom nahradili nebo podpořili tradiční hospodářské příspěvky do oslabených evropských regionů daňovými pobídkami.

Co se týče Evropy občanů, již navrhuje vybudovat zintenzivněním dialogu a šířením informací, jako předsedkyně Petičního výboru se cítím být do tohoto osobně zapojena. Proto by měl být tento výbor vyzván tehdy, když Parlament bude navazovat na usnesení přijaté v předchozím volebním období.

Petiční výbor je prvním kontaktním místem mezi evropskými orgány a občany. Hledá řešení, poskytuje vysvětlení a podporuje opatření, která reagují na četné a různorodé stížnosti, které předkládají evropští občané. V této souvislosti, pane Barroso, vás vyzývám, abyste posílil vztahy mezi Komisí, kterou máte tu čest vést, a Petičním výborem, kterému předsedám, a zřídil pro to zvláštního komisaře. Již jste oznámil vytvoření dvou nových postů pro komisaře.

Evropa, která zaměřuje svůj pracovní program na své občany, jak jste uvedl, je Evropou, která musí tomuto výboru – které je fórem, místem, kde občanská práva mají svůj hlas – poskytnout větší práva a větší důstojnost.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Paní předsedající, předsedo Komise, dámy a pánové, studovala jsem hlavní směry vašeho programu a vítám vaše úsilí v každé z hlavních oblastí politik, včetně hospodářské politiky, při pokračování a tvorbě činností; v plánu obnovy; sociální soudržnosti; environmentální politice a zejména v udržitelném rozvoji; projektech zaměřených na naši mládež, v posilování evropské obrany; a v pokračování silné a trvalé zemědělské politiky.

Tleskám vaší ambici mít vítěznou, jednotnou ochrannou Evropu, jak chceme i my. Zpochybňuji ale finanční postavení Evropy, co se týče všech vašich projektů. Unie musí mít pro všechny své ambice finanční zdroje. Někteří moji kolegové tento bod již zdůraznili. Z mého pohledu je životně důležité, pane Barroso,

abyste podnítl členské státy k zásadnímu zvýšení jejich příspěvků do rozpočtu Společenství, a to od roku 2014. Je pravda, že díky krizi jsou rozpočty členských států v současnosti pod tlakem. Musíme se ale dívat vpřed do období po krizi a začít již nyní pracovat na rozpočtu Společenství, jež zohlední potřeby evropských opatření. Víím, že jste si této potřeby vědom, vzhledem k tomu, že jste se jí ve svém programu zabýval. dnes ještě zbývá, abyste se zavázal, že zajistíte, že v budoucnu bude mít Parlament a Rada zdroje potřebné k provádění našich politik.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Ráda bych potvrdila, že poslanci Skupiny Evropské lidové strany z Lotyšska podpoří kandidaturu předsedy Barrosa. Podpoříme vás, protože doufáme, že vy, pane Barroso, budete i nadále jako předseda Evropské komise pracovat pro spravedlivější Evropu. Jsme toho názoru, že by mělo být dosaženo spravedlnosti mezi všemi členskými státy, co se týče podpory zemědělcům, a to bez ohledu na to, jak dlouho jsou členy Evropské unie. Také očekáváme, že převzmete vedoucí úlohu v reformě společné zemědělské politiky a při zabezpečení spravedlivé hospodářské soutěže pro všechny členské státy. Vyzýváme vás, abyste se ujal vedení v další liberalizaci evropského trhu služeb.

Evropa se z krize vynoří úspěšně, jen pokud založí svou strategii na silném jednotném trhu a spravedlivé hospodářské soutěži. Evropské orgány mají skutečně stabilizující úlohu při překonání krize v těch členských státech, které jsou nejvážněji zasaženy, a Lotyšsko toto ví. Ráda bych poděkovala Evropské komisi za to, že s námi pracuje. Evropská jednotná měna dokázala v těchto krizových podmínkách svou stabilizující úlohu. Pobaltské země si daly za cíl přístup k eurozóně, ale v době globálního poklesu se jedná o značně obtížný úkol. Proto vyzýváme Komisi, aby s ohledem na krizi podpořila rozumný, flexibilní přístup k provádění podmínek Paktu stability a růstu a maastrichtských kritérií. Jsem přesvědčena, že dřívější zapojení pobaltských zemí a všech evropských zemí do eurozóny je v zájmu Evropy jako celku.

Pane předsedo, naléháme na vás, abyste postupoval při rozvoji společné energetické politiky rychleji, aby se snížila závislost Evropy na monopolech. Přejí vám úspěch při zítřejším hlasování.

Damien Abad (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane Barroso, jako člen francouzské delegace Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a jako představitel *Nouveau Centre*, francouzské politické strany, která se zrodila z UDF, jsem si velmi přál vás dnes přímo oslovit. Především bych vám rád připomněl podporu prezidenta Francouzské republiky a francouzské vlády a zatleskal tomu, jak jste přispěl k úspěchu francouzského předsednictví.

Pan Barnier a všichni moji kolegové poslanci z francouzské předsednické většiny nyní očekávají, že se vaše Komise ujme našeho poslání vybudovat politickou Evropu, která dokáže ovlivnit hlavní globální záležitosti budoucnosti.

Abychom tuto politickou Evropu vybudovali, pane Barroso, jsme toho názoru, že se musíme vyhnout dvěma úskalím. Zaprvé úskalí, které představuje hospodářská soutěž jako absolutní a nepřekonatelné dogma. Ano, Evropa potřebuje průmyslovou politiku, zemědělskou politiku nebo energetickou politiku, která podporuje nové technologie, stejně jako potřebuje politiku zaměřenou na hospodářskou soutěž.

Druhé úskalí, jemuž je nutné se vyhnout, je proměna této Komise v pouhý generální sekretariát Rady. Potřebujeme Komisi, která je silná, která předkládá návrhy, která inovuje a která žene vpřed evropskou integraci. A proto bez ohledu na výhrady, které snad vyjádřila má vlastní politická strana ve Francii, jsem dnes ochoten podpořit vaše opatření a doprovázet vás na této smysluplné cestě, na níž se, jak se zdá, chcete vydat, a to přinejmenším ve smyslu udržitelného rozvoje a boje s klimatickými změnami.

Abych ale zajistil, aby hlasování mé i mých kolegů poslanců, kteří budou mít dnes ještě nějaké otázky, bylo co nejvíce zasvěcené, chtěl bych, abyste dnes v této sněmovně učinil dva výrazné závazky. Zaprvé realizovat skutečně smysluplnou politiku ve prospěch našeho průmyslu, našich území a všeho, co tvoří evropskou identitu.

Zadruhé udělat vše pro zajištění toho, aby byl evropský model tím, jež nejlépe srovnává tržní hospodářství s požadavky solidarity mezi členskými státy, regiony a obyvatelstvem.

Pane Barroso, dnešní mladí lidé potřebují Evropu, která jim v globalizaci pomáhá a která ztělesňuje novou naději, a jako nejmladší poslanec mezi francouzskými poslanci Evropského parlamentu jsem naprosto přesvědčen, že tito mladí lidé chtějí Evropu, která je chrání a zároveň jim nabízí nové ambice. V budoucnosti je naším úkolem budovat Evropu společně. Počítám s vámi, jako i vy můžete počítat se mnou.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, Evropa je sjednocená. Je to Evropa míru, svobody a demokracie. Dodržujeme lidská práva a chceme realizovat program sociálně tržního hospodářství –

program, který staví občany do středu naší pozornosti. Evropa je ale také rozmanitá. Máme mnoho chudých regionů, a je proto zapotřebí skutečná politika soudržnosti. Společná zemědělská politika ve skutečnosti trestá dvě Evropy – novou a starou. Vyžaduje to změny a vytvoření opravdové, sjednocené, spojené a soudržné Evropy. Vy, pane předsedo, to víte ze všech nejlíp. Jaká opatření hodláte přijmout v této oblasti, aby se situace změnila?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Paní předsedající, předsedo Barroso, podle mého názoru jste jako předseda Komise naprosto úspěš. Je jednoduché kritizovat, ale musíme vám vyslovit uznání. Vést 27 různých zemí v pluralitní Evropě je obtížný úkol a vy jste se ho zhostil dobře. Byl jste vyrovnávacím faktorem mezi velkými a malými zeměmi, takže v této souvislosti bych si rád vypůjčil slova předsedy mé strany, finského premiéra Matti Vanhanena, který řekl, že si zasluhujete další funkční období. I já jsem pro vaše další funkční období a budu pro vás hlasovat. To, čeho jste za pět let dosáhl, mluví samo za sebe. Podle mého názoru nejsou zapotřebí další návrhy na nové programy, protože činy mluví samy za sebe, a já doufám, že finský komisař, Olli Rehn, se také bude v příští Komisi těšit dobré a silné pozici. Nejdůležitější ale je, že zítra budeme hlasovat pro to, abyste mohl zformovat novou Komisi. Přejí vám mnoho úspěchů.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Paní předsedající, pan Barroso často hovoří o zvláštní době, ve které žijeme, o důležitých záležitostech, jimž čelíme, a o vůdcovství, které Evropská unie musí ukázat ve finančním sektoru.

Chtěla bych se vás ale, pane Barroso, zeptat na jednu věc – a zmínil jste to i v dokumentu, který jste nám předložil – konkrétně na vlastní finanční zdroje Evropské unie. Neříkáte, odkud by měly přijít.

V této souvislosti je jedna otázka, kterou jsem vám položil při slyšení, které uspořádala Skupina Zelených / ESA minulý týden. Bohužel jsem od vás neslyšel odpověď; a tak doufám, že odpovíte nyní. Moje otázka zní: co daň z finančních transakcí?

Dokonce i pan Sarkozy ji nyní navrhuje a hovoří o ní i pan Steinmeier a další. Belgie a Francie již mají právní nástroj na její zavedení, takže proč o tom nehovořit a nevytvořit tlak na to, aby návrh na daň z finančních transakcí zvážila Komise?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, pana Barrosa jsem slyšel dvakrát, jednou na plenárním zasedání a jednou na konferenci s Evropskou sjednocenou levicí, a četl jsem i jeho plány.

Mám jednu zvláštní poznámku: známe stanovisko pana Barrosa k modifikovaným politikám. Neviděli jsme ale jeho stanovisko k modifikovaným produktům. Znamená to, že dovoz a prodej kontaminovaných výrobků bude v Evropě tolerován?

Obecně řečeno, zatímco tvrdí, že podporuje nové myšlenky, které Evropa potřebuje, pan Barroso v zásadě propaguje a navrhuje ty samé neúspěšné, neoliberální recepty, které v Evropě vedly k hospodářskému poklesu a nezaměstnanosti a k vážným sociálním nerovnostem.

Tento přístup, čímž myslím váš přístup, pane Barroso, a přístup vaší Komise, vytvořil trhlinu v důvěře mezi vedením Evropské unie a evropskými občany, což se jasně ukázalo při velmi nízké účasti evropských občanů v minulých volbách.

A konečně, vzhledem k tomu, že nazýváte všechny, kdo s vaším programem nesouhlasí, Antievropany, nevyslyší vás všichni Evropané, zejména ne ti, kdo chtějí jinou Evropu, což je důvod, proč podle mého názoru, pane Barroso, nejste vhodný pro tuto pozici.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pane Barroso, nedokázal jste získat podporu Skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském Parlamentu nebo Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance – což spíše hovoří ve váš prospěch. Bude to vzrušující volba: když se na to podívám, můžete počítat přibližně s polovinou hlasů, takže každý hlas hraje roli. Samozřejmě, že byste také rád dostal náš hlas, tedy hlas druhé největší nizozemské strany v Parlamentu, Strany za svobodu. Jsme připraveni vám dát náš hlas, ale musíte slíbit, že zastavíte vyjednávání s Tureckem, že zajistíte, aby Nizozemsko již nebylo největším čistým přispěvatelem byrokratické Evropské unie, a že budete pracovat na Evropě suverénních členských států, spíše než na federálním super státu, k němuž aspirujete. Zvu vás k nám na návštěvu dnes ve 22:00, abychom o tom jednali. Kdo ví, možná nám toto slíbíte, získáte naši podporu a možnost pokračovat v práci – pouze úplně jiným způsobem než v minulých pěti letech.

Brian Crowley (ALDE). – Paní předsedající, nejdříve bych panu Barrosovi chtěl k zítřejšímu hlasování popřál štěstí. Bohužel jsem byl toho názoru, že mělo hlasování proběhnout v červenci, aby nemohla vzniknout

nejistota. Když to ale říkám, zároveň si myslím, že politické hlavní směry, které jste, pane Barroso, vypracoval, jasně ukazují na typ vize a myšlenek, kterými chcete věci opět uvést do pohybu.

Patrně má největší prosba na vás – netýká se jen návratu do Parlamentu – by se týkala toho, abyste byl trochu víc kritický k vládám, když nedokáží plnit své závazky, protože i když se podíváme na lisabonskou strategii, 90 % lisabonské strategie se nepovedlo realizovat, protože členské státy nepřijaly opatření k tomu, aby se z nás stalo nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější hospodářství budoucnosti.

Vím, že je obtížné se pokusit označit jeden konkrétní stát. Neodvážil bych se to udělat, ale pokud máme jít příkladem a pokud předkládáme nápady mezi Parlamentem a Komisí týkající se toho, jak obnovíme růst a jak budeme v rámci nového hospodářství inovativní, pak se členské státy také musejí odpovědně zapojit a přijmout opatření.

A konečně, je mi smutno, když vidím, že v době nebyvalých celosvětových hospodářských problémů, kdy se na nás v Evropě nahlíží jako na ty, kdo se ujímají vedení v záležitostech jako jsou bankovní regulace a opatření v ostatních takových oblastech, jsme ztratili příležitost kvůli dětským politickým hrátkám některých skupin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane Barroso, jste považován za obránce životního prostředí, a k tomu vám gratuluji.

Minulý týden přišla dobrá zpráva, že bylo konečně rozhodnuto, že tuňák obecný, u něhož hrozí zhroucení populace, bude chráněn tím, že bude zahrnut na seznam druhů chráněných Úmluvou o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. V tomto ohledu vyzývám k tomu, aby se tato dočasná podpora změnila na podporu stálou.

Problém a paradox toho všeho je, že jste právě tyto neoliberální politiky, které nás zavedly do této situace, do dnešního dne hájil, protože se jedná o politiky, které prostě privatizují zisky a socializují náklady.

V tomto směru v oblasti životního prostředí stojíme před vážným problémem. Roky jsme dotovali loďstva, která plenila naše moře a která jsou v této konkrétní souvislosti společně zodpovědná za katastrofu. Nyní žádají o peníze na překonání situace, kterou způsobila.

Je to absurdní a obtížně demokraticky ospravedlnitelné. Nemůžeme takové chyby platit penězi občanů.

Žádáme proto, aby byla společná rybářská politika revidována, a to zejména z pohledu nových zásad.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Paní předsedající, jsem si jist, že si pan Barroso zítra zajistí na dalších pět let mandát předsedy Komise. Věřím, že je tou správnou osobou na tuto pozici a jeho profesní historie je působivá.

Také věřím, že bude EU fungovat efektivněji, pokud Lisabonská smlouva v mé zemi projde. Ti, kteří jsou proti smlouvě, šíří v Irsku nestoudné informace, například že minimální mzda bude 1,84 EUR.

Lidé hovoří o zelených výhoncích jako o součásti hospodářské obnovy v Evropě. Ratifikace Lisabonské smlouvy je sama o sobě zeleným výhonkem. Investiční komunita a lidé, kteří vytvářejí pracovní místa, chtějí, aby byla Lisabonská smlouva uzákoněna.

Skutečnost, že my v Irsku máme od posledního referenda zajištěno právo nominovat do budoucí Komise jednoho člena, je závažnou změnou. K tomu ještě jsou důležité právní záruky vztahující se k neutralitě, daním, právu na život, vzdělání a rodinu.

Tyto záruky jsou pro nás důležité. Protokoly jsou stejné, jako smlouva a samozřejmě, Irsko potřebuje Evropu; Evropa potřebuje Irsko.

– (GA) Přeji vám zítra hodně štěstí.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Paní předsedající, Evropská unie trpí dramatickým demokratickým deficitem. Bohužel se v tomto ohledu za posledních pět let a pod vedením pana Barrosa nic nezměnilo. V průběhu jeho funkčního období jsme spadli do vážné hospodářské krize a je zřejmé, že všechna varování týkající se nestability finančního systému byla prostě ignorována. Ta varování tu rozhodně byla. Pan Barroso v jeho proslovu hovoří o potřebě změnit architekturu finančního systému a zreformovat systém odměňování pro manažery. Rád bych jasně řekl: Pane Barroso, v průběhu uplynulých pěti let to byl váš úkol, a vy jste nekonal. Z tohoto důvodu budu hlasovat pro vaše odejití z funkce.

Osobně bych rád viděl mladého předsedu Komise, jenž úlohu převezme s dávkou tvořivosti, s odvahou k velkým změnám a především s nezávislostí: někoho, kdo promění Evropu ve skutečnou demokracii. Jsem si jist, že Evropa potřebuje novou optimistickou náladu, a ta určitě nepřijde s panem Barrosem, ale pouze bez něj.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Děkuji vám za možnost promluvit. Rád bych předsedovi Barrosovi položil dvě otázky. Ta první je: Ve svém proslovu jste vaši politickou budoucnost jasně spojil s Lisabonskou smlouvou a s jejím vstoupením v platnost. Znamená to, že pokud budete zítra zvolen a Irové v referendu Lisabonskou smlouvu nepřijmou, že pak odstoupíte?

Má druhá otázka je následující. Vyhlásil jste válku národnímu egoismu, který podle vaší definice vyvěrá ze strachu a mění se v extremismus. Moje otázka zní: kdo rozhodne, zda jsou lidé, organizace nebo strany do takové škodlivé činnosti zapojeni? A nebo to znamená, že mají za svůj cíl, jako je to v našem případě, propagaci národního uvědomění, nezbytnost zachování národního sebeurčení? Jinými slovy, poskytuje nám to základ pro to, abychom zde v Evropě mluvili o národních kulturách, jazycích a rozmanitosti?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Paní předsedající, rád bych začal procesní záležitostí. Rád bych řekl zejména nezařazeným poslancům, že jsem do jejich skupiny nepřišel, protože mě nepozvali. Je to jednoduché. Samozřejmě, že se v některých názorových otázkách s některými jejich poslanci i s jinými velmi rozcháším, ale navštívil jsem všechny skupiny, které mě pozvaly, všechny legitimně vytvořené skupiny. Šel jsem k nim kvůli demokratické diskusi. Mám demokratickou diskusi rád. To by mělo být všem jasné.

Pokusím se rychle odpovědět na velké množství otázek. Navíc ale vidím, že někteří poslanci zde chvílemi nejsou přítomni, aby mě vyslechli, ale stejně si tu práci dám.

Začnu otázkou odměňování, což byla vlastně poslední otázka. Rád bych vaši pozornost obrátil ke skutečnosti, že na konci roku 2004 Komise – moje Komise – učinila doporučení týkající se přílišného odměňování, a to nejen v bankách, ale také v hospodářském systému obecně. Bohužel v té době nikdo našemu doporučení nevěnoval pozornost.

Jsem rád, že z otázky bonusů a přehnaného odměňování se nyní stává priorita, a doufám, že budeme schopni nalézt řešení, a mohl bych doplnit, že na základě návrhů, které jsme předložili Radě. Jsou na stole: doporučení, ale také závazná část směrnice o kapitálových požadavcích pro banky.

Hodně otázek se zaměřilo na energetickou bezpečnost: byly to otázky pana Saryusz-Wolského, pana Marinescu a dalších. Energetická bezpečnost byla v podstatě jednou z hlavních priorit tohoto kolegia a mám také v úmyslu zahrnout ji do priorit příští Komise, pokud budu mít souhlas vašeho Parlamentu, protože je to Komise, na koho Evropané spoléhají, a to nejen Evropané Unie. Když tu byl problém mezi Ruskem a Ukrajinou, prezident Putin se rozhodl mi zavolat, aby mě o tomto problému informoval, a vy víte, kolik času a energie jsme my v Komisi spolu s dalšími partnery vložili do snahy nalézt řešení problému, jež se týkal Ruska a Ukrajiny, ale který měl důsledky pro evropské spotřebitele.

Osobně jsem těmto otázkám oddán. Proto jsme v pobaltských zemích spustili program vzájemného propojení a proto to byla Komise, která rozsekla uzel v záležitosti projektu Nabucco – a mluvme jasně, jednalo se původně o uvíznutí na mrtvém bodě. Zahrnu proto tyto záležitosti mezi hlavní priority Komise, ale existuje zde odpor vůči vytvoření skutečného vnitřního trhu s energiemi. Doufám, že v průběhu příštího funkčního období a s vaší pomocí tento odpor překonáme – a bud'me naprosto upřímní – odpor stále existuje, abychom v Evropě zavedli skutečně integrovaný trh s energiemi.

Můžete se na mě v Komisi spolehnout, v obraně evropských zájmů budu nekompromisní. Navíc jsem přesvědčen, že problém energetické bezpečnosti je také důležitý pro boj s klimatickými změnami.

Řeknu to znovu, hlavně pro dobro poslanců Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance: člověk může být vždy ambicióznější, ale upřímně, věřím, že bychom měli přivítat skutečnost, že Evropská unie, která jedná na základě návrhů Komise, je v otázce boje proti klimatickým změnám průkopnická. Je jasné, že bychom neměli souhlas všech členských států, kdyby nebylo práce – a na to chci upozornit – předsednictví paní Merkelové a pak předsednictví pana Sarkozyho, protože oni na dosažení tohoto cíle také pracovali, a je jen správné to uznat. Všechny členské státy vyvinuly úsilí, ale tento boj proti globálnímu oteplování jsme byli schopni vést to na základě ambiciózního návrhu Komise a velmi spoléhám na vaše úsilí, abychom i nadále zůstali v tomto boji předvojem.

Co se týče sociálních otázek, své jsem již řekl: již jsem některé konkrétní závazky týkající se vysílání pracovníků a problémů kolem veřejných služeb učinil. Budu ochoten s vámi na zásadách, které jsem zmínil, pracovat,

a ty jsem dnes také jasně formuloval: tedy boj proti sociálnímu dumpingu a práce na sociálně tržním hospodářství.

Jsem si vědom toho, že se jedná o zajímavou ideologickou diskusi, ale věřím, že máme odpověď v Evropě. Potřebujeme vnitřní trh – to je naše síla – a zároveň vysokou úroveň sociální soudržnosti. To je evropský výtvar; je to přínos. V citaci, kterou jsem vložil na začátek svého dokumentu, jsem uvedl velkého současného evropského historika, Tonyho Judta, který přednáší na New York University. Řekl: „Spojené státy americké mohou mít nejmocnější armádu na světě, Čína může prodávat nejlevnější zboží, ale pouze Evropa má model, který může sloužit jako inspirace zbytku světa“.

Dvacáté první století by mohlo být stoletím Evropy. Věřím tomu. Věřím, že dokážeme zvládnout globalizaci nikoliv silou, ale inspirací. Máme sociálně tržní hospodářství, které není majetkem křesťanských demokratů, sociálních demokratů nebo liberálů. Bylo vytvořeno Evropou, zejména po druhé světové válce: nejen evropský integrační proces, ale také toto sociálně tržní hospodářství zacílené na kombinování volných trhů, otevřených trhů.

Evropa je největší světovou vývozní velmocí. My Evropané proto musíme odmítnout protekcionismus a zároveň musíme propagovat model evropského sociálního dialogu, model evropského sociálního zabezpečení. Když slyším některé ty „promotéry poklesu“ – „milovníky krize“ – jak říkají, že nyní všechno kontrolují Američané a Číňané, říkám jim: ať je to jak chce, ale co dělá prezident Obama? Prezident Obama se v současnosti pokouší – a přeji mu úspěch – zavést systém národní zdravotní péče, který máme prakticky všude v Evropě, s různými obměnami. Jsou to Američané, kdo se nyní inspirovali evropským modelem. Co dělají Číňané? Nyní zvažují – s další snahou o zvýšení poptávky – zavedení systému sociálního zabezpečení a já věřím, že tento systém mít budou, protože ta země bude prosperovat, a vzrůst prosperity v Číně je dobrý pro celý svět.

Co dnes dělají Američané a ostatní velmoci? Začínají se s námi bavit o boji proti klimatickým změnám. Jasně si to vybavuji, když jsme s nimi dříve hovořili, Američané v boji proti klimatickým změnám plošně odmítli jakýkoliv závazek zaměřený na konkrétní cíle.

Jak vidíte, nemohu být tak pesimistický, jako někteří, již zde dnes hovořili. Samozřejmě, že máme v Evropě problémy, problémy s důsledností. Co se týče politické vůle, musíme tvrději pracovat na dosažení větší důslednosti. Máme také jasný problém, sociální problém, který je ze všech nejvážnější: nárůst nezaměstnanosti. Udělejme si ale jasno: není to Evropa, není to Evropská komise, kdo vytvořil tuto finanční krizi. Všichni víte, odkud krize přišla. Okamžitě jsme reagovali. Reagovali jsme konkrétními návrhy. Byl jsem ve Spojených státech amerických s francouzským prezidentem v době francouzského předsednictví, abychom prezidentovi Spojených států navrhli spuštění procesu G20. Tuto reakci podnítila Evropa.

V Camp Davidu jsem řekl, že tak jako otevřené společnosti potřebují vládu zákona, právní předpisy, tak trhy také potřebují pravidla, aby byly legitimní, důvěryhodné a etické. To je evropské stanovisko.

Věřím, že bychom měli být hrdí na návrhy, které jsme učinili. Jsou na stole. Doufám, že budou přijaty, a postupně uvidíme, zda je zapotřebí nějaké další úsilí.

K životnímu prostředí, věřím, že historie činnosti Komise je v tomto ohledu dobře známa. Někdo řekl, že v mých hlavních směrech není biodiverzita. Přečtěte si znovu můj dokument a uvidíte, že tam je. Navíc některý poslanec této sněmovny tleskal našim opatřením na ochranu tuňáka obecného a já mu za to děkuji. Věřím, že nějaké dobrozdání zde máme.

Co se týče otázky paní Beňové o základních právech, je naprosto v pořádku dát nové znamení závazku, že jsem se rozhodl vytvořit – a doplnil bych, že návrh vzešel z Evropského parlamentu, i když jsem již byl o této záležitosti přesvědčen – post komisaře zodpovědného za základní práva a osobní svobody. Komisař se samozřejmě také bude zabývat otázkami menšin, a on nebo ona bude podávat zprávy Petičnímu výboru, který zde byl zmíněn.

Také jsem přesvědčen, že podobně jako v národních systémech tam, kde je normálně ministr spravedlnosti a ministr vnitra, my bychom měli mít komisaře odpovědného za oblast spravedlnosti, základních práv a svobod. Bude jmenován další komisař – protože tento bod také musíme brát vážně, musíme také chápat, že v Evropě existují problémy spojené s nejistotou a že existují záležitosti, které můžeme společně řešit s evropskou přidanou hodnotou – který se bude zabývat i jinými záležitostmi, ale vždy ve stejném duchu: v duchu bezpečnosti, s vyjádřenou úctou k osobním svobodám a s vyjádřenou úctou k základním právům. Opět je to to, co tvoří Evropu .

Někdo hovořil o Guantánamu. Byl jsem jedním z prvních, ne-li vůbec prvním úřadujícím politikem ve vládě, kdo vyzval prezidenta Spojených států amerických – bylo to v době rakouského předsednictví – aby Guantánamo zavřel. Řekl jsem to veřejně, protože jsem přesvědčen, že my Evropané jsme proti kampani proti terorismu, která nerespektuje základní práva, protože takto se přichází o morální autoritu. Co se týče základních práv, jsem přesvědčen, že v této oblasti nepanují zásadní neshody s těmi poslanci, kteří téma nadnesli. Sám na toto téma od nikoho rady nepotřebuji. V šestnácti letech jsem vyšel do ulic své země, abych bojoval proti diktatuře, proti koloniálnímu systému. Proto od nikoho nepotřebuji rady, jak mám ukázat oddanost základním právům. I tak vám děkuji.

Co se týče otázky Severního Irsku – děkuji vám, paní Dodssová: je pravda, že jsme na Severní Irsko zaměřili značné – taktní – úsilí. Ustanovili jsme zvláštní pracovní skupinu, a když ještě mezi stranami neprobíhaly diskuse, napomohli jsme dosažení smíru.

Co se týče otázky, kterou položil pan López Aguilar, ano, jsem přesvědčen, že nyní je vhodná doba pro nové sociální úsilí. To je zřejmé. Máme problém s nezaměstnaností, problém, který je daleko větší než dřív. Když se podíváte na statistiky, je pravda, že až do finanční krize všude rostla zaměstnanost. Lisabonská strategie, kterou někteří kritizují, v podstatě celkově směřovala správným směrem. V Evropě vznikala pracovní místa a byl zde i růst. Až s finanční krizí vidíme ve většině zemí, včetně té vaší, Španělska, opačný trend. Je to globální finanční krize, která nás postavila jinak. Takže nyní v situaci sociálních obav – nejen že jsou lidé nezaměstnaní, ale jsou zde lidé, kteří se nezaměstnanými stanou – je zřejmé, že musíme realizovat sociální investice. Proto jsem vyzval k novým sociálním ambicím. Věřil jsem, že by bylo možné sjednotit valnou většinu Parlamentu právě kolem této priority, a stále tomu věřím.

Paní in 't Veldová mi řekla, že jsem ji nepřesvědčil. Vás je velmi těžké přesvědčit, paní in 't Veldová. Pokusím se, ale řeknu vám jedno: vždy se maximálně snažím, nikoliv přesvědčit jen vás, ale protože upřímně věřím v základní práva, svobody a záruky. Věřím, že má Komise v této záležitosti svou úlohu, nejen co do legislativy, ale také co do signálů, které vysíláme. Mohu vám říci, že kdykoliv je ve světě problém, ať je to Guantánamo nebo když se setkám s panem Putinem, vždy se ho zeptám: „Co se děje s vrahy paní Politkovské? Jak je možné, že systém, jako je systém Ruska, které má největší bezpečnostní systém na světě, nikdy nenajde vrahy novinářů?“ Kladu otázky prezidentu Putionovi, stejně jako v současnosti kladu otázky předsedům vlád, včetně dokonce čínského premiéra, když s ním mluvím, stejně jako vždy kladu otázky týkající se lidských práv. Dokonce se ptám i japonského předsedy vlády, proč Japonsko opět provádí trest smrti, když na něj bylo uvaleno zde moratorium.

Proto je Komise důležitá, nejen pro legislativu, ale také kvůli signálům, které vysílá Komise a předseda Komise, jako například v době krize, která se týkala karikatur v Dánsku, kdy jsem jednoznačně obhajoval a podporoval právo na svobodu projevu. Vlastně jsem přesvědčen, že se na této základní linii shodneme.

Pan Abad položil několik praktických otázek a já bych mu řekl, že jeho návrhy podporuji a že věřím, že jsou důležité. Jsem přesvědčen, že v Evropě potřebujeme průmyslovou základnu. Nechceme relokační, ale je důležité, aby se tato průmyslová základna přizpůsobila novým omezením celosvětové konkurence a především významným výzvám klimatických změn a udržitelnějšího růstu. Jsem přesvědčen, že na dosažení tohoto cíle máme prostředky. Proto navrhuji, aby do tohoto úkolu byly v budoucnu vloženy větší zdroje, a to na evropské úrovni.

Co se týče otázky vztahující se k rozpočtu, kterou někdo položil, pokusme se především dosáhnout dohody o hlavních zásadách. Domnívám se, že by bylo chybou začít hovořit o obnosech pro budoucí rozpočet. To by způsobilo rozdělení. Nejdříve se musíme podívat, kde je evropská přidaná hodnota a potom rozhodnout, jaké budou priority. Jsem ale přesvědčen, že výzkum, inovace a politika soudržnosti musejí být jasně důležitými prioritami, zejména když uvažujeme o nových generacích. Pro dobro nejmladšího člena francouzské delegace doufám, že mladí lidé tohoto Parlamentu tento trend podpoří.

Někdo se mě zeptal na globální finanční daň, na daň z finančních transakcí. Pokud je globální, pak ji samozřejmě podporuji. Myslím, že by to byla vynikající myšlenka, ale v každém případě si to vyjasněme: nevidím důvod, proč vyhánět finanční služby, které nyní v Evropě máme, ať jsou v Londýně, Frankfurtu nebo Paříži. Když jde o finanční služby, jsme světovými vůdci. Jaký by mělo smysl toto vedoucí postavení předat do Dubaje? Nevidím žádný důvod. V tom si udělejme jasno. Pokud by ale existovala celosvětová daň z finančních transakcí, myslím, že by to byla vynikající myšlenka. Jsem přesvědčen, že již dnes pro to existuje řada důvodů: například předcházet hladovění ve světě, protože je skandální, co se děje ve 21. století; pomoci Evropě dosáhnout Cílů tisíciletí; a bojovat za větší solidaritu v Evropě. Nemusíte to vědět, ale doporučil jsem Radě, abychom zvýšili nástroj, který již v Evropě pro poskytování potravinové pomoci máme, protože

v Evropě jsou chudí a noví chudí, ale návrh byl zamítnut. Pokud chcete, toto může být několik důvodů pro daň, za předpokladu, že daň bude opravdu globální a nepodkope konkurenceschopnost Evropy.

Abych zakončil, rád bych vám sdělil něco velmi důležitého. Někteří řekli: „Proč bychom vás měli volit? Jste jediným kandidátem. Je to demokratické?“ Sám jsem se často divil, proč jsem jediným kandidátem. Upřímně si myslím, že je pro mě špatné, že jsem jediným kandidátem, protože vzhledem k tomu, že jsem jediným kandidátem, byl jsem také jediným, kdo byl po celou dobu napadán, jediným, kdo byl kritizován. Pokaždé, když mě srovnáváte s vaším ideálním kandidátem, samozřejmě prohrávám. Prohrávám s ideálním kandidátem. Prohrávám s ideálním kandidátem z každé skupiny. Evropa ale není budována s ideálními kandidáty. Evropa je cvičením odpovědnosti. Jsem přesvědčen, že žádný jiný kandidát nebyl z jednoduchého důvodu, že chyběla kandidátovi potřebná podpora. To je ten důvod. Pár jmen bylo zmíněno, ale já získal konsensus a jsem na to hrdý, protože budovat dnes Evropu, jak jsme i v rozpravě viděli, je – jak všichni připustíte – nesmírně obtížný a těžký úkol. Evropa je velmi různorodá. Existuje mnoho omezení a mnoho priorit, a tak jsem hrdý, že jsem kandidát, který získal podporu strany, která vyhrála volby, že jsem kandidát, který získal podporu demokraticky zvolených hlav států nebo předsedů vlád napříč politickým spektrem, a nevidím to jako zápor. Nicméně nejsem ničím generální tajemník a Komise je nezávislou institucí. O tom vás mohu ujistit. Komise, které předsedám a které budu předsedat, pokud budu mít vaši podporu, bude nezávislou ve své nekompromisní obraně evropských zájmů.

Plně rozumím tomu, jak řekla paní Estrellová i jiní, že podpora těch, kdo budou ochotni mě podpořit, nebude bianco šekem. Jsem vděčný všem, kdo mě podporují; nemohu je všechny vyjmenovat. Někteří z nich jsou stále zde. Jsem vám vděčný. Vaše podpora není bianco šekem. O Parlamentu si myslím jen to nejlepší.

Někteří říkají: „Jste příliš blízko vládám“. Zapomínáte na jedno: než jsem se stal předsedou vlády, byl jsem vedoucím představitelem opozice a předtím, než jsem se jím stal, jsem seděl v lavicích. Poprvé jsem byl do portugalského parlamentu zvolen, když mi bylo 29 let. Jsem politik; nejsem technokrat ani byrokrat. Obhajuji parlamenty a chci se s vámi do této diskuse zapojit.

Proto mi vaše požadavky mohou pomoci a mohou pomoci Komisi k lepšímu výkonu. O to se budu snažit, pokud budu mít vaši podporu.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

Předsedající. Rád bych poděkoval kandidátovi na předsedu Evropské komise a také všem přítomným, stejně jako těm, kteří vystoupili dříve, za výjimečně živou diskusi. Také bych chtěl vyslovit díky paní Malmströmové, že je na tomto zasedání s námi.

Dámy a pánové, zavádíme nové zásady činnosti, nová institucionální řešení pro Evropskou unii. Mějte prosím na mysli, že kandidát na předsedu nás informoval o směřování politické činnosti v příštích pěti letech. Učinil tak zde, v Parlamentu, kde se setkal se všemi politickými skupinami. Poskytl nám informace, které jsou velice důležité pro nás i pro naše občany. Zítřka, po dnešní dlouhé, vyčerpávající a rozumné rozpravě, budeme hlasovat.

(Předsedající pokračoval anglicky)

Ještě jednou vám mnohokrát děkuji, pane kandidáte na předsedu. Byla to velká příležitost poslechnout si vaše politické směřování a vést diskusi v politických skupinách i na plenárním zasedání.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Georges Bach (PPE), písemně. (FR) Program pana Barrosa je ambiciózní a vyjadřuje převládající přání poskytnout Evropě zasažené krizí podporu, kterou naléhavě potřebuje. Podle mého názoru by bylo chybou obviňovat ze všech nesnází, které charakterizovaly předcházející období, pana Barrosa osobně. Hledání kompromisů v rozšířené Komisi, v níž nyní rozhoduje sedmadvacet členů, a boj s finanční a hospodářskou krizí na pozadí obtížné institucionální reformy, práci předsedy Barrosa určitě neusnadnily. Nicméně někdo mohl doufat, že ho v této těžké době uslyší hovořit rozhodnějším evropským hlasem. Přesto věřím, že se ze svých chyb poučil a že v budoucnu vynaloží velké úsilí jak ve prospěch Evropy jako celku, tak ve prospěch malých zemí. Tím, že učinil sociální otázky významnější částí svého programu, dává najevo, že chce reagovat

na občany Evropy, kteří touží po sociálnějším Evropském. Myšlenka skutečného partnerství mezi Parlamentem a Komisí je chválná a je příležitostí, které je třeba se chopit. Proto podporuji kandidaturu pana Barrosa, ovšem tato podpora není bílý šek.

Diogo Feio (PPE), písemně. (PT) S potěšením konstatuji, že jako Portugalce a poslanec Evropského parlamentu budu hlasovat pro opětovné zvolení José Manuela Durãa Barrosa předsedou Evropské komise. Domnívám se, že jeho výkon ve stávajícím funkčním období, který byl ztěžován tolika politickými, finančními a sociálními nesnázemi, a zkušenosti, jež v tomto postavení získal, jsou důvodem k podpoře vlád a k obnovení důvěry této sněmovny.

Odsuzuji mnohé pokusy – nebyly všechny otevřené a seriózní – zabránit úspěchu jeho kandidatury, a konstatuji, že je zhatila nikoli pouze nepřítomnost jakékoli věrohodné alternativy, ale také pošetilost jejich argumentů. Je mi líto, že poslanci z mé vlastní země se nedokážou ubránit této cestě, která je stejně snadná jako bezpředmětná.

Doufám, že druhá Barrosova Komise dokáže spojit technické pravomoci s „něčím navíc“. Také doufám, že bude účinně respektovat zásadu subsidiarity a bude ji uplatňovat a že zvolí raději bezpečné a spolehlivé malé kroky, jak doporučoval Jean Monnet, než urychlený přístup, který mnoho sliboval, ale ke skutečnému pokroku evropského projektu a snu přispěl jen málo. Ať chceme dosáhnout obzoru sebevíce, dojdeme tam jediné tak, že budeme klást jednu nohu před druhou. Dejme se po správné cestě.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. (PT) V těchto volbách jde také o to, jakým směrem se EU v několika příštích letech bude ubírat. Současný předseda Komise, který se uchází o další volební období, symbolizuje jeden možný směr: EU, kterou zastupuje, je EU zájmů velkých hospodářských skupin.

Je to EU nedemokratické byrokracie, politického a ideologického konzervatismu, zdůrazňování a institucionalizování hlubokých nerovností a vztahů založených na sociální, regionální nebo národní převaze, militarismu a zahraničního intervencionismu, a institucionalizování neoliberalismu jako jediného přijatelného hospodářského systému. To však není a nikdy nebyl jediný možný směr. Jeho alternativou je směr sociální Evropy, Evropy pracujících a občanů. Je to EU, která si váží demokracie v jejích participativních aspektech a neomezuje ji na formální reprezentační sféru. Je to EU, která respektuje vůli svých občanů a rozhodnutí, která demokraticky vyjadřují, a která chrání veřejné služby a práva zaměstnanců jako zásadní nástroje sociálního rozvoje a soudržnosti. Je to EU svobodných, svrchovaných států s rovnými právy, která podporuje a propaguje mezi občany ochranu přírody, míru a spolupráce.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. (PT) Prohlášení, které pan Barroso právě učinil jako kandidát na předsedu Komise, je novým potvrzením základních pilířů Evropské unie, kterou známe. Potvrzuje také kapitalistickou, federalistickou a militaristickou integraci Evropy zakotvenou v Maastrichtské a Niceské smlouvě, kterou si návrh Lisabonské smlouvy přeje dovést ještě dále.

Pokud by o tom někdo pochyboval, jsou zde jeho prohlášení o důležitosti návrhu Lisabonské smlouvy. Přicházejí vlastně po nedemokratickém tlaku evropských vedoucích představitelů – který pozoroval – na irské občany, kteří byli donuceni uspořádat nové referendum, jež se bude konat 2. října.

I když se nyní pokouší slíbit nápravu vážných útoků na sociální práva a práva zaměstnanců, které prováděla v předchozím funkčním období Evropská komise, jejímž předsedou dosud je, nikdy se nedobral podstaty těchto záležitostí ani příčin současné krize kapitalismu, již nyní pociťujeme. Ve skutečnosti navrhuje pokračovat ve stejné politice, která upřednostňuje volnou hospodářskou soutěž, militarismus a zájmy hospodářských a finančních skupin, zejména skupin z nejmocnějších zemí, jak bylo zřejmé, když řekl, že jsme mistři globalizace.

Livia Járóka (PPE), písemně. (HU) Pane předsedající, chtěla bych panu předsedovi Barrosovi jakožto delegátka Evropské lidové strany poskytnout svou podporu a vyjádřit naději, že stávající Evropská komise bude moci pokračovat v započaté práci, včetně sociálního začlenění Romů. V tomto období bylo dosaženo důležitých výsledků, zejména v posledních dvou letech, nicméně v budoucnosti od tohoto orgánu, který může být jako výhradní tvůrce právních předpisů Společenství hybnou silou v boji proti chudobě a vyloučení největší evropské národnostní menšiny, Romů, očekáváme podstatně rozsáhlejší závazky a větší iniciativnost.

Doufám, že vytvoření nového portfolia komisařů pro spravedlnost, základní práva a občanské svobody povzbudí organizaci Komise, aby jednala více a koordinovaněji. Rovněž doufám, že předseda Barroso bude nadále aktivně prosazovat svůj osobní závazek ohledně záležitostí Romů, který také při různých příležitostech

vyjádřil, a že učiní vše pro to, aby bylo zajištěno, že hlavy států a vlád budou hrát důraznější roli při vytváření komplexního, integrovaného programu pro strany a období.

Sociální výzvy, jimž čelí Romové stejně jako ne-Romové, jsou natolik závažné a důsledky nečinnosti jsou natolik nebezpečné, že si nemůžeme dovolit být neteční a chybovat jako v předchozím období. Očekáváme okamžité a odvážné skutky a radikální změnu postoje, který bývalý-stávající předseda až dodnes zastával, a od Komise očekáváme, že bude vlajkovou lodí celoevropské strategie pro Romy, která bude vytvořena co nejdříve a bude spočívat na regulativních normách, stabilním rozpočtu a jasném politickém závazku.

Nuno Melo (PPE), písemně. (PT) Jestliže existuje záležitost, o níž nikdo v žádné straně nepochybuje, pak je to ta skutečnost, že procházíme obdobím hospodářské krize, která postihuje státy a ztěžuje vládám rozhodování.

Vzhledem k tomu bude mít to, zda budeme mít platnou Komisi se zvoleným předsedou, nebo prozatímní Komisi, v níž bude toto konečné rozhodnutí vždy odkládáno, podstatný vliv na to, jak účinně dokáže Evropská unie s touto krizí bojovat.

S ohledem na to se argumenty všech, kteří odmítají, aby byl José Manuel Durão Barroso zvolen předsedou Evropské komise, a snaží se tomu zabránit, stávají pouze řečnickými, a to i když neodmítají krizi zaznamenat a dokonce na ni opakovaně poukazují.

Jinými slovy, ti, kdo myslí a jednají tímto způsobem, mají jen malé nebo žádné obavy z dopadů krize a myslí výhradně nebo téměř výhradně na to, jak získat výhody prostřednictvím nějakého způsobu stranického manévrování, kterému by mělo být přinejmenším za těchto okolností právem zabráněno.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. (EL) Podpora pro pana Barrosa od konzervativních, liberálních a sociálně demokratických poslanců Evropského parlamentu přichází poté, co byl jednomyslně nominován jakožto jediný společný kandidát všech vlád EU, jak neokonzervativních, tak sociálně demokratických. Politika EU zaměřená proti pracující třídě nezávisí na osobách ani na předsedovi Komise, je dána především její skutečnou povahou imperialistické unie kapitálu.

Politickopokyny směr, který představil pan Barroso, shrnuje strategické cíle evropského monopolního kapitálu a utváří politický program, který uplatňovaly politické síly evropské jednosměrky po celé EU, včetně Nové demokracie a strany PASOK v Řecku, bez ohledu na to, zda jsou ve vládě nebo v opozici.

Hlavním cílem tohoto politického programu je přesunout břemeno krize na pracující třídy, což evropským monopolním skupinám zajistí, že budou moci svobodně chránit a zvyšovat své zisky a posílit tak své postavení imperialistických účastníků celosvětové hospodářské soutěže, až bude kapitalistické hospodářství obnoveno po krizi. Tohoto cíle bude dosaženo přizpůsobením se novým podmínkám protidělnické Lisabonské strategie do roku 2020 a stále zvrácenějším útokem na pracovní, mzdová, sociální a pojistná práva zaměstnanců.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

12. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. - Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0203/2009).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

Část první

Otázka č. 20, kterou pokládá **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Předmět: Zachování textilního a oděvního průmyslu na úrovni mezinárodního obchodu

Vážná situace, kterou v některých zemích Evropské unie, jako je Portugalsko, procházejí odvětví textilního a oděvního průmyslu, vyžaduje koherentní a koordinovanou strategii zahrnující veřejné politiky podpory investic do inovací, diversifikaci, odborné vzdělávání a rekonverzi.

Je však rovněž třeba na úrovni mezinárodního obchodu přijmout nutné kroky pro zachování průmyslových odvětví zemí Evropské unie, zvláště v nejcitlivějších oblastech, jako je textilní a oděvní průmysl.

Jaká opatření hodlá Komise přijmout pro zachování textilního a oděvního průmyslu v zemích Evropské unie s výhledem na nové dohody o volném obchodu se třetími zeměmi, zejména asijskými, jako je Jižní Korea?

Jaká opatření hodlá přijmout Komise pro regulaci světového obchodu, kterou je třeba naléhavě provést, aniž by se přitom omezila pouze na finanční trh?

Catherine Ashton, členka Komise. - Sledujeme velmi bedlivě dopady finanční krize na naše průmyslové odvětví, samozřejmě včetně textilního a oděvního odvětví, které je v Evropské unii významné a silné.

Na krizi jsme reagovali zavedením plánu evropské hospodářské obnovy, který byl doplněn Evropským fondem pro přizpůsobení se globalizaci a dočasným rámcem Společenství pro opatření státní podpory. Tato opatření měla význam také pro textilní a oděvní průmysl: například podpora z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci byla využita na opětovné začlenění propuštěných zaměstnanců především v malých a středních podnicích tohoto odvětví v Itálii, na Maltě, ve Španělsku, Portugalsku, Litvě a Belgii.

Textilní a oděvní odvětví vychází z řízeného obchodu, který fungoval po několik desetiletí. Od počátku roku 2009 je obchod v tomto odvětví plně liberalizován. Odvětví odpovědělo na výzvu liberalizace a podstoupilo proces restrukturalizace a modernizace, který nebyl snadný.

Omezilo hromadnou výrobu a soustředilo se na výrobky s vyšší přidanou hodnotou a technickým obsahem. Dnešní evropské textilní výrobky jsou ve světě známy svým inovativním a technickým provedením. Odvětví se úspěšně vyvíjí a udržuje si výkon vývozu světové úrovně. Proto jsou pro nás prioritou otázky přístupu na trh a těší mě, že se toto odvětví chopilo naší obnovené strategie přístupu na trh s kladnými výsledky.

A při našich obchodních jednáních, jako je dohoda o volném obchodu s Koreou, nebo při mnohostranných obchodních jednáních samozřejmě zohledňujeme citlivost různých průmyslových odvětví, včetně textilního, a naším cílem je uzavírat vyvážené dohody.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). (PT) Právě včera jsme zde hovořili o problému dohody o volném obchodu s Jižní Koreou a paní komisařka ví, že potřebuje obchodní organizace. Ráda bych jí řekla, že jsem se sama setkala s různými obchodními organizacemi v Portugalsku, které mi sdělily své velké obavy z ustanovení této dohody o volném obchodu s Jižní Koreou. Velké obavy existují také po celé Evropě.

Své obavy mají i odbory a každý, kdo zná země jižní Evropy jako Portugalsko a Španělsko a oblasti, kde převládají tato průmyslová odvětví, si bude dobře vědom, jak vážná nastylaje situace nezaměstnanosti. Paní komisařko, v některých obcích nyní činí přes 20 %, zvláště na severu Portugalska. Existují obce s textilními továrnami, v nichž nezaměstnanost přesahuje 20 %! Obáváme se, že se tato situace může zhoršit, v zemi, kde se již vyskytuje značná chudoba. Proto se vás ptám, co konkrétně se udělá...

(Předsedající řečníci přerušil)

David Martin (S&D). Paní Figueiredové je ke cti, že ukazuje takové obavy ze sociálního dopadu uzavření textilních továren a poškození průmyslu. Souhlasí však se mnou paní komisařka, že dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou ve skutečnosti přináší pro evropské textilní výrobce stejně příležitostí jako hrozeb a že skutečně poskytuje našim kvalitním textilním výrobkům přístup na korejský trh?

Catherine Ashton, členka Komise. - Velmi dobře chápu intenzitu pocitů. Toto je velmi důležité průmyslové odvětví a zcela souhlasím s Davidem Martinem, který studoval podrobnosti dohody s Jižní Koreou.

Není pochyb o tom, že vyvážíme mnohem více oděvů do Koreje, než oni vyváží k nám, takže na trhu vznikají skutečné příležitosti. Je naprosto pravdivé, že když uvažujeme o čemkoli, co děláme v oblasti obchodu, musíme při tom mít na mysli dopad na průmyslová odvětví, a právě toto děláme.

S největší radostí budu v tomto rozhovoru pokračovat a poskytnu více informací o našem přístupu k této věci, protože zcela souhlasím s názorem, že naše průmyslová odvětví musíme v době hospodářské recese podporovat, že musíme mít na paměti chudobu a strádání, které se mohou objevit, a poskytovat nové obchodní příležitosti, jež skutečně pomohou tyto ekonomiky a tato odvětví podpořit. Přesně o to usilujeme.

Otázka č. 21, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0281/09)

Předmět: Priority EU pro mezivládní konferenci o změně klimatu

Jaké budou konkrétní priority Evropské unie v rámci mezivládní konference OSN o změně klimatu, která proběhne v Kodani v prosinci tohoto roku?

Stavros Dimas, člen Komise. - Toto je velice příhodná otázka a mohl bych odpovědět velmi stručně, že prioritami je dohodnout se v Kodani na závazcích ohledně snížení v rozvojových zemích, na vnitrostátních opatřeních rozvojových zemí k přiměřenému zmírnění a na financování.

Nicméně bych chtěl říci pár slov. Do kodaňské konference nám nyní zbývají necelé tři měsíce a jednání o klimatu právě vstoupila do rozhodující fáze.

Na stole máme 250 stran projednávaného textu a rozhovory ještě nenabýly dostatečné dynamiky, aby dospěly k dohodě, jež by byla ambiciózní a dostatečně podrobná. Většina stran však cítí naléhavost situace a je ochotna se zaměřit na oblasti sbližování. Konečným cílem dohody o klimatu je udržet globální oteplování pod 2 stupni Celsia, což je cíl, který byl potvrzen na poslední vrcholné schůzce G8 a na Fóru největších světových ekonomik.

Potřebujeme srovnatelné a ambicióznější cíle snížení emisí pro skupinu rozvojových zemí, které dnes v úhrnu nabízejí méně než 15 % snížení oproti roku 1990. To nedosahuje snížení 25–40 %, jež požadují vědci. Vítáme skutečnost, že Japonsko posílí svůj cíl. EU nabídla přijmout cíl 30 % snížení, pokud ostatní učiní srovnatelné závazky.

Rozvojové země by měly přijmout opatření k přiměřenému zmírnění, aby do roku 2020 omezily růst svých emisí na 15–30 % pod úroveň běžného stavu. EU navrhuje, aby rozvojové země (s výjimkou nejméně rozvinutých zemí) navrhly a provedly plány růstu s nízkými emisemi uhlíku, které by obsahovaly klíčová zmírňující opatření. Tyto plány by pak tvořily základ pro cílenou finanční a jinou podporu.

Pro uzavření účinné dohody v Kodani bude zásadní vhodné mezinárodní financování. Peníze budou pro tuto dohodu rozhodující. Musíme uvolnit soukromé investice a podporovat zavedení silného mezinárodního trhu s uhlíkem, ale bude zapotřebí také značného veřejného financování. V tomto ohledu stojí za zmínku globální partnerství pro technologie, jehož cílem je zdvojnásobení investic do nízkouhlíkových technologií. Dále musíme zvýšit podporu nejchudším a nejzranitelnějším zemím, aby se přizpůsobily narůstajícím negativním dopadům změny klimatu.

Komise přijala minulý týden – 10. září 2009 – sdělení o posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu, jehož cílem je urychlit mezinárodní vyjednávání. V nadcházejících měsících před námi stojí znepokojující úkol a napjatá vyjednávání – ale neúspěch není možností.

Brian Crowley (ALDE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři Dimasovi za odpověď.

Velmi krátce, víme, jaké je skutečný postoj Spojených států amerických, nyní, kdy mají novou administrativu, a používají stejná čísla, pokud jde o snížení emisí, jaká navrhuje EU? Zadruhé, pokud jde o Brazílii, Rusko, Indii a Čínu, které jsou obrovskými producenty emisí CO₂ i jiných emisí – jakou roli budou hrát a jaký tlak na ně my v Evropské unii můžeme vyvíjet, aby plnily stejné normy, jaké požadujeme sami od sebe?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). (RO) Pane předsedající, pane komisaři, pokaždé, když hovoříme o změně klimatu, hovoříme o opatřeních na přizpůsobení se změně klimatu a také o opatřeních k omezení příčin, jež ke změně klimatu vedou. V souvislosti s kodaňskou konferencí bych chtěla položit tuto otázku: jaká priorita je dána růstu energetické účinnosti, včetně růstu v rozvojových zemích, a také – jaké diskuse vedete ohledně krize pitné vody a samozřejmě potravinové krize?

Paul Rübiger (PPE). (DE) Existuje posouzení dopadů změn evropské konkurenceschopnosti, které budou vyplývat z 20 % či 30 % snížení, a toho, jak postihnou malé a střední podniky a především pracovní příležitosti?

Stavros Dimas, člen Komise. - Pokud jde o Spojené státy, nová administrativa se zavázala ke snížením, jež jsou podstatně ambicióznější než snížení podle předchozí administrativy. Nicméně ještě nejsou tak ambiciózní jako snížení, ke kterým se zavázala Evropská unie, a nacházejí se pod úrovní, o níž vědci říkají, že je nutná, aby se globální oteplování udrželo pod 2 °C, jak se shodli vedoucí představitelé největších ekonomik v červenci 2009 v LAquila, včetně Američanů, Číňanů a vedoucích představitelů dalších zemí, jež jste zmínil.

Diskuse ve Spojených státech však pokračují. Ve sněmovně se hlasovalo o zákonu Markeyeho a Waxmana a nyní se o něm bude hlasovat v senátu. Obsahuje poměrně velké množství ustanovení, jež je třeba objasnit, a uvidíme, jaký bude konečný výsledek, protože tento zákon by mohl být ambicióznější, než se dnes jeví.

Například jestliže výpočet snížení emisí zahrnuje snížení získané investicemi v oblasti „nežádoucího odlesňování“ – podle toho, zda se počítá cíl snížení emisí ve Spojených státech nebo ve financování nebo kde – tak toto musí být objasněno, aby se posoudila srovnatelnost cílů mezi Spojenými státy, Evropskou unií a ostatními vyspělými zeměmi.

Skutečností je, že se setkáváme s velice pozitivním postojem této administrativy, úzce s ní spolupracujeme a doufáme, že společně budeme pracovat ve prospěch dobrého výsledku v Kodani, zejména dohody s prvky, které jsem již popsal.

Od Brazílie, Číny, Indie, Mexika a dalších rozvojových zemí samozřejmě očekáváme snížení míry růstu jejich emisí v řádu 15–30 % pod úroveň „běžného stavu“. To je opět to, o čem vědci říkají, že je nezbytné, aby se globální oteplování udrželo pod 2 °C. Snižování pouze ve vyspělých zemích nebude stačit.

Některé z těchto zemí již přijaly vnitrostátní opatření, která povedou ke snížení emisí, ať už jsou to opatření v oblasti energetické účinnosti nebo investice do obnovitelných zdrojů energie, ale potřebujeme zintenzivnit naši spolupráci s nimi – výměnu informací, spolupráci v oblasti technologií a přenosu technologií –, aby bylo dosaženo potřebných snížení.

Pokud jde o snižování nákladů a, jak jste zmínil, energetickou účinnost, jsou veškeré investice do energetické účinnosti jednoznačně výhodné pro všechny strany. Například snížením spotřeby dovážené ropy nejenže uspoříte peníze a nebudete za ni platit zemím vyrábějícím ropu, ale snížíte také emise CO₂.

V mnoha zemích, zvláště v rozvojových, které mají problémy se znečištěním ovzduší – např. je velmi dobře znám problém znečištění ovzduší v Číně –, bude dodatečným přínosem zlepšení kvality ovzduší.

Pokud jde o problém s vodou a potravinami, který s touto oblastí souvisí, oba patří mezi cíle politik Evropské unie. Podporujeme politiky, které zlepší hygienickou kvalitu vody a její dodávky, zvláště ve velmi chudých zemích. V souvislosti s potravinami jsme například při zkoumání směrnice o biopalivech velmi dbali na to, že by neměla vznikat hospodářská soutěž mezi surovinami na potraviny a na biopaliva. Vždycky na tyto důležité záležitosti bereme ohled.

Pokud jde o posouzení dopadů a záležitosti konkurenceschopnosti, důkladně jsme o nich diskutovali, když jsme přijímali energetický a klimatický balíček. Bylo provedeno mnoho studií, nikoli jen Komisí, ale také průmyslem a různými odvětvími. Ustanovení v našich právních předpisech poskytují záruky potřebné pro ochranu konkurenceschopnosti dalších evropských průmyslových odvětví, zejména malých a středních podniků, například tím, že poskytují bezplatné povolenky, v mnoha případech až na 100 % emisí.

Tedy je to něco, na co bereme ohled, a totéž samozřejmě bude platit, když se dostaneme na 30 %. Kromě toho, pokud přistoupíme ke 30 %, znamená to, že uzavřeme v Kodani ambiciózní dohodu, přičemž všechny vyspělé země přislíbí podobné cíle snížení srovnatelné s cíli Evropské unie a rozvojové země přijmou zmírňující opatření, což vytvoří stejné podmínky na celém světě. Budeme pak mít srovnatelné povinnosti snížení, což znamená, že problém konkurenceschopnosti nebude existovat.

Otázka č 22, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticau** (H-0301/09)

Předmět: Opatření na povzbuzení investic do zvýšení energetické účinnosti a využívání obnovitelné energie

Evropská agentura pro životní prostředí před nedávnem předložila prozatímní údaje za rok 2008 týkající se snížení emisí plynů způsobujících skleníkový efekt. Podle těchto statistik se emise EU s patnácti členskými státy snížily o 1,3 % a emise EU s 27 členskými státy o 1,5 % ve srovnání s rokem 2007, což znamená významný krok k uskutečnění cílů Kjótského protokolu, který směřuje ke snížení emisí skleníkových plynů do roku 2012 o 8 % ve srovnání s rokem 1990, který je referenčním rokem.

Vzhledem k tomu, že snižování emisí CO₂ je umožněno zejména díky zvýšení energetické účinnosti a díky využívání obnovitelné energie v odvětví dopravy a bydlení a také v energeticky náročných průmyslových odvětvích, mohla by Komise sdělit, jaká konkrétní opatření hodlá přijmout, aby členské státy přiměla k podpoře investic do zvyšování energetické účinnosti a k využívání obnovitelných zdrojů energie?

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Pane předsedající, vážený pan poslanec právem vyzdvihl probíhající zlepšení ve snižování emisí skleníkových plynů, k němuž dochází zčásti díky opatřením energetické účinnosti a nárůstu využívání obnovitelných zdrojů energie v odvětví dopravy a bydlení.

Komise by upozornila na to, že energetická účinnost a obnovitelné zdroje energie slouží také dalším politickým cílům, jako je lepší zajištění dodávek energie v Evropské unii, posílení její konkurenceschopnosti, vytváření pracovních míst a zkvalitňování životní úrovně občanů.

Vzhledem ke všem těmto přínosům pokračuje Komise ve zdokonalování právních předpisů a programů Evropské unie v tomto specifickém odvětví a nadále mu poskytuje finanční podporu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). (RO) Vzhledem k tomu, že do roku 2020 nám zbývá 10 let, že značných výsledků, pokud jde o snížení emisí skleníkových plynů, lze dosáhnout v oblasti energetické náročnosti budov a dopravy a že se nacházíme uprostřed hospodářské krize a lidé přicházejí o pracovní místa, musíme zdůraznit, že zelené hospodářství může vytvořit miliony pracovních míst. Musíme nabídnout konkrétní řešení pro konkrétní situace. Proto doufám, že řešením bude, že se vy, Evropská komise, připojíte k usilování Parlamentu a že dokážeme nalézt inovativní řešení, aby došlo k nárůstu investic do energetické účinnosti. Parlament navrhl zajímavá řešení: zvýšení příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj od roku 2014, vytvoření nového zvláštního fondu v roce 2014 a možnost uplatnit sníženou sazbu DPH, to vše s ohledem na energetickou účinnost a využívání obnovitelných energií. Snad nám o tom povíte více.

Seán Kelly (PPE). Jednoduchá otázka: jak by podle Komise měly členské státy vyvážit narůstající využívání obnovitelných zdrojů a potřebu udržet nízké ceny za elektřinu pro účely hospodářské soutěže?

Andreas Mölzer (NI). (DE) Jaké investiční pobídky by měly být zavedeny v zájmu urychlení přechodu k obnovitelným zdrojům energie v soukromých domácnostech a nikoli pouze v průmyslových a obchodních podnicích?

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Pane předsedající, odpovím na otázku pana Kellyho. Očekává se, že obchodování s emisemi skleníkových plynů přinese do pokladen členských států hodně peněz, a mezi opatření, která mohou vlády přijmout, patří využití části těchto peněz na podporu občanů s nízkými platy nebo občanů, kteří nemají peníze na topivo. Abych odpověděl na otázku pana Kellyho, existuje tedy způsob i finanční prostředky, když odhlédneme od ostatního.

Nová směrnice o obnovitelných zdrojích energie požaduje, aby členské státy poskytovaly podporu a prováděly reformy na správné úrovni a v infrastrukturách, aby byl usnadněn rozvoj obnovitelných zdrojů energie. Každý členský stát se zavázal, že dosáhne do roku 2020 konkrétních cílů, a musí předložit do června příštího roku národní akční plán pro obnovitelnou energii obsahující rozbor, jak bude těchto cílů dosaženo.

Pokud jde o přezkum směrnice o energetické náročnosti budov, Komise se také zavázala, že poskytne ještě více finančních prostředků Společenství a navrhne nové financování na podporu provádění této směrnice. Komise již přímo financuje různé projekty související s energetickou účinností a obnovitelnými zdroji energie, např.:

- řada výzkumných a rozvojových projektů vycházejících z rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj;

- 727 milionů EUR na období 2007–2013 v rámci programu „Inteligentní energie – Evropa“ na pomoc při odstraňování překážek v rozvoji obnovitelných zdrojů energie, při zlepšování podnikatelského prostředí a zvyšování informovanosti veřejnosti;

- více než 500 milionů EUR na projekty související s větrnými elektrárnami na moři v rámci plánu evropské hospodářské obnovy, aby byl dán podnět pro soukromé investice v tomto zvláštním odvětví;

- iniciativa na financování udržitelné energie, kterou řídí společně Komise a Evropská investiční banka, má rozpočet 15 milionů EUR na rok 2009 a je navržena tak, aby využívala prostředky z kapitálových trhů a Evropského fondu pro energii, změnu klimatu a infrastruktury (fond Marguerite), jež spravuje Evropská investiční banka.

Komise také členské státy povzbuzuje, aby využívaly na podporu projektů souvisejících s energetickou účinností a obnovitelnými zdroji energie velkou část finančních prostředků, jež mají k dispozici z fondů v rámci politiky soudržnosti EU.

Otázka č. 23, kterou pokládá **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Předmět: Rozvojová pomoc v době hospodářské krize

Je v současné době, kdy musíme bojovat s hospodářskou krizí, reálná možnost, že stanovíme zvláštní podmínky pomoci nejvíce postiženým zemím? Myslím tím především velmi chudé země třetího světa. Bylo by možné zvýšit podporu pro rozvojové země? Jestliže nám to nedovolují naše vlastní vnitřní problémy, jako je nedostatečný rozpočet či nedostatek času, co tedy bylo učiněno v zájmu urychlení čerpání prostředků z fondů, které již byly rozvojovým zemím přiděleny? V podstatě se ptám, zda je možné zjednodušit postup, který umožní tuto pomoc zvýšit.

Karel De Gucht, člen Komise. - Komise v rámci svých pravomocí doposud rychle reagovala, aby pomohla zabránit katastrofálním sociálním důsledkům v rozvojových zemích, zejména v těch nejméně rozvinutých, z nichž většina jsou státy AKT.

Tato opatření uznávají přísliby pomoci a využívají nové zdroje; působí proticyklicky, zlepšují účinnost pomoci, udržují hospodářskou činnost a zaměstnanost, oživují zemědělství, investují do zeleného růstu, stimulují obchod a soukromé investice, působí společně ve prospěch hospodářské správy a stability a chrání ty nejzranitelnější v rozvojových zemích.

Pro urychlení dodání pomoci již byly učiněny konkrétní kroky a zavedeny určité postupy. Nástroj ad hoc FLEX pro zranitelné země připraví 500 milionů EUR z Evropského rozvojového fondu. Tento nástroj V-FLEX doplňuje opatření Světové banky a MMF a zaměřuje se na nejzranitelnější země s malou odolností, jimž poskytuje rychlou pomoc pro zachování prioritních výdajů, zejména v sociálních odvětvích.

Protože nástroj V-FLEX využívá dříve nepřidělené rezervní finanční prostředky, přináší těmto vysoce zranitelným zemím další peníze. Dále bylo uvolněno 80 milionů EUR na financování v rámci stávajícího mechanismu FLEX Evropského rozvojového fondu určeného pro země, které v roce 2008 utrpěly značné vývozní ztráty. Kromě toho je právě vypracováván přezkum strategií spolupráce se zeměmi podporovanými z rozpočtu Společenství v polovině období a byl urychlen přezkum v polovině období, pokud jde o země AKT financované z Evropského rozvojového fondu, aby byly začátkem roku 2010 znovu definovány a přizpůsobeny vnitrostátní strategie a přidělení prostředků.

Nicméně je důležité zopakovat, že rozvojová politika je společnou pravomocí v rámci EU. Hlavní odpovědnost za dodání oficiální rozvojové pomoci spočívá na samotných členských státech. Pevně věřím, že by krize neměla být pro naše členské státy záminkou, aby zeslabily dárcovskou pomoc a přísliby, a budu trvat na tom, aby závazek členských států i jiných dárců ohledně poskytnutí slíbené pomoci zůstal zachován. V tomto ohledu velmi veřejně sledujeme oficiální rozvojovou pomoc členských států prostřednictvím našeho každoročního výzkumu z Monterrey.

Na základě údajů shromážděných z členských států předpokládáme nárůst společné oficiální rozvojové pomoci EU z 49 miliard EUR v roce 2008 na 53,4 miliardy v roce 2009 a 58,7 miliardy v roce 2010. To také znamená, že společných cílů pro rok 2010 nebude dosaženo, pokud členské státy neučiní další kroky v zájmu splnění svých individuálních cílů. Kromě toho tato krize také ukázala, že musíme mechanismus pro poskytování oficiální rozvojové pomoci posílit, jak již vážený pan poslanec zdůraznil.

Mezinárodní agenda účinnosti pomoci, vyjádřená v Pařížském prohlášení a Akčním plánu z Akkry, je nyní důležitější než kdykoli dříve. V tomto hospodářsky náročném období máme zvláštní odpovědnost vůči chudým lidem na celém světě, abychom zajistili, že naše rozvojová pomoc bude směřována účinně. Budu tento přístup osobně hájit na listopadovém zasedání Rady pro rozvoj a celosvětová finanční krize bude v nadcházejících týdnech stát v centru mého politického zájmu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). (PL) Děkuji vám za vysvětlení. Neměla by být EU aktivnější na mezinárodní úrovni? Mám na mysli finanční instituce jako Mezinárodní měnový fond a Světová banka, které by měly být při určování výše podpory a jejím poskytování v době krize pružnější. Jak můžeme odstranit daňové úniky a nezákonné převody zisků z chudých zemí, ke kterým ze strany různých firem dochází? A konečně, jak můžeme spravedlivě liberalizovat obchodní výměny, aby z nich měli prospěch ti, kdo zasluhují pomoc?

Franz Obermayr (NI). (DE) Zejména v dobách nedostatku zdrojů je důležité přijmout cílená opatření, aby ti správní lidé dostali ve správný čas správnou míru pomoci. Moje otázka proto zní: Jaká budoucí opatření na posouzení účinnosti a vyčíslení vlivu hospodářské pomoci jsou v plánu?

Karel De Gucht, člen Komise. - Pokud jde o první otázku, o spolupráci s mezinárodními institucemi – MMF, Světovou bankou –, velice úzce s nimi spolupracujeme, například na nástroji V-FLEX. Určení zemí, které by měly mít z tohoto nového nástroje prospěch v první řadě, ve skutečnosti vyplynulo ze společného postupu.

Také jsme opakovaně na tyto instituce naléhali, aby poskytl rozvojovým zemím více půjček, a kromě práv čerpání týkající se 280 miliard USD půjde do rozvojových zemí 8 miliard USD. Takže se domnívám, že jsme skutečně v popředí, pokud jde o ovlivňování mezinárodních institucí v tomto směru, a tento postoj bude Komise, pan Almunia a já, zastávat také na zasedáních Světové banky a MMF počátkem října v Istanbulu.

Pokud jde o druhou otázku, opravdu si myslím, že byla předmětem mé první odpovědi. Podrobně jsem vysvětlil, jak by se to mělo uskutečnit. Jsem samozřejmě ochoten to zopakovat; jde v podstatě o to, že musíme věnovat zvláštní pozornost řádnému využívání této pomoci.

Otázka č. 24, kterou pokládá **Fiorello Provera** (H-0289/09)

Předmět: Demografická a rozvojová politika v Africe

Podle studie Spojených národů by se počet obyvatel afrického kontinentu mohl do roku 2050 zdvojnásobit a představovat tak dvojnásobek počtu obyvatel Evropy. Průměrná porodnost v Africe je pět dětí na ženu ve srovnání shodnotou 1,7 na Dálném východě a 1,47 v Evropské unii.

Jaká opatření zamýšlí Komise učinit mimo jiné v souvislosti s dlouhodobými politikami v oblasti přistěhovalectví a životního prostředí, aby zohlednila tyto údaje a přizpůsobila jim politiku vnějších vztahů a rozvojovou politiku?

Karel De Gucht, člen Komise. - Komise sdílí obavy váženého pana poslance, že růst počtu obyvatel v Africe a dlouhodobý důsledek vysoké porodnosti by mohly značně přispět ke zvýšení tlaku na africké přírodní zdroje a určovat vývojovou dráhu afrického kontinentu.

Porodnost v tom sehrává důležitou roli. Podle oddělení OSN pro obyvatelstvo je dnes celkový počet obyvatel Afriky o 8 % nižší, než jaký by byl, kdyby porodnost zůstala na téže úrovni jako v roce 1970. Vlastně se očekává, že porodnost dokonce do roku 2050 klesne pod 2,5 %. V městských částech kontinentu má vznikající střední třída méně dětí, v míře srovnatelné s Evropany. Tento slibný vývoj se očekává v zemích, které získaly politickou stabilitu a dosáhly imponujícího hospodářského růstu.

Evropská komise si tyto výzvy uvědomuje a její rozvojová politika je připravena bojovat proti chudobě, prosazovat udržitelný rozvoj a čelit politickým výzvám, aby napomáhala podporovat stabilitu. V této oblasti je Komise vázána také strategií schválenou roku 1994 na mezinárodní konferenci o obyvatelstvu a rozvoji, která byla přezkoumána roku 1999.

Tato strategie rozšířila koncept plánování rodičovství na koncept sexuálního a reprodukčního zdraví a práv. Klade důraz na lidská práva, posilování postavení žen, význam investování do zdraví a vzdělávání a poskytování komplexních služeb v oblasti reprodukčního zdraví všem, kdo je potřebují. Na reprodukční chování žen má vliv zejména jejich vzdělání.

Silný vzájemný vztah mezi vzděláním a porodností zjistilo mnoho studií; spolu s větší gramotností klesá porodnost. Komise počítá s tím, že v letech 2007–2013 v rámci všech svých programů poskytne na vzdělávání kolem 1,7 miliardy; na obecnější úrovni jsme pevně zapojeni do zvyšování míry a účinnosti společné pomoci EU poskytované zdravotnickým systémům, které zajišťují celoplošné pokrytí základních služeb, včetně služeb v oblasti reprodukčního zdraví. V tomto ohledu se EU zavázala, že v rámci svého akčního programu rozvojových cílů tisíciletí přispěje na zdravotnictví dalšími 8 miliardami EUR, z toho 6 miliardami pro Afriku, za předpokladu, že budou zcela splněny všechny závazky související s pomocí.

Aby byl snížen tlak na životní prostředí, má klíčový význam zajištění udržitelnosti místního způsobu života. Znamená to bojovat s dezertifikací a zhoršováním kvality půdy, zvyšovat zemědělskou produktivitu, zastavit nadměrné využívání biologické rozmanitosti, lesů a dalších přírodních zdrojů včetně oceánů a vnitrozemských vod, a konečně zajistit, aby změna klimatu zůstala v určitých mezích, a pomoci africkému obyvatelstvu, aby se jí přizpůsobilo.

Komise pracuje společně s členskými státy EU na integrační strategii v oblasti životního prostředí, aby zajistila, že úsilí při rozvojové spolupráci k těmto cílům přispěje. Na naše přípravy na vrcholnou schůzku o změně klimatu v Kodani je třeba pohlížet z tohoto hlediska.

EU v současné době pracuje s Africkou unií a dalšími regionálními organizacemi na posílení jejich schopnosti řešit záležitosti životního prostředí a změny klimatu. Podporuje důležité iniciativy na zlepšení správy lesů, zvláště prostřednictvím vymahatelnosti práva, správy a obchodu v oblasti lesnictví.

Fiorello Provera (EFD). (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, svou otázkou jsem chtěl zdůraznit jedno konkrétní hledisko: růst počtu obyvatel na celém světě má vliv jak na využívání surovin, tak na znečištění. V rozvojových zemích je však tento demografický nárůst zvláště velký a má také sociální a hospodářské důsledky. Moje otázka zní: nebylo by možné zavést strategie pomoci pro rozvojové země společně s politikami plánování rodičovství, třeba prostřednictvím systému nevládních organizací?

Andreas Mölzer (NI). (DE) Je zajímavé, že dvě třetiny obyvatelstva Afriky žijí pouze v osmi z 53 států. Problém přelidnění je v Africe jasně omezen na jednotlivé země. V jaké míře tyto skutečnosti ovlivňují rozvojovou politiku Evropské unie?

Karel De Gucht, člen Komise. - Neprovádíme zvláštní politiku plánování rodičovství, ale může se tak dít a děje se tak na žádost dotčených vlád. K mnoha úmrtím matky dochází v důsledku provádění interrupce v nepřijatelných podmínkách. Komise bude tyto programy podporovat i v zemích, kde právní předpisy interrupci povolují. Tedy to, zda činíme taková opatření či nikoli, skutečně závisí na dotčených státech.

Pokud jde o druhou otázku, musím říci, že když se podíváme na africký kontinent a porodnost, tak zde existuje, jak jsem vysvětlil ve svém úvodním projevu, jasný vztah mezi hospodářským rozvojem, stupněm urbanizace a porodností. Není to nový jev. Bylo tomu tak ve všech zemích na celém světě. Lze očekávat, že spolu s celosvětovou urbanizací a, doufejme, i se zvyšováním míry růstu bude porodnost klesat. Není to omezeno na některé země, jak tvrdí vážený pan poslanec. Je to spíše jev související s rozvojem dotčené země.

Otázka č. 25, který pokládá **Jim Higgins** (H-0274/09)

Předmět: Přerušení vyjednávání o dohodě o volném obchodu mezi EU a Kolumbií

Je Komise připravena doporučit přerušení vyjednávání o dohodě o volném obchodu mezi EU a Kolumbií vzhledem k tomu, že existují jasné důkazy, že v Kolumbii pokračuje vraždění odborových aktivistů, a zvláště vzhledem ke skutečnosti, že v roce 2008 došlo k nárůstu těchto vražd o 25 %?

Catherine Ashton, členka Komise. - Ochrana lidských práv je ve vztazích Evropské unie s Kolumbií nejvyšší prioritou. Sledujeme proto situaci v Kolumbii velmi pozorně.

Víme o obtížích, jimž v Kolumbii čelí odbory, a o tom, že pokračuje vraždění vedoucích představitelů a členů odborů a že je jim nadále vyhrožováno.

Víme o tom od svých informačních zdrojů, ze zpráv a prohlášení vydaných mezinárodními smluvními orgány a také z vlastních diskusí s orgány, jako je Evropská konfederace odborových svazů.

Přetrvávají vážné obavy ohledně účinného uplatňování klíčových úmluv Mezinárodní organizace práce v této zemi. Průběžně naléháme na vládu, aby zvýšila úsilí, pokud jde o ochranu nejzranitelnějších skupin obyvatelstva a vyšetření a potrestání všech porušení lidských práv.

Nedávné útoky na obhájce lidských práv a odboráře byly předmětem demarsí velvyslanců trojky EU v Bogotě a byly také vzneseny během posledních schůzek na vysoké úrovni činitelů Evropské unie a Kolumbie.

Kromě toho jsme nedávno zahájili dvoustranný rozhovor o lidských právech s kolumbijskou vládou, který představuje prostor pro pravidelnější a systematictější výměnu názorů a zkušeností v oblasti lidských práv a pomůže přinášet informace pro technickou spolupráci.

Dále usilujeme o začlenění dodatečných záruk, že v Kolumbii bude zlepšeno provádění klíčových úmluv v oblasti práce a životního prostředí, do plánované mnohostranné obchodní dohody jako součást kapitoly o udržitelném rozvoji. Navrhujeme rovněž, aby organizace občanské společnosti sledovaly provádění pracovních práv. Doufáme, že dohoda tak pomůže zlepšit postavení aktivistů v oblasti pracovních práv v Kolumbii.

Jim Higgins (PPE). Vím, že lidská práva jsou vysokou prioritou, a nedokážu pochopit, proč by měla Evropská unie, jež se sama chlubí, že je světovým přeborníkem v oblasti lidských práv, vůbec uvažovat o obchodní dohodě s režimem, jako je v Kolumbii.

Od počátku ledna 2009 bylo zavražděno dvacet sedm odborářů. Toto číslo hovoří samo za sebe a v minulosti se ukázalo, že způsob, jak předat tento vzkaz, je postihnout tyto země hospodářsky, jak se stalo v případě sankcí vůči Jižní Africe.

Opravdu se domnívám, že bychom měli do Kolumbie vyslat delegaci, aby osobně zkontrolovala současnou situaci, místo abychom s nimi vedli rozhovor. Měli bychom mít lidi tam na místě a měli bychom přerušit jakákoli jednání s Kolumbií, dokud nebudeme ujištěni, že lidská práva tam jsou na stejné úrovni jako ve zbytku světa.

David Martin (S&D). Jsem velmi rád, že pan Higgins položil tuto otázku. Má naprostou pravdu ohledně situace, kterou popsal, a vy sama, paní komisařko, jste nyní uznala fakta o tomto případu.

Přeruší Komise s ohledem na tuto situaci nejprve svou dohodu GSP+ s Kolumbií a poté naše jednání o dohodě o volném obchodu, dokud nedostaneme od kolumbijské vlády ujištění, že odboráři, aktivisté v oblasti lidských práv a další lidé se v této zemi mohou bezpečně věnovat svým záležitostem?

Catherine Ashton, členka Komise. - Děkuji vám oběma. Chápu tento hněv a silné emoce. Nejsem přesvědčena, že přerušением jednání dosáhne toho, čeho si oba vážení poslanci přejí dosáhnout. Myslím, že musíme pokračovat v rozhovoru a v práci na tom, aby do našich diskusí a do našich dohod, což je důležitější, byla začleněna absolutní záruka v tom smyslu, co žádají oba vážení poslanci.

Takový je můj postoj. A rychle dodávám, že to neznamená, že jsem nepozvala ty, kteří se mnou již jednali, aby se dále podíleli na zajišťování toho, že jsme na dobré cestě, což, samozřejmě neustále sleduji, ale v současné době jsem rozhodla pro tento postup.

Otázka č. 26, kterou pokládá **Georgios Papastamkos (H-0261/09)**

Předmět: Obnova mezinárodního obchodu

Po viditelném poklesu růstu mezinárodního obchodu v roce 2008 následovalo další zmenšení jeho objemu v roce 2009, který dalece překračuje skutečný rozsah hospodářské recese. Evropská rada (Brusel, 19.–30. března 2009) uznala, „že volný a spravedlivý obchod je klíčovým prvkem pro celosvětovou obnovu“, a vyzvala k „rychlému uzavření dvoustranných obchodních jednání a Rozvojové agendy WTO z Dohá“.

Může Komise poskytnout informaci, jaké iniciativy pro financování obchodu přijala? Jaký byl učiněn pokrok prostřednictvím stávajících obchodních jednání a o jakých opatřeních na upevnění zahraničních obchodních toků EU se uvažuje?

Catherine Ashton, členka Komise. - Je samozřejmě pravda, že mezinárodní obchod byl krizí zasažen zvláště hluboce. Sekretariát Světové obchodní organizace odhaduje, že celosvětový obchod v roce 2009 propadne o 10 %, s 14% poklesem ve vyspělých zemích a asi 7% poklesem v rozvíjejících se zemích. To vyzývá k ambiciózním reakcím, a v tomto smyslu jsme jednali, jak v oblasti financování obchodu, tak při mnohostranných i dvoustranných jednáních.

Spolu s členskými státy jsme přijali řadu důležitých kroků ke zvýšení dostupnosti finančních prostředků pro oblast obchodu. Tam, kde obchodní strany již nechtěly nebo nemohly poskytovat finanční pojištění vývozu, členské státy zakročily prostřednictvím agentur pro vývozní úvěry.

Krátkodobé pojištění bylo usnadněno rozhodnutím Komise dočasně uvolnit podmínky pro poskytnutí takové podpory. Souhlasíme také s dočasným uvolněním pravidel OECD pro střednědobé a dlouhodobé pojištění úvěrů.

Na mezinárodní úrovni zcela souhlasíme se závazky učiněnými v souvislosti s G20 na vytvoření vnitrostátních agentur pro vývozní úvěry, aby byla dostupná dostatečná správní kapacita pro pojištění vývozních úvěrů tam, kde je to potřeba, a podporujeme rovněž snahy mnohostranných finančních organizací o zpřístupnění nových nástrojů na financování obchodu nebo rozšíření finančních rámců stávajících nástrojů.

Abychom zajistili, že upevníme a zvýšíme vývozy, pokračujeme v různých obchodních jednáních, do nichž jsme se zapojili. Vážení poslanci vědí, že v mezinárodním měřítku je a zůstane prioritou vyvážené a úplně uzavření kola jednání z Dohá, které by přineslo velký prospěch světu a samozřejmě i evropskému hospodářství.

Nedávná schůzka v Novém Dillí, jíž jsem se účastnila, poskytla nový politický impuls a doufejme, že nám společně s nadcházející vrcholnou schůzkou G20 v Pittsburghu umožní v roce 2010 dohodu uzavřít.

Vyzýváme ke skutečnému nasazení v příštích měsících, abychom společně s klíčovými partnery ze Světové obchodní organizace učinili ve vyjednávání pokroky v souvislosti s balíčkem, který byl dosud předběžně dojednan. Jak poslanci vědí, usilujeme v souvislosti s touto záležitostí o řadu dvoustranných dohod.

Georgios Papastamkos (PPE). (EL) Pane předsedající, mnoho států zavádí pod tlakem hospodářské krize opatření na oživení svých domácích průmyslových odvětví. Posledním příkladem je rozhodnutí prezidenta USA Baracka Obamy uvalit clo na dovoz pneumatik z Číny.

Posoudila Komise vliv politik našich obchodních partnerů z třetích zemí na evropské vývozy, např. kampaní „Kupuj americké zboží“ nebo „Kupuj čínské zboží“?

Catherine Ashton, členka Komise. - Skutečně jsem o tom se Spojenými státy a s Čínou – odkud jsem se minulý týden vrátila – diskutovala. „Kupuj americké zboží“ a „Kupuj čínské zboží“ jsou dva velice odlišné programy; alespoň o tomto jsem spolehlivě informována. Četla jsem právní předpisy pro program „Kupuj americké zboží“. Jsem znepokojena mnohem více jeho prováděním v jednotlivých zemích Spojených států než tím, co program skutečně říká.

„Kupuj čínské zboží“ je odlišný plán. Do jisté míry mě uklidnilo, co mi minulý týden řekl ministr obchodu Čchen Te-ming i místopředseda Tchang Tia-süan o jeho cíli a o způsobu, jakým se bude zacházet s evropskými podniky, ale zůstávám ostražitá, abych zajistila, že evropské podniky neutrpí přímo ani nepřímo.

Pokud jde o současné stanovisko ohledně pneumatik, které zmínil vážený pan poslanec, v tomto okamžiku věc pouze sledujeme, abychom přesně zjistili, co se bude dít. Pan poslanec na tuto situaci právem poukázal jako na důležitou oblast, kterou musíme stále sledovat, abychom zjistili, co se děje, a já ji samozřejmě budu ráda sledovat.

Předsedající. - Vzhledem k nepřítomnosti pana Moraese otázka 27 bohužel odpadá.

Otázka č. 28, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0279/09)

Předmět: Uvádění evropských výrobků z hovězího a jehněčího masa na trh

Jaká opatření provádí Evropská komise, aby pomohla prodeji evropských výrobků z hovězího a jehněčího masa v třetích zemích? Zamýšlí navrhnout nějaké nové iniciativy, které by v tomto procesu pomohly?

Catherine Ashton, členka Komise. - Aktivně se zabýváme velice složitými a zásadními hygienickými překážkami, abychom tak napomohli prodeji evropských výrobků, jako je irské hovězí a jehněčí maso. Hlavní částí práce Komise v tomto směru je strategie přístupu na trh a zvláště partnerství pro přístup na trh zahájené roku 2007. Strategie přístupu na trh zakládá silnější partnerství mezi Komisí, členskými státy a podniky, aby byla zlepšena práce na zjišťování, analyzování, upřednostňování a odstraňování překážek.

Tato strategie je specifická tím, že je tvořena správnou kombinací různých nástrojů obchodní politiky. To znamená, že využívá mnohostranných a dvoustranných kanálů a doplňuje dlouhodobé politické nástroje formálnějším prostředkem s politickými kontakty a společnou obchodní diplomacií.

Naše úsilí v souvislosti s tímto přístupem na trh v posledních letech podstatně vzrostlo a zaznamenali jsme několik úspěchů, které ukazují, že jdeme správným směrem. Například se nám podařilo omezit několik zemí a odstranit zákaz vývozu masa z EU kvůli případu kontaminace masa dioxinem a PCB v prosinci 2008 v Irsku a nedávno jsme zaznamenali úspěch s otevřením Saúdské Arábie, Jordánska a Filipín pro dovoz hovězího masa z EU a při řešení některých záležitostí s Egyptem a Izraelem ohledně uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření způsobem, který je příznivější pro obchod.

Trváme na odlišných úrovních se zeměmi jako Indonésie, Malajsie a Korea, aby byly některé jejich právní předpisy uvedeny zcela do souladu s požadavky dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a s mezinárodními normami Světové organizace pro zdraví zvířat. Požádali jsme podniky produkující hovězí maso v EU, aby vystoupily se svými konkrétními připomínkami a navrhly, jak lze bojovat s překážkami na klíčových trzích. To mělo nedávno velice pozitivní odezvu a prezentace irské obchodní asociace nám pomůže při stanovování priorit a pokračování v naší práci.

Liam Aylward (ALDE). Mohu se paní komisařky zeptat, zda bude uvažovat o důkladném a úplném přezkoumání rozpočtu na podporu potravinářství? Je v platnosti od 70. let minulého století, je velmi restriktivní a potřebuje reformu. Souhlasí paní komisařka také s tím, že zlepšení konkurenceschopnosti potravinářského odvětví Evropské unie napomůže Unii, aby se vymanila z hospodářské recese?

Seán Kelly (PPE). Je dobře známo, že evropské výrobky z hovězího a jehněčího masa splňují ty nejprísnejší normy. Přijímá Komise nějaká opatření, která by podporovala nebo vyžadovala, aby byly podobné normy uplatňovány na obchodní partnery, zejména v Brazílii? Pokud ano, jaká?

Catherine Ashton, členka Komise. - Já především nejsem obeznámena s touto konkrétní oblastí, kterou vážený pan poslanec zmínil, takže pokud smím, odpovím mu písemně na jeho dotaz ohledně této záležitosti později.

Nicméně zcela souhlasím v otázce hodnoty a významu tohoto průmyslu pro Evropskou unii a obchod. Skutečně je to oblast, kterou musíme více sledovat a více se na ni soustředit. Zkoumám obchodní dohody, abych se ujistila, že zemědělství zastupuje v našich dohodách skutečnou sílu a skutečnou příležitost, a velmi úzce při tom spolupracuji s paní komisařkou Fischerovou Boelovou. Doufám, že až se naše jednání rozvinou, vážený pan poslanec lépe uvidí, jakou hodnotu této věci přisuzujeme.

Pokud jde o zásadu vzájemnosti, jednáme s úředníky třetích zemí a poskytujeme jim odbornou přípravu, aby pochopili systém EU a získali důvěru v úroveň ochrany, kterou nabízí spotřebitelům EU stejně jako jejich spotřebitelům.

Trváme na tom, aby třetí země dodržovaly své mezinárodní závazky, zejména dohodu Světové obchodní organizace o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, a zajistily tak, že při určování požadavků zohledňují mezinárodní normy nebo že své požadavky zakládají na vědeckých faktech.

Otázka č. 29, kterou pokládá **Bernd Posselt (H-0272/09).**

Předmět: Poškození životního prostředí těžbou hnědého uhlí v České republice a středním Německu

Jaký postoj zaujímá Komise k poškození životního prostředí způsobenému povrchovou těžbou hnědého uhlí a elektrárnami spalujícími hnědé uhlí v České republice a ve středním Německu a k pokroku s plány na vyřazení hnědouhelných závodů z provozu a na návracení postižené půdy přírodě?

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Pane předsedající, poškození životního prostředí, které může být způsobeno těžbou a využíváním hnědého uhlí v elektrárnách, je záležitost, jež je v rámci právních předpisů Společenství přiměřeně řešena.

Podle směrnice o těžebních odpadech musí mít zařízení zpracovávající těžební odpad povolení, jehož součástí je plán pro nakládání s odpady a plán na uzavření zařízení a sanaci. Tato zařízení musí poskytnout finanční záruku, že pokryjí náklady na sanaci půdy.

Směrnice obsahuje ustanovení, podle nichž musí oprávněné orgány provádět inspekce, a povinnosti v souvislosti s předcházením znečištění ovzduší, vody a půdy. Na nová zařízení je směrnice uplatňována od května 2008. Zařízení, která již existují, musí získat povolení v souladu s touto směrnicí do května 2012.

Členské státy také musí do poloviny roku 2012 připravit seznam opuštěných a uzavřených zařízení, která poškozují nebo mohou poškozovat životní prostředí.

Do regulačního rámce Evropské unie patří také další směrnice, jako je směrnice o IPPC a velkých spalovacích zařízeních. Pokud jde o ekologickou odpovědnost, Rada se zabývá směrnicí o půdě, nicméně neucinila v tom pokroky. Z toho všeho je samozřejmě nejdůležitější směrnice o IPPC, která vyžaduje, aby velká spalovací zařízení povolení získala na základě uplatňování nejlepších dostupných postupů.

Směrnice o velkých spalovacích zařízeních současně stanoví minimální mezní hodnoty emisí pro nejvýznamnější znečišťovatele vzduchu. Pokud zařízení ukončí provoz, směrnice IPPC vyžaduje, aby provozovatel učinil opatření, jež zabrání vzniku jakéhokoli rizika znečištění, a opatření na sanaci oblasti.

Tento právní rámec zajišťuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí v případech, kdy existuje možnost, že zařízení spalující hnědé uhlí poškodí životní prostředí.

Uzavření zařízení tedy budou posuzována podle toho, zda jsou daná zařízení v souladu se zákonnými požadavky.

Bernd Posselt (PPE). (DE) Děkuji vám za přesnou a vyčerpávající odpověď. Já jsem se však ptal konkrétně na hraniční oblasti, jinými slovy oblasti mezi Německem a Českou republikou, Německem a Polskem a Polskem a Českou republikou. V těchto oblastech je řada takových případů. Chtěl bych se zeptat, zda se

domníváte, že příslušné státy dostatečně přeshraničně spolupracují a zda Komise poskytuje podporu pro přeshraniční opatření v těchto oblastech, zejména jako součást regionálních programů.

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Pane předsedající, zaprvé existují různé zdroje financování jak pro Českou republiku po roce 2007, tak pro Německo. Musím vám ovšem také připomenout, že jsme loni v prosinci schválili energetický a klimatický balíček, takže bude dostatek peněz ze systému obchodování s emisemi skleníkových plynů, které musí být podle dosažené dohody omezeny o 50 % v rámci boje proti změně klimatu a dalším souvisejícím problémům.

To znamená, že zařízení, zvláště venkovní zařízení na těžbu hnědého uhlí, ze své podstaty ničí životní prostředí a přírodu a způsobují různé problémy, přičemž není poškozován pouze přirozený stav půdy, ale dalšími znečišťujícími látkami je zasažena i voda, a jak známo, vytváří se velké množství oxidu uhličitého, takže hnědé uhlí je z tohoto hlediska tím nejhorším palivem. Pokud jde o emise oxidu uhličitého, je na škále od jedné do deseti patrně nejhorší. Rád bych řekl, že peníze lze získat také z obchodování s emisemi, a pokud jde konkrétně o Německo, musím říci, že právě v tuto chvíli se s nimi obchoduje. Takže peníze jsou k dispozici také z tohoto zdroje. Bez ohledu na to bych však rád řekl, že na obnovu životního prostředí poškozeného těžební činností může přispívat také financování ze strany Společenství.

Regionální operační programy na období 2000–2006 financovaly projekty obnovy oblastí, které byly těžce postiženy těžbou hnědého uhlí v některých federálních státech bývalého východního Německa, jako Sasko, Sasko-Anhaltsko a Durynsko. Poskytování tohoto druhu podpory bude pokračovat v rámci příslušných programů na období 2007–2013.

Pokud jde o Českou republiku, opatření na obnovu a sanaci opuštěných těžebních oblastí financuje regionální operační program Severozápad na období 2007–2013. Operační program Životní prostředí také zavádí opatření na obnovu opuštěných těžebních oblastí jako jednu ze svých priorit a samozřejmě i oboustranně prospěšnou spolupráci nejen mezi státy, ale i mezi regionálními organizacemi.

Předsedající. - Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

13. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

14. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 20:00.)